

NEGYVEN ÉV ÖSSZHANGBAN

Komárom város Concordia Vegyeskarának jubileumi évkönyve

A Concordia Vegyeskar 40 éves jubileuma alkalmából ezzel a rendhagyó kiadvánnyal jelenik meg a széles nyilvánosság előtt, hogy az írás és a kép erejével eseményeket rögzítsen a kórus négy évtizedes tevékenységéről az öt meghatározó és jellemző „hangzó” jelenlétén túl.

Az ötévenkénti jubileumokra megjelenő pár oldalas összefoglalókat messze meghaladó könyv született, amely több mint kétszáz oldalon gazdag képanyaggal követi végig az énekkar történetét 1980. május 26-tól 2020. november 22-ig.

A szerkesztőknek hármas célja volt: a kezdetektől dokumentálni az elmúlt négy évtized legjelentősebb eseményeit, bemutatni egy felvidéki magyar kórust, mely értékes magyar és világi művek hű tolmácsolója, végül vonzó példát állítani a szülőföldjén felnövekvő új magyar nemzedék elé.

A 2020-as év a negyven éves jubileumra való készülődés közepette különleges kihívások sorozata elé állította a kórust. A kényszerűségből elmaradt fellépések, a próbák korlátozása, megszüntetése az éltető „levegőt” vette el az énekelni szeretők elől. A nyilvános ünneplés helyett a múltból vett élményekből, sikerekből és megtapasztalásokból azonban mindig fel lehet és kell építeni a jövőt. Ezt tettük a négy évtized alatt is.

A kiadvány tizenegy fejezetének címét Kodály Zoltán – általunk már előadott – vegyes kari műveinek első sora fémjelzi, a veretes szövegeknek számunkra (is) fontos mondanivalója, üzenete van.

A bevezetőben „megzendülő” hang a jubiláló kórust köszöntők hangja.

A első fejezet kis „zenetörténelem” a felvidéki, egyben a komáromi kóruséletről, rövid összefoglalóval az első húsz év tevékenységéről.

Külön fejezetet kapott az énekkar 2000-es amerikai hangversenykörútja, mint az együttes eddigi működésének legnagyobb, legmaradandóbb élménye.

A harmadik szakasz felöleli azt a tizenöt évet, amelyben a debreceni, budapesti, nagyváradi fellépések mellett Pozsony, Olmütz, Prága katedrálisaiban énekelhattünk. S mindezekhez társultak külföldi szerepléseink Bécsben, Krakkóban és a spanyolországi Cantonigrosban.

NEGYVEN ÉV ÖSSZHANGBAN

1980–2020

**Komárom város Concordia Vegyeskarának
jubileumi évkönyve**

Csemadok Városi Szervezete
Komárom
2020

**Ez a könyv a komáromi CONCORDIA Vegyeskar
40 éves jubileumára jelent meg**

Köszönetet mondunk

Bajnok Éva, Katarína Čupková, Gaál Ida, Hajabács Andrea, Kelemen István,
Hornáček Katalin, Mácza Mihály, Mikolai Margit †, Pfeiferlik Erzsébet, Pócs Erzsébet,
Stubendek István, Stubendek László, Szalay Szilvia, Thoma László kórustagoknak,
akik a szövegek, a híryanagy, az adatok, a fényképek és egyéb dokumentumok
összegyűjtésében segítettek e kiadvány létrejöttét.
Külön köszönet Galo Vilmosnak a könyvkiadással kapcsolatos hasznos tanácsaiért.

A könyv megjelenését támogatták:

Brinzík László, Fábry család, Lépes Lóránt, Obonya Sándor,
Takács Péter, Zámbó Veronika

Concordia Chorus Polgári Társulás

Komáromi Regionális Népművelési Központ

Csemadok Komáromi Városi Szervezete

Egressy Béni Városi Művelődési Központ, Komárom

Észak-Komáromi Katolikus Plébánia

Mesto Komárno

Komárom Város

ISBN 978-80-570-2532-0

EAN 9788057025320

TARTALOM

Köszöntők	8
Keszegh Béla, Komárom polgármestere	8
Dr. Molnár Attila, Dél-Komárom polgármestere	9
Erdei Péter, Liszt-, és Bartók-Pásztory-díjas karnagy	10
Kertész Attila, a Magyar Kodály Társaság elnöke	10
Stirber Lajos, a komáromi GAUDIUM vegyes kar és hangszeres kamaraegyüttes karnagya	11
I. „Fények ragyogása, Hívja idevárja, Szólítja a magyar népet!”	13
A komáromi kóruslét előzményei	13
A Csemadok Énekkartól a Concordia Vegyeskarig	16
Ars poetica	20
A kórusélet kiemelkedő eseményei	21
Karácsonyi beszélgetés a Concordia Vegyeskar tagjaival (1993)	21
II. „Aj, sirass édes anyám, míg előtted járok, Mer aztán sirathatsz, ha útnak indulok.”	28
Hangversenykörút az Amerikai Egyesült Államokban	28
A Concordia hazaérkezett háromhetes amerikai útjáról	36
III. „Járjatok be minden földet, Melyet Isten megteremtett, S nem akadtok bizonyára, a magyar nemzet párjra.”	44
2000 – A második évtized után, egy új évezred küszöbén	44
2005 – Negyedszázada a kóruszene szolgálatában	45
2010 – a Concordia Vegyeskar a felvidéki kórusélet meghatározó együttese	48
Emlékhangverseny Kodály Zoltán és Vass Lajos tiszteletére	51
A Mária Rádió I. Kórusversenye, Budapest	56
Lépes Lóránt lelkiatya köszöntője	56
2015 – a Concordia Vegyeskar 35 éves	57
IV. „Szemem a bércekre vetem, Mert fellyül van nékem Minden segedelmem”	63
A szlovákiai Felnőtt Énekkarok Kerületi Versenye „Zlatý veniec”	
2017, Nagytapolcsány	63
Iglón versenyzett a komáromi Concordia Vegyeskar	64
„Kodály nyomában” – 2017 – Hangversenysorozat	66
Erdély emberközelségből – Kodály nyomában	69
Kórusfesztivál Siklóson és egy vasárnapi séta Pécsen	74
Olaszország és Róma	78
CONCORDIA	86
Kodály Zoltán Magyar Kórusverseny 2015, 2018 – Budapest	87
Adventi zenés áhítat a bécsi református templomban	91
V. „Szállj le felséges palotád egéből Béke! mennyeknek koronás leánya.”	94
A 2019. év eseményei	94
Koszorúzás és emlékhangverseny Bartók Béla 1924. február 5-i komáromi hangversenyének tiszteletére	94
Kórusok Éjszakája, Budapest	97
XXXVIII. Chorus Inside Nemzetközi Kórusverseny, Rovinj	99

VI. „Téged Isten dicsérlek, És hálát adok mindenért”	109
A 2020. év eseményei	109
KÓTA-díj	109
Amire nem készültünk fel	114
Vígan énekelj az Úrnak te egész föld! Zsolt. 100,1	116
A Concordia példáva nemesül?	119
VII. „Hirhedett zenésze e világnak, Bárhová juss, mindig hű rokon!”	120
Régi kórustagok visszaemlékezései	120
Az én kórusom	128
VIII. „Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga?	
Ki voltál valaha országunk istápjá.”	143
Kórusbarátságok	143
Musica Beata Vegyeskar, Szentendre	143
Volkschor Langendorf, Weissenfels	144
Vox Femina Női Kar, Komárom	150
Országos Széchenyi Könyvtár Kórusa, Budapest	151
Szervita Kórus, Szent Anna templom, Budapest	152
Semmelweis Kórus, Budapest	155
Fővárosi Énekkar, Budapest	156
Palestrina Kórus és a Pedagógus Énekkar, Győr	156
IX. „Fölszállott a páva vármegye házára Sok szegény legénynek szabadulására”	157
A galántai Kodály Napok – az énekkarunk kiemelkedő eseménye	157
A XV. Kodály Napok zsűrijének értékelése	164
X. „Szép szavú Múzsá! Örök, igaz álom! Tűzpiros ajkad szava ide szálljon”	166
Lemezfelvételek, a kórus megőrzött hangjai	166
Jubileumi hangversenyeink	170
A fellépések, események bemutatása	174
Fellépéseink, énekléseink, énekes szolgálataink színhelyei a világban	202
XI. „Forr a világ bús tengere, ó magyar!”	206
A kórustagság	206
A kórus által énekelt művek jegyzéke	210
Díjak, elismerések	218
Kitüntetések	219
Miért Kodály?	220
Epilógus a karnagytól	225
Zárszó	227
Resumé	228
Zusammenfassung	229
Summary	230

„Kultúra csak közösség terméke lehet. Egyesek erőfeszítései semmit sem érnek, ha nem találunk lelki visszhangra egy nagy közösségben. A közösség minden tagja kell hogy érezze: ebben a munkában neki is van szerepe, ő rá is szükség van”

Kodály Zoltán

Tisztelt Olvasó!

1980-ban a komáromi Csemadok Helyi Szervezete mellett szerveződő vegyeskar a kezdetektől erős közösséget alkotva, az igényes kórusmuzsika szolgálatát tűzte ki zászlájára.

Már alakulásakor is stabil alapokon állt a Concordia Vegyeskar, hiszen egy erős közösségből, a Csemadok kórusából nőtt ki magát. Erejét és sikereit nem csupán a színvonalas előadások biztosítják, amelyről a négy évtized alatt a világ számos pontján meggyőződhettek, hanem a kóruson belül szövődő barátságok és a megszólaló zeneszeretet. Concordia nélkül szinte nincs komáromi ünnep, mindig büszkék vagyunk, mikor városunkat képviselik. Széles kínálatuk, mely felöleli a reneszánsztól a mai napig terjedő szerzők muzsikáját, számtalan zeneszerető embernek nyújtott felejthetetlen zenei élményeket.

Mit kívánhatnánk mást a következő évekre, minthogy legyen a kórus minden tagja fortissimo, az életben vivace, és pianoban járják még évtizedekig a világ előadó termeit.

Boldog születésnapot Concordia!

Keszegh Béla, Észak-Komárom polgármestere

Tisztelt Olvasó!

Komárom egy város, mely két ország területén helyezkedik el. Bár a történelem viharai, elsősorban is az idén épp 100 esztendeje hazánkra kényszerített trianoni békediktátum kettészelték azt, a város és annak lakói mégis egy településként tekintenek Duna-parti otthonunkra.

Komárom napjainkban történelmi fejlődésen megy át! Bár jelen kötet kiadásának évében, 2020-ban épp egy generációk óta nem tapasztalt világméretű pandémia tombol, a koronavírus járvány azonban csak még inkább megmutatta, mennyire egymásra vagyunk utalva Észak- és Dél-Komáromban, hogy az egyik várostest a másik nélkül csupán félkarú óriás.

Nem csupán a kultúra és a gazdasági kapcsolatok kötnek minket össze, nem csupán a hagyományok, tradíciók tesznek minket egy vérből valókká. Nem csak és kizárólag a civil közösségek, vagy épp a sport és szabadidős tevékenységek területén létrejött kötődések, de számos családi és baráti kapcsolat is. Ez utóbbiak pedig mindennél fontosabbak, ezekből szökkenhet szárba a valódi lokálpatriotizmus, a városért való tenni akarás, az együvé tartozás érzése, mindaz, ami komáromivá, ami EGY-komáromivá tesz minket.

Komárominak lenni egy életérzés; tudni és ismerni az ókori Brigetio örökségét, az erődépítések korát, az égi kávéházban majdan jó barátként köszönteni Klapkát és Jókait, Egressyt és Lehárt, Selye Jánost és Czibort, emlékezni és emlékeztetni Alapy Gáspár polgármester példaértékű életútjára, vagy épp a felvidéki kitelepítések sorstragédiáira. Remélem és tudom, hogy mindezen kötődések a Monostori-híd átadásával csak tovább erősödnek!

Komárom a mi otthonunk! A déli város(rész) polgármestereként pedig köszönöm, hogy olyanokkal osztozhatok e közös helyen, mint az idén 40 esztendőös Concordia Vegyeskar, melynek ezúton is köszönöm, köszönjük a megannyi emelkedett pillanatot, melyekkel fellépéseik alkalmával örvendeztettek meg minket! Az énekkar jó példája a nemzeti összetartozásnak, az egyetemes magyar kultúra hagyományai ápolásának, elmaradhatatlan résztvevője valamennyi városi megemlékezésnek, ünnepségnek.

A kórusnak a következő esztendőkre számos sikeres előadást kívánok, Önöknek pedig kedves olvasók, azt, hogy forgassák figyelmesen e kötet lapjait, hiszen azok mindegyike városunk kultúrájának egy-egy kitüntetett pillanatát villantja fel!

Tisztelettel:

Dr. Molnár Attila, Dél-Komárom polgármestere

Kedves István, Kedves Concordia Kórus!

Tiszta szívből köszöntöm Önöket a kórus 40 éves évfordulóján.

Az utóbbi évtizedekben a műkedvelő művészeti munka vállalása az idő múlásával egyre több odaadást, egyre több lemondást és elhivatottságot kíván. Tiszteletet, megbecsülést érdemel az a közösség, amelyik ilyen körülmények között ilyen magas színvonalon végzi munkáját, mint a Concordia Vegyeskar.

Sokszor volt alkalmam éneküket hallgatni Galántán, Debrecenben, Budapesten és mindig azt éreztem, hogy karnagy és kórus minden egyes műsorával tudásának legjavát, energiájának teljességét nyújtja. Műsorválasztásuk minden esetben tiszta hitet, elkötelezett magyarságot, magas zenei igényességet sugároz.

Adja a Teremtő, hogy továbbra is így legyen!

Erdei Péter, Liszt-, és Bartók-Pásztory-díjas karnagy

„Az igazi művészet az emberiség emelkedésének egyik leg-hatalmasabb eszköze, s aki azt minél több embernek hozzáférhetővé teszi, az az emberiség jótevője” (Kodály)

Így élnek, ezt teszik 40 éve a komáromi énekesek a legfrissebb díjjal, a KÓTA – díjjal büszkélkedő CONCORDIA VEGYES KAR tagjai, akik sok szép pillanatot, emlékezetes zenei élményt nyújtottak a közönségnek mind Szlovákiában, mind Magyarországon. Kiemelkedőek versenyeredményeik, jeles koncertsorozataik. Repertoárjukban a zenei érték a meghatározó a reneszánsztól napjaink európai és magyar zenéjében. Megszólaltatják a nagy magyar „klasszikusok”, Liszt, Bartók, Kodály remekműveit, Bárdos, Szokolay, Kocsár, Karai, Orbán György művein keresztül a mai tehetséges szlovák és magyar ifjú generáció kompozícióit. Európa számtalan országában mutatták be az említett szerzők műveit, de eljutottak az Amerikai Egyesült Államokba is, sikert sikerre halmozva.

Kiemelkedő művészi teljesítményük mentora alapító karnagyuk, STUBENDEK ISTVÁN. Stübendek István művészetét és tanári munkáját a kodályi eszmeiség irányítja. Hisz a zene mindenhatóságában, a test, a lélek, az értelem harmóniájának zenével való alakításában, a közösségi együttlét éneklés általi megerősítésében.

A Concordia Vegyeskarhoz fűződő több zenei élményem, koncerttermi találkozásaink (Komárom, Galánta, Budapest) közül kettő különösen emlékezetes. A „Bartók Komáromban” c. rendezvénysorozat díszhangversenyén a Kórus Bartók: Négy szlovák népdal c. kompozícióját énekelte katartikus átéltséggel, megcsillantva a bartóki népdalfeldolgozás minden gyönyörűségét a közönség előtt.

Hasonló hatással volt rám Kodály: A magyar nemzet nagy formátumú alkotásának szuggesztív, drámai előadása Petőfi záró soraival: „Oh hazám, mikor fogsz ismét tenni egy sugárt, egy kis fényt megrozsdásodott nevedre? Mikor ébredsz önérzet-re? Mikor?”

Örömmel hirdetem, hogy a Concordia Vegyeskar a szlovákiai magyar kóruskultúra kiváló képviselője. Negyven éve bizonyítja ezt szűkebb hazájában, Európa országaiban és a tengeren túl is. Isten éltesse sokáig a Kórust és karnagyát Stubendek Istvánt, további eredményes, sikeres munkát, felszabadult, örömteli éneklést kívánunk a következő évtizedekben is.

Kertész Attila, a Magyar Kodály Társaság elnöke

Tisztelt Karnagy Úr! Tisztelt Kórustagok!

Engedjétek meg nekem, hogy visszapillantsak a kezdetekre. Ha emlékezetem nem csal, anno Bajnok István doktor úr keresett meg bennünket – Pálincás Zsuzsa kolléganőmet és jómagamat – „a helyi Béke utcai (ma Jókai Mór) Alapiskola Gyermekkarának vezetőit. Tőle értesültünk arról, hogy a Csemadok Városi Szervezete keretében vegyes kar van alakulóban. Bajnok doktor arra kért bennünket, segítsünk a tagtoborzásban.

Mivel a nagy múltú komáromi kórusélet akkor éppen pangott: a II. világháború után Komáromot évtizedeken át nívósan képviselő Egyetértés Munkás Dalárda tevékenysége is megszűnőben volt, örömmel vettük az új kórus alapításának hírért. Lokálpatriótaként annak is örültünk, hogy a város egykor gazdag zenei életét irányító karnagyok – Krizsán József, Schmidt Viktor, Jarábik Imre, Tarics János – áldásos tevékenységének Stubendek István ifjú zenepedagógus, karnagy személyében lesz folytatója. A „csemadokosok” lelkes szervezőmunkájának köszönhetően megszületett a vegyeskar, mely elődjének tekintve az Egyetértés Munkás Dalárdát, szép gesztusként sokunk öröme a Concordia (Egyetértés) nevet vette fel.

Csak az elismerés hangján tudok szólni a kórusról, Rólatok. Felettébb dicséretre méltónak tartom, hogy 40 éve folyamatosan működtek, hogy elindulásotok óta mindmáig azok közé tartoztok, akik a magyar kóruskultúrát magas szinten művelik. Ennek ékes bizonyítékát adják eredményes megmérettetéseitek: a Kodály Napokon való sorozatos aranykoszorús minősítések, a szlovákiai országos versenyeken kivívott rangos elismerések. Egy alkalommal fűtanúja voltam a szervezők egyike kijelentésének, miszerint: „najlepšie slovenské zbory sú maďarské!” (a legjobb szlovák kórusok magyarok). Kell-e ennél nagyobb dicséret?

Jómagam az indulástól kezdve vigyázó szemmel figyelem a kórus tevékenységét. Mind az előbbieken említett sikereitekhez, mind a legutóbb kapott KÓTA-díjakhoz ezúton is őszinte barátsággal gratulálok! A rangos elismerést a Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége, a KÓTA a zenekultúra

területén végzett kimagasló munkásságotok elismeréseként méltán adományozta számotokra.

Köszönöm, hogy a helyi VOX HUMANA hangversenyeken is részt vesztek, ahol a népes komáromi kóruscsalád apraja-nagyja együtt énekel, azt példázva, hogy összetartunk! Hiszen meg kell szívlelnünk tanítómesterünk, Kodály Zoltán üzenetét, miszerint: „Hogy a magyar nem szeret egyesülni: oly végzetes hiba, aminek javítására minden eszközt meg kell ragadni.”

Meg vagyok győződve arról, hogy Ti ezt is tudatosítjátok, s hogy az énekkari próbákra, fellépésekre nem csupán önző becsvágyból jártok, hanem szívvel-lélekkel dolgoztok azért, hogy a megmérettetéseken minél eredményesebbek legyetek, hogy színvonalas műsoraitok a magyar lélekre olyan hatással legyenek, melynek erejével „végzetes nemzeti hibánkon” javítani tudunk.

Befejezésül még egy a kodályi üzenetek közül: „1914-ig minden nyarat külföldön töltöttem. Aztán 13 évig egyet sem. Mikor újra kezdtem kijárni, a határon mindig megjelent előttem egy mezítlás, rongyos gyereksereg, egyik-másik hajdani galántai iskolatársam arcvonásaival. Kórusban kiáltották: Ne hagyj itt bennünket! Ezek hoztak vissza mindannyiszor, hiába csábított művelt országok könnyebb, nyugalmasabb, szebb élete. Ezek tartották bennem a hitet, hogy mindennek ellenére itthon is lehet és kell ilyen életet teremteni.”

Bízom benne, hogy még hosszú időn keresztül folytatjátok a jövő nemzedék számára is követendő, példaértékű tevékenységeket, hogy teljesüljön a kodályi gondolat, miszerint „lehet és kell ... életet teremteni” – itthon, a Felvidéken is magyarként megmaradni!

Ehhez kívánok mindnyájatoknak nagyon jó egészséget, sikerekben gazdag, tartalmas éveket! Tisztelettel, szeretettel és őszinte barátsággal:

Stirber Lajos, a komáromi GAUDIUM vegyes kar
és hangszeres kamaraegyüttes karnagya

„Ami megtartott Európában idáig, majd csak megtart ezután is. Mi lehet az? Nem az, amiben alkalmazkodtunk, hasonlók lettünk környezetünkhöz, hanem amiben különböztünk tőle. Hisz, ha mindenben hasonlókká lettünk volna, eltűnt volna a magyarság.”

Kodály Zoltán

I. „Fények ragyogása, Hívja idevárja, Szólítja a magyar népet!”

Kodály Zoltán-dr. Vargha Károly:
Régi magyar diákköszöntő, 1777 (1943)
Vegyeskarok EMB 1972, 24.o.

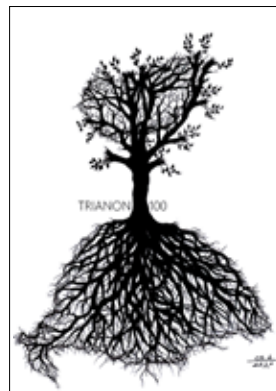
A komáromi kóruslét előzményei¹

A trianoni szerződés különleges helyzetbe hozta a Felvidéken élő magyarságot. Saját otthonukban, saját földjükön lettek nemzetén kívüliek. Azt a – számukra közel sem boldogító – címet nyerték el, hogy egyik napról a másikra a legnagyobb szlovákiai kisebbség lehettek. Természetesen így volt ez Erdélyben is, és az új határokon kívül rekedt magyarság hasonló sorsban osztozott. A Trianon-i nemzetvesztés jelenségére sehol a világon nem volt még példa, hatása mindmáig tart.

Szokás a népeket különböző jelzővel illetni. Ezzel általánosító, emiatt sokszor dehonesztáló besorolás is keletkezik. A francia vidám, a német katonás, az angol kímért, az olasz harsány. A skótokról jobb nem is beszélni, de milyen a magyar? Sírva vígadó, búskomor, hősies, állandó vesztes? És ha igen, mitől az, mik a meghatározó tulajdonságai, egyáltalán a kárpát-medencei történelem ismeretében ki nevezhető magyarnak?

Illyés Gyula is végiggondolta a kérdést. Azt mondja: „Egy-egy népet nem a testi hasonlóság, hanem a közös múlt, a hasonló gond, az egy haza levegője egyesít s választ el egy más múltú és más jelenű néptől.”² Tanulmányának befejező részében fogalmazza meg összegezve azt a magyarságfogalmat, mely témánk tekintetében meghatározó. Eszerint az embernek az a földi kötelezettsége, hogy tökéletesedjen, értelmi és erkölcsi vonatkozásban egyaránt. Az a dolga, hogy szabadságát elérje, de úgy, hogy ezzel mások ugyanilyen jogát ne sértse meg. „Magyar az, aki bátran szembenéz a nép bajaival: a nemzet fejlődésének akadályai. ... Aki a népnek műveltséget, egészséget, jólétet akar. ... Aki egy nyomorult, éhez, vagy jogfosztott láttán saját magát is sértve érzi emberi, magyar mivoltában. ... Magyar az, aki nem bírja a homályt sem a börtönben, sem a gondolatban. Magyar az, aki az értelmet szereti, aki szenvedélyét csak akkor engedi szabadon, midőn a szó már nem használ az igazság elfogadtatására.”³

Az értelem, a műveltség, illetve a kulturáltság tekintetében Illyés Gyulához kapcsolódva irányjelzőként érdemes idézni Terry Eagleton irodalomtudós és esztéta ide vonatkozó gondolatait. A kultúráról általában, Azt állítja, hogy a kultúra egy összekötő értékrendszer egy sajátos civilizáció és az emberiség között. A kultúra-

¹ SZAKDOLGOZAT Thoma László, 2007 Nyugat-Magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar, Győr – A Concordia Vegyeskar múltja és jövője, 17–21 old.

² ILLYÉS Gyula: Ki a magyar (tanulmány). In: http://www.mek.oszk.hu/0200/01228/2006_11_02.p.15

³ ILLYÉS Gyula: i.m. p. 20.

nak önmagában nincs kultúrája, az értékei magának az életnek az értékei. Ha a kultúra speciális, (esetünkben a szlovákiai magyarság kultúrája), attól még értékei általánosan emberek, nem tehet arról, hogy specialitásai történelmi, vagy egyéb okokból fakadnak.⁴

Jelen kiadványunkban az általános kultúrafogalmon belül a zenekultúrával és ezt leszűkítve a kórusmuzsikálással kívánunk foglalkozni. Erről Dobszay László így gondolkodik: „... egy ország zenekultúrája nemcsak zeneszerzőiből áll, hanem abból az egész zenei tevékenységből (például előadóművészetből, zenepedagógiából), amely a magasabb zene előadására és befogadására kész közeget alakítja.”⁵

Ez az idézet segít értelmezni az amatőr kórusmozgalmat a kultúra, a magyar kultúra, ill. a szlovákiai magyar kultúra viszonylatrendszerében. A Concordia Vegyeskar ebbe a rendszerbe beillesztve nem az úgynevezett profi előadó-művészet helyén van, hanem azon a szinten, aminek a rendeltetése a népesség (lakosság) olyan alakítása, mely után az képes az ún. magasabb kultúra befogadására.

Az előzmények tekintetében szóba kell hozni, hogy 1918 előtt a magyarlakta területeken 20-25 énekkar működött. A legelsőik között említhető 1860-ból a Komáromi Első Énekkar, ugyancsak 1860-ból a losonci – máig nem tisztázottan – magyar, vagy német nyelvű énekkar és az 1863-beli Komáromi Dalegylet (említki **Komáromi Dalegyesület** néven is).

A Komáromi Dalegyesület

⁴ EAGLETON, Terry: Egyetemes kultúra és lokális kultúrák (kultúrháborúk). Ford. Karádi Éva In. Lettre, 2003. 51. sz. p.16-21

⁵ DOBSZAY László: A hangzó hagyomány: a lejegyzett és rögzített zene. In: Kulturális örökség-társadalmi képzelet. Szerk. György Péter et al. Bp.: Akadémiai Kiadó, 2005. p.106.

A munkásdalárdák és földművesénekkarok működésének motivációjaként nemcsak a zene, hanem a politikai hovatartozás is említhető, bár az ilyen kórusok az 1920-as évek után jöttek csak létre a kommunista párt megalakulásával. A rozsnói dalárda 1864-ben alapítódott, tagjai nemcsak munkások, hanem városi iparosok és polgárok is voltak. Kisebbség nagyobb megszakításokkal a kórus ma is él és dolgozik. Itt érdemes megjegyezni, hogy a korai megalapítástól kezdve folytonosan működő kórus ritka. Többnyire az utódkórus az előd hagyományaira alapul, azt folytatva veszi fel a nevét,

ill. néhány tagja alapítja újra. Ebben a kategóriában említendő még a Nagymenyéri Dalárda, ami később katolikus kórusként jelenik meg, az 1920-as alapítású Kassai Munkás Énekkar, a szintén 1920-tól származtatott füleki Magyar Dalkör, ami csak a második világháború után lett munkáskórus jellegű. Az 1980-as évek végétől már pedagógusok, műszaki értelmiségiek és vállalkozók is kórustagok.

A komáromi **Egyetértés Munkás Dalárda** 1921-ben alakult, karmesterét, Krausz Mórt 1940-ben internálták és kivégezték. A kórus működésére a fentebb említett szakaszosság volt a jellemző, 1983-ban szűnt meg végleg. A földműves énekkarok közül a teljesség igénye nélkül említhető az Alsószeli Kultúrkör énekkara, a Szímői Gazdadalárda, a Garamsallói Földművesek Énekkara, vagy az 1940-ig működő komáromi Szekeres Gazdák Énekkara.

Az egyházi kórusok körében említendők a pozsonyi Szent Ferenc Harmadrend Vegyeskara, a komáromi Katolikus Egyházi Énekkar, a Katolikus Legényegylet fiúkórusa, a Szent Benedek-rendi Katolikus Gimnázium vegyes kara, vagy más települések, úgymint Érsekújvár, Gúta, Ipolygalsa hasonló jellegű kórusai.

Városi kórusok, további énekkarok: a legfontosabbakat kiemelve meg kell említeni a Komáromi Dalosegyleten kívül a Pozsonyi Dalegyletet, a pozsonyi Bartók Béla Dalegyesületet, a Losonci Magyar Dalosegyletet, a Lévai Dalárdát, valamint a Kassai Ének- és Zenekedvelők Dalegyesületét.

Az 1945 utáni időszakot tekintve újraéledésről csak az ötvenes évektől lehet említést tenni. A fejlődésre a CSEMADOK adott megoldást, melynek keretein belül Szíjjártó Jenő és Viczay Pál feladatai közé tartozott a karnagyképző tanfolyamok szervezése, valamint kórusművek és módszertani szakanyagok kiadása.

A felvidéki magyar népzenekeincs megőrzésében 1918 előtt Kodálynak és Bartóknak elvitathatatlan érdemei vannak. Az 50-es években ezt a munkát folytatta **Rajter Lajos**, **Németh-Šamorínsky István**, **Szíjjártó Jenő**, **Ágh Tibor** és Erdős Dezső, akik a gyűjtött népdalok feldolgozásaival és kiadásával támogatták a kórusokat.

Rajter Lajos

Németh-Šamorínsky István

Szíjjártó Jenő

Ágh Tibor

Az 50-es évek végére tíz felnőtt és harminc gyermekkórus működött, férfikar azonban csupán kettő volt: Füleken és Komáromban.

A két világháború közötti kórusfesztiválok, akkori elnevezésükkel dalosünnepek hagyományai is folytatódtak, természetesen a politikai helyzet miatt nagyságrendekkel kisebb méretekben. Tiszteletre méltó az 1958-ban Zselízen megszervezett énekkari találkozó, melyen négy kórus vett részt. Ezt követően 1961-ben Léván és Zselízen már 1380 fős kórus és népzenei fesztivált rendeztek, melyen előzetes válogatás után hét népi zenekar, hét vegyes kar, négy ifjúsági kar, és huszonkét gyermekkar szerepelt.

Ezt követően öt évig nem szerveztek hasonló megmérettetést, csak 1966-ban Komáromban, a Jókai Napok keretein belül.

1969-től számíthatjuk annak a – máig is tartó – eseménysorozatnak a kezdetét, mely nagy fontosságú a szlovákiai magyar kórusok életében. Galántán, az I. Kodály Napokon huszonöt énekkar vett részt 1330 dalossal. A II. Kodály Napoktól különvált a felnőtt és a gyermekkarok versenye. A 2020-ban tizennyolcadszor megrendezendő seregszemle a mai napig az egyik legjelentősebb esemény a kórusok életében. Az itt megszerzett minősítés a hazai és a nemzetközi zenei életben számontartott.

A jelenkor zenei életére is kihatással bír az a pedagógiai tevékenység, amit a nyitrai Pedagógiai Főiskola – mai nevén a Konstantin Filozófus Egyetem – zenei tanszakán végeztek (sajnos, mára megszűnt a magyar nyelven folyó ének-szakos tanárképzés), valamint a Csehszlovákiai Magyar Tanítók Központi Énekkara – jelenlegi nevén Szlovákiai Magyar Pedagógusok Vass Lajos Kórusa – műhelyében folyik. E két helyszínen tanult és szerzett tapasztalatot az a kórusvezetői nemzedék, akik meghatározó egyéniségekként irányították a magyarság kórusait. Kaszás Margit, Zsákovics Zsuzsa, Jónás Katalin, Balogh Csaba, Szalai Pál, Horváth Géza, Zsákovics László, Józsa Mónika és Stubendek István néhány név azok közül, akik fontosnak tartották a zenei nevelés színvonalának emelését nemcsak az iskolákban zenepedagógusként, hanem a lakosság körében is azzal, hogy kórust vezetve terjesszék és ne engedjék feledni kultúránkat.

A Csemadok Énekkartól a Concordia Vegyeskarig

Egy fiatalember a nyitrai főiskola zenepedagógiai tanszakának elvégzése után 1971-ben Kelet-Szlovákia magyarlakta falvaiban tanítani kezd. Zenésznek tartja magát, nem elég neki a megszerzett tudás, fejlődni akar. Budapestre jár, a Népművelődési Intézet által indított felső fokozatú négyéves karnagyképzőt végzi neves tanárok irányítása alatt. Minden pénteken hajnalban átkel a határon, 5 órakor már vonaton ül és késő este ér haza. Közben gyermekkórust alapít Boly községben, és a Bodroghközi Magyar Tanítók Énekkarában énekel, szólamvezető és karnagyoskodik. Vezetésével részt vesz a tanító kórus a IV. Kodály Napokon, Galántán. 1979-ben családotól Komáromba költözik. Úgy jön ide, hogy tanítani akar és magyar énekkart létrehozni. Van itt már kórus, például az Egyetértés Munkásdalárda, amely férfikar vagy a Lýra Énekkar, de magyar vegyes kar nincs. Arra a kérdésre, hogy miből fakadt a szándék, azt válaszolta:

Kodály Napok, Galánta, 1981

„... természetes volt, hogy magyar vegyes kart akartam. Ez egy megnyilvánulása volt az embernek. Úgy tudtam tiltakozni, hogy a magyar zenét propagáltam. Volt sok intrika a kórus megalakulása ellen. Amikor tavasszal összejöttünk, maguk a komáromiak sem hittek benne.”

1980. május 26-ot írunk, a fiatal embert Stubendek Istvánnak hívják, az általa megálmodott kórus a Csemadok Énekkar.

Az álom valóra váltásában a CSEMADOK helyi szervezete segített. A szervezői teendőket **dr. Bajnok István, Dobi Géza és Keszegh Pál** vállalták, akiknek hívó szavára húsz dalos gyűlt össze. Ezt követően a karnagy rendszeresítette a hétfői esti próbaidőpontot, ami – bár a helyszín az új zeneiskolába tevődött át – azóta változatlan. A mai napig eltelt 40 év alatt mindösszesen 5-6 alkalommal maradt el próba kikerülhetetlen ok miatt.

dr. Bajnok István

Dobi Géza

Keszegh Pál

A régi zeneiskola hangversenyterme, az evangélikus templom udvarán – minden itt kezdődött

Nagyszabású Kodály emlékest az énekkar szervezésében a zeneszerző születésének 100. évfordulójára. Fellép Észak- és Dél-Komárom összes kórusa – előadó: Vass Lajos

1980 októberében már 37 tagja volt az énekkarnak, a téli hónapokban újabb dalosokkal bővült a létszám. Az első nyilvános szereplésre 1981. január 18-án, az alakulás után mindösszesen szűk nyolc hónappal nyílt lehetőség. A CSEMADOK évzáró közgyűlésén nagy sikert aratott Bárdos Lajos: Pozsony mellett... és Tiszai dallamok című népdalfeldolgozása. A bemutatkozó fellépést még abban az évben 13 másik követte, melynek során az ötödik alkalommal rendezett Kodály Napokon a zsűri különdíját nyerték el, ami a negyedik helyezésnek felel meg.

A lendületes kezdet utáni folytatás megkívánta a kifelé való nyitást. A szaporodó meghívások utazásainak, valamint a vendégkórusok fogadásának költségvonzata szükségessé tette újabb támogatók keresését. Erre a feladatra az akkori komáromi Szakszervezetek Művelődési Háza vállalkozott. A Csemadok Énekkar a nyolcvanas évek végén felveszi a Concordia Vegyeskar elnevezést. A név – Concordia – latinul egyetértést, összhangot jelent. Magában foglalja azt a szándékot, mely nélkül nincs közös muzsikálás, azt a kívánatos célt, mely nélkül nincs nemzeti identitás, és egyben utal a helyi hagyományok folytatásának szándékára is.

Az 1989-ben bekövetkezett társadalmi változások miatt a művelődési ház a város tulajdonába ment át, jelenleg Egressy Béni Városi Művelődési Központ néven funkcionál. A vegyes kar mindmáig az alapításnál bábáskodó CSEMADOK és a VMK anyagi és erkölcsi támogatásával, továbbá a Concordia Chorus Polgári Társulás közreműködésével végzi tevékenységét.

Gömörországi körút, 1988 – Sajógömör, Mátyás király „kapás” szobra alatt a kórus

„...nem sokat ér, ha magunknak dalolunk, szebb, ha ketten összedalolnak. Aztán mind többen, százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben mind eggyek lehetünk. Akkor mondjuk majd csak igazán: Örvendjen az egész világ!”
(Kodály Zoltán)

Ars poetica

A koncertek, előadások érdekében áldozatokat kell hozni. Nemcsak azoknak, akik a gyakorlások és a fellépések során kevéske szabad idejükből vesznek el, hanem azoknak is, akik közben otthon maradnak és törődnek a gyerekekkel, átvállalják a kórustag otthoni feladatait. Stubendek István karnagy 1996 januárjában a CSEMADOK évzáró közgyűlésén tartott beszámoló beszédében fogalmazta meg mindmáig érvényesen a kórus ars poétikáját és feladatait:

„Tudják (ti. a kórustagok) hogy egyedül nem képesek arra, amit így együtt megélhetnek. Megérinti őket a művészvilág varázsvesszeje, érzik, jó helyen eresztettek gyökeret. Hiszen nincs két egyforma színpad, előadás és formaidőztetés. ...A muzsika, amit megszólaltatnak, tudatos szívműzene, embertől emberig, a teremtetttől a Teremtőig. Az énekük nem beszéd, mondatok özöne, hanem megénekelt öröm és bánat. ...Kopogtatnak a hangokkal a szíveken, hozni békességet és megnyugvást. ...Az évforduló arra jó, hogy visszatekintsünk, de csak módjával, nehogy belefelejtkezzünk a „régiségbe”. Abból meríteni kell, beleszippantani, mert az új utak már várnak ránk. A hangok birodalmát kell meghódítanunk Vivaldi, Bach, Liszt, Kodály világát, de békés eszközökkel.”

A Jókai Napok záróünnepségén a 80-as években

A kórusélet kiemelkedő eseményei

„Minden kultúrmegnyilatkozás ünnep, mely a nemzet életére megerősödést hoz. ...Nekünk is van életterünk ezen a világon, melyet kötelességünk megvédenünk, de a kis népek ereje nem a fegyver ereje, hanem a szellemé, amely éberén őrökdi közöttünk, s amellyel az egyetemes emberiség értékállományát akarjuk szaporítani mi is.” (részlet Dr. Giller János megnyitóbeszédéből. Elhangzott a Komáromi Dalegylet 1938. évi 75 éves jubileumi ünnepségén.)

W.A. Mozart: Orgelsolo-Messe – Az első zenekaros misénk, amelyet nagyon sokszor énekeltünk itthon és a szomszédos országokban is. Szólisták: Szalay Szilvia, Stubendek Annamária, Pfeiferlik Erzsébet, Stubendek László, Fülöp István és Nagy László a Duna Menti Múzeumban, az 1990-es évek elején, közreműködött a Művészeti Népiskola Kamarazenekara. Az ősbemutató 1991 novemberében volt, a Szent András-templomban.

Karácsonyi beszélgetés a Concordia Vegyeskar tagjaival⁶ (1993)

„A Concordia Vegyeskar 1980. május 17-én alakult Komáromban. Rövidesen az élvonalba dolgozta fel magát. 1981-től a Kodály Napokon előkelő helyezéseket ért el, 1990-ben és 1993-ban első lett. Alapító és vezető karnagyuk Stubendek István, a zongora- és orgonakíséretet Lohner Mónika látja el. Fenntartó szerveik a Csemadok helyi alapszervezete és a városi művelődési ház. Sikeresen szerepeltek otthon és külföldön, baráti kapcsolatot tartanak fenn a dél-komáromi Vox Femina Női Karral, a szentendrei Musica Beata Vegyeskarral, az ausztriai sachseni egyházi kórusal és a németországi Weissenfels „Langendorf Chor” kórusával. Repertoárjuk sokrétű.

Ennyi lehetne a Concordia címszó alatt a lexikonban. De mi rejtőzik a száraz adatok mögött? Erre kerestem a választ egy napsütéses, hideg reggelen Komáromban. Be-

⁶ Duka-Zólyomi Emese által a kórustagokkal készített interjú. Megjelent a REMÉNY Katolikus Folyóirat IV. évf. 51-52. szám 1993. december 19-i ünnepi számában

szelgetőtársaim Stubendek István zenetanár-karnagy, Zsapka József, azaz Józsi bácsi nyugalmazott szabómester, Kaszás Jánosné, Margitka tanító néni, Szalay Szilvia, a zeneiskola igazgatónője, a gimnazista Hajabács Annamária és a kórus krónikása, Stubendek László mérnök, pedagógus és kántor egy személyben.

– Bevezetőben kérem, mutassák be olvasóinknak a tagságot.

István: – Körülbelül hatvanan vagyunk, ebből tizennégyen alapító tagok. Kórusunk nemcsak zenei szempontból, hanem korra, szakmára és felekezetekre nézve is „vegyeskar”. Találkozunk itt gimnazistától kezdve nyugdíjasig minden korosztállyal. Vannak köztünk hajógyári dolgozók, pedagógusok, óvónők, adminisztratív erők, mérnökök, zenetanárok és még folytathatnánk. Jól megfér egymás mellett a katolikus és a református.

– Hogyan zajlanak a próbák?

A kórus az 1980-as évek végén, a közös énekléssel együtt jár a kirándulás és a jókedv

István: A zeneiskolában dolgozunk, nagyon jó körülmények között.

Hétfő esténként háromórás próbát tartunk tíz perces szünettel. Beéneklés és szolmizációs gyakorlatok után a szünetig általában a régi műveket csiszoljuk, szünet után szólampróbákat tartanak a szólamvezetők, majd igyekszünk az elsajátított művet összeénekelni.

– Nagyobb fellépések, versenyek előtt vállalják-e a kórus tagok a többletmunkát?

A válasz kórusban érkezik: – Mindent vállal a kórus... és István folytatja:

– Vállalják, mert tudják, hogy olyan esemény elé néznek, amely örömet és lelki felüdülést jelent nekik.

– A jelenlevők közül Józsi bácsinak van a leggazdagabb énekkari múltja. Milyen út vezetett a Concordia tagságig?

Józsi bácsi: – 1939-ig Nyitrán éltem, ahol 1920-ban már szabóinas voltam. A nyitrai SZEMKE férfikórusral háromszor részt vettem az Országos Dalos Ünnepeyen, mely

mindig pünkösdkor volt: két ízben Komáromban (1933, 1938) és egyszer Érsekújvárott. Felejthetetlen számomra az az élmény, amikor 1938-ban már kétezren voltunk, és az ünnepélyes fölvonulás után a négy-ötzres tömeg előtt mutatkoztunk be a lovárdában megrendezett hangversenyen. Komárom ez idő tájt nagyon szegény határ menti városka volt, de hét énekkar működött itt. Amikor 1939-ben letelepedtem Komáromban, rövidesen bekapcsolódtam a városi dalegyesületbe, majd a háború után az Egyetértés Munkásdalárdába. Az előző énekkar a háború alatt, az utóbbi a 80-as évek elején megszűnt. Nagyon fáj a szívem az éneklés után. Ezen segített egy alkalmi találkozásom Pista barátunkkal, s azóta nagy szeretettel és hűséggel járok ide. Nyolcvanöt évemmel még mindig dolgozom a szakmámban is.

Az élet örömet az énekkarban és a munkámban találok.

– A legfiatalabbat vajon mi hozta a kórusba? – fordulok kérdésemmel Annamáriához.

Annamária: – Tavaly karácsony előtt kijelentették a gimnáziumban, hogy mi is jöhetünk énekelni a Concordiába. Azóta énekelek itt. Nem volt számomra ismeretlen a karéneklés, mivel az alapiskolában tagja voltam Kaszás tanító néni kicsinyek, majd Stirber tanító bácsi gyermekkórusának.

István: – Több tagunk Annamáriához hasonlóan már felkészülten érkezett kórusukba. Egyedüli fájó pontunk, hogy nincs középiskolás kórusunk. Igaz, néhány középiskolás fiatal is eljár közénk, sőt két gimnazista fiúnk is van, mindkettő kórustag gyermeke. Nagyon támogatom azt a gyakorlatot, hogy amint lehet, a kórustagok hozzák el gyermekeiket is. **Kati** lányom már nyolcadikos korában bekapcsolódott az énekkar munkájába.

– Álljunk meg egy pillanatra a családnál. Mit szólnak az otthoniak ahhoz, hogy netán a családi együttlét rovására is előnyben részesítik a kórusmuzsikát?

Margitka: – Ez kényes kérdés. Szerintem ez családonként változik, azon is múlik, hogy a család mit szokott meg. Túrési határ mindenütt van, de gondolom zömmel megértéssel vannak „munkánk” iránt. Valójában számunkra a család szurkoló, támogató és biztos hátteret jelent.

István: – Vannak férjek, akik rendszeresen eljönnek nejükért a próba végére, hogy aztán hazakísérjék őt. A családok általában tudatosítják, hogy a kórus nemes célt követ.

Margitka: – Lacinak volt az elmúlt évad végén egy nagyszerű ötlete, amit meg is valósítottunk. Az évadot hálaadó szentmisével fejeztük be, utána pedig összejöttünk

a Csemadok székházában, ahova meghívtuk a hozzátartozókat, a város és az egyházak képviselőit. Olyan jó hangulat alakult ki, hogy aki abba belekóstolt, az szerintem csakis jó szándékkal és segítőkészséggel állhat a jövőben mellénk.

– Megközelítené számunkra az ötlet atyja ezt az egyelőre szokatlannak számító eseményt?

Laci: – Ennek több apropója volt. Egyrészt a Kodály Napokon elért eredmény és sok más sikeres szereplés, másrészt az, hogy az énekkar minden évad végén kellemes nyaralást kívánva búcsúzik el. Ezenkívül István bátyámmal ez idő tájt részt vettünk Székesfehérvárott Bérés professzor gregorián előadásain. Ezek a körülmények adták az ösztönzést az említett ötlethez, illetve megvalósításához. A meghívó így szólt: a Concordia énekkar a Kodály Napokon elért szép eredményért, az első díjért és a zsűri különdicséretével elnyert aranykoszorúért hálaadó istentiszteletre várja a zenekultúra barátait a Szent Rozália-templomba. Magyar gregorián misét énekeltünk.

István: – A gregorián misét, akárcsak tavaly Halmos László Karácsonyi miséjét két-három próba alatt tanultuk meg. Azt hiszem, a lelkesedés az, amiben nem szenved a kórus hiányt. A tagok rugalmasságának köszönhetően is az akadályokat le tudjuk küzdeni, tovább tudunk lépni. Az az érzésem, hogy ezen a szentmisén volt mit megköszönnünk. A Gondviselés, az Úr szeme rajtunk van, és ő vezet minket. Egy érdekes beszélgetésben volt részem egy egykori kórustagunkkal. Érdeklődött, hogy megy a munka. Én talán túl fáradtan csak annyit válaszoltam: „van sok”. Meghökkenett a válasza. **Tínektek ez a feladatotok, titeket ezért küldött az Úr...** Nem vagyunk mi ilyen „kiszemelt apostolok” – gondoltam, de ugyanakkor megérlelődött bennem, hogy mivel mindenkinek megvan a küldetése, ez számunkra többek között bizonyára a kóruséneklés.

Beszélgetésünk közben Istvánt rövid időre elhívják, így róla is hallunk spontán véleményeket.

Józi bácsi: – Komárom városa végtelenül örülhet, hogy István személyében idevedt Gömörből egy ilyen értékes zenetanár, aki egyben karnagy is.

Margitka: – Pistánál a szakmai hozzáértés mellett nagyon komoly tényező az embersége és türelme. Tud bánni az emberekkel, a hanggal, a zeneművel.

Nagyon jó társra talált öccsében, Laciban, ketten nagyon sok szép ötlet megvalósításával gazdagítják életünket.

– Fájdalom, derű, öröm a kórus életében. Kinek mi jut eszébe e szavak hallatán?

István: – Fájdalom, ha egy kórustagunk elhalálozik. Keserűség, amikor egy mű előadása nem úgy sikerül, amint azt szeretttük volna.

Margitka: – Fáj, amikor fellépésre megyünk és kicsinek bizonyul az autóbusz, így valakiket otthon kell hagyni.

Laci: – Ez tulajdonképpen örömteli fájdalom. Örömteli, hogy már ilyen sokan vagyunk, fájdalom, hogy nem mehetünk mindnyájan az útra. Örömteli minden fellépésünk, akár világi, akár templomi hangversenyről van szó.

Milyen a kórus együttműködése az egyházakkal?

Sztyahula László
lelkiatya

A komáromi Legszentebb Istenanya Szerb Ortodox Templomban
Török Ágota, Németh Éva, Szabó Franciska, mögötte
Hegedűs Margit és Mikolai Margit

Laci: – Amint már erről szó volt, a tagság különböző felekezetű. Így adva van a talaj az ökumenizmus táplálására. Mi nem vagyunk egyházi kórus, de rengeteg egyházi eseményen énekelünk. Nagyon sok egyházi emberrel ismerkedtünk meg a kórus kapcsán, sok segítséget kaptunk tőlük. Sztyahula László atya például elősegítette prágai, jászói és bécsi szereplésüket. 1990-ben az a megtiszteltetés érte a kórusunkat, hogy egyedüli magyar csoportként énekelhettünk II. János Pál pápa pozsonyi miséjén. 1991-ben Budapesten is közreműködtünk a pápa miséjén. Élünk minden lehetőséggel, így például az idei Kodály Napokon – pünkösdi lévén – a vágai templomban énekelünk a szentmisén.

A Szombathely-i fellépés és kirándulás énekesei, 1989-ben

A 34. loretói Nemzetközi Kórusfesztiválon 1994-ben, A. Casaroli bíboros gratulál a kórusnak

István: – Azt hiszem, nem árulok el titkot, hogy Loretóban – Olaszországban – besoroltak minket az 1994-ben sorra kerülő egyházzenei kórusfesztiválra. Ez nagy ajándék számunkra.

Szívből gratulálunk ehhez a kórusnak. Közeledik a karácsony, a szeretet ünnepe. Hogy fog ünnepelni a Concordia?

Szilvia (aki most érkezett a zenekari próbáról): – Van egy új lelkes kollégánk, Fekete Vince, aki mozgósította a három magyar iskola hat gyermekkórusát, a komáromi zenészeket, akikből megalapította a 35 tagú Komáromi Filharmóniai Társaságot.

Ez tulajdonképpen a Comorra kamara – és a Rácz László Musica Juvenalis Komaromium ifjúsági zenekarokból keletkezett, ugyanakkor mindkettő önállóan is működik tovább. Az utol-

só tanítási napra karácsonyi hangversenyt szervezett gyermekeknek a több mint 2000 főt befogadó református templomban. Itt a gyermekkórusok, szólisták és az ifjúsági zenekar lép fel. December 20-án a múzeumban kórusok hangversenye lesz, ezután családjainkkal összejövetelt tartunk, megünnepeljük a közeledő karácsonyt, és elbúcsúzunk az 1993-as évtől. December 26-án nagy ünnepi hangversenyre kerül sor, melyen több kórus, illetve zenekar isfellép. Többek között elhangzik Händel közkedvelt Hallelujája a Messiás c. oratóriumból és az Ünnepi himnusz a Judas Macca-beus című oratóriumból. Ez is a református templomban lesz. Nagy örömünkre a Duna TV is felveszi a műsort és még az ünnepek alatt közvetíti.

Margitka: – Említésre méltó az is, hogy már évekkel ezelőtt szokássá vált, hogy kórusunk az éjféli misén is énekel. Ez így lesz idén is.

– Mit üzennek a kórustagok a Remény olvasóinak?

– „Szállj le, felséges palotád egéből Béke, mennyeknek koronás leánya” – válaszolják kórusban Kodály Zoltán Békeségóhajtás című remekművét idézve.”

Duka-Zólyomi Emese

34. Nemzetközi Egyházzenei Kórusfesztivál, Loreto, 1994. A kórusok népdalokat énekelve vonulnak a város utcáin. Balról piros mellényben: Lalinecz Melinda, Kaszás Margit, Pfeiferlik Erzsébet. Népviselőben: elől Stubendek Katalin, Rácz Márta és Pfeiferlik Tamás. Mögöttük Stubendek Annamária és Holocsy Katalin

A Concordia Vegyeskar a komáromi Szent András-templomban, 1994-ben

II. „Aj, sirass édes anyám, míg előtted járok, Mer aztán sirathatsz, ha útnak indulok.”

Kodály Zoltán: Székely keserves (1934)
Vegyeskarok EMB 1972, 46.o.

Hangversenykörút az Amerikai Egyesült Államokban

2000. március 9-től április 2-ig a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház szervezésében az Amerikai Magyar Lelkészegegyesület meghívására amerikai hangversenykörúton vett részt az énekkar. New York, Fairfield, South Norwalk, Washington D. C, Passaic, Ligonion, Pittsburgh, Perth Amboy, New Brunswick, Trenton, Toledo és Cleveland magyar közösségeinek templomaiban és gyülekezeti házaiban adtak koncerteket, melynek bevételeiből a Rimaszombat mellett található hanvai Diakóniai Központ építkezését és berendezését segítették.

Az utazásról így irt **Mikolai Margit** kórustag:

Március kilencedikén hűvös tavaszi reggelre ébredtünk. Szemereg az eső, sötét van még, de a szívek tele vannak várakozással. Nagy nap ez a Concordia kórus életében, a csoport tagjai **Erdélyi Géza püspök** úr vezetésével lassan összejönnek a hajnali sötétségben. Eljött a várva várt nap, az indulás napja az Újvilágba, az Amerikai Egyesült Államokba. A szlovák-osztrák határon hosszadalmas a várakozás, de végül mégiscsak időben érkezünk a bécsi repülőtérre. A repülőgép 11 300 m magasban szeli a levegőt, s mi lassan kezdjük felfogni, hogy ez nem álom, hanem valóság. Utunk közben nagy izgalommal figyeljük a monitoron a repülőgép pozícióját, amint egyre közeledünk utunk célpontjához.

Végül kilenc órai légi száguldás után földet érünk New Yorkban, a Kennedy repülőtérén. A hatalmas emberforgatagot kordonokkal terelik, így nagy mulatságunkra mintegy tízszer végigkacsaringózunk a zsinórállványok között. Az átjutás az „államokba” sem megy simán, mindent gondosan leellenőriznek. A másik oldalon már nagy szeretettel várnak szíves vendéglátóink az amerikai református egyház képviselőiben: Ft. Poznan Béla és Ft. Török István. Mintegy kétórányi buszozás után megérkezünk az első állomáshelyünkre, a New Yorktól északra fekvő Fairfieldbe. Családoknál szállásolnak el bennünket. Másnap ismerkedünk a városkával és pihenünk, nem könnyű átvészelné a hatórási időeltolódást.

Ezt követően elkezdődnek a koncertek: South Norwalk, New York egy nap alatt három színhelyen, Passaic, Perth Amboy, New Brunswick, Trenton, Washington D.C., Ligonier, Pittsburgh, majd Cleveland és környéke négy koncerttel és végül Toledo. Minden 2-3 vagy négy napban újabb emberekkel és családokkal ismerkedünk meg, magyarokkal és nem magyarokkal, befogadnak bennünket házaikba. Csodálatos dolog tapasztalni az emberek végtelen szeretetét. Közelebbről is megismerkedtünk az amerikai családok életével, a sokféle sorssal, ami ily távolra vetette őket hazájuktól. Szívet melengető látni a felderült arcokat, könnyező szemeket, mikor felcsendülnek a hazai táj dallamsorai.

Fellépéseink alkalmával sok érdekes templomot látunk, melyeket a bevándorlók és leszármazottaik építettek zömében a 20. század elején. Az első amerikai magyar református templom Pittsburghban áll és idén 110 éves.

Különösen nagy élményben van részünk Washingtonban, hiszen koncertünket megtisztelt Jeszenszky Géza magyarországi és Martin Bútora szlovákiai nagykövet is. Felcsendülnek a himnuszok, megkezdődik a kétórás hangverseny, majd a szünetben meleg szeretettel gratulálnak az ének-karnak. Első fellépéseink után sorban jelennek meg a helyi sajtóban az elismerő kritikák, s az énekkar érkezését a következő helyszínen már megelőzik a jó hírek faxon és telefonon is. Mindenütt nagy sikere van a színes és változatos műsornak, amelyet szólistáink is nagymértékben színesítik, hiszen utunkra elkísért bennünket László Zsuzsa operaténés, **Écsi Gyöngyi** népdalénekes és **Stubendek Katalin** színművésznő is.

A sok koncert között vendéglátóink jóvoltából megismerkedhettünk a városokkal és környékükkel, melyek ideiglenes otthonunkká váltak. A nagyobb állomáshelyeink közül talán a legismertebbek New York, Washington, Pittsburgh, Cleveland és végül a csodálatos Niagara vízesés. Alig tudjuk elhinni, hogy megvalósul ez a csodás álom, Amerika földjére is elvihetjük kultúránk egy darabját a Kárpát-medencéből.

New York a Hudson és az East folyók összefolyásánál fekszik. Csodálatos látványt nyújt belvárosa, Manhattan: a Chrysler Building (1930), a 110 emeletnyi World Trade Center ikerépülete (1962–1977), az Empire State Building 102 emeletével (1931), melyeknek együttes panorámáját a szemközti partról csodálhattuk. Az öblök és szigetekcskék a hidak sokaságával, többek között a Brooklyn híddal (1869–1883), bevésték magukat szívünkbe.

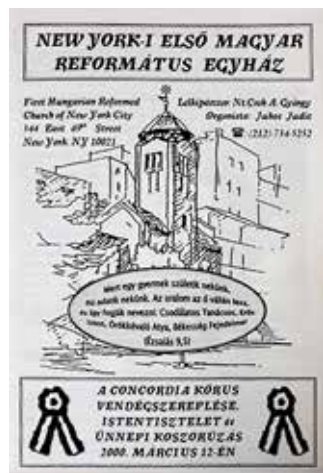
E partszakaszról elláthatunk az amerikai demokrácia szimbólumáig, a „Miss Liberty” szoborig, amely a franciák ajándéka New Yorknak. A pici szigeten (Liberty Island) álló szoborhoz hajóval juthatunk el. Mindnyájunk vágyálma, hogy kitekinthessünk a szobor „fejéből”, 92 m magasból. A kényelmesebbek

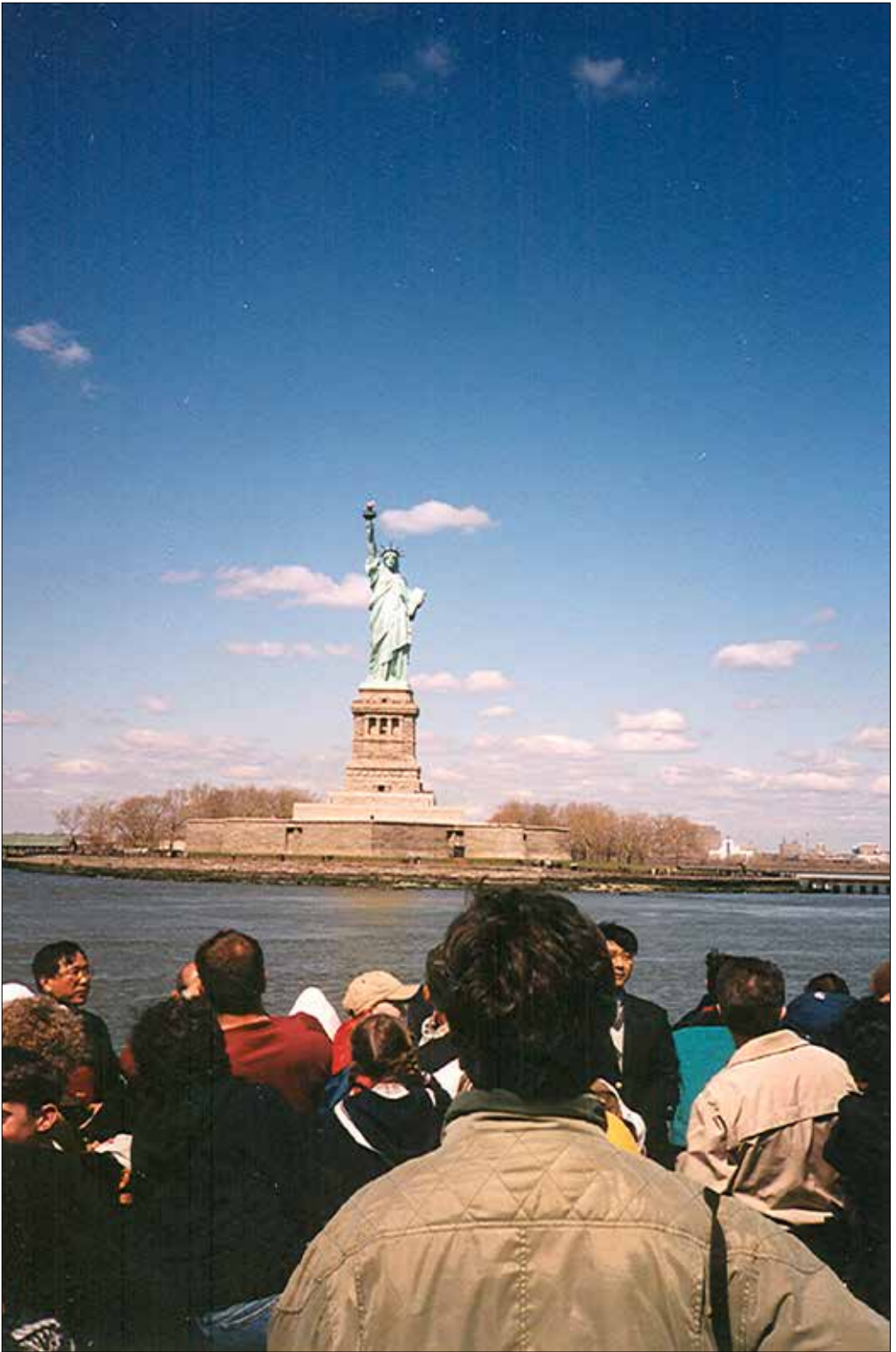
A Szabadság szobor „fejében”

Stubendek Kati és Écsi Gyöngyi, háttérben Lohner Mónika, zongorakísérőnk

Híradás a kórus fellépésről és a március 15-i megemlékezésről

New Yorkban az ikertornyok „lábánál”

felvonóval jutnak fel a talapzat tetején 46 m magasságban lévő sétányra, a merészebbek az egész magasságot gyalog teszik meg.

Pittsburghban a Pittsburgh Theological Seminary (alapítva 1794-ben) vendégszeretetét élvezték. A város a nyugat-pennsylvaniai iparvidéken található, lenyűgöző panorámája vetekszik New Yorkéval. Az **Allegheny** és **Monongahela** folyók összefolyásánál fekszik a város magva, a híres „Arany háromszög”. Érdekes jelenség itt Amerikában, hogy az egyesült folyók új nevet kapva hömpölyögnek tovább medrükben, az itteniek **Ohio** néven.

Pittsburgh most már a miénk is!

A kórus a pittsburghi William Penn Association székháza előtt, középen Erdélyi püspök úr

A több mint egymillió lakosú Cleveland egyike Ohio állam legrégebb településeinek. Cleveland egyike volt azoknak a nagy központoknak, ahová tízezer számra érkeztek az európai bevándorlók, legnagyobb részük a Kárpát-medencéből. A város Rockefeller Parkjának fő nevezetessége az ún. Cultural Gardens, mintegy másfél kilométer hosszúságú sétány- és térrendszer, ahol a város bevándorolt lakosai állítottak emléket a népek közötti békének és saját történelmük nagy alakjainak. Itt a kórus Liszt Ferenc szobránál énekelhetett. A város az Erie tó partján fekszik, amely hatalmas víztükrével a tenger benyomását kelti a szemlélődőben.

A háromhetes fárasztó turné utolsó állomása Toledó, Ohio egyik legjelentősebb ipari és hajózási központja volt. A város az Erie tó nyugati partján fekszik. A jó hangulatú 18. koncert után a kórustagok lelkesen ünneplve térhettek szállásukra. Reggel tele izgalommal indultunk útnak, hiszen turnénk végezetével megtekinthettük a **Niagara-vízesést**.

Közeledve a célpontunkhoz láthattuk, amint a Niagara folyó dühösen hömpölyögve folyik medrében. Már messziről észrevettük a folyó felett ezüstösen csillogó permetfelhőt. A folyó a Kecseszigetet két oldalról megkerülve zúdul a mélységbe. A vízeséshez a város déli csücskében levő Prospect Parkból indulhatunk el. A valóban patkó alakú vízesés 917 m széles és 48 m magas. Sajnos a kanadai oldalra csak vízummal lehet átmenni a szlovákiai turistának, de a gyönyörű látvány így is mindnyájunk meghatározó élmény marad.

New Yorkba visszaindulva amerikai körutunk a végéhez közeledett. Az énekkar a turné során, 10 államon utazott keresztül, és mintegy 2300 mérföldet tett meg a szárazföldön, az USA keleti partvidékén. Végül megérkeztünk utolsó állomáshelyünkre Carteretbe, s nem maradt más hátra, mint a búcsú pillanata. Érzékeny búcsút vettünk barátainktól, és tele élményekkel tértünk haza családjainkhoz. S mindez hogyan kezdődött?

A felkérés az énekkar részére több mint egy éve érkezett, amikor Dr. Erdélyi Géza püspök úr felkérte az énekkart. Nagy kihívás és elismerés volt ez az énekkar számára, hogy majdnem húszéves kemény munkája eredményeként egy ilyen felhívásnak tehet eleget. Az utat az Amerikai Magyar Református Lelkészegyesület megbízásából a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház nevében Dr. Erdélyi Géza püspök szervezte, aki egyben tájékoztatta a kórustagokat, hogy a koncerteken befolyó összeg a hanvai Diakóniai Központ berendezésére és befejezésére lesz felhasználva. Az énekkar ezt a jótékonyági körutat nagy örömmel vállalta el.

Az Amerikai Magyar Református Egyház hivatalos lapjának címlapján a kórus

Visszaemlékezéseit lejegyezte: Mikolai Margit
Komárom, 2000. április 18.

A kórus a Niagara vízesésnél

Mácza Mihály kórustársunk tollából (**Életem emlékcserépei**) is kapunk élmény-beszámolót, amely kiegészíti Mikolai Margit sorait:

...Másnap, március 12-én elutaztunk busszal New Yorkba, ahol délelőtt két magyar református templomban – az egyiket a kivándorolt erdélyiek építették – adtunk az istentisztelet keretében hangversenyt, majd az egyik templom alatti közösségi teremben ebédeltünk. Délután a New York-i Magyar Színházban adtunk hangversenyt a március 15-i emlékműsor keretében. Ezután Passaic kisvárosba utaztunk, ahol többünket egy volt zárdában szállásoltak el. Itt egy piarista matematika-fizika tanár, a kiváló szervező és nagyszerű ember, Mustos atya vendégei voltunk. A következő napon meglátogattuk a passaici magyar múzeumot, s a helyi könyvtárban lemásoltuk a Magyar Hiszekegy kottáját és teljes szövegét, amit azóta – megfelelő alkalmakkor – már sokszor előadtunk. Mustos atya vezetésével megnéztük a szép Szent István templomot, ahol elénekeltünk néhány kórusművet. A hangversenyünkre Passaicban a helyi református egyház kultúrtermében került sor. A siker itt sem maradt el. Este Mustos atyánál körülültük a hatalmas kerekasztalt, s jó bor mellett nagyot nótáztunk. Dalolásunk alatt az atya felhívta washingtoni paptársát, s „Ezt hallgasd meg!” felkiáltással felénk tartotta a telefont, hogy a vonal túloldalán is hallható legyen énekünk.

Március 15-én délelőtt az ünnep tiszteletére zászlófelvonás volt a Perth Amboy-i főtéren. Ünnepi beszédet a helyi görög katolikus magyar pap tartott két nyelven, utána megnéztük a helyi református templomot, ahol engem felkértek egy emlékbeszédre, végül az egyik református templomban (volt kettő) az ünnephez illő hangversenyt adtunk.

Március 16-án átmentünk New-Brunswickbe, amelynek lakossága mindmáig egyharmadában magyar. Az amerikai magyarság összlétszámát ott tartózkodásunk idején az ottani magyarok 1,7 – 1,9 millióra becsülték. New-Brunswickben lelkes közönség előtt léptünk fel. A Szent László templom előtt áll e városban Mindszenty hercegprímás egész alakos szobra, a közeli utcán pedig egy ötvenhatos emléktábla.

Március 17-én reggel ötputtonyos tokajival és a szokásos rántottával kínálgatott Vitéz püspök úr, mielőtt elindultunk Trentonba, New Jersey állam fővárosába, ahol családoknál kaptunk szállást. Én Balog Samu bukovinai székely családjához kerültem, akik 1971-ben jöttek ki Bácskából a fiuk után. Végtelenül vendégszerető embereket ismertem meg bennük. Ott is Nagy Laci lakott velem. Beszéd közben szó esett arról, hogy számunkra mennyire idegen az édeskés amerikai kenyér. Háziasszonyunk, Eszter néni ezt meghallva másnap hajnalban felkelt, és sütött nekünk egy igazi magyar házikenyeret, egy ottani magyar hentestől szerzett hozzá kolbászt és szalonnát.

Március 26-án istentisztelet keretében léptünk fel egy clevelandi külvárosi református templomban. Az azt követő ebéd során Stubendek Katalin operett részleteket énekelt, Écsi Gyöngyi pedig csujogatós erdélyi dalokat. Miután beszálltunk a buszba, egy vállalkozótól ajándéksomagot, egy másik lelkes vállalkozótól – aki bejött utánunk a buszba – fejenként két dollárt kaptunk. Délután a városnézést egy rock

Koncert Trentonban

múzeumban folytattuk, megtekintettük Kossuth és Mindszenty szobrát, továbbá a magyar parkot, ahol Madách, Liszt, Reményi, Ady szobrait láttunk. A Liszt-emlékműnél elénekeltük a Magyar ünnepi dalt. Este hangverseny-sorozatunk egy baptista templomban folytatódott, nagyrészt angolul értő közönség előtt, de nagy sikerrel.

Március 27-én Toledóban került sor az utolsó tervezett fellépésünkre. A következő napon délből megnéztük Megyeri püspök templomát, ahol kiadós ebéddel vártak, és kaptunk még kétnapi élelmet. Estefelé megérkeztünk a kanadai határra, a Niagara-vízeséshez, amely megkapó látványt nyújtott. Másnap meglátogattuk a Niagara-erődöt a folyó torkolatánál, majd megérkeztünk egy városba, ahol a Holiday Inn szállóban szálltunk meg. Innen indultunk március 31-én kirándulni a Szabadság-szoborhoz New Yorkba.

A szobornál már nagy tömeg sorakozott a bejutáshoz és a feljutáshoz a szobor koronájáig. Énekarunk tagjai is besorakoztak, s lassan bejutottunk a szobor emberekkel megtömött belsejébe, ahol már nagyon lassan, lépcsőről-lépcsőre haladtunk. Valamelyikünkben felötlött, hogy hiszen a belső jól kong, énekeljünk. Noha eléggé távol álltunk egy-

Útban a Szabadságszoborhoz,
Mikolai Gita, Kocsis Ági, Szép Csöpi,
kikandikál Kelemen Pista

A Szabadság-szobor alatt, Fülöp István kórustársunk trombitál a nagy közönségnek, az ott játszó fúvószenekarhoz társulva

mástól, elkezdtünk énekelni, és sikeresen elénekeltünk néhány kórusművet, melyek ebben a különleges környezetben különlegesen hatottak, mindenesetre nagyon tetszettek a szobor belsejében szorongó, többféle náció képviselőiből álló tömegnek, mert nagy tapsot kaptunk. Mikor felértünk a szobor koronájába, csupán pár másodpercig gyönyörködhattunk a kilátásban, mert az utánunk jövők már szorítottak bennünket lefelé. Leérve a szobor aljára Fülöp Pista dalostársunk, aki Komáromban trombitán játszik egy zenekar élén, az ott muzsikáló idegenektől elkérte a trombitát, és nagy sikert aratva velük játszott.

Így sok élménnyel tértünk vissza az esti búcsúvacsorára. Április 1-jén délután 18.10 órakor indult a repülőgépünk New Yorkból, április 2-án 9.10 órakor délelőtt landoltunk Bécsben, onnan busszal 12.30 körül érkeztünk meg Komáromba.

A hazaérkezés után a Komáromi Lapok 2000. április 14-i számában Kucsora Ibo-lya közreműködésével az alábbi interjújuk jelentek meg:

A Concordia hazaérkezett háromhetes amerikai útjáról

(Komáromi Lapok, 2000. április 14.)

A Csemadok Komáromi Városi Szervezete és a VMK vegyeskara, a Concordia, a múlt hét elején háromhetes amerikai körútjáról hazaérkezett. A turnét az Amerikai Magyar Református Lelkészegyesület megbízásából a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház nevében ThDr. Erdélyi Géza püspök szervezte. Az együttes tagjai között ott volt városunk alpolgármestere, Mácsa Mihály és a Csemadok Komáromi Városi Szervezetének elnöke, Stubendek László mérnök is. A kórust Stubendek István karnagy vezényelte. A Concordia amerikai körútját az ő elmondásuk alapján ismertetjük.

Erdélyi Géza püspök úr a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinati Elnökségének székházában fogadott.

– **Püspök úr, a magam illetve a Komáromi Lapok szerkesztőségének nevében tisztelettel köszöntöm.**

– Szeretettel üdvözlöm Önt, az olvasókat, továbbá minden testvéremet és embertársamat.

– **Tudomásom szerint a Concordia amerikai turnáját Ön szervezte. A Concordia a Csemadok Komáromi Alapszervezetének a vegyeskara, és nem a Református Egyház kórusa. Ön mégis ezt az együttest szerepeltette az „Óperencián túl”. Miért esett a választása éppen erre a kórusra?**

– Igen, ez valóban így van. A Concordia amerikai körútját egyházunk nevében én szerveztem. A turné előkészítése három évig tartott.

Három évvel ezelőtt, amikor kint jártam Amerikában, azt tapasztaltam, hogy miközben a többi egyházkerület, tehát azok az egyháztestek, amelyek Magyarországon vannak, illetve Magyarország határain kívül esnek - Erdélyre, Kárpátaljára s a szomorú délszláv háború következményeit viselő területekre gondolok – nagyonis ott vannak a köztudatban, addig mirőlunk elfeledkeznek. Ennek egyik példája volt, hogy az amerikai magyar reformátusság a térség kórusai közül időközönként fogad egyet-egyet. Kinn járt a debreceni, a kolozsvári, a budapesti, a sárospataki énekkar, éppen csak hozzánk nem érkezett ilyen meghívás. A helyzeten mindenképpen változtatni akartam, első lépésként elindult egy beszélgetés az ottani egyházvezető püspökök között és közöttem, ahol felvetődött annak a lehetősége, hogy esetleg meghívnának egy kórust innét a Felvidékről is, mindenképpen olyat, amelyik repertoárjában szorosan kötődik a keresztény kultúrkörhöz.

Egyházunkban gyülekezeti énekkarok indultak be, ezek bizonyos szintet el is értek, de nem azt, ami minőségileg kívánatos volt. Az újrakezdés nagy öröm számunkra, hiszen régebben négyszólamú éneklő kórusaink voltak, énekkaraink fejlődésében ismét reménykedhetünk. Ebben a helyzetben nem tehettem mást: körülnéztem házon kívül is. Létszámban és minőségben a Concordiát találtam a legmegfelelőbbnek. Egy évvel ezelőtt az amerikai református egyház jelezte, hogy az idei év tavaszán fogadja az együttest. Felkerestem az énekkart, tájékoztattam őket a lehetőségről, egyben világosan elmondtam, hogy ezek az utak gyűjtőutak is, az ottani magyar hívek az egyháznak meghatározott céljára adakoznak. Abban az esetben, ha az együttes vállalja a turnét, a hanvai Diakóniai Központ berendezésére és befejezésére fogunk gyűjteni. Tehát az a pénz, ami a kinti gyülekezeti adományokból összejön, a későbbiekben a Szlovákiai Református Egyház diakóniáját szolgálja. Az együttesnek az lesz a jutalma, hogy a későbbiekben elmondhatják, hogy amerikai meghívással három hetes amerikai turnén vettek részt. És ez nem kevés. Ajánlatomat a kórus tagjai örömmel elfogadták. Ettől kezdve a körútra céltudatosan készült az énekkar. Állandó kapcsolatban voltunk. A magam részéről színes, változatos műsort képzeltem el. Nagyon megörültem, amikor megtudtam, hogy a tagok között ott van László Zsuzsa opera-

Erdélyi Géza püspök úr,
utunk szervezője

énekesnő, kértem a karnagyot, iktasson be olyan betéteket, ahol ő szólóénekesként is érvényesülni tud. Az Egyesült Államokba kezdettől fogva a feleségemmel együtt voltam hivatalos. Hitvesem családi okok miatt nem tudott velünk tartani. Így jöhetett el Stubendek Katalin színművésznő. Azt kértem tőle, hogy versek mondásával gazdagítsa a programot. Meghívtam még Écsi Gyöngyi népegykeket, aki XVI. illetve XVII. századi dalokat énekelt. Így állt össze a repertoár, amellyel végigjártuk Amerika keleti partvidékét. Még mielőtt az előadássorozat elindult volna, az Egyesült Államokban nyitottunk egy központi bankszámlát, hogy minden adakozó gyűlekezett vagy egyén az adományát oda küldje be. A későbbiekben erről a számláról zsinati irodánk központi bankszámlájára a pénzt olyan arányban utalják majd át, amilyen mértékben a diakóniai központ munkálatai igénylik.

– Hogy fogadták a kórust Amerikában?

– A Concordia jó nevű énekkar, külföldön is szerepelt már több alkalommal. Amerika nagyon messze van, oda a híre még nem jutott el. Ez a körülmény az első szereplés alkalmával hátrány volt, de a fellépés után a sajtóban elismerő véleményezések jelentek meg, a telefonok, a faxok mentek, hír lett a Concordia szereplése, innét kezdve mindenütt megelőzte a hírnév magát a kórust. Ez így folytatódott, New York után jött Washington, Passaic majd pedig Trenton, Toledo, Cleveland, és amerre csak megfordultunk, a minőség ellen sehol nem emeltek kifogást. Ellenkezőleg – mindenütt komoly elismerésben, dicséretben részesült az együttes. Úgy néz ki, hogy két tag számára öszre, de legkésőbb jövő tavaszra előkészítenek még egy utat. Ez a két tag Stubendek Katalin és Écsi Gyöngyi. A szervezés folyamatban van. **László Zsuzsanna** annyira alkalmas a templomi éneklésre, olyan Istentől való hangszíne van, hogy képessége,

Cleveland, a Magyar Kultúra Kertje. Ady Endre mellszobra mellett Szabó Béla, Csízi László, Bajnok Ilona, Écsi Gyöngyi, Stubendek Katalin, Pálkás Márta, Erdélyi Géza és Stubendek István

különösen vallási jellegű művek előadásakor egyenesen szembetűnő. A washingtoni szereplésre kíséretével Jeszenszky Géza magyarországi nagykövet és Martin Bútor szlovák nagykövet is megérkezett. Tehát politikailag mindkét ország képviselve volt. Jelenlétükben az amerikai, a magyar és a szlovák himnusz is elénekelte a kórus. Suchoň is programon volt, ez őszintén meglepte Bútora nagykövet urat. Meghatódott, gratulált és azt mondta, erre van szükség, közösen szépen produkálni. Egy Washingtonban élő neves család, valamint Bertalan Imre volt püspök és közötttem felmerült, hogy valamit tenni kéne László Zsuzsanna érdekében. Meg is tették, ami tőlük telt, operaénekesnőnk március 30-án a washingtoni operában volt meghallgatáson. László Zsuzsának őszintén drukkolok azért, hogy őszre ő is kapjon egy meghívást. Ez elképesztően nagy dolog lenne. Így szerepelt a Concordia. Azoknak, akik tudnak örülni olyan sikereknek, ami az egész közösségünkre kiterjed, örömmel mondom el mindezt. Az együttes végig fegyelmezett volt. Betartotta karnagya utasításait, jókedv uralkodott a kórusban, és elvitte a felvidéki magyarság jóhírét Amerikába.

Az Úristen megáldotta ezt az utat.

– **Mácza Mihály, városunk alpolgármestere irodájában fogadott. Arról kérdeztem, milyen élményekkel gazdagodva érkezett vissza Amerikából.**

– A legnagyobb élmény számomra az amerikai magyarokkal való találkozás volt. A református egyházközségek kézzől-kézre adtak bennünket, és mivel nagy távolságokat jártunk be, több családnál voltunk elszállásolva, így közelebről is megismerkedhettünk az amerikai magyar családok életével, akiknek ősei már generációk előtt kivándoroltak. Tulajdonképpen keresztmetszetét kaptuk az Amerikában élő magyarok életének. Az amerikai magyarok számát 1,8 millióra becsülik. Zömében templomi fellépéseink voltak. Gazdagon berendezett és szépen felépített templomokat láttunk. Olyanokat, amelyeket a kivándorlók első és második hulláma épített a századforduló elején. A templomépítésre az első világháborút követő években sokat áldozott a kivándorló magyarság, mert a templom volt a közösség összetartó ereje. Az emberek akkor még a templomok közelében laktak. Mihelyt meggazdagodtak, zömében arébb álltak. A templomok lassan kiürültek, illetve nagyon nagy távolságból járnak vissza híveik. Iskolák is épültek a templomok közelében. Vendéglátóink elmondták, hogy belsejünkben pár évtizede még magyar iskola működött, de sajnos kénytelenek voltak bevezetni az angol nyelvű oktatást, mert erre volt igény. Ma már vasárnapi iskolák keretében tanítják magyar szülők gyermekeit az anyanyelvükre. A fiatalok közül mára már kevesen beszélnek magyarul. A szétszórtságban élő kisebbségek idővel törvényszerűen beolvadnak.

Nagy élmény volt számomra március 15-e. A New York melletti Pert Amboy-ban rendezték az 1848-as szabadságharc emlékünnepséget. Ezen a településen egykoron sok magyar élt. Kb. 150-en voltunk a város főterén. Az ottani magyarokkal együtt emlékeztünk március 15-ről. A helyi polgármester Erdélyi püspök úrnak a város kulcsát adta át. Ünnepi beszédet angolul és magyarul egy görög-katolikus lelkipásztor mondott. A Concordia az alkalomhoz megfelelő kórusműveket énekelt.

Az, hogy városunk jó hírét ilyen messzire elvittük már önmagában felbecsülhetetlen érték.

– Stubendek István karnagy

– A 20 éves Concordia együttest a sors születésnapjára ajándékkul háromhetes amerikai turnéval jutalmazta meg. Református egyház részéről érkező meghívás megtiszteltetés volt számunkra.

Három hét alatt 18 fellépése volt az együttesnek, a különböző helyszíneken különböző összeállítású műsorral álltunk elő. A turné erőpróba volt a kórus számára, egyfajta kihívás, hogy vajon képesek vagyunk-e három hét alatt ennyi hangversenyt maradéktalanul teljesíteni. Hazaérkezvén örömmel mondhatom, hogy a Concordia igazi képességeit Amerikában fényesen bizonyította.

Műsorunk legnagyobb százalékát magyar zeneszerzők egyházi művei alkották, de magyar és angol egyházi művek is szerepeltek a repertoárban. Mivel a közönség nagy része magyar volt, szeretettel fogadták az anyanyelven szóló dalokat.

Személyesen szeretném kifejezni köszönetemet Erdélyi Géza püspök úrnak, hogy a Concordia részére a tengeren túli bemutatkozást lehetővé tette.

Végezetül olvassuk el Bertalan Imre püspök úr szavait:

Révkomáromiak Washingtonban

Találkozások a zene által

Amikor azon gondolkodtam, milyen szavakkal köszöntsem a CONCORDIA énekkart washingtoni hangversenyük kezdetén, egészen természetes, hogy Tompa Mihálynál kötöttem ki, aki a tubarózsás, jácintos hanvai parókia tornácán így énekelt: „Elmúlt a természet / Hosszú téli álma / Öltözködve a föld / Zöldellő ruhába / Az ég arca nyájas / Harmatot, sugárt hint / Kertnek szép virági: / Tubarózsa, jácint.

Washingtoni tavaszi hangulatban nem a felvidéki kertek szép virága, a tubarózsa, jácint köszöntötték dr. Erdélyi Géza püspököt, a Tompát is ihlető hanvai parókia volt lakóját és a CONCORDIA minden tagját. Itt most a színes virágfák lenyűgöző bája és a világhírű cseresznye virág éppen akkor bontakozó szépsége köszöntötte a kedves vendégeket. És ha netalán valami hiányzott volna az ég nyájaságából, hiszen még a télutó szeszélyes napjait éltük, bőségesen pótolta azt a családi otthonok melege és a szívek szeretete, amellyel vártuk őket.

A washingtoni koncerten tanúi lehettünk egy jelenetnek, amelyet bátran könyvelhetünk el mint egy történelmi „Első”-t. Először hangzott el egy énekkar műsorán, nyitó számként az amerikai, magyar és szlovák himnusz. Ehhez járult még az a meglepetés, hogy a Magyarország nagykövete jobbján ülő szlovák nagykövet maga is három nyelven köszöntötte Révkomárom polgárait és az egybegyűlteket.

Az a tény, hogy a műsoron is szépen megfért egymás mellett a magyar és a szlovák népdal, e sorok íróját arra az időre emlékeztette, amikor pataki regösutak során felkeresték Zemplén vegyes lakosú falvait és hallották a falu fiataljainak ajkáról váltakozva felcsendülni a két nép dalait. Ezt a lelkületet hozták magukkal a zempléni falvakból elsőként érkező bevándorlók, szlovákok és magyarok, akik 1890-ben egy szövetkezett egyházat szerveztek Pittsburghban ezzel a névvel: Az Első Magyar És Tót Evangélikus És Református Szent Pál Egyház. Akkor a szlovák református gyülekezetekben is magyar református lelkészek szolgáltak, hiszen a Patakról érkezettek mindegyike beszélte nyelvüket.

Jeszenszky Géza, Erdélyi Géza, Martin Bútor, karnagyunk és a kórus Washingtonban

Az Amerikai Magyar Református Lelkészegyesület a debreceni, pataki és a kolozsvári kollégiumi énekkarok után immár negyedízben szervezett olyan hangverseny körutat, melynek lebonyolítására csak a nagy tőkével rendelkező hivatásos koncert-rendező társaságok gondolhatnak. Ebben az esetben a kifogyhatatlan, egyben pótolhatatlan tőke az evangéliumi mélységekből fakadó testvéri szeretet. A testvéri kéz kinyújtásának, a személyes és intézményszintű kapcsolatok felvételének és tartalommal való megtöltésének volt drága alkalmja a révkomáromi testvérek útja.

Washington, a Fehér Ház kerítésén kívül. Szerencsénk volt, hogy jókor érkezünk a féltve őrzött elnöki épülethez

Hangverseny Passaic-ben

A három hétre kimért, húsz fellépést igénylő, hat államot átszelő út az egymástól mérföldek százai által elválasztott magyar egyházak, szeretetintézmények felkeresését jelentette. Az énekkar részéről ez a történelmi zárandokút felmérhetetlen fáradtsággal járt. Ugyanez mondható el a meghívó szervezet és a helyi bizottságok munkájáról. Connecticutban, New York, Passaic, Perth Amboy, New Brunswick, Trento, **Washington**, Pittsburgh, Cleveland, Lorain, Akron és Toledo vidékén élő magyarság megtette, ami tőle telt, miközben maga sokkal többet kapott. Felvidéki testvéreink üzenete, a „Fájdalmas, borongó dal” (Tompá) elért a szívünkig, amelyben útjukat követően él, terveket szövő és cselekvésre ösztönző erővel hat a kisebbségi sorsban

A szlovák nagykövet társaságában

és a diaszpórában élő testvérek egymásra találása feletti öröm. Mintha megismétlődött volna József és testvérei találkozása. Mert mi is történt a Fáraó udvarában? Nagyon leegyszerűsítve ez: a testvérek felismerték egymást, és nagyon, de nagyon örültek egymásnak. Az üres zsákok is előkerültek, és színültig teltek egyéni szintű kapcsolatrendszer kiépítését munkáló tervekkel, kölcsönös meghívásokkal.

A CONCORDIA minden várakozást felülhaladó szinten szólaltatta meg a magyar és nemzetközi kórusirodalom legigényesebb darabjait. Az érzelmi töltődéssel párosult zenei tökély feledhetetlen élmény volt számunkra. A kórus karnagya, a magas szintű szakmai felkészültséggel rendelkező, derűs, meleg egyéniség, Stubendek István nagyszerű zenei érzékeléssel látta el feladatát. Kórusa fegyelmezett, minden szempontból nagykorú, nemcsak zeneileg, de lelkiileg is egybeforrt közösség. A szólóénekeseket, versmondókat máris visszavárják. Kísérőjüket, dr. Erdélyi Géza püspököt az Egyház és Magyarország című Esztergomban tartott szaktanácskozáson így nevezte egy felvidéki római katolikus esperes: mindnyájunk püspöke. Ebben a szerepében most is híven forgolódott, ugyanakkor jövőt építő kapcsolatokat szerzett egyháza és az amerikai magyar reformátusok között.

Lelki élmény volt a találkozás. Köszönjük felvidéki testvéreink üdvözlését, és boldogan engedelmeskedünk Tompa felhívásának: „Küldd vissza nekünk e szíves üdvözlését”.

Bertalan Imre, püspök

A Lincoln-emlékműnél Washingtonban, hátul áll: Bathó János, a Stubendek házaspár, Mácza Mihály, elöl: Erdélyi Géza, Kocsis Ágota, Bajcsi Márta, Csízi László és Gyóker Lajos

Hazarepülésre készülve: a kép jobb oldalán Török István Perth Amboy-i lelkész, aki tevékenyen részt vett az utunk szervezésében, mellette Vitéz Ferenc, nyugalmazott püspök, középen ragyogó sofőrünk, Abraham McKinney, aki 3700 km utat tett meg velünk (befogadtuk a kórusba)

III. „Járjatok be minden földet, Melyet Isten megteremtett, S nem akadtok bizonyára, a magyar nemzet párjára.”

Kodály Zoltán-Petőfi Sándor:
A magyar nemzet (1947)
Vegyeskarok EMB 1972, 58.o.

2000 – A második évtized után, egy új évezred küszöbén

Komárom két jeles, idehaza és külföldön egyaránt sikeres együttese ünnepelt 2000. május 7-én, a zsúfolásig megtelt Tiszti pavilon dísztermében: a húsz évvel ezelőtt alakult Concordia Vegyeskar és a tíz éve alakult Comorra Kamaraegyüttes.

Debrecen, Bartók Béla XIX. Nemzetközi Kórusverseny, amelyen az amerikai hangversenykörutunk után három hónappal vettünk részt, 2000 júliusában.
Az énekkar 20 éves – mindkét út nagy ajándék a Jóistentől!

A mintegy háromórás koncerten a Comorra Kamaraegyüttes (művészeti vezető: Török Ferenc) Bach és Schubert szerzeményeket adott elő, zongorán Csehi Ágota kísérte a szólistákat: Siklósi Tamást, Dagmar Zsapkovát és Török Ferencet. A Concordia Vegyeskar Viadana, Kodály, Bárdos, Szíjjártó kórusműveiből válogatott remek kórusműveket. A hangverseny végén a két együttes Antonio Vivaldi: Gloria RV 589 c. többtétéles művét mutatta be nagy sikerrel. Vezényelt: Stubendek István.

A két évtizedet sikerek, utazások, de mindekelőtt a rendszeres kórusmunka és összetartás jellemezte. A következő évek mutatják majd meg, hogy jó volt-e az alapozás, a zenei, szakmai, egyben a közösséget összekovácsoló tevékenység. Az irány, amelyről a kórus nem fog eltérni, adott: az értékes és igényes magyar kó-

rusmuzsika hirdetése mindenkoron, minden körülmény közepette. Küldetés ez, amelyet az 1980-ban induló kórus vállalt.

A Concordia az elmúlt századok komáromi karénekeseinek utódaként a dalárdák, egyházi és világi kórusok szellemi örökségét kívánja továbbvinni, ápolni a múltat és éltetni a kibontakozó, remélhetőleg szebb jövőt.

2005 – Negyedszázada a kóruszene szolgálatában

Hangversennyel ünnepelte fennállásának huszonötödik évfordulóját a komáromi Concordia Vegyeskar¹

„Felemelő zenei élményben lehetett része mindazoknak, akik szombaton részt vettek a Magyar Kultúra és Duna Mente Múzeumában a Concordia Vegyeskar ünnepi hangversenyén, amelyet a kórus fennállásának 25. évfordulója alkalmából rendeztek. A fináléban közel 100 torokból csendült fel Vivaldi Glóriája a Concordia és a szentendrei Musica Beata Vegyeskar közös előadásában, a Comorra Kamarazenekar kíséretében.

Stubendek István alapító tagja és kezdetek óta karnagya is az énekkarnak. A negyedszázados évforduló kapcsán még a koncert előtt beszélgettünk múltról, jövőről, sikerekről, zenei hitvallásról.

**Miként áll össze a zenei repertoár?
A karnagy szava meghatározó, vagy
van beleszólásuk a tagoknak is?**

Tudni kell, hogy amatőr kórusról van szó, amelyben különböző zenei képzettségű, különböző zenei múlttal és ízléssel rendelkező emberek jelentkeztek. Az induló kórus zenei arculatát tehát ki kellett alakítani. E feladat elsősorban rám hárult, de mindig is nyitott voltam a kórustagok kezdeményezéseire. A legfőbb szempont azonban mindig az igényesség, az értékek közvetítése volt. Karnagyi fejlődésem

során szerencsére olyan emberekkel találkoztam, akik ezen az úton vezettek: még Bodroghközben, amikor egy pedagóguskórust irányítottam, Reményi János látott el tanácsaival. Említhetném továbbá Párkai Istvánt, a budapesti karnagyképző egykori vezető karnagyát, aki szintén nagy hatással volt rám, a Magyar Tanítók Énekkarában pedig **Vass Lajossal** és **Janda Ivánnal** dolgozhattam együtt. Ezek az emberek az igényességet, a minőségre való törekvést plántálták belém, amit a saját kórusomban is sikerült meggyökereztetnem. Hiszem, hogy ez az igényesség eredményezte a Concordia töretlen pályafutását. Az egykori Kodály Napok során az akkori zsűri elnöke,

Janda Iván és Vass Lajos
a Kultúrpalota udvarán, 1989-ben

¹ V. Krasznica Melitta interjúja. Megjelent az Új Szó 2005. november 21-i számában

25 éves az énekkar a Tiszti pavilon színpadán

1. sor Nagy Erika, Csiba Zsuzsanna, Bese Irén, Pócs Erzsébet, Hegedűs Margit, Mikolai Margit, Bajcsi Márta, ifj. Németh Éva, Takács Katalin, Horváth Klára, Tóth Szilvia 2. sor: Kušnier Ágota, Pfeiferlik Annamária, Hajabács Veronika, Bajnok Ilona, Szalay Szívia, Zsákovics Zsuzsanna, Vítalos Krisztina, Bakos Márta, Kicsindi Teréz, Kaszás Margit, Slavik Erzsébet, Pfeiferlik Erzsébet, Grassl Regina 3. sor: Kelemen István, Gál László, Csizi László, Bathó János, Stubendek István, Fülöp István, Szakál Imre, Mácza Mihály, Weszelowszky Gábor 4. sor: Gyökér Lajos, Stubendek László, Pfeiferlik Tamás, Nagy János, Grassl Ferdinánd, Szabó Béla, Brinzik László, Thoma László

Baross Gábor ezt valahogy úgy fogalmazta meg, hogy rajtunk látja egy felnőtt amatőr vegyes karnak az egészséges, magas színvonalú fejlődését. Bevallom, rendkívül jóleső érzés volt hallani szavait.

Mennyire állandó a tagság? A jövő szempontjából meghatározó, hogy van-e utánpótlás?

Az alapító tagok közül nyolcan vagyunk ma is a kórusban. Megérdemlik, hogy név szerint felsoroljuk őket: Bajcsi Márta, Bajnok Ilona, Hegedűs Margit, Máczsa Mihály, Stubendek László, Szép Erzsébet, Weszelovszky Gábor és jómagam. A huszonöt év alatt sokan kicserélődtek, főleg a nők soraiban, ami talán érthető is. Hiszen a heti rendszerességű próbák nem mindig egyeztethetők össze a családi teendőkkal. Büszkén mondhatom, hogy a megalakulás óta szinte minden hétfőn megtartottuk a próbákat, ha nem is mindig teljes létszámban. Egy-egy fellépés előtt pedig heti több alkalommal is összejöttünk. Ezt a rendszerességet én egyébként mindig nagyon fontosnak tartottam, a hétfő hat óra egy biztos pont a kórus életében.

Karai József: De profundis, a kórusmű próbáján a zeneszerző tanácsait fogadjuk

Ami a jövőt illeti: elég nehéz a fiatalokat megszólítani, hiszen annyi lehetőség van a kultúra számtalan más területen kipróbálni magukat. Akit viszont ez a műfaj érdekel, az megtalál bennünket. Ezt a műfajt azonban csak nagy szeretettel lehet művelni, és szeretni kell azt a közösséget is, ahová bekerül az ember. Tény, egyre nehezebb új tagokat megszólítani.

Huszonöt év alatt számtalan helyre eljutottak.

Az országot keresztül-kasul bejártuk, de sokszor énekeltünk Bécs és Prága templomaiban, jártunk Olaszországban, Spanyolországban, Németországban, számtalanszor Magyarországon, a legemlékezetesebb mégis talán a 2000-es USA-beli három hetes turnénk volt.

Mindenütt magyar nyelven énekeltek?

Igen. Vallom, hogy Kodály és Bartók hagyatékát felvállalva nekünk magyarul kell énekelnünk. Az, hogy eljutottunk az Egyesült Államokba, szerintem annak is köszönhető, hogy mindig is a magyar kórusrepertoárból indultunk ki. Mert például spirituálét egy magyar kórus ne énekeljen Amerikában, hiszen azt ott sokkal magasabb szinten művelik. De a magyar műveket mi tudjuk szívvel-lélekkel átérezni és közvetíteni a közönség felé.”

V. Krasznica Melitta

2010 – a Concordia Vegyeskar a felvidéki kórusélet meghatározó együttese

Pillanatképek az énekkar harmincas éveiből

Bizakodóan tekint az égre a 30 éves kórus

A komáromi Iskola utcában Bartók-táblát koszorúzunk a zeneiskola és a kórus nevében

Akusztikai próba a krakkói verseny színhelyén, 2013-ban

Éjszakai hangverseny a krakkói Szent Péter és Pál templomban

Március 15-e a Klapka-téren, Egressy Szózata az első, majd az ünnepség végén Fülöp István trombitán intonálja a Himnusz zenekari elő- és utójátékát

„Esik eső karikára, Kossuth Lajos kalapjára, Valahány csepp esik rája, Annyi áldás szálljon rája!”

Emlékhangverseny Kodály Zoltán és Vass Lajos tiszteletére

2012. december 16. – Tiszti pavilon

„Csak a legnagyobb tisztelettel szólhatunk arról, ahogyan Komárom gyakran tanújelét adja hagyományaihoz, híres embereihez, történelmi eseményekhez való ragaszkodásáról” (Vass Lajos)

Kodály Zoltán születésnapján, december 16-án ünnepi megemlékező hangversenyt szerveztünk a Mester születésének 130. és halálának 45. évfordulója tiszteletére. Ugyanakkor a mi „felvidéki” Vass Lajosunk előtt tisztelegtünk születésének 85. és halálának 20. évfordulója alkalmából.

Mindkét kiváló egyéniség zenei tevékenysége megjelenik énekarunk 40 éves történelmében: Kodály Zoltán elévülhetetlen művészete és Vass Lajos felvidéki karnagy, nevelői munkássága. Hűséget és kitartást, emberformáló, példaértékű cselekedetek sorát hirdették életükben.

Ma rendhagyó módon Vass Lajos karmester és zeneszerző neve fémjelzi a Kodály neve melletti helyet, hiszen a szlovákiai magyarság zenetörténetének csaknem 30 éven át meghatározó személyiségeként tanított, nevelt, egyben védelmezte a felvidéki magyarság megmaradásának ügyét, még az anyaország figyelmét is felhívta nem egyszer, hogy Erdélyünk mellett, vigyázó szemünket olykor Felvidék magyarjaira is vethetnénk! Ezzel a koncerttel mélyen meghajtjuk fejünket nagysága előtt, mi, akik énekeltünk keze intésére, hallottuk tiszta, ízes magyar nyelvezetét, hirdetve mindig az igazi érték becsületét.

„Lát bennünket onnan, az égi magasból, a „Nemzet Karnagya”, mert az volt Vass Lajos. Úgy hívta elő a dalt az országból, hogy az aztán tovább visszhangzott a lelkünkben, s visszhangzik ma is, évtizedek múltán.

Példázat előttünk Vass Lajos életműve. Azé az emberé, aki a lelkek fényesítését tartotta legfontosabb feladatának. És akiből olyan parázsló erő áradt, amely sohasem kormozott. Ha kellett, akkor lángolt, ha kellett, a hamu alatt izzott, de nem aludt ki!” (Lezsák Sándor)

„Vass Lajost minden tevékenységében tiszta emberség és erkölcsiség, hivatkozásmentes önérzetes magyarság és rendíthetetlen plebejusi hűség hatotta át – életének utolsó percéig” (Tótpál József)

„Magyar karvezetőnek lehet-e nemesebb feladata, mint Kodály műveit újra és újra, jobban és jobban megérteni és tolmácsolni.”
(Jól olvassuk-e Kodályt? Vass Lajos)

Pillanatképek a hangversenyről

Concordia Chorus Polgári Társulás
Komáromi Városi Művelődési Központ

MEGHÍVÓ

Emlékhangverseny Kodály Zoltán és
Vass Lajos tiszteletére

1882 - 1967

1927 - 1992

2012. december 16. 16.00
Tiszti pavilon díszterme

Közreműködnek:
Alba Regia Vegyeskar, Székesfehérvár
karnagy: Kneifel Imre

Peredi Női kar
karnagy: Jónás Katalin

CONCORDIA Vegyeskar, Komárom
karnagy: Stubendek István

CSEHI Ágota, zongoraművész
Valamint: Bakos Anita, Bakos Márta, Eva Sýkorová és
Pfeiferlik Lajos

Mindenkit szeretettel várunk!
A koncert a SZK Kormányhivatala Nemzeti Kisebbségek Főosztálya
és Komárom Városa anyagi támogatásával valósul meg.

A Mária Rádió I. Kórusversenye, Budapest

Újabb nemes feladat várt az énekkarra, amikor 2013 májusában elindult a Mária Rádió I. Kórusversenyén. A kötelező kórusmű (Bárdos Lajos: Nyújts ki mennyből) mellett a szakrális művek veretes sorát mutatta még be a versenyen: P. Philips: Ascendit Deus, Kodály Zoltán: A 121. genfi zsoltár és Tóth Péter: Pénteki ima előadásával. Az utóbbi kórusmű ősbemutatóként szerepelt Magyarországon.

Lépes Lóránt lelkiatya köszöntője

A Concordia Vegyeskar 40. évfordulója alkalmából a felvidéki Mária Rádió nevében, valamint a saját nevemben is jókívánságaimat és nagyrabecsülésemet fejezem ki Stubendek István karnagy úrnak és az énekkar összes tagjának. Magas művészi szinten, kitartással, az Isten, továbbá a zene iránti szeretettel képviselik városunkat, az egyházközséget határon innen és határon túl. Hálás vagyok a Concordia és a Mária Rádió jó kapcsolatáért! Külön köszönöm, hogy a rádiónk indulásakor és az évente megtartott születésnapi szentmiséken is több alkalommal emelték énekükkel az ünnep fényét. Műsorainkban gyakran felhangzik a vegyeskar által előadott egy-egy zeneszám. A Jóisten bőségesen áldja meg a Concordia Vegyeskart mindazért, amit az Ő nevéért tesz!

Lépes Lóránt lelkiatya, műsorigazgató, Mária Rádió Mirjam

„A templomi zene emelésével a vallásos életet mélyítjük.

A rossz templomi zene a vallásos életet is megmérgezi” (Kodály Zoltán)

2015 – a Concordia Vegyeskar² 35 éves

A közelmúltban ünnepelte 35. évfordulóját a Concordia Vegyeskar, amely működése óta a szlovákiai magyar énekkarok élvonalába tartozik. Díjak egész sorát nyerte el, fellépéseik során eljutottak Európa számos országába, sőt, a tengeren túlra, az USA-ba is. Az alkalomból Stubendek István karnagy mesélt nekünk a kórus történetéről, és a zene, a közösségben való éneklés szeretetéről.

„Mivel a Bodroghözben két sikeres énekkart is vezettem – mesél a kezdetekről – és mivel nem tudom elképzelni az életemet kórusmunka nélkül, kérdés sem volt a számomra, hogy új lakhelyemen is nekiállok a megszervezésének. Céлом nem csupán egy énekkar, hanem egy magyar közösség létrehozása is volt. Ma már nehéz elképzelni, de akkoriban még az is gyanús volt, ha öt magyar összejött – nemhogy ötven! Márpedig a Concordia vegyes kórusban hamarosan 50-60-an lettünk. Előfordult, hogy nem fértünk fel egy buszra, ha valahová utazni kellett. Akkoriban a Duna vonala nem csak politikai, hanem nyelvi és lelki határvonalat is jelentett. Azért is kérvényt kellett benyújtatunk, hogy egyáltalán átmehessünk Szentendrére meghívni egy kórust. És ha ideérkeztek? Szóról szóra le kellett fordítatunk az illetékeseknek, mit énekel a magyar kar, nehogy valami „lázító tartalom” kerüljön a repertoárjukba. Egyszer a református templomban adtuk élő Händel: Messiás oratóriumának Halleluja tételét. Nehéz volt elmagyarázni az elvtársaknak, hogy ehhez a műhöz orgonakiséret szükséges! Ez mai szemmel viccesnek tűnhet – akkoriban azonban a kórusban éneklő óvó-, és tanítónők az állásukkal játszottak.”

„Az alapító kórustagok közül már csak hárman vagyunk aktívak: az öcsém, Stubendek László polgármester, Mácza Mihály történész, valamint jómagam. Öt évvel ezelőtt még tízen voltunk... Az idő eljár felettünk: sajnos, sokan már nincsenek közöttünk, illetve egészségi állapotuk miatt nem járhatnak próbákra. A helyi fellépéseken azonban ott vannak: a nézőtérben ülve tapsolnak nekünk. Jelenleg bejegyzett tagjaink száma 50 fő. Ebből azonban néhányan külföldön tartózkodnak, mások éppen kismamák, vagy más elfoglaltságuk van: az éneklés most nem fér bele az életükbe. Azok száma, akik rendszeresen járnak próbákra, nagyjából 35-40-re tehető. A nyugdíjasoktól kezdve a negyveneseken keresztül a tinédzserekig mindenki látogatja a kórust. Így tanulhatunk egymástól: az idősek a fiatalok jókedvét, energiáját, a fiatalok pedig az idősek tapasztalatát és életbölcsségét.”

„Az egyik legfiatalabb tagunk az unokám: ő most gimnazista a Marianumban. Az édesanyja, Annamária, és a feleségem szintén énekel a kórusban. (A másik lányom, Katalin csak azért nem, mert a színészi hivatás Pécsre szólította.) Így azt lehet mondani, hogy a Concordia a családunk életének szerves részévé vált. Nem mi vagyunk az egyetlen ilyen család. A Pfeiferlikéktől itt énekel az édesanya, a két fiuk, és a két menyük is. Nincs ezen miért csodálkozni: a zene, az éneklés varázslatos hatással van az ember lelkére. És ha egyszer ez a szépség valakit megérint, ösztönösen igyekszik átadni gyermekének. Ahogy Bárdos Lajos mondta: „Lehet zene nélkül élni – de minek?”

² A 35 éves jubileumi koncert anyagának forrásai: <https://sziaikomarov.sk/egy-korusban-mindenki-egy-en-lo-eves-concordia-vegyeskar/> Hübschné Dráfi Anikó cikke, valamint a kórus képtárházuma.

„A szólóéneklés is szép dolog – bátorságot, zenei felkészültséget igényel. De amikor közösségben szólal meg valami, amikor sokan egyszerre, egyazon célért énekelik ugyanazt – az csodálatos módon emeli, röptí fel az ember lelkét... Nehéz azt az örömet szavakba foglalni, amikor azt érzed: harmóniában tudsz lenni másokkal. Úgy gondolom, aki kórusba jár, előbb-utóbb más emberré válik. A kórusban nincs jobb, vagy rosszabb énekes. Aki gyengébb, az igyekszik feljebb kerülni – aki pedig nagyon szakképzett, annak lejjebb kell adnia magából. Itt mindenki egyenlő, egyformán értékes embernek érezheti magát. Nem lehet kitűnni, villogni: mert abban a pillanatban már nem a kórusról (közösségről) szól a dolog, hanem az önkifejezésről (az énről). Természetesen azok az énekesek, akiknek tanult énekhangjuk van, lehetőségük van szólót énekelni egy-egy zeneművön belül. A mi gyönyörű hangú szoprán szólóénekesünk Szalay Szilvia, aki már-már alapító tag, 34 éve énekel velünk. A férfiénekesek közül a Pfeiferlik-testvérek, Lajos és Tamás, időnként Fülöp István tűnnek ki. Pótolhatatlan számomra Bakos Márta szólamvezető és a kórus zongorakísérője. Zongorán egyébként „külsősök” is gyakran kísérenk minket, elsősorban Pálinkásné Andrásy Zsuzsanna és Prágay Marianna, de szeretettel emlékszünk vissza Mihályová Máriára, Kalmár Zsuzsannára és Lohner Mónikára is, akiknek munkájára hosszú éveken keresztül számíthattunk.”

Karai József: Estéli nótázás, zongorán kísér: Pálinkás Andrásy Zsuzsanna

„Az egyes szólamokat külön-külön tanuljuk be. A kedvenc pillanatom az a perc, amikor az egyes szólamok először szólalnak meg együtt, amikor először teremődik meg a harmónia. Ez felemelő pillanat, olyan, mint az első szerelem: igen, ez az, ezt kerestem... Egyébként nincs kedvenc darabom, minden szerzemény egyformán kedves a szívemnek.”

Ádám Jenő: Somogyi nóták, a férfikar előadásában

A Händel-mű szólistái, jobbról: Balogh Eszter szoprán, Csapó József kontratenor, Pfeiferlik Lajos bariton, Pfeiferlik Tamás bariton

A 35 éves kórust köszöntötte jobbról: Varga Anna, a Városi Művelődési Központ igazgatónője, Viera Vlčková a Komáromi Regionális Népművelési Központ (ROS) igazgatónője és a pozsonyi Nemzeti Népművelési Központ szakreferense, Eleonora Hunčagová

Az énekkar alapító tagjai: Mácza Mihály, Stubendek László és az alapító karnagy: Stubendek István

„Csak a szépre emlékezem” – a közönségben helyet foglaló régi énekesek biztató mosolya...

Ferenc pápa díszoklevelét Elek László esperes-plébános nyújtja át

„Hogy hol mindenhol jártunk, léptünk fel? Erről egy regényt lehetne írni! Évente legalább 20-25 alkalommal állunk színpadon, szabadtéren, templomokban. Rengeteg fellépésünk volt Felvidék-, és Magyarország szerte, Csehországban és Ausztriában. Gyakran járunk Észak-Komárom testvérvárosaiba, elsősorban a németországi Weissenfelsbe. Az USA-ba az Amerikai Református Egyház meghívására Erdélyi Géza volt püspök közbenjárására jutottunk el 2000-ben, egy majd egy hónapos adománygyűjtő körútra. De jártunk már Olaszországban, Spanyolországban és Lengyelországban, Krakóban is.”

„Működésünk óta két CD-t adtunk ki és számtalan díj büszke tulajdonosai vagyunk. Számomra azok a legkedvesebbek, amelyeket a Felvidéken, a galántai Kodály Napokon kaptunk. Ennek a rendezvénynek van hangulata, varázsa – talán mert otthon a legnehezebb megmutatni, mit tudunk, hogy hol állunk a szlovákiai magyar kórusok között. 1981-től kapcsolódtunk be a Kodály Napokba: egy éves volt a kórus, és máris egy különdíjjal jöttünk haza. Szinte berobbantunk abba a közegbe... A Kodály Napokon az élvonalba tartozni presztízszt jelent – és mi már több mint harminc éve oda tartozunk. Ez jó érzés. Jó érzés tudni, hogy van értelme a munkánknak.”

A kórus május 31-én tartotta 35 éves jubileumi ünnepi hangversenyét a Duna Menti Múzeum dísztermében, amelyen vendédként fellépett a budapesti Országos Széchényi Könyvtár Kórusa és a komáromi Comorra Kamarazenekar is Medveczky Szabolcs vezényletével. Az ünnepség keretében Elek László, a Szent András-plébánia esperese adta át Öszentsége, Ferenc pápa díszoklevelét, amelyben apostoli áldását küldte a kórus tevékenységére. Ugyancsak az ünnepségen vehette át az énekkar a Szent Gorazd-émlékérmét, amelyet PhDr. Kresáková Jana, a Nemzeti Közművelődési Intézet igazgatója adta át.

Hübschné Dráfi Anikó

IV. „Szemem a bércekre vetem, Mert fellyül van nékem Minden segedelmem”

Kodály Zoltán: A 121. genfi zsoltár(1943)
Vegyeskarok EMB 1972, 80.o.

A szlovákiai Felnőtt Énekkarok Kerületi Versenye „Zlatý veniec” 2017, Nagytapolcsány¹

A Nyitra megyei Zlatý veniec 2017 Kerületi Kórusversenyen 2017. szeptember 23-án, Nagytapolcsányban arany koszorús minősítést szerzett a komáromi vegyes kar, melyet a zsűri dicséretével kiegészítve kaptak meg. Ez az eredmény azt jelenti, hogy az énekkar a kerületi forduló megnyerése után a Szlovákiai Felnőtt Kórusok Versenyének országos rendezvényén vesz részt 2017. október 20-22-én, Iglón (Spišská Nová Ves). Legutóbb, 2015-ben Kassán a dobogó legfelső fokán végzett a kórus a galántai Kodály Zoltán Daloskörrel együtt öregbítve ezzel a magyar énekkari mozgalom igényességét és gazdagságát, melyért az ez évben ünnepeelt Kodály Zoltán oly sokat tett.

A nagytapolcsányi kerületi verseny győzteseként vehettünk részt az iglói szlovákiai felnőtt kórusok országos versenyén. Erről az eseményről a következőképpen írt Bajnok Éva kórustársunk:

A karnagyok

¹ forrás: <https://sziaikomarov.sk/ismet-dijat-szerzett-a-concordia-vegyeskar/>

Iglón versenyzett a komáromi Concordia Vegyeskar

Énekkarunk, a komáromi Concordia Vegyeskar az elmúlt hétvégén (október 20-21.) országos kórusversenyen – **Viva il canto 2017** – vett részt Iglón (Spišská Nová Ves).

A kétevente megrendezésre kerülő országos, többfordulós kórusversenyt a Nemzeti Művelődési Központ (Národné osvetové centrum) szervezi. A versenyre egész Szlovákia területéről nevezhetnek be a kórusok, s a kerületi válogató fordulók után juthatnak tovább az országos döntőbe. A magyar kórusokat az iglói versenyen a galántai Kodály Zoltán Daloskör és a komáromi Concordia Vegyeskar képviselte.

A döntőt mindig más városban szervezik meg. Idén Iglóra esett a választás. (Érdekességgéppen elmondanám, hogy a két évvel ezelőtti döntőben Kassán a nagy kórusok kategóriájában csak két kórus kapott aranyérmes minősítést: a galántai Kodály Zoltán Daloskör és a komáromi Concordia.) Az iglói döntőben idén 11 kórus versenyzett: 4 vegyes kar, 3 kamarakórus, 3 női kar, 1 vokál együttes Nagyócsa (Očová), Szenice, Szenc, Besztercebánya, Privigyé, Lőcse, Vágbeszterce, Érsekújvár, Galánta, Komárom és Igló városából – minden egy kategóriába besorolva.

Bakos Márta és Kisjakab József zongorakísérőnk, 2017

Pénteken az ünnepélyes megnyitó után egy csodálatos hangversenyt hallhattunk. Veronika Trisko és Johanna Groebner kétzongorás előadásában 1-1 Ravel és Liszt-művet, majd e két zongorista, valamint a Cassovia Percussion Ensemble és a kassai Collegium Technikum közös előadásában Carl Orff: Carmina Burana című műve csendült fel.

A verseny szombaton zajlott a helyi Evangélikus templomban, s az esti gálakoncert után volt az eredményhirdetés. Idén nyolc kórus kapott ezüstsávós és három – a prívigyei Úsmev Női Kamarakórus, a lőcsei Chorus Minor Kamarakórus és a vágbesztercei AcaPeople Énekegyüttes – aranyávós minősítést.

Levezetés verseny után

A Concordia Vegyeskar és a Kodály Zoltán Daloskör ezüstsávós minősítést ért el. Kórusunk magyarságunk és nemzeti kultúránk megőrzésétől vezérelve egy nagyon szép programmal indult a versenyen. Küldetésünk, hogy megmutassuk: Szlovákiában vannak jó magyar kórusok, akikre méltán büszke lehet a Felvidék, de maga az egész ország is.

„Nem szomorkodunk az ezüstös minősítés miatt. Mi megtettük, ami tőlünk tellett és karnagyunk, Stubendek István dicsérete is ezt támasztotta alá. S így teljes szívvel-lélekkel készülünk a Kodály-év további koncertjeire és újabb hanghordozónk felvételére, melyet novemberben fogunk elkészíteni.

Továbbra is várjuk az énekelni vágyó és szerető leányokat, fiúkat, hölgyeket és urakat, hogy csatlakozzanak hozzánk, s így még többen hirdessük a zene szépségét, a lélek gazdagságát, nemzeti öntudatunk és hovatartozásunk erejét.”

Bajnok Éva

„Kodály nyomában” – 2017 – Hangversenysorozat

Kodály Zoltán iránti tiszteletünk jeléül a 2017-es évben hat részből álló hangversenysorozatot szerveztünk, amelybe beletartoztak a galántai XVII. Kodály Napok eseményei is.

A első hangversenyt a Mester halálának 50.évfordulóján a Szent András templomban, a másodikat és a harmadikat jeles művészek társaságában a Tiszti pavilonban adtuk.

Galántán, a Kodály Napokon elért nagyszerű eredmény: aranykoszorú a zsűri dícséretével, a Kodály mű legjobb tolmácsolása, a legmagasabb pontszám méltán hirdette a kórus kvalitásait, és hogy a kórus komolyan veszi Kodály szavait: „Olyan kevesen vagyunk, hogy a műveletlenség luxusát nem engedhetjük meg magunknak.”

2017. szeptember 30-án a Jézus Szíve templomban a Vivace Zenei Egyesület és a Vox Femina Női kar szervezésében a budapesti Fővárosi Énekkar (karnagy: Krasznai Gáspár), a CONCORDIA Vegyeskar (karnagy: Stubendek István, orgona: Nagy István) és a házigazda Vox Femina Női kar (karnagy: Hoffmann-né Kemenes Vera, zongora: Gödölle Péterné) énekelték kimagasló teljesítménnyel Kodály mintegy 14 kórusművét.

A műsorban fellépett még Bedecs Ilona népdalénekes, Illés Gabriella operaénekes (zongora: Krápicz Balázs) és a helybéli óvodások (Komáromi Csillag Óvoda, Szt.Imre Óvoda, Tóparti Óvoda). A koncertet dr. Ruppert István, a győri SZIE dékánja nyitotta meg Kodály Zoltán méltatásával.

A komáromi Marianum, a pécsi Bartók Béla Leánykar és a Concordia dalosai s karnagyai a Szent András-templom főoltára előtt

Október 1-jén, a zene világnapján a IV. „Kodály nyomában” koncerten a Tiszti pavilon dísztermében a CONCORDIA Vegyeskar vendége volt a budapesti Országos Széchényi Könyvtár Kórusa (karnagy: Eckhardt Mária, Gupcsó Ágnes). A műsor első részében a budapestiek hiteles tolmácsolásában a Jövel, Szentlélek Úr

Az Országos Széchényi Könyvtár Kórusa és a Concordia Vegyeskar közös szereplése a zene világnapján

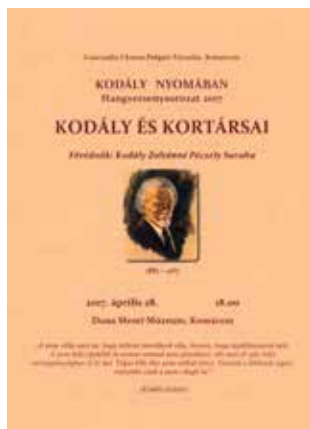
XVII. Kodály Napok – összkar

Isten (Batizi András verse), az Akik mindig elkésnek (Ady Endre verse) és az Öreg (Weöres Sándor verse) kórusművek hangzottak el. A hazai énekkar a Mester veretes műveit, Sík Sándor Te Deumát, a Székely keservest és a Petőfi Sándor versére komponált A magyar nemzet kórusművét énekelte meggyőző átéléssel és zenei biztonsággal. Az kórustalálkozót az est folyamán még egy-egy Bárdos Lajos, Orbán György, Szíjjártó Jenő és Ádám Jenő kompozíció tette színessé.

Az összkarban a két kórus minden erényét sugározva adta elő a karnagyok (Eckhardt Mária, Stubendek István) avatott keze alatt a Kodály-est négy záró kórusművét: A 121. genfi zsoltárt, az Ének Szt. István királyhoz, a Balassi Bálint szövegére komponált Szép könyörgést és az örökszép Esti dalt.

Az V. „Kodály nyomában” 2017 hangversenyünknek a helyszíne a komáromi református templom volt, ahová már annyi sokszor visszatértünk.

A **Szent András-templomban** október 28-án zártuk a hangversenysorozatot, amelyen a pécsi Kodály Zoltán Gimnázium Bartók Béla Leánykara, karnagy: Kertész Attila, a komáromi Marianum Egyházi Iskolaközpont Nagyok Kórusa, karnagy: Orsovics Yvette volt a vendégünk.

XVII. Kodály Napok
Mindszenty Zsuzsánna, a Kóta elnöke gratulál

Erdély emberközelből – Kodály nyomában²

A Concordia Vegyeskar erdélyi utazása 2017.08.17–22-ig

A kórus tagjai több éve forgatták fejükben a gondolatot, hogy olyan közös kirándulást kellene szervezni, ahol nemcsak a muzsika, hanem a látnivalók is domináns szerepet játszanak. A kóruslét velejárója a koncertekre való utazás, ahol alapvetően a zenéé a főszerep, azonban vágytunk egy lazább, kirándulásabb, „szórakozóssabb” együttlétre is.

A kolozsvári Mátyás-szobor előtt

Zámbó István úrral való megismerkedésünk szerencsés találkozás volt. Erdélyt kiválóan ismerő, azt többszörösen bejáró és oda több csoportot kalauzoló barátunk (bízom abban, megengedi, hogy barátunknak nevezzük) ajánlotta, hogy céljainknak megfelelően végigkísér minket, megszervezi szállásainkat, koncertjeinket, egyszerűen vezetőnk lesz ezen az úton. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a program összeállításán felül az utazás címadása: „Erdély emberközelből” is az Ő nevéhez fűződik. Tudta és igaza lett, hogy a rendelkezésünkre álló idő és anyagi lehetőségek által biztosított hat nap nem elegendő arra, hogy ezt a csodálatos országot bejárjuk, inkább csak arra elég, hogy néhány jellemző tájjal, épülettel és történelmi helyszínnel ismerkedjünk meg. Arra koncentrált, hogy a felvidéki kórus-tagokhoz érzelmileg közelebb hozza a közös sorsú nemzetrész magyarjait, a székeket és ezt sikerrel tette.

Ebben az írásban nem a látottak ismertetésére szorítkoznék, bár az sem lenne kevés, de a teljesség igénye nélkül említett nagyváradi Bazilika, a kolozsvári Szent Mihály-templom, a marosvásárhelyi Kultúrpalota, a Békás-szoros, a Gyilkos-tó, a sóbánya Parajdon, Vajdahunyad várának élményszerű leírása csak szaporítaná

² Az erdélyi utazás anyaga Thoma László kórustag írása nyomán készült

az interneten található leírásokat. Inkább néhány gondolatot és érzést osztanék meg Önökkel, amelyek a kirándulás során fogalmazódtak meg bennem.

Felemelő és egyben tiszteletet ébresztő az ottaniak igyekezete, tenni akarása azért, hogy magyarságukat megőrizzék. Ámulunk Kalotaszentkirályon Vincze-Kecskés István panziójában, amikor a házigazda bevezetett köreinkbe négy fiatalot csodálatos **népviseletben**, és néprajzosok által is megirigylve bemutatta a viselet elemeit.

Az ezt követő frenetikus tánc méltán lett volna díjnyertes a Duna Televízióban

is. Az csak utólag derült ki, hogy a zenét szolgáltató virtuóz muzsikások egyike még Amerikát is megjárta, öregbítve a népzene és a cigányzene hírnevét a Hazán kívül is.

Bögöz falucska volt a támaszpontunk a következő három napban. Innen indultak útjaink többek között **Székelyudvarhelyre** is, ahol az a megtiszteltetés ért minket, hogy énekelhettünk a Szent István napi ünnepségen, a főtéren szép számú közönség előtt. Úgy tapasztaltuk, hogy műsorunk kedvező fogadtatásra talált, a közönség soraiból többen velünk énekeltek: „Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában, hiszek egy Isteni örök igazságban, hiszek Magyarország feltámadásában.”

Székelyudvarhelyen, a Városházán – a mi népviseletünkben...

Szent István ünnepén a bögözi református templomban

Az államalapító Szent István ünnepét Bögözön töltöttük, szolgáltunk a katolikus és a református gyülekezetben is. A katolikus templom modernitása és a református templom ősisége egy délelőtti volt érzékelhető számunkra. Jó kifejezője volt annak, hogy a megmaradás csak a hagyományokon alapuló, de fejlődésre képes értékrend mentén lehetséges.

A bögözi református templom Udvarszék egyik legszebb középkori emléke, a Nagyküküllő bal oldalán, a falu hajdani középpontjában áll. A 13. századi eredetű templomában a Szent László legenda freskói láthatók.

Kodály Zoltán: A 121. genfi zsoltár c. műve is felhangzik a körösfő-i református templomban

Tovább utazva a bukovinai székelyek körében, Csernakeresztúron töltöttünk el egy estét, ahol Nisztor János és családja fogadott bennünket szeretettel. Itt is tanúja lehettünk annak a hazafiságnak és tenni akarásnak, amely egy tájházat hozott létre, amely egy mesterien működő táncsoportot tart életben, és amely nélkül már elvesztek és beolvadtak volna az ottaniak a románságba. De nem! Bárhol járunk, bármerre néztünk, mindenhol őrizték hagyományaikat, büszkék voltak magyarságukra, példaértékűen törődtek környezetükkel és beszéltek azt a zenészfűlnek nagyon tetsző, kissé éneklős hangsúlyú, szép székely-magyar nyelvüket.

Írásom végén hadd beszéljek arról a csak a helyszínen átélhető, szinte leírhatatlan érzésről, amely akkor töltött el, amikor a Föld számunkra legcsodálatosabb tájain átutazva a vendégszerető emberek körében énekelhettünk kérve az Urat: „Ne hagyd Erdélyt elveszni Istenem”. Ez az út valóban emberközelivé tette számunkra Erdélyt és az ottaniakat. Adja Isten, hogy többen és többször visszatérhessünk, és arra biztatom olvasóinkat, hogy tegyék meg ezt minél gyakrabban.

Thoma László

Szimbolikus megálló az aradi Szabadság-szobornál erdélyi körutunk végén.
A szobrot 1890-ben avatták fel, 1925-ben eltávolították, majd 2004-ben újra felállították.
(a komáromi Klapka-szobor története: avatása 1896, 1945 eltávolítás, 1991 visszakérül a helyére)

Kórusfesztivál Siklóson és egy vasárnapi séta Pécssett

2018. június 2-án, szombaton 15.30-tól került megrendezésre az I. Tenkes Kórusfesztivál hagyományteremtő szándékkal a csodálatos akusztikájú siklósi várudvarban. A rendezvényen 8 kórus mutatkozott be. A vendéglátó siklósi kóruson kívül érkeztek énekkarok Horvátországból, Ausztriából, Szlovákiából, valamint hazai

fellépők Komlóról, Bólyból, Kaposvárról és Budapestről. A produkciókat neves zsűri hallgatta meg, majd szűk körben értékelte is, Tillai Aurél Kossuth-díjas és Liszt Ferenc-díjas karnagy, zeneszerző, valamint dr. Szabó Szabolcs tanár, karnagy személyében. A fesztivált dr. Hoppál Péter országgyűlési képviselő nyitotta meg. A kórusok között további fellépők színesítették a műsort, majd végül két mű hangzott el a résztvevő kórusok közös előadásában.

Reméljük, mi is, Észak-és Dél-Komáromiak, hogy egyszer a komáromi várban is rendezhetünk hasonló kórus- fesztivált!

Másnap a kórus Pécs város nevezetességeivel ismerkedett. Vasárnap lévén, délelőtt az Urunk színeváltozása templomban, a **Lyceumban**, szentmisén énekeltünk. Ez a templom Pécs híres sétálóutcáján, a Király utcán van. Király József, pécsi püspökről kapta a nevét, aki 1737-ben született Komáromban, 1764-től 1794-ig Dunamocs plébánosa volt, majd Udvardon szolgált. Komáromban is a Király püspök utca őrzi emlékét. Dunamocson és Komáromban mellszobra is megtalálható.

A Püspöki Palota erkélyéről Liszt Ferenc szobra (Varga Imre alkotása) néz le az arra sétálókra. A zeneszerző 1846 októberében a pécsi püspök vendégszeretetét élvezve koncertezett a városban. Itt írta meg első magyar férfikari művét és az „Esztergomi misét”, mely utóbbit kórustagjaink is több éven keresztül énekelték az esztergomi Liszt-hét keretén belül.

Rövid megálló a Széchenyi téren, valamikori Gázi Kászim pasa dzsámijának lépcsőin. Eredetileg keresztény templom állt a helyén, ma is katolikus templomként szolgál, Gyertyaszentelő Boldogasszony titulussal.

A Király utca elején **Weöres Sándor** ülő szobra fogadott minket, emlékeinkben megjelenítve azokat az órák, amikor oly sokat foglalkoztunk az Öregek c. gyönyörű versével Kodály Zoltán kórusművében. Az utcán továbbmenve a szecessziós hangulatú Palatinus hotel fogad, melynek nagyterme Bartók Béla nevét viseli, aki 1923. október 30-án adott itt koncertet. Csaknem átellenben a szállóval emelkedik ki méltóságosan a **Pécsi Nemzeti Színház**, amely 1896-ban nyitotta meg kapuit

A siklói vár kapujában – ennyien maradtunk, a többiek „rabláncon” a várbörtönben

a Bánk bán c. Erkel Ferenc operával. Egy kis protekcióval a színház előterébe és a nézőtérre is betekinthettünk. Itt Bókai Zoltán, a színház zenekarának karmestere dícsérő szavakkal szólt kórusunk nagyszerű siklói fellépéséről: a kórusművek precíz zenei kidolgozását, az énekkar hangzáskultúráját, az énekszöveg érthetőségét méltatva. Jóleső érzéssel fogadtuk a mondottakat, különösen, hogy minden tekintetben igényes szakembertől kaptuk.

Lyceum templom

Weöres Sándor ülő szobra

Az énekkarra a Püspöki Palota erkélyéről Liszt Ferenc szobra néz le

A pécsi Gázi Kászim pasa dzsámijának lépcsőin, amely napjainkban hivatalosan Gyertyaszentelő Boldogasszony templom. A magyarországi török-islám építészet legmonumentálisabb alkotása. Helyén eredetileg is keresztény templom állt.

A Pécsi Nemzeti Színház lépcsőin, mely régi kórustársunk,
Stubendek Katalin színművésznő munkahelye

Pécsi sétánk része volt a Székesegyház és a plébánia megtekintése

Olaszország és Róma³

CONCORDIA – a kultúra lovagjai, a kultúra nagykövete

A honi karéneklés – minden túlzás nélkül állítható – egyik legjobb és legismeretebb énekkara a Concordia Vegyeskar. Számos hazai és külföldi megmérettetésen bebizonyította már, hogy amit művelnek, azt szívvel és lélekkel teszik. Ehhez párosul a kifinomult, képzett hanganyag és a legmagasabb szinten művelt karvezetés.

A Concordia Vegyeskart 2018. októberének első napjaiban az örök város, Róma és környéke látta vendégül. Szorgos és alapos előkészítő munka után (mely általában jellemzi az énekkart) október 4-én, az esti órákban útra kelve Komáromból Veronát és Rómát érintve másnap érkeztek meg szálláshelyükre, Rocca di Papába. A Lago Albano tó impozáns látványa, annak túloldalán pedig a látogatók számára most megnyílt castel gandolfoi pápai nyári rezidencia épületének körvonalai fogadták az énekkar tagjait a reggeli napfényben a szálloda teraszán.

Nemzeti gyásznapunkon estére volt meghirdetve a 22 ezer lelket számláló **Colleferro** városban az a hangverseny, amelyen a Concordia a Teatro Vittorio Veneto színházban a La Corale Polofonica „Giovanni Battista Martini” di Colleferro helyi kórossal adott hangversenyt az immár 22. évadját ünneplő nemzetközi kórusprogram keretén belül. A hazai kórus elsősorban Gioacchino Rossini darabokat tűzött műsorára Massimo di Biagio karmester vezényletével, a Concordia Vegyeskar Stubendek István karnagy vezetésével és **Ternóczy István** orgonaművész zongorakíséretével a kórus legszebb és művészileg legkifinomultabb műveit adta elő.

A helyi közönség fergeteges tapssal és éljenzéssel köszönte meg a művészi előadást. Itt kell megemlíteni, hogy az olasz város teljes vezérkara jelen volt a hangversenyen, a műsort vezető hölgy meleg szavakkal üdvözölte a komáromiakat, nem feledte megemlíteni történelmi múltját és jelenét, méltatva a Concordia nemzetközi hírnevét. Stubendek István karnagy úr gáláns partnere volt a háziasszonynak, a kórus nevében megköszönte a megtisztelő meghívást, amelyet örömmel fogadtak el, szót ejtett azokról a közös értékekről, amelyek a két nemzetet, várost összekötik, a közös éneklés élményét és annak mihamarabbi megismétlését: „Arrivederci Komárno!” Az, hogy ez a magas színvonalú, művészileg szinte kifogástalan

³ Az olaszországi körút anyagát Szalay Györgynek a Dunatáj című lapban megjelent írásából, Kiss Gabriella kórustagnak a Kөрkép című lapban olvasható élménybeszámolójából és a kórustagok fotóiból állítottuk össze.

kórusmuzsika a nemzeti gyásznapon, ott, távol az otthonától ilyen tökéletes formában elhangzott, nemcsak annak az eredménye, hogy a kórus minden egyes tagjának a torkában kincs rejlik, de azt is bizonyítja, hogy lélekben is közös a hangzásuk. Minden szerénység nélkül elmondható, hogy a Concordia Vegyeskar minden egyes tagja a Kultúra Lovagja és karnagyuk Stubendek István a Kultúra Nagykövete.

A hangversenyt megelőzően, útban Colleferroba, az énekkar megállt Tivoliban és Subiacoban.

Tivoli nagy múltú település és püspöki székhely az Aniene folyó partján, alig 30 km-re Rómától. A kórus tagjai megcsodálhatták a Villa d'Este reneszánsz kertjének csodálatos szökőkútjait, ahol egykor **Liszt Ferenc** is sokat sétált, és a látvány ihlette a **Villa d'Este szökőkútjai** című zongoradarabjának megírására. Útban Tivoliból Subiacoba a kórus karnagya a környező vidék látványát azzal tetőzte, hogy Liszt Ferenc római, tivoli tartózkodásáról mondott lenyűgözően érdekes és zenetörténetileg kevésbé ismert részleteket. Liszt 1877-ben itt komponálta meg Zarándokévek című művének harmadik ciklusát, amelyet az első impresszionista zeneműként tart számon a zeneirodalom.

Az utazás kellemes hangulatban telt el és szinte észrevétlenül máris **Subiaco**-ban volt a kórus. Az Aniene folyó mély kanyonja felett, Rómától 70 kilométernyi távolságra és a Nursie Szent Benedek első kolostorától 2 km-re keletre épült történelmi városnak jelenleg 10 ezer lakosa van. A bencések székhelyüket mindenütt

Az olaszos hangulatú záróest a hangverseny után, Colleferroban

A „tívoli”-i reneszánsz kert
csodálatos szökőkútjai alatt

Beéneklés a a subiaco-i bencés kolostor
bejáratánál

Szentmise előtti készülődés, háttérben Bernini baldachinjának oszlopai

A szentmise helyszíne, a Szent József kápolna, Palestrina temetkezési helye fölött

a világon lehetőleg a legmagasabb helyre építették, hogy ezzel is közelebb legyenek a Teremtőhöz. A városban a Szent Scolastika kolostor mellett vezet fel az út a várba, a Sacri Speco bencés kolostorba. Az utolsó pár száz métert a kórustagok zuhogó esőben gyalog tették meg, és a fedett kerengőben latin és magyar nyelvű szent énekekkel „szólamprobát” végezve várakoztak a bebocsátásra.

A kolostorban D. Giovanni Vincenzo Sanna, OSB bencés apát szívélyes fogadtatással, áldással és tapssal köszönte meg az énekkar produkcióját a Felső-templom oltára előtt. A kolostor több sziklakápolnájának egyikében, a Mária-kápolnában, ahová a Szent lépcsők vezettek, a kórus férfi tagjai elénekelték a Boldogasszony Anyánk imát, amelynek hatását az utánozhatatlan barlangi visszhang csak fokozta.

Október 7-én, vasárnap a Concordia Vegyeskar 11 órakor a római Szent Péter-bazilikában Szent Péter sírja felett, a bal oldali kereszthajó főoltárán szolgáltatott szentmise keretén belül elénekelté Beliczay Gyula F-dúr miséjének Sanctusát, valamint Halmos László, Claudio Monteverdi, Cézár

A szentmise énekrendjének megbeszélése
G.C. Braulinnal, a Szent Péter-Bazilika organistájával.
Háttérben Ternóczky István

A szentmise után a Szent Péter téren

Franc és Liszt Ferenc 1-1 kórusremekét (karnagy Stubendek István, szóló Pfeiferlik Tamás, kísért Ternóczky István orgonaművész).

Az oltárkép Guido Reni festménye alapján készült, a mozaik az apostol mártírhalálát ábrázolja. A kereszthajó tőszomszédságában, a főoltár felé haladva látható az a dombormű, amely Nagy Szent Leó és Attila hun király találkozását jeleníti meg 452-ből, amelynek során a pápának sikerült megmentenie Rómát a hunok nyilaitól, pusztításától. Az események szlovákiai egybeesése az volt, hogy a Concordia

Római városnézés kiváló vezetőnkkel Világos Beáttával

éneklését követően 12 órakor kezdődött a Szent Péter katedrális oltáron bemutatott görögkatolikus szentmise magas szlovákiai egyházi előljáró részvételével, a mintegy 1300 szlovákiai zarándokot Ferenc pápa személyesen üdvözölte.

Délután a római nevezetességek közül az Angyalvár, a Pantheon és a Santa Maria Sopra Minerva műemlékek látogatása következett. Az utóbbi, Róma szinte egyetlen fennmaradt gótikus elemeket magán viselő temploma, ahol az a X. Leó pápa van eltemetve, aki 1514-ben megalapította a Magyar Bencés Kongregációt. A „sors fintora” vagy valami más (?) úgy hozta, hogy a gazdag Medici-család sarját: Giovanni di Lorenzo de’ Medici diakónust 1513. március 15-én pappá szentelték, március 17-én püspökké és március 19-én emelték hivatalosan a pápai trónra.

Ekkor vette fel a X. Leó nevet és legbefolyásosabb ellenfelét, Bakócz Tamás bíboros, esztergomi érseket Legatus a latereként Budára küldte, hogy pápai támogatással hirdesse meg a törökök elleni keresztes hadjáratot. Bakócz, akit magyarként „majdnem” pápává választottak, 1514. április 16-án kihirdette X. Leó pápának a buláját, mely a későbbi Dózsa György-féle parasztfelkeléshez vezetett.

Tovább folytatva az örök város gyalogos megtekintését az énekkar a zsúfolt utcákon, tereken szembesülhetett egy egész más stílusú zenéléssel, énekléssel a Traianus oszloptól a Colosseumig. Krónikásként itt érzem szükségesnek megemlíteni mindazokat, akik odaadó munkájukkal kellemessé tették a Concordia Vegyeskar néhány napos kultúrmisszióját: a szervező csapat minden tagját, a Pepita Tour Utazási Irodát, Bálint Tibort és Henz Kornélt, az autóbusz vezetőit a biztonságos szállításért, Pócs Erzsébet utazásszervezőt a pontos tájékoztatásért. Köszönet jár a colleferroi fellépés megszervezéséért Komáromi Zsuzsannának, valamint a római idegenvezetésért Világos Beátának a részletes, gazdag történelmi, vallási, művészeti, gasztronómiai és aktuális eseményekkel kapcsolatos tájékoztatásért, városvezetésért.

Mindez, ez a kulturális misszió nem sikerülhetett volna ilyen jól az énekkar tagjai nélkül, akiknek emberi magatartása minimálisan olyan szinten rezonál, mint mindenkor énekkari teljesítményük. Az, hogy ezek a nem hivatásos énekesek ilyen magas művészi szinten teljesítenek, viszik hírét a világba a szlovákiai karéneklésnek, elsősorban karnagyuk, Stubendek István profi tudásának és emberi nagyságának köszönhető. Túlzás nélkül elmondható róla, hogy vérbeli nagykövete a magyar művészetnek. A Concordia Vegyeskar és karnagya példaként szolgálhat minden hazai együttes számára úgy szakmai, mint emberi magatartásból.

A Thoma házaspár a Colesseum előtt

Szalay György a Szent Péter téren

Végezetül a Rómában eltöltött utolsó nap is tele volt művészi élménnyel. A Vatikáni Múzeum hosszú, több mint hatórás látogatása (az idegenvezető Beáta állandó, részletes magyarázatával fűszerezve), a Szent Péter-bazilika és a kupola, a Spanyol lépcsők és a Trevi kút tette kerekké a Concordia Vegyeskar misszióját.

A hazavezető út kis híján 18 óráig tartott, biztonságban, jó hangulatban, türelemmel, kora hajnali megérkezéssel. Sokan kérdezhetnék, miért éri meg ilyen utat, küldetést „bevállalni”. Válaszként hadd idézzem a karnagy úr dalosainak küldött levelét:

„Kedves Dalosaim!

Minden gyönyörűséget, isteni kegyelmet, emberi alkotás nagyszerűségét szívhattuk magunkba olaszországi utunk során.

De most itthon vagyunk és tiszta szemmel tudunk visszanézni „zarándokutunkra”, mikor is a művészetek özönében lubickolhattunk, s mi több mi is, – mint oly sokszor – tevőleg is részesei voltunk születésének.

A tökéletes harmónia a művészetek összhatásában született meg minden alkalommal, amikor énekkarunk a festészet, szobrászat remekművei mellé szerényen odaillesztette a muzsikáját.

Bernini baldachinja, Michelangelo Pietája, Liszt Ave Mariája így együtt: ajándék, mellyel jól kell sáfárkodnunk. Építőkövek legyenek a római út napjai.

Mindenkinek szívből köszönöm a „legkisebبتől a legnagyobbig” a létrehozott, megvalósult utunkat.

Üdvözlettel: a karnagy”

Úgy gondolom, hogy ezekből a sorokból is érződik az, hogy miért jó és nagy a Concordia Vegyeskar Komáromból!

További munkájukhoz kívánunk nekik jó egészséget, tiszta, szívből jövő éneklést!

Szalay György

Ave Maria – ahol a kórus „ihletett” helyre lel, azonnal beindul az a belső ösztön, hogy ezt a teret, amelyet a művészek is méltónak találtak, az énekkar is beragyogja hangjával, történetesen most itt ebben a templomban

Padovában, a Szent Antal-bazilikánál

CONCORDIA

A kórus elnevezése szépen kifejezi e komáromi énekcsoport elhivatottságát. A latin szótár szerint a Concordia egyetértést, egységet és összhangot jelent. Mintha e szó alapvető hármas jelentése egyben grádicsként jelezne ama nélkülözhetetlen emberi igyekezetet, amely a megegyezéssel kezdődik, majd megajándékozza a résztvevőket az együvé tartozás örömével, s végül – a szakértelem segítségével – létrehozza a megkívánt összhangot. Az éneklés szépségét. Az immár 40 éve meglévő énekkarotok igazolja ezt az elhivatottságot a szép igényes zene iránt, amely a mi dübörgő világunkban egyre ritkábban hallatszik.

S ha már itt a Concordia elnevezésen gondolkodunk, a szótár szerint van mélyebb jelentése is: a bizalmas barát, valamint az egyetértés istennőjének is a neve. Ez viszont mélyebb kapcsolatokra mutat rá egy meglévő énekkar életében. Hisz azoknál, akik együtt énekelnek, nélkülözhetetlen a jó, őszinte és bizalmas kapcsolatok megélése. Ez utóbbit nincs az a szakértelem, vagy külső érdekeltség, amely azt létre tudná hozni. Minden bizonnyal az elmúlt negyven éves fennállástok nem kis harc és áldozatosság eredményességéről is tanúskodik.

Ez az immár emberöltőt átívelő idő, amióta a kórus fennáll, arra is reményt ad, hogy a Concordia nemcsak egy énekkar elnevezése, hanem eljutott nevének mélyebb értelmezéséhez is. Mert con cordia – a szívek egységét jelzi, csak vigyázni kell arra, hogyan értelmezzük a szívet. Az antik – hellén világ a szívet az érzelmek vak, sötét és kiszámíthatatlan emberi bugyorként értelmezte. Ellenben az ésszel, amely a vak érzelmekkel harcban áll. E két fél harctereként születik meg a dráma.

Ahogy az előbb említettem, a Concordia istennő neve is egyben. Már az antik világ megsejtett valamit abból, hogy az igazi egyetértés isteni védelem nélkül nem lehet maradandó. Nemcsak az emberi igyekezetből áll. Nekünk azonban vissza kell térnünk a szívhez, ahogy azt a Biblia értelmezi. A Szentírásban a szív az ember központja, ahol összpontosul az ész, az érzelmek és minden, ami az embert mozgatja. Ezért tudnak a bibliai alakok szívükkel gondolkodni. Így Jézus is – aki beelátott az emberi szívekbe – feltehetette a kérdést: „Miért gondolkodtok így szívetekben?” Ez a szív nem osztja meg az embert, ha Isten szava hatására összehangolódik. Csak akkor lesz a szív megosztó, amikor Istennek hátat fordít, és önmagának így elidegenül.

Így a Concordia kórus tevékenységének legfontosabb isteni helyszínéhez értünk, és ez a liturgia. A zene a liturgiában nem csak cizella, vagyis egyfajta dísz. Az isteni közlés funkcióját képviseli. Szent Ambrus az egyik himnuszában így ír az egyházi éneklésről: „Vox coelestis patriae, vox concordet matrix Ecclesie” Az égi haza hangját, visszhangozza – vagyis összhangban (concordia) – hozza vele az Anyaszentegyház.

Kívánom, hogy a komáromi Concordia Vegyeskar ebben az összhangban továbbra is gyakran hallassa a szépséges mennyei dallamot Egyházunkban. Hogy ez is hozzásegítsen ahhoz, hogy magyar nemzetünk, amely eszmei kakofóniában szenved, újra az áldozatos szeretet, mennyei összhang, a szív igaz egységét merje vállalni!

Balogh Károly, lelkiatya

Kodály Zoltán Magyar Kórusverseny⁴ 2015, 2018 – Budapest

A kórus 2015-ben és 2018-ban is részt vett a KÓTA (Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége) által rendezett Kodály Zoltán Magyar Kórusversenyen. A kategóriákat a kórusok összetétele, létszáma és életkora szerint alakították ki, nemzetközi normák szerint. A fellépőket öttagú zsűri pontozta, mindegyikben kiváló szakemberekkel: zeneszerzők és gyakorló karnagyok kaptak felkérést a munkára Magyarországról, határon túli magyar városokból és külföldről.

A zsűri a műsor összeállítása, a tiszta intonálás, a hangzásminőség, a kottahűség, a stílusismeret alapján alakította pontjait. A versenyzők az Arany és Ezüst diplomán kívül különdíjakban részesülhettek, például a kortárs vagy éppen az egyházi művek kiváló előadásáért, a gyerekkarok a kiemelkedően tiszta intonálásért vagy egy kimagaslóan megszólaltatott Kodály-műért. A verseny színhelye a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium díszterme volt.

A Concordia Vegyeskar mindkét alkalommal 90 pont feletti eredménnyel arany diplomás minősítést szerzett. A 2015-ös kórusversenyen Stubendek István a Magyar Kodály Társaság Különdíját is elnyerte.

A 2015-ös aranykoszorús csapat

⁴forrás: www.regihonlap.kota.hu/aktualis/hirek/1464-a-kodaly-zoltan-viii-magyar-korusverseny-eredmenyei.html

Díjátadás 2015, Ittész Mihály, a Magyar Kodály Társaság elnöke

A 2018-as verseny után karnagyunk az alábbi szavakkal köszöntötte a kórust:

A CONCORDIA Vegyeskar Arany Oklevele Budapestről

Magyarország zenei nagyhatalom, Liszt, Bartók, Kodály örökségét ápoló, de egyben mindenkor gazdagító nemzetközösség. A számtalan zenei rendezvény, legyen az a muzsika bármely területéről, bizonyítja, hogy ennek irányítása, megszervezése és életre keltése értő, tudatos, szívüket, s lelküket kitevő, felelősen gondolkodó, ezen a zenei vénán felnövekvő szakemberek közös törekvése.

Egyértelmű, hogy Kodály Zoltán neve kerül előtérbe, amikor a „Legyen a zene mindenkié” szavak alkotója, komolyan véve ezt a mondatot, életét áldozta a nemes zene közkinccsé tételéért.

Ebben a szellemben és küldetésben találkozhatott 27 énekkar mintegy ezer énekese a Kodály Zoltán VIII. Magyar Kórusversenyen 2018. november 15-18. között Budapesten..

Ennek a versenynek résztvevőjeként mérettette meg tudását a komáromi CONCORDIA Vegyeskar. Teljesítményüket a nemzetközi zsűri arany oklevéllel jutalmazta. Versenyműsorukon négy kórusmű szerepelt: Szőnyi Erzsébet: Ima alkonyi harangszóra (mint kötelező mű), Claudio Monteverdi: Cantate Domino, Ivan Hrušovský: Žalm 23 és Kodály Zoltán-Petőfi Sándor: A magyar nemzet.

Az énekkar hosszú évtizedes sikeres munkájának és az egész esztendő olykor fárasztó, de mindig embert nevelő koncertsorozatának méltó bezárása ez a nagyszerű eredmény.

Nagy kincset kaptatok a Teremtőtől, hogy ilyen szépen tudtok énekelni! Hála néked, Uram. A mai nap ismét bearanyoztátok Komárom dicső nevét. Legyen ez megérdemelt, méltó ajándék, ami mögött Mindenki /kórustárs, házastárs és bajtárs/ sok-sok áldozatos munkája van.

Köszönöm és gratulálok! Stubendek István, karnagy

Karnagy külföldi, 2015

Díjátadás 2018, Fekete Gyula, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Zeneszerzés Tanszékének tanára

Sikerült! A 2018-as „Aranycsapat” a Kodály Zoltán VIII. Magyar Kórusversenyen

Adventi zenés áhítat a bécsi református templomban, 2018

Ausztria számos alkalommal volt helyszíne fellépéseinknek: Saxen, Zwettl, Petronell Carnuntum, Collegium Pazmaneum, Bad Deutsch-Altenburg (Németóvár), Bécs, Schubert-templom, Német Lovagok Temploma és legutoljára 2018 decemberében a bécsi református templom.

A bécsi Városháza előtt, a metsző hideg szél sem vette el a kórus karácsonyi vásári hangulatát

Az adventi koszorú fényében a hölgyek: Pócs Erzsébet, Kocsis Ágota, Kiss Gabriella, Nagy Erika, Benkő Annamária, hátul balról Bajnok Éva, Pfeiferlik Annamária, Galo Lukács Tímea, akiket „keretbe” foglal Stubendek István, karnagy és Fülöp István, basszus

Bécs nevezetességeit professzori módon mutatta be kórustársunk, Galo Lukács Tímea
(bal oldal, első az álló sorban)

Adventi hangverseny a bécsi református templomban

Dr. Smuk András (a kép jobb oldalán) és Dr. Kravanszky Mónika (a kép bal szélén) a hangverseny szervezői. A tapsokat fogadja: Pfeiferlik Annamária, Pfeiferlik Anna szólóénekesek, a karnagy, Stubendek István és Pálinkás András Zsuzsanna, zongorakísérő

Hangversenyünk színhelye,
a bécsi református templom

Régi kedves komáromi kolléganőnk, Kátóna Ágnes, a Nemzetközi Duna-Filharmonia igazgatója és Dr. Smuk András, az Europa „Club” elnöke több ausztriai szereplésünknek voltak szervezői. Hálásan köszönjük nekik, hogy énekkarunk oly sok magyar vonatkozású nevezetes eseményen léphetett fel.

„Ezúton szeretnék köszönetet mondani az adventi hangverseny ünnepre készítő lélek-re emelő alkalmáért és a bécsi magyar diaspórával való közös együttünneplésért!”

Az Ausztriai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat és az Europa- „Club” vezetősége és tagsága nevében.

Dr. Smuk András, Europa „Club” elnök
Dr. Kravanszky Mónika,
református lelkipásztor

V. „Szállj le felséges palotád egéből Béke! mennyeknek koronás leánya.”

Kodály Zoltán-Virág Benedek:
Békesség-óhajtás - 1801. esztendő (1953)
Vegyeskarok EMB 1972, 144.o.

A 2019. év eseményei

Koszorúzás és emlékhangverseny Bartók Béla 1924. február 5-i komáromi hangversenyének tiszteletére¹

„Hangzavart”? – Azt! Ha nekik az,
ami nekünk vigasz!
Azt! Földre hullt
pohár fölcattanó
szitok-szavát, fűrész foga közé szorult
reszelő sikongató
jaját tanulja hegedű
s éneklő gége – ne legyen béke, ne legyen derű
a bearanyozott, a fenn
finom, elzárt zeneteremben,
míg nincs a jaj-sötét szívekben!

(Illyés Gyula: Bartók, részlet)

¹ forrás: www.dunataj.sk/bartok-komaromban/

Bartók emléktábla a múzeum falán, amelynek létrejöttét a komáromi Csemadok Alapszervezete mellett működő énekkarunk kezdeményezte még 1981-ben, Bartók születésének 100 évfordulója alkalmával. Mi tagadás, e szándéknak ellenzői is akadtak, akik azt kifogásolták, hogy a városban egy újabb jeles magyar személyiségnek kívánnak emléket állítani. Végül 1990-ben(!) sikerült leleplezni. A táblaavató ünnepséget a géniusz fia, ifj. Bartók Béla is megtisztelte jelenlétével. Ez részben Vass Lajos karnagy közbenjárásának volt köszönhető. Nem volt könnyű magyar ügyet kezdeményezni és kivitelezni szülőföldünkön a szocializmus éveiben, íme:

„Tisztelt Titkár elvtárs!

Megkaptam 1985. január 18-án keltezett levelét, a levelezések kópiáival az 1981-es évtől visszamenőleg a Komárno-ban elhelyezendő Bartók Béla emléktáblával kapcsolatban.

Levelét a Járási Nemzeti Bizottság megtárgyalta és a következő határozatot hozta:

Magasra értékeljük Bartók Béla munkásságát a magyar és az egész világ zenéjének gazdagításában. Teljes mértékben osztjuk azt a nézetet, hogy Bartók Béla születésének 100. évfordulóján az egész világon különböző formában megemlékeznek erről a nagy zeneszerzőről, többek között emléktáblák, szobrok leleplezésével. Az említett események szorosan összefüggnek olyan nevezetes helyszínekkel, amelyek Bartók Béla zenei munkásságához és életéhez kapcsolódtak.

Javaslatában Bartók Béla 1924. február 5-i Komárno-i koncertjére hivatkozik, mint indok az emléktábla leleplezésére. A Komárnoi JNB vezetősége az Ön által felhozott indokot az emléktábla leleplezésére nem tartja elegendőnek és nem látja annak aktualitását Komárnóban.

A fent említetteket tudomására hozva maradok elvtársi üdvözléssel!”

A Duna Menti Múzeumban 2019. február 21-én, jeles előadók és a komolyzene iránt érdeklők népes társasága emlékezett a zeneszerző 1924. február 5-i komáromi hangversenyére. Bartók Béla, az akkor 43 éves zeneszerző, népzene kutató, zongoraművész és tanár a Jókai Egyesület meghívására érkezett Komárámba.

Az emlékező hangverseny az énekkarok népdaléneklésével és a hajdani Kultúrpalota (Duna Menti Múzeum) falát díszítő Bartók emléktábla (az ógyallai Darázs Rozália képzőművész alkotása, 1990) koszorúzásával kezdődött.

Az ünnepi estét a Dél-Komáromi Vox Femina Női Kar (vezényelt: Hoffmannné Kemenes Vera) nyitotta meg Bartók három egyeneműkari művével (Levél az otthoniakhoz, Bolyongás, Cipósütés), a kórus magabiztos, színes előadásában.

A nagysikerű Bartók-est végén Csehi Ágota, Stubendek István és Orsovcics Yvette

Csehi Ágota, a komáromi Selye János Egyetem docense értékes előadásával (Bartók Béla, a zongoraművész Komáromban) részletesen, nagy szakmai hozzáértéssel, ugyanakkor élvezetesen mutatta be a 95 évvel ezelőtti Bartók-koncert előkészületeit.

Eva Sýkorová és a Cantus Iuventus Női Kar előadásában (vezényelt: Orsovcics Yvette) hangzottak el népdalfeldolgozások.

Az est fénypontjának az ifjú zongorista, Nagy Szilárd bizonyult. Műsorát Bartók Béla: Gyermekeknek hat darabja, majd a Mikrokozmosz 6. füzetéből a Két tánc bolgár ritmusban, Mese a kis légyről és az Ostinato zongoradarabok szolgálták meg tökéletes művészi átéléssel kivetítve a bartóki zenei világképet.

A komáromi CONCORDIA Vegyeskar (vezényelt: Stubendek István, közreműködött: Csehi Ágota – zongora) Bartók Béla - Kodály Zoltán: 20 magyar népdal énekehangra, zongorakísérettel, az 1906-ban kiadott népdalgűjtésükből válogatva nyolc népdalt adott elő. Ezt követte Bartók Béla: Négy szlovák népdal vegyeskarra és zongorára komponált kórusműve, amelyben az énekkar a bartóki népdalfeldolgozás minden gyönyörűségét megcsillogtatta.

Kórusok Éjszakája, Budapest

2019. június 1-jén hetedik alkalommal adtak hangot a térnek a józsefvárosi Palotanegyed utcáin és terein a Kórusok Éjszakáján. Budapest VIII. kerületében ezen az estén mintegy 50 hazai és külföldi amatőr kórossal találkozhatott a közönség.

Az esemény művészeti vezetője, Tóth Árpád volt, a Csíkszerda kórus tagjai önkéntesként vettek részt a szervezésben, mert meggyőződésük, hogy ezzel a rendezvénnyel másokhoz is közelebb hozhatják az éneklést.

Az ötven kórus között egyaránt találunk visszatérő és új fellépőket is. Erdélyből, Felvidékről, Görögországból, Írországból, Lengyelországból és Norvégiából is érkeznek együttesek, de a budapestieken túl találkozhat a közönség debreceni, gyöngyösi, kecskeméti, komáromi, szegedi, tatabányai és váci kórusokkal is.

A fesztivál fontos eleme volt, hogy ezen az estén kizárólag énekhang töltse be a tereket, semmilyen dallamhangszert, hangosítást nem használtak a fellépők. Énekarunk két helyszínen kapott lehetőséget, hogy bemutatkozzon a budapestieknek: az Építész udvarban és a Szent Anna Kollégium udvarában.

Az **Építész udvar** az Ötpacsirta utcában szerelem első látásra: nyitott kapu, repkény, díszburkolatos udvar és ragyogó akusztika. Megcsodálhattuk a kecses

A Palotanegyed csodálatos belső terein, itt az Építész-udvarban énekeltünk

Artikulációból jeles: Bakos Márta, Alföldi Éva, Čupka Katalin, Pfeiferlik Lajos, Mácza Mihály, hátul: Pfeiferlik Erzsébet, Gaál Ida, Stubendek Anna, Gyökér Lajos és Kelemen István

lépcsőt a korláttal, az üvegtetővel, a szobrokkal és a domborművekkel. Az 1877-ben épült kis palota gróf Almássy Kálmán kérésére épült, tervezője Gottgeb Antal. Jelenleg itt székel a Magyar Építőművészek Szövetsége, a Budapesti Építész Kamara, a Magyar Építész Kamara és az Építész Mester Egylet, a Mesteriskola.

A másik helyszín: a **Szent Anna Kollégium** belső udvara a Horánszky utcában, szintén nagyszerű kórushangzási feltételeket biztosított énekkarunknak. A Megváltós Nővérek tartományi házuk egyik részében működtetik ezt a kollégiumot a Budapesten tanuló egyetemista lányok részére. A lelkes közönségben a nővérek is megkülönböztető szeretettel üdvözöltek minket, mint határontúli magyarokat.

A budapesti éjszakai dalolás után – még jó, hogy Komárom nincs messze! – de jó „buli” volt!
Köszönjük Tóth Árpád karnagy úr meghívását.

XXXVIII. Chorus Inside Nemzetközi Kórusverseny – Rovinj

Győzelmi kupával és aransávos minősítéssel tért haza kedden a XXXVIII. Chorus Inside nemzetközi kórusversenyről, Rovinjból a 33 tagú komáromi Concordia Vegyeskar.

Krasznai Gáspáré a komáromi, Stubendek Lászlóé a szlovák, Gyökér Lajosé a magyar zászló, – hát így még nem vonult soha az énekkar! Tartsuk meg ezt a jó szokást!

Az Adria partján, háttérben a rovinji kikötő és a Szent Eufémia-székesegyház tornya

Stubendek István karnagy vezényletével az összmagyarságot és Szlovákiát is egyedüli énekkarként képviselte a rangos megmérettetésen, amely záróhangversenyét a velencei Szent György-katedrálisban tartották. Versenyen kívül pedig több horvátországi helyszínen is fellépett a Concordia. A karnagy az alábbiakban tájékoztatta a lap olvasóit:

Az augusztus 28- és szeptember 2. között immár 38. alkalommal megrendezett Chorus Inside nemzetközi kórusversenyre a rangos szervezőiroda által a világhálón közzétett felhívás alapján most először neveztünk be. E viadalt mindig más európai helyszínen tartják, s a tervek szerint a közeljövőben Budapestre és Moszkvába is elviszik. Mivel megtetszettek a versenykiírásban szereplő feltételek, eldöntöttük, hogy ott is megmérettetünk. Egyebek mellett az is vonzó volt, hogy nem adtak meg kötelezően bemutatandó műveket, csupa szabadon választott dallal szerepelhettünk. Kodály Zoltán-Petőfi Sándor A magyar nemzet, továbbá Szőnyi Erzsébet Ima alkonyi harangszóra és Karai József Estéli nótázás című szerzeményeit választottuk. Az utóbbit az ifjú budapesti zongoraművész, Krasznai Gáspár kíséretével adtuk elő.

Egyedüli kórusként képviseltük az összmagyarságot és Szlovákiát

A műsorfüzetben is megjelent, hogy Szlovákiát és a magyarságot is képviseljük a 14 versenyző csapat között. Gyermek-, ifjúsági-, női-, férfi- és vegyeskarok öt kategóriában versenyeztek, amelyek a következők voltak: a/ tradicionális népdal, b/ koreográfiára épülő folklór muzsika, c/ polifónia, azaz többszólamúság és egyházi zene, d/ jazz, e/ gospel, pop, modern zene. Mi a c/ kategóriába benvezett további négy felnőtt kórusal mértük össze a tudásunkat, s végeztünk arany sávos minősítéssel, illetve egy szép kupával és oklevéllel párosuló győzelemmel.

A szombat esti eredményhirdetés után a rovinji kikötőben – az arany diploma a serleggel

Az Isztriai-félszigeten a horvátokon kívül olaszok is szép számban élnek, s felfigyelünk arra, hogy ott minden felirat kétnyelvű. Az információkat az olasz nemzeti kisebbség nyelvén is egy táblán, ugyanakkora betűkkel írják ki, mint horvát nyelven. Röviddel a megérkezésünk után egy 5 ezer lakosú kisvárosban, Dignanoban mutatkozhattunk be, s az ottani olasz szervezőket nagy örömmel töltötte el a tény, hogy a szintén kisebbségben élő szlovákiai magyarokat képviseljük.

A dignanói színpadon Krasznai Gáspár olaszul „világosítja” fel a közönséget, hogy hasonlóan, mint ők, a Concordiások is kisebbségiek (utána: Bravó ungheresel!)

Majd a rovinji Szent Eufémia-székesegyházban pénteken megtartott nyitókoncerten szerepeltünk. A szombati kórusverseny nagyon szép környezetben, a tengerparti Adris koncertteremben zajlott. Vasárnap este pedig a rovinji ferences rendi templomban celebrált szentmisén énekeltük Beliczay Gyula: F-dúr miséjét, Liszt: Ave Mariáját, Kodály: Esti dalát, Händel: Hallelujáját. Zongorán Krasznai Gáspár kísérte a kórust.

A nyitó hangverseny végén, a Szent Eufémia-templom lépcsőjén minden kórus bemutatkozott egy dallal

Adris hangversenyterem a tengerparton, a kórusverseny színhelye

Lazító beéneklés a pálmafa árnyékában

Akusztikai próba a kórusverseny színhelyén – 3+1 tenor, balról: Gyökér Lajos, Belcsák Péter, Stubendek László és Kelemen István (és a hölgyek)

Kezdődik a kórusverseny, a három tagú zsűri (olasz, horváth, moldova) már a helyén

A hétfői záróhangverseny különleges hangulatát az adta, hogy Olaszországban, a velencei Szent György katedrálisban rendezték meg. A katedrális a Szent Márk térrel szembeni kis szigeten található. Ide hajóval érkeztünk, majd a hangverseny után „behajóztunk” a Szent Márk térhez, hogy megejtve egy rövid városnézést, megvárva a csodálatos naplementét, ismét elhajókázzunk az autóbusz megállójáig. Mindenütt szívélyes fogadtatásban és sok szép élményben volt részünk. Hála Istennek, másnap mindnyájan egészségesen hazaérkezve a Jócai Színház parkolójába nagy tapssal köszöntük meg sofőrünknek, Soór Tibornak a biztonságos és nagyszerű buszvezetést. Az együtt töltött hat nap újra bebizonyította, hogy egy nagyszerű együttes, egyben közösség is az énekkar. A teljesítmény: arany oklevél és öt szereplés hat nap alatt! Ami az jelenti, hogy a kórustagok kitűnő erőletben, tökéletes akarattal, s nem utolsó sorban, gazdag szakmai tapasztalattal bírnak. Ehhez hozzájárult még a szálláshelyünk pazar hangulata, a meleg, selymes tengervíz, a nyugodt környezet, a bőséges koszt, Rovinj és környéke varázsa. Nagy ajándék volt számunkra ez az utazás, egyben a kórusverseny is.

A zárókoncert résztvevői búcsúznak a Szent György-szigeten található Szent György-katedrálisban a versenytől és Velencétől

Velence, a kórus a Szent György-katedrális előtt

Pulai kirándulás

Városnézés Pulában – amfiteátrum és a Szent Szűz Mária Menybemenetele katedrális, amelynek oltárában Könyves Kálmán ereklyéjét őrzik

2017 – Kodály Napok, 2018 – Kodály Zoltán Kórusverseny, Budapest és 2019 – Rovinji Kórusfesztivál. Mindegyik évben egy-egy arannyal lett gazdagabb az énekkar – csodálatos sorozat!

... „a kórus (Concordia) az 1981-es Kodály Napok alkalmából üstökösként tűnt fel. Az átütő sikert dolgozós hétköznapiak követték, s ezzel biztosították az énekkar versenyképességét.” (Hritz Júlia, Hét, 1987, 32. évf.) ... „az említett versenyképesség az elmúlt negyedszázad alatt csak fokozódott” írja 2005-ben Duka Zólyomi Emese a kórus jubileumi kiadványában. Megyünk tovább az úton, igérjük most, 2020-ban is.

„Kultúrát nem lehet örökölni. A kultúra annyi, mint tanulás: megszerezni, színvonalon tartani nehéz, elveszteni könnyű. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.” (Kodály)

Magyar vonatkozású a zárókoncert helyszíne, a San Giorgio Maggiore a velencei lagúna egyik szigete. 982-ben alapított bencés kolostorában nevelkedett, majd apátként működött Szent Gellért, Szent Imre herceg nevelője. Magyar nyelvű emléktábla őrzi emlékét a templomban.

A Szent György szigeten, a hangverseny után a sétahajóra várva – háttérben a Szent Márk tér és Campanilla torony

VI. „Teged Isten dicsérlek, És hálát adok mindenért”

Kodály Zoltán:
Sík Sándor Te Deuma (1961)
Vegyeskarok EMB 1972, 164.o.

A 2020-as év eseményei

KÓTA-DÍJ

A 40 éves kórustörténet eseményeinek méltó befejezéseként kell bemutatnunk azt a megtisztelő díjat, amelyet az ebben az évben 50 éves Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége (KÓTA) adományozott kórus kategóriában az énekkarnak a magyar zenekultúra területén végzett kimagasló munkássága elismeréséül.

A KÓTA-díj megalapítását 2004-ben határozta el a Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége. A díjat – melyet a nem hivatásos kórus-, zenekari- és népzenei élet legkiválóbb képviselői nyerhetnek el minden esztendőben – tizenegy kategóriában szavazza meg az elnökség a művészeti bizottság, a tanácsadó testület és a szakbizottságok felterjesztései alapján.

Az idei évben január 26-án Budapesten adták át az elismeréseket a Magyar Kultúra Napjához kapcsolódva, immár 17. alkalommal.

A 2020-ban 50. évfordulóját ünneplő KÓTA idén először adott ki Nagydíjat: Életmű kategóriában Párkai István professzor úr vehette át a hálás tanítványok köszöneteképpen.

Párkai István, karnagyaink Mestere

MAGYAR KÓRUSOK, ZENEKAROK ÉS NÉPZENEI EGYÜTTESEK
SZÖVETSÉGE - KÓTA

a Concordia Vegyeskar Komarno

és Stubendek István karnagy részére

A Concordia Vegyeskar 1980 májusában alakult a CSEMADOK komáromi helyi szervezete mellett.

A kórus 1981-től a galántai Kodály Napok többszörös aranykoszorús résztvevője.

Gyakran lépnek fel a Felvidék magyar lakta falvaiban, valamint Szlovákia-szerte és számos európai országban is.

Vezetőjük a megalakulás óta Stubendek István karnagy.

Több évtizedes kimagasló színvonalú munkájukért,
a felvidéki magyar kórusmozgalom szolgálatában kifejtett tevékenységükért

KÓRUS KATEGÓRIÁBAN

KÓTA-DÍJ

KITÜNTETÉST ADOMÁNYOZUNK

Kelt Budapesten, 2020. január 26. napján

Dr. Mindszenty Zsuzsanna
elnök

Vadász Ágnes
főtitkár

Az okirat

Díjátadás, Hartyányi Judittal a KÓTA elnökségi tagjával

Hajnal Dóra dél-komáromi képviselő a két díjnyertes karnagy,
Hoffmann-né Kemenes Vera és Stubendek István társaságában

A mester és tanítványa

A Concordia képviselői a KÓTA-díj átvételekor – Kelemen István, Stubendek Anna, Stubendek István, Pócs Erzsébet, Stubendek Noémi és Thoma László

Cím: 1064 Budapest, Vörösmarty u. 35.
Adószám: 19040437-1-42
OTP Bank: 11706016-20822228

Honlap: www.m-kodalytarsasag.hu
Email: magyar.kodaly@lisztakademia.hu
Telefon: +36-1 3221-802

Magyar Kodály Társaság

Alapítva 1978

Tisztelt Tagtársunk !

Tisztelt Stubendek István !

A Magyar Kodály Társaság elnöksége, tagsága nevében tisztelettel és szeretettel gratulálunk Önnek és a komáromi Concordia Vegyeskarnak a KÓTA által Kórus kategóriában adományozott kitüntetése alkalmából.

Jó egészséget és további sikeres alkotó éveket kívánunk !

Budapest, 2020. február 10.

B. Horváth Andrea
B. Horváth Andrea
társelnök

1978
Kertész Attila
Kertész Attila
elnök

Szalay Olga
Szalay Olga
társelnök

AMIRE NEM KÉSZÜLTÜNK FEL

Koronavírus idején

Már 2019 szeptemberétől kórusunk teljes bedobással készült a 2020-as év májusi rendezvényeire, hogy megünnepelje fennállásának 40. évfordulóját, majd a rákövetkező héten a galántai Kodály Napokon méltón képviselje Komárom színeit. A koronavírus járvány azonban mindent leállított. Március 9-én volt az utolsó kóruspróbánk a helyi zeneiskolában. Az év első hat hónapjára eltervezett összes fellépésünk így elmaradt. Ahogy a szigorú járványellenes korlátozások lazultak, május 25-től mi is a megfelelő óvintézkedések betartása mellett már elkezdtük a szólampróbákat: hétfőn a tenor, basszus, kedden a szoprán és szerdán az alt szólammal. Hasznosak voltak ezek az összejövetelek zenei szempontból, s persze jó volt újra „emberközelben” találkozni a személytelen on-line csevegések után. Záró estünket már együtt ülte meg a kórus június utolsó hétfőjén, felköszöntve a 2020-as év első félévének ünnepeltjeit, és megköszönve a karnagynak, szólamvezetőknek, a vezetőségnek és a tagságnak az addigi önzetlen szorgalmát.

– Volt azonban két esemény, amely „csendesen bevonult” a kórusunk történetébe: május 16-án a Szent András bazilika kórusáról énekkarunk látta el az énekes szolgálatot az esti szentmisén. Ekkor már engedélyezték az istentiszteletek nyilvános megtartását. Kiss Róbert, püspöki helynök úr a szentmise főcelebránsa homíliájában méltatta, s egyben köszöntötte a 40 éves énekkart, amely együttes számtalanszor dicsőítette Istent énekével e templom falai között. Nagy István orgonaművész, aki éveken keresztül kíséri pazar játékával a kórust, emlékeztetésebbé tette mindnyájunk számára ezt a szép ünnepet. „Ember tervez, Isten végez”

A komáromi Szent András-bazilika karzata az orgonával

– Az embernek az értelme terveli ki útját, de az Úr irányítja járását. (Péld 16,9) – erre a napra terveztük az énekkar ünnepi hangversenyét az Egressy Béni Városi Művelődési Központban, és az Úr csak „áttette” a helyszínt, talán, mert méltónak talált minket közelségében. Habár a kórustagok többsége távolmaradt, a jelenlevő dalosok hangja így is betöltötte, megzengette az ősi szent helyet. A kóruson daloló maroknyi csapatot szíve-lelke és bátorsága emelte magasba, megköszönve Neki énekével a négy évtized minden pillanatát. A szentmise végét Händel Halleluja c. kórusműve, az énekhang és az orgona csodálatos, örökszép harmóniája koronázta meg.

– A másik „hivatlan” éneklésre június 4-én, a trianon-i diktátum 100. évfordulója alkalmából gyűltünk egybe a komáromi református kollégium Trianon-emlékoszlopánál.

„Nem kell beszélni róla sohasem, De mindig, de mindig gondoljunk reá.” Juhász Gyula: Trianon versének sorai mozgásba hozták ismét a tagságot, s akik helyén érezték szívüket, ajkuk megnyílt az éneknek. Reményt ültetve a már hitében és magyarságában meggyengült valamikori szebb, nemesebb és hősi napokat megélt komáromiak lelkébe. Thoma László, énekkarunk kiváló baszszusa mély átérzéssel szavalta a trianoni gyászt megéneklő költőnő, Papp-Váry Elemérné Sziklay Szeréna: Magyar hitvallás c. credóját, miközben a kórus magyar nemzeti dalokat énekelt. Majd végül e nemes verset Szabados Béla megzenésítésben adta elő.

Trianon-emlékoszlop a komáromi Református Kollégium udvarában

*„Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.”*

Énekkarunk ezt a szerzeményt 2000-es amerikai hangverseny körútján kapta vendéglátó, kint élő magyaroktól, emlékezve, s emlékeztetve rájuk, s minden anyaországon kívül élő testvérré. A húsz évvel ezelőtti zenei ajándék azóta énekkarunk jeligéjévé vált, büszkén mondhatjuk, hogy mi „élesztettük fel” újra a Felvidéken, talán a Kárpát-medencében is. Ennek a magasztos fohásznak, egyben imának ápolása kötelességünk is, hiszen a költőnő felvidéki származású, a Kassa melletti Jánok szülöttje.

Vígan énekelj az Úrnak te egész föld! Zsolt. 100,1

Segédlelkéshi szolgálatom alatt történt az, amire visszaemlékezem. 1988-at írtunk. A kommunizmus még ereje teljében volt, jóllehet tavasszal már volt Pozsonyban egy csendes, gyertyás tüntetés a vallásszabadságért és a polgári jogokért, amit pillanatok alatt széteszlattak.

A gyülekezet lelkipásztora, egyházunk püspöke Horváth Zsigmond az év márciusában elhunyt, így segédlelkéshént magamra maradtam. Az 1988-as év a gyülekezet temploma építésének 200. évfordulója volt, s az ünnepségre készülni kellett, amit szeptember 18-ra terveztünk. Abban az időben nem lehetett túl nagy ünnepséggel számolni, de azért szeretttük

volna emlékeztetéssé tenni az évfordulót. Készítettük hát a programot.

Az egyik napon jelentkezett nálam Stubendek István, aki felajánlotta, hogy a Csemadok-énekkar (a jelenlegi Concordia Vegyeskar) szívesen venné, ha énekükkel gazdagíthatnák az ünnepi alkalmat, annál is inkább, mivel akkor tanulták meg Händel Messiás című oratóriumából a jól ismert „Halleluja” kórusművet. Én ezt nagy örömmel fogadtam és be is került a programba annyi, hogy „énekkari szám”. A programot le kellett adni a járási hivatal egyházügyi titkárának.

Szeptember 15-én, csütörtök délutánján telefonhívás érkezett az egyházügyi titkártól, aki megkérdezte: Igaz-e, hogy az énekkari szám a vasárnapi ünnepség programjában a Csemadok-énekkart jelenti? Erre igennel feleltem, mivel – mondtam – hazudni nem szoktam. Erre ő erélyes hangon utasított, hogy azonnal intézkedjem, hogy ez ne történjen meg, mivel a Csemadok-énekkar a Szakszervezetek Házában működik a Nemzeti Front keretében, és nem arra alakult, hogy egyházi alkalmakon vegyenek részt. Erre én azzal reagáltam, hogy mégiscsak jobb, ha Händel Messiásából a Halleluja egy templomi ünnepség alkalmával hangzik el és nem egy állami rendezvényen. Ezen kívül – mondtam – nem tudom, hogy egyáltalán ilyen rövid idő alatt le lehet-e állítani az egészet? Erre kemény hangon rendre utasított, megismételte az „ukáz-t”, majd letette a telefont.

Ezt követően megkerestem Stubendek István karnagyot, aki annyit mondott: Én ott leszek, s aki eljön, az énekel! Tudvalevő, hogy az akkor kb. 45 tagú kórusban sok pedagógus volt, akiknek a jelenléte „pártunk és kormányunk” számára nem volt kívánatos templomi egyházi rendezvényeken.

Szeptember 18-án sokan eljöttek a délutáni megemlékezésre a Jókai utcai templomunkba. Igé hirdetéssel Varga Béla püspökhelyettes, kassai lelkipásztor szolgált. A templomépítés történetét Tuba Lajos, komáromi születésű megyercsi lelkipásztor ismertette, aki a komáromi gyülekezet történetét is feldolgozta.

Az első padban a meghívott vendégek ültek, köztük a járási egyházügyi titkár. A karzaton pedig az akkori Csemadok-kórus csaknem teljes létszámban. S hangzott a Halleluja... az Isten dicsőségére!

Ezt követően viszont a járási hivatal egyházügyi és iskolaügyi osztályától egy büntetőakció indult el. Megtudtuk, hogy az iskolák igazgatóinak – akiknek a pedagógusai

a kórusban énekelnek és részt vettek a vasárnapi templomi ünnepségen – jelenteniük kellett azt, hogy miként büntetik meg a renitenskedő pedagógusokat. A gyülekezet vezetőiként tanakodtunk, hogy mi módon tudnánk segíteni azoknak, akik azért jöttek templomunkba, hogy szebbé tegyék ünneplésünket? Azt tudom, hogy más úton is indult akció a gonosz szándékú terv következményeinek enyhítésére vagy magának a tervnek a leállítására, de nekünk is meg kellett lépni a magunkét.

Az egyház akkori főgondnoka elmondta, hogy a kerületi párttitkárral osztálytársak voltak, s talán ha felkeresné, tudna segíteni. Ez meg is történt, s a visszacsatolás által azt a hírt kaptuk, hogy a párttitkár mérges lett a járás két tisztségviselője által indított eljárás miatt, mondván: Ezek nem tudják, hogy Pozsonyban már tüntetések vannak, s ők ilyenbe fognak?

A büntetőakció ugyan leállt, de ahol lehetett, ott a rendszer hű emberei még kivilantották foguk fehérjét. Ahogy azt később megtudtam, az ünnepségen éneklő pedagógusokat óvodájukban, iskolájukban szóbeli megrovásban részesítették. A kar nagyt berendelték a Komáromi Iskolaügyi Hivatalba, s annak vezetője – jogászával támogatva – éles hangon „rendre utasítva” figyelmeztette, hogy pedagógusként nem jó úton halad a szocialista haza építésében és szolgálatában.

Egyházunk új püspökének beiktatása alkalmából az év decemberében szervezett vendégség alkalmával a járási titkár értésemre adta: Vegye tudomásul, amíg én itt titkár vagyok, maga itt (Komáromban) pap nem lesz. Jött is az áthelyezésem Lévára 1989. július 1-jei hatállyal. De a titkár 1989. november 17-től nem volt többé titkár.

Hálát adhatunk Istennek, hogy Ő tartja kezében a történelem kerekét, és bölcs odafigyeléssel vezérli azt. Akkor bátor szívet adott sokaknak, amivel megmutatta, hogy velünk van a mi harcainkban és nem engedi, hogy a benne bízók kárt lássanak.

Fazekas László, püspök

A református templom karzatán

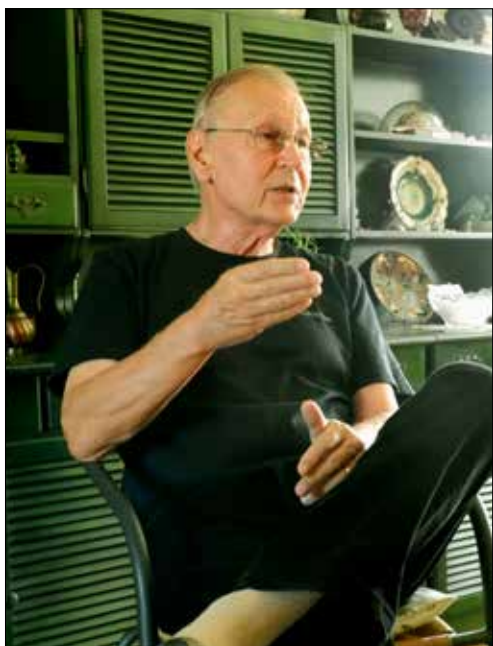
Stubendek István, Cintula György Katalin, a komáromi református templom orgonistája és Nagy István, gútai orgonaművész, a református templom Bohák János bécsi mester 1806-ban készült orgonájánál

Az énekkar 2014 nagypéntekén a város katolikus és a református templomában megszólaltatta Tóth Péter: Pénteki ima c. kórusművét. Ebben a népi archaikus imádságban Jézus és Mária párbeszéde elevenedik meg a szenvedés utolsó napján, megrázó zenei elemek foglatában

A CONCORDIA PÉLDÁVÁ NEMESÜL?

A felvidéki magyar nemzeti közösség történetében ritka jelenség, ha egy szervezet, csoportosulás vagy intézmény megalapításától kezdve folyamatosan járja, – mert küldetésének tartja – az indulásakor megálmodott utat. A révkomáromi CONCORDIA Vegyeskar, amely idén ünnepli működésének négy évtizedes jubileumát, e ritka példák egyike. Ráadásul – vagy talán éppen ezért? – az a férfi a vezetője ma is, aki – társaival együtt megalapította: Stubendek István karnagy.

Az éneklés az ember egyik legkifejezőbb tulajdonsága, hiszen a test, a lélek és a szellem harmóniája valósul meg benne. A karéneklés ráadásul a legcsodálatosabb közösségépítő eszközzé válhat, ha a tagjaiban is él ez a vágyakozás.

A CONCORDIA Vegyeskar fennállása óta – kisebbségi viszonyaink között – szinte mindent elért: többször megkapta az aranykoszorús minősítést; szülőföldjén és más országokban is fellépett. Az amerikai magyarok meghívásának köszönhetően még az Egyesült Államokban is szerepelt! Repertoárjában megtalálni a zeneirodalom legigényesebb műveit is.

Nem készülhet olyan statisztikai kimutatás, amely fel tudná mérni, hogy ez az éneklő közösség hány magyar és nem magyar ember lelkét érintette meg előadásain, miként szerzett számunkra nem csak műélvezetet, hanem szellemi épülést is!

Aki tapasztalta már, az tudja, hogy szépséges önfeláldozás egy ilyen léptékű szervező-, tagjait időnként cserélni kényszerülő-, adminisztratív feladatokkal is jócskán megterhelt- és persze, a folyamatos próbákkal zajló munka.

És sejti azt is, hogy ha hazai tájainkon valami csoda folytán jócskán megszorodnának az ilyen példásan és kitartóan működő énekkarok: ezek a zömében lelki közösségek, a felvidéki magyarság ismét egységbe tömörülhetne, feladva a mai helyzetünk fölötti kesergéseket.

Batta György

VII. „Hirhedett zenésze e világnak, Bárhová juss, mindig hű rokon!”

Kodály Zoltán-Vörösmarty Mihály:
Liszt Ferenchez (1936)
Vegyeskarok EMB 1972, 182.o.

Régi kórustagok visszaemlékezései

Személyes gondolatok, vallomások

Az énekkar előzőekben már említett célkitűzéseit nem lehetett volna teljesíteni a kórustagok nélkül. Szerepeljen itt egy kis ízelítő abból, hogy miképpen vélekednek a dalostársak a kóruslétről, mire emlékeznek szívesen, mik a kedvenceik, mik a terveik:

„Azt hiszem, ha azzal akarnám bemutatni a komáromi CONCORDIA Vegyeskart, hogy nemzetközi színvonalú együttes, sokan azt sem tudnák, miről beszélek. De mindez csak azért van így, mert a kórus olyan gyorsan fejlődik, hogy a hírnévnek nincs ideje elterjedni. Igen, a CONCORDIA csak 14 éve működik és mint a mesében a legkisebb fiú, a semmiből elindult a mindenség felé, a nagyvilágba.

Példaértékű igyekezet ez mindenki számára. Olyat tud ez az énekkar, amit csak kevesen tudnak az életben – HARMÓNIÁBAN élni testben és lélekben. Teljes odaadással, együtt és egymásért. Értik egymást, hallják egymást, legjobb tudásukat adják, és csak boldoggá akarnak tenni másokat. Ez látszik rajtuk és hallatszik tőlük. Köszönet érte mindannyiuknak, külön köszönet Stubendek István karnagynak. Induljanak hát a nagyvilágba, járjanak jó hírnévvel, térjenek vissza mindig dicsőséggel!”

Pásztor István, Komárom város polgármesterének szavai 1994-ben

„Téged Isten, dicsérlek és hálát adok mindenért”

Köszönöm a 30 évet, melyet a Concordia kórusban énekelhettem és a sok szép élményt, amelyeket a kórusban megélhettem.

Alapító tagként léptünk nővéremmel (megj. Veres Irma) a kórusba, nagyon szép évek voltak ezek. A közös éneklés gazdagította életünket, a hétfői próbák a napokat ünnepnapokká tették.

A közelmúltban a Timóteus házban (ez a református idősök otthona) voltam Keszegh Jucikával látogatni, mert két volt kórustárs, Csiba Zsuzsika és Virágh Ilonka már itt élnek. Igen lehangoltnak láttam mindkettőjüket és megemlítettem, hogy milyen jó volt a Concoridiában énekelni, Ilonkával egymás mellett volt a helyünk.

Még a kórus említése is mosolyt derített az arcukra, amikor eszükbe jutottak a próbák alkalmai, a fellépések, a Kodály Napok. A sok hazai és külföldi fellépés alkalmával vittük a magyar szót, erősítettük a lelkeket. Barátságok kötődtek, amelyek még most is tartanak, telefonon tartjuk a kapcsolatot Kicsindi Terikével, Bajcsi Mártikával, látogatjuk Szlancsik Margitkát. Örömmel veszünk részt a kórus szereplésein, mert ebben a közösségben jó volt énekelni és együtt lenni.

Őrizzétek meg a lángot. Erőt, egészséget, a Jóisten áldását kívánom és kérem a karnagy és minden kórustagnak életére, hogy még a kórus sokáig fennállhasson és szolgálhassa a városunkat és magyar népünket.

Hegedűs Margit

40 évvel ezelőtt a magyar óvodánkba egy felhívás érkezett: városunkban egy magyar kórus alakul, az énekelni vágyó és szerető óvónőket várják szertettel. Mi örömmel mentünk, az óvodából hatan jelentkeztünk, köztük én is. Elkezdődtek a hétfői napokon a próbák, hétről hétre, és mi szívesen jártunk, örültünk egymásnak. Karnagyunk végtelen türelme, a zene szeretete összekovácsolt bennünket.

Eleinte népdalfeldolgozásokat, később nehezebb műveket gyakoroltunk. Emlékszem, milyen izgalommal mentünk az első fellépésre a CSEMADOK évzáróra, és mennyire örültünk, hogy a Tiszai dallamok című mű előadása sikerült.

Már a következő évben jelentkeztünk a galántai Kodály Napokra, ahol a zsűri különdíjjal jutalmazott minket. Azóta is rendszeresen jártunk ide, számunkra ez nagyon fontos esemény volt. Jöttek a helyi fellépések, például a Jókai napokon, majd a városon kívüli belföldi és külföldi szereplések, melyek körül számomra felejthetetlen az amerikai körút 2000 márciusában. A lehetőséget Erdélyi Géza református püspök úr biztosította. Sok szép helyen jártunk, de erről bizonyára máshol is lehet olvasni a visszaemlékezések között.

A kórusnak 30 évig voltam a tagja, jó szívvel, büszkeséggel és hálaadással emlékszem az itt eltöltött évekre, szép volt, jó volt kórustagnak lenni. Az utóbbi tíz évben Hegedűs Margitkával – ha csak lehetőségünk van – minden fellépésre eljövünk és hallgatunk titeket.

A további munkákhoz erőt, egészséget kitartást és sok sikert kívánok. Stubendek István karnagy úrnak köszönöm a fáradtságos munkáját, kívánom, hogy még sok-sok évig vezesse a kórust, Isten áldása legyen rajtatok.

Bajcsi Márta

Ez a neves évforduló számomra dupla öröm. Öröm, hogy városunk büszkélkedhet egy ilyen színvonalas együttessel, mint a Concordia. Nekem öröm, hogy még módomban van gratulálni „Nektek”, volt dalostársaimnak az ünnepléshez.

Jóleső érzés visszagondolni azokra az évekre, amikor együtt énekeltünk. Jó volt köztetek, veletek. A gyakorlás kemény munkáját most nem emlegetjük. Most ünnepelni szeretnénk. Csak a szépre emlékezünk!

Milyen nagy örömmel nyugtáztuk a galántai Kodály-versenyek győzelmeit, az itthoni felemelő hangversenyek hangulatát, az amerikai magyarok elismerő, lelkesítő tapsát, a jó hangulatban eltöltött időt.

Az áttalatok elért szép eredményekben a szorgalmas gyakorlás, a tenni akarás, az éneklés szeretete és egy csodálatos ember szakmai tudása, embersége, türelme rejlik. Ő az énekkar lelke, mozgatórúgója. Az ő zene iránti szeretete, alázata a kórus elért eredményeinek alapköve.

Örömteli, hogy a város aktuális vezetői értékelik és elismerik tevékenységét, így a kórus munkáját is. Nagyon pozitív, hogy a helyi zeneiskola is a segítők, támogatók között van. Próbatertmet biztosít, tanárai szólamvezetésben segítik az együttest. Elismerésem a Csemadok és a Városi Művelődési Központ sokéves támogatásáért.

A kórus munkájának láthatatlan segítői a családtagok. A taps nekik is szól, mert otthoni helytállásukkal részesei a sikernek.

A daloskedvűekhez is van üzenetem: Lépjetek a Concordiások soraiba! Csak az első lépés nehéz. Az énekkar barátságos légköre, segítőkészsége és a karnagy személyisége átsegít majd Benneteket a kezdeti nehézségeken. Csak bátran! Mielőbb, mert szeretnék még nektek is tapsolni!

Kedves, István, kedves Dalostársak! Legyen számotokra az éneklés az öröm igazi forrása! Ajándékozatok meg ezután is bennünket a kórusmuzsika gyöngyszemeivel! A dal szárnyán vigyétek messzire szép városunk jó hírét! Ehhez kívánok Nektek a Jóistentől jó kedvet és egészséget!

A pozsonyi tanítóképzőt végeztem 1955-ben, alsó tagozatos tanítóként tevékenykedtem. A kórusénekléssel való kapcsolatom nem a Concordiával kezdődött, előzőleg a Csehszlovákiai Magyar Tanítók kórusának voltam a tagja, a Concordiából többen énekeltünk itt. Stubendek Istvánnal való személyes kapcsolatomon keresztül jöttem ebbe a kórusba úgy, hogy párhuzamosan mindkét kórusban énekeltem.

A kóruséneklés a véremmé vált, nélkül nem tudtam létezni. Másodikos elemista koromtól énekeltem valamilyen kórusban, volt, hogy kettőben is. Többek között Pozsonyban a Tanítóképző kórusában, valamint a Szlovák Rádió gyermekkórusában is. A pályám során volt gyermekkórusom, ahol karvezetőként tevékenykedtem. Énekelni muszáj volt. A mi családunk állandóan énekelt és nem kottából énekeltünk, hanem szívből.

A Concordia célja az volt, hogy összefogja az énekelni akaró embereket, megőrizze és mélyítse identitástudatukat, megőrizze és elmélyítse a nemzeti kultúránkat. Ha

van egy jó közösség – márpedig a kórusok jó közösségek – akkor az mozgatóerőként hat nemcsak az éneklésben, hanem egyén terén is. Ez a cél az idők során véleményem szerint nem változott, ma is ezen értékrend mentén folyik a kórus tevékenysége. A mai világban ez sokkal nehezebb, mert régebben nem volt ennyiféle elhúzó erő, több az ellenerő manapság.

A repertoár a kezdetekhez képest változott, elsősorban nehezült, bejöttek a kortárs szerzők, úgy mint Orbán György, de a klasszikusok is megmaradtak. A kórus eljutott arra a szintre, amit nehéz már túlszárnyalni, de egyre nehezebb a fiatalságot bevonni a tevékenységbe, és ez sokszor meglátszik a hangzáson is, emiatt ezen mindenképpen változtatni kell. A gimnazista réteg elmegy más városba továbbtanulni, nem itt öregednek meg a városban, de akik visszatérnek, azokat újra be kell vonni. Fontos lenne ellátogatni az alapiskolai kórusokba és azokat behívni, ezzel néhányuk itt maradhatna. Ez nehéz és felelősségteljes tevékenység, sok áldozatos munkát kíván, de nélkülözhetetlen a továbbiak érdekében.

Kaszás Jánosné

„Határkönél hittet megállni,
határköveknél visszanézni,
hálás szívvel múltat idézni,
csodákra emlékezni jó!”

(Túrmezei Erzsébet: Csodákra emlékezni jó)

1980 tavaszán valami szép, új kezdődött az életünkben. Természetesen örültünk énekkari társaimmal együtt a lehetőségnek, a kórus alapításának.

Az, hogy mikor léptünk fel először, arra nem emlékszem. Egyenruhánk nem volt, mindenki a saját fekete szoknyáját és blúzát viselte, a férfiak sötét öltönyt.

Az egyik magyarországi fellépés alkalmával magamra vettem a férjemtől kapott fekete rátétes piros mellényemet. Mindenki megcsodálta, és ott született az ötlet: ilyen legyen a mi egyenruhánk!

Férjem: Keszegh Pál, aki akkor a komáromi Csemadok elnöke volt és az énekkar körül is bábáskodott, vállalta, hogy megrendeli a mellényeket. Debrecenbe utazott, ott méretre elkészítették és a kassai konzulátuson keresztül jutott el hozzánk.

A másik emlékezetes esemény egy ünnepi Kodály-koncert volt a Matica-házban. Vass Lajos vezényelte az összkart, Berzsenyi megzenésített versét énekeltük: „Forr a világ bús tengere, ó, magyar!”. Az első sorokban ült a kerületi nemzeti bizottság elnöknője, aki szó szerint fordította le az énekelt szöveget. A következő napokban riportra hívatta Keszegh Pált. A szép emlékek között ilyen is volt.

Az, amiért örökre hálás leszek az énekkarnak, pedig fájdalmas esemény fűződik hozzá: férjem temetésén öt évvel ezelőtt, osztozva gyászomban, Kodály Zoltán „Esti dalával” búcsúztatták azt, aki amíg élt, szolgált sokaknak.

Az énekkar további munkájához Isten áldását kérem!

Keszegh Pálné

1931. július 29-én születtem, a foglalkozásomat tekintve vegyészmérnök vagyok. Az alapítása óta vagyok a kórus tagja. Bajnok Pista hívására jöttem úgy, hogy nem volt semmilyen zenei képesítem, a kottát nem ismer-tem, hallás után tanultam a műveket. Előzőleg fiatal ko-romban énekeltem a tatai piaristáknál és a helyi bencés gimnázium kórusában is. A kezdeti darabok jellemzően a legegyszerűbb dolgok voltak, népdalfeldolgozások, többszólamú dolgok, és fokozatosan vettük a komo-lyabb darabokat.

A kórus célja a kultúra terjesztése volt, és fontos volt a baráti társaság is, amely jelenleg is megvan. Elképzelhetetlen volt, hogy ne lettünk volna puszpajtások, tegeződünk egymással.

Az EU-ba való belépéssel féltem attól, hogy változik majd a kórus küldetése, féltem attól, hogy a tömegkultúra megteszi a kedvezőtlen hatását. Az átkosban összetar-toztunk, jártuk az egyházakat, énekelünk a szertartásokon, de azt veszem észre, hogy mostanában ez az összetartozás egy kissé lazulni látszik.

Azt veszem észre, hogy a tömegkultúra megjelenése ellenére a karnagy nem enged az eredeti céljaiból és a kórus fejlődőképes továbbra is. Fontosnak tartom, hogy az előrelépés érdekében fejlesszük a tagok zenei ismereteit, akár elméleti képzéssel is, és a szólampróbákat erősítsük, növeljük a számukat az összkari próbák előtt.

Fontosnak érzem még, hogy a kórus tevékenységét jobban meg kell ismertetni a na-gyobb nyilvánossággal, igenis, a jó bornak is kell cégér, ki kell használni a modern világ adta lehetőségeket.

Weszelovszky Gábor 2007-es interjújából

Megszólítottak, hogy írjak pár sort a 30 évről, amit az énekkarban megéltem. Rövi-den megfogalmazva: mint énekelni és zenét szerető embernek, nekem egy életre szó-ló élmény volt. Ezúton is köszönöm a rendkívüli egyéniségnek, Stubendek Pistának, hogy én is énekelhettem, továbbá a szólamvezetőknek és az egész kórusnak. Mivel lehetetlen mindenről írni, megpróbálok kiragadni pár emléket a sok közül.

Felejthetetlen: a kezdetekben is sokszor felléptünk a szórványmagyar falvainkban, főleg templomokban. Az akkori hatalom ezt nem nézte jó szemmel. Soha nem felej-tem el pl. Nagycétényt. A koncert után sírva jöttek hozzánk az emberek e szavakkal: „Istenem, de régen nem hallottuk a magyar Himnuszt és maguk bátran elénekelték. Isten áldja meg magukat, nagyon köszönjük!” Együtt sírtunk – szívbemarkoló érzés volt.

Kaland is volt bőven: Debrecenben történt, a Nagyerdő szépséges környezetében. Spagetti volt az ebédünk. A fiúk mindjárt fogadtak, ki eszi meg leghamarább? A győz-tes Dezső bá lett, a mindenkor furfangos, ötletes és hűséges Dezső bá. Figyelte a töb-bieket, akik a kanál-villa módszerrel elegánsan ettek. Ő pedig egyszerűen fölemel-te a tányért és villájával besöpörve csúsztatva szájába a spagettit. Pillanatok alatt végzett vele. Nagyon jót mulattunk rajta. Ne haragudj, Dezső bá, hogy elmeséltem. Nyugodjál békében!

Amerika: a fantasztikus, felejthetetlen 3 hét, tíz államban. Az én kedves emlékem Trentonhoz fűződik. Itt is a református templomban koncerteztünk. Négyünket Murzsa Ilonka néni fogadott, aki 68-ban emigrált Tunyogmatolcra, de nyugdíjasan is nagyon aktív volt. A vacsora után kicsit borozgattunk, mikor váratlanul dalra fakadt. Kérte, hogy énekeljük el kedvenc nótáját, a „Piros pünkösdi napján”-t. Szívesen elénekeltek s még sok-sok magyar népdalt, amiket úgy sorolt, mint ha az élete függött volna tőle. Észre sem vettük, hogy már hajnalodik. Éreztük, hogy Ilonka néni életébe vittünk egy kis „magyar örömet”. Ezt az éjszakát sem lehet elfelejteni! Megérintett Ilonka néni szüntelen honvágya és a magyar dalok iránti szeretete.

A véletlen is sok múlik: az NDK-ban történt. Egy kollégiumban voltunk elszállásolva, ahol beosztottuk, ki mikor zuhanyozik. A lányok lettek az utolsók. „Mehetnek a lányok.” – szólt valaki, mire elindultam. A biztonság kedvéért megkérdeztem: „Van még itt valaki?” Csend, tehát mehetek, így beléptem a kabinba. Mikor befejeztem, kiléptem, de a szomszéd kabinból is kilépett valaki. Meglepetésemre a férfi sofőrünk volt. Lett ám sikoltozás: „De Uram!” „Bocsánat, bocsánat!” mondta ő. – Két év múlva találkoztunk újra, véletlenül a munkahelyemen, ahová gyógytornára volt beutalva. Ránéztem és spontán azt mondtam a kollégáimnak: „Képzeljétek, én ezzel a férfival már egyszer zuhanyoztam.” Hüledezve néztek rám, a férfi pedig zavarában ennyit mondott: „Maga az?” és újból bocsánatot kért. Elmesélve az esetet, jót nevettünk rajta.

Nem folytatom tovább, mert se vége, se hossza nem lenne. Kedves Concordia, szeretettel gratulálok a 40. évfordulóhoz. Az Isten áldását kérem további munkátokhoz! S egy Kodály idézettel fejezném be: „A zene lelki táplálék és semmi mással nem pótolható. Aki nem él vele: lelki vérszegénységben él”.

Bajnok Ilona

A Marianum Egyházi Alapiskola harmadikosaként kezdtem el énekkarra járni. Nem magamtól, inkább csak kényszer volt, ugyanis kötelezővé tették. Idővel beláttuk a barátnőimmel, hogy nem is olyan rossz ez, márcsak azért se, mert minden-hová elvittek minket. Versenyeken, utazásokon, akár több napos rendezvényeken vehettünk részt. Mindeközben pedig kimaradhattunk az iskolából, sokkal elnézőbbek voltak velünk, énekkarosokkal, ez persze nagyon tetszett mindegyikünknek.

Végigjártuk az énekkart alapiskolától egészen gimnazisták korunkig.

Több hónapnyi unszolás után, de végülis önszántunkból kilencedikes korunkban az egyik barátnőmmel elmentünk a Concordia egyik próbájára. Éppen egy nemzetközi versenyre készültek, Krakkóba. Nagy feladat volt megtanulni az összes darabot pláne,

hogy volt köztük még francia nyelvű is. De kifejezetten tetszett ez a feladat, így hát még az iskolába is kottákkal jártunk.

Szinte bekebelezett minket az énekkar, úgyhogy ott is maradtunk egészen érettségi-ig. Hihetetlen, mennyi élményben volt részem mind a két énekkarral. Fellépések, versenyek és a sok-sok utazás, nehéz lenne kiválasztani egyet, ami a legkedvesebb nekem.

Mindent összevetve jól tették, hogy akkor kicsiként nem hagyták, hogy ellógjunk délutánonként, így végigkísérhették az énekkarok életem eddigi részének a nagyját. Éppen ezt köszönettel tartozom mindkét énekarnak a rengeteg munkáért és a sok-sok élményért.

Benkő Rebeka

A Concordia kórus hosszú éveken keresztül családunk életének része volt.

Elsőként édesapám lépett be a kórusba 1991-ben. Nagyon szép tenorhanggal rendelkezett, és bár sosem kapott zenei oktatást, nagyon jó hallása és ritmusérzéke volt. Szeretett énekelni, társaságban lenni és utazni. A kórus mindezt megadta neki, apám boldogan vett részt a kórus életében 1992 novemberében bekövetkezett haláláig.

Legfiatalabb húgom 1992 elején lépett be a kórusba, és 4 éven át, egészen az egyetemi tanulmányainak megkezdéséig az altosok tábort erősítette.

Én már az egyetemi éveim alatt is sokat szerepeltem együtt a Concordia vegyeskarral mint szólista, és többször is felléptem az egyes ünnepi alkalmakkor. 1993 szeptemberében kezdtem tanítani a helyi zeneiskolában, ahol minden hétfő este a Concordia próbái zajlottak. Egy nap Stubendek István karmester felkért, hogy vállaljam el a kórus hangképzését. Ennek köszönhetően egyre több időt töltöttem a kórusal és felléptem velük különböző koncerteken, versenyeken és ünnepségeken szólistaként, ill. kórustagként is egészen 2004 nyaráig, amikor is férjhez mentem és elköltöztem Prágába. Nagyon szerettem a közös munkáinkat és a társaságot is, sok közeli, máig tartó barátság köt a kórustagokhoz.

Ezen kerek évforduló alkalmából szeretnék további sok sikert kívánni a kórusnak. Mindig nagy szeretettel fogok visszaemlékezni az együtt töltött évekre.

László Zsuzsanna

A kórusba 20 évvel ezelőtt, 2000 júniusában kerültem. A zene és az éneklés szeretete az, ami oda hozott. Számomra teljesen egyértelmű volt, hogy kórustag legyek, hiszen gyerekkorom óta folyamatosan énekeltem és aktív tagja voltam az iskolai énekkaroknak is. S mivel az éneklést az iskola után sem szerettem volna abbahagyni és a szülővárosomban, Ógyallán megszűnt a felnőtt kórus, így szinte automatikusan a Concordiára esett a választásom.

A szüleimnek köszönhetem, hogy a zene nagyon fontos része lett az életemnek, hiszen születésem óta igyekeztek ebbe az irányba terelgetni, s mivel apukám zenét tanított, így már egész fiatalon megismerkedhettem a különféle hangszerekkel, művekkel és zenei irányzatokkal, ráadásul gyakran eljárógattam vele az énekkari próbáikra. Igazából akkor határoztam el, hogy én is kórusban fogok énekelni egyszer, amikor először hallottam Kodály Esti dalát. Ott, abban a percben beleszerettem.

Ugyanaz tartott itt éveken keresztül, ami idehozott annak idején: az éneklés és a zene szeretete. Meg persze az is, hogy szeretem a csapatmunkát. Minden művet örömmel énekeltem, Eric Whitacre-től a Lux aurumque, Pau Casals-tól az O vos omnes, Karai József-től az Estéli nótázás, valamint Zdeněk Lukáš-tól a Quis potest dicere nagyon a szívemhez közel álló kórusművek. De nagyon hálátlan dolog lenne tőlem kihagyni a Beliczay Gyula F-dúr miséjét, Gárdonyi Zsolt Magyar énekét, Szabados Béla-Papp-Váry Elemér-né Hiszekegyét, és természetesen még mindig nagyon szeretem Kodály Esti dalát is.

Jelenleg nem tudok járni a kórusba, de remélem, hogy a közeljövőben ismét tagja lehetek ennek a kiváló együttesnek.

Tóth Szilvia

Még gimnazista koromban énekeltem a Concordiában, ami azért is volt különleges számomra, mert édesanyám születése előtt szintén az énekkarban énekelt. Így ráadásul az ő kottáit, az ő fekete mappáját használhattam a koncerteken és a fellépésekkor. Ő később már nem tért vissza az énekkarba, de számomra az éneklést, a zenét meghatározóvá, mindennapos kenyérré tette. Kedvenc dala Kodály Esti dala, ami azok közé a dalok közé tartozik, amit még gyerekkoromban tőle tanultam. Ezért is volt számomra különleges élmény, amikor a Concordia Vegyeskarban ezt a művet énekelhettem. A Vegyeskar énekelt szüleim esküvőjének napján, s bírom benne, hogy ha majd eljön számomra is ez a fontos nap, akkor a Concordia Vegyeskar hasonlóképpen megajándékoz majd bennünket.

Kristóf Réka

Az én kórusom

A Concordia Vegyeskarnak 1998 őszétől vagyok tagja. Hogy mi hozott immár több mint 20 évvel ezelőtt a kórusba? Hiányzott az ének, az együtt éneklés, a zene borzongató szépsége, mely egy-egy koncert alkalmával végigfut az ember egész lényén.

Kilenc éves koromtól énekelek kórusban. Szerencsésnek mondhatom magamat, mert az elmúlt évtizedek alatt csupa nagybetűs karnagy keze alatt énekelhettem. A kürti alapiskolában Kovács János és Szombath Károly voltak a gyermekkórus karnagyai. Ők szeretettették meg velem a kóruséneklést. Mindketten a Szlovákiai Magyar Tanítók Központi Énekkarának (ma Szlovákiai Magyar Pedagógusok Vass Lajos Kórusa) voltak tagjai, és láss csodát Stubendek István karnagy úr kórustársai ebben a kórusban. A Duna utcai gimnázium leánykarában folytattam az éneklést Fónod Maria vezetése alatt, ezt követte az Ifjú Szivek kórusa Kovács Kálmán és Józsa Mónika vezetésével.

1997 decemberében költöztem Komáromba. Mivel nem ismertem a várost, az embereket, a város kulturális életét, azt hittem, többet már nem fogok kórusban énekelni. A karácsonyi éjféli misén hallottam énekelni a kórust. Velük énekeltem a darabokat. Belefacsarodott a szívem, hogy erről esetleg lemondjak. Ősszel magam kerestem meg a kórust és azóta itt ragadtam.

Volt az életemben néhány év, amikor egyidejűleg három kórusban is énekeltem (a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Vass Lajos Kórusa – karnagyok: Sapszon Ferenc, Józsa Mónika, Tóth Árpád, a Galántai Kodály Zoltán Daloskör – karnagy: Józsa Mónika és persze a Concordia Vegyeskar – karnagy: Stubendek István), de mind a mai napig a komáromi Concordia a bázis.

Hálás vagyok azért a sors adta lehetőségért, hogy részese lehettem, lehetek a muzsikának, zseniális zenészek keze alatt énekelhettem, énekelhetek. Kíváncsi az egész kórusnak, magunknak és tisztelt karnagyunknak, hogy ez a 40 éve tartó töretlen lelkesedés még sokáig velünk legyen.

Pócs Erzsébet

Emlékszem, mennyire örültem, amikor egy egykori kórus-tag beajánlott a Concordiába. Nagyon izgultam, mivel előtte még sohasem énekeltem kórusban. Már az első próbán kiderült számomra, hogy ez nagyon jó dolog. Éppen Schubert G- Dur miséjét kezdtük tanulni, azóta is ez az egyik kedvencem. Leginkább az egyházi műveket szeretem, de a katonadalokat is becsülettel eléneklek, amikor azt várják a kórustól. Számomra minden próba, minden szereplés egy élmény. Hol ilyen, hol olyan, de ez az élet minden területén így van.

Már 21 éve, hogy bizalommal befogadtak, a karmester és a kórustagok, azóta tartozom ebbe a nagy családba, nagyon

sokat tanultam itt, nagyon sok szeretetet kaptam, és még szeretnék sokáig itt énekelni. Sajnos négy és fél éve meg kell osztanom az időmet Ausztria és Komárom között, ezért sok szép szereplésről, utazásról le kellett mondanom, de a munkahely az első! Nagyon örülök annak, hogy még így is járhatok, és adhatok a közösbe annyit, amennyit tudok. A kórusban való éneklés előbbre vitte az életemet, színvonalasabbá tette, segített a helyesebb értékrend kialakításában.

Köszönöm CONCORDIÁSOK és volt CONCORDIÁSOK, hogy volt hova csatlakozni! És elsősorban köszönöm, Istenem a kórust, a hangomat és a muzsikát!

Bese Irén

A tenorban éneklek, ebben az énekkarban 1995-től folyamatosan, előzőleg 1987-89-ig vettem részt a munkában. Volt egy énekkar Komáromban az 1960-as években, abba körülbelül egy évet jártam. Az 1980-as években a dél-komáromi katolikus kórusban énekeltem, annak a karnagyán keresztül kerültem ismeretségbe a Concordiával mégpedig úgy, hogy együtt énekelünk egy Mozart misét egy jubileumi alkalmon, amely egy száz éves egykori komáromi kórusra emlékezett. Ez alkalom után hívtak meg a kórus tagságába.

A családukban a háború után szüleim tanítottak zongorázni, azonban ezt abba kellett hagyni, mert a szüleim nem tudtak zongorát venni. Tanultam harmonikázni is, az öcsém pedig szaxofonozni. Ebből fakad a család zenészeretete, amely abban is megnyilvánul, hogy a gyermekeinket is tanítottuk hangszerekre. Az embernek van egy belső lénye, amit ki kell elégíteni, és ha nem tud hangszeren játszani, akkor énekelni kell. Sokkal fontosabb a zenét „csinálni”, mint csak hallgatni. Az éneklés az ember lelkét melengeti, az aktív részvétel a mindennapjainkat szebbé teszi.

A Concordiára visszatérve a kezdetekben féltünk, amikor Pozsonyban egy templomban elénekeltek a magyar himnuszot, de szerencsére nem lett belőle baj. A karnagy kimondta, hogy a kórus célja a magyar éneknek és a magyar zenének a közzététele, a magyar érzelmeknek a fenntartása, a zene által a magyar közönség magyarságtudatának és kultúrájának a fenntartása saját anyanyelvünkön, és hogy ez benne legyen a mindennapokban. Ez felerősödött az 1989-es változások után, úgy éreztük, hogy most már jobban elfogadják bennünket.

A külföldi fellépéseinken is fontosnak tartottuk a magyarságunknak a kinyilvánítását Kodály, Bárdos Lajos, Karai József és Bartók művein keresztül. Ez valószínűleg sikerült is, mert a külföldi versenyeken rendre kaptuk a szép díjakat. Nagy dolog volt, amikor egy szlovákiai népzenei kórusversenyt magyar népdalfeldolgozással nyertünk meg.

A globalizáció korában még fontosabb az, hogy a magyarságunkat ki tudjuk fejezni, és véleményem szerint ezt legjobban a nyelvünkkel és a zenénkkel tehetjük meg. Nagyon fontos az, hogy ezt a fiatalokkal is megértessük. A tömegkultúra sajnos elviszi a fiatalokat, rossz követendő példákat ad, mert nem annak lesz igaza, aki erköl-

csoset cselekszik, hanem annak, aki nagyobbat üt. A zenei stílus a mai korban más, de a nemzeti kultúra megőrzése nem elengedhető, emiatt meg kell mutatni a jelen kornak is a népdalokat, az egyházzenei kincset, mert alapigazságokat és értékeket tartalmaznak, de ezek a mai populáris zenében nem jelennek meg. Emiatt a fiatalság egy idő után nem is fogja ismerni őket.

A Concordia kórus tagjaként elmondtatom, hogy örülök, hogy ennek a kórusnak a tagja vagyok, nagyon sok szép művet tanultam meg az évek folyamán, ezek a darabok mindig örömmel töltöttek el, és a közös éneklés mindig felüdít a próbák után. A 40 éves jubileumra nagyon készülök, ez egy nagy nap lesz a kórus történetében. Mindenkinek szép felkészülést és vidám éneklést kívánok.

Gyökér Lajos

1987 óta vagyok a kórus tagja. Mindent szerettem, ami zenével volt kapcsolatos és ez ma sem változott. Állítólag már karon ülő gyerekként az édesapám karján „táncoltam” a rádióból áradó zene ritmusára! Később is részt vettem minden olyan tevékenységen, ami zenével volt kapcsolatos. Az alapiskola berkeiben boldogan vettem részt a tánckör alkalmain, ahol Kádeková tanító néni tangózni, rumbázni, keringőzni tanított bennünket – „pubikat”, miközben a társasági illemszabályt oltogatta belénk. Gimiben tagja voltam a Zlatica Tóthová vezette lánykórusnak. Feledhetetlen élményként maradt meg bennem a mai napig is, amikor a hajdani orosz laktanyában bakancstalpak dübörgése mellett énekeltük a „Kalinkát”! A Komáromi Szakszervezetek Háza mellett működő társastánc klub tagjaként (Varga Annika törődött a csapatunkkal) és úgyszintén az 1980-as Szpartakiádén a prágai Strahovi stadionon is örömmel párosítottam a mozgást a zenével.

Aztán jött a főiskola, és én eldöntöttem, hogy első a tanulás. Utána meg jött a munka - a mókuskerék! Így minden elmaradt, de jött Kálmán, a bátyám, aki akkoriban (80-as évek) a CSMTK tagja volt azzal, hogy „...kell valami hobbi is! Nem akarsz énekelni? Gyere, bemutatlak a komáromi Egyetértés kórus karnagyának, Stubi Pistának!” Örömmel mondtam igent. Hát azóta itt vagyok!

Mi tart itt? Elsősorban az éneklés szeretete és vele együtt természetesen a közösség. Az a családi légkör, amelyben még a nehezebb művek tanulása is könnyűvé válik! A komoly próbát olykor megtöri egy-egy szellemes hozzászólás, kicsalva egy mosolyt az arcokra vagy előhívva egy lélekpezsdítő kacagást, hogy egy ilyen kis lazítás után ismét belemerülhessünk a hangjegyek világába! Na és persze a kórusmuzsika varázsa! Altosként kimondottan élvezem az alt szólam szerepét. Karnagyunk szavaival élve: „...az alt a többi szólam között olyan, mint a töltelék a süteményben. Se sok, se kevés, éppen ki -, és betöltve a helyét!”

Kedvenc kórusműveim? Nehéz választani. Mindegyiknek megvan a varázsa. Számomra fontos a mű mondanivalója is (szövege). Hívóként talán ezért is az egyházi művek állnak hozzám közelebb. De szeretem a kortárs kórusműveket is, mert a mo-

dern felfogásával egyfajta kihívást jelentenek. A zene számomra nagyon jó terápia, felüdíti a lelket!

A legnagyobb élményem az a Kodály Napok verseny, ahol győzelmünk „csak” hab volt a tortán! Olyan összhangban, egy szívvel-lélekkel és kotta nélkül énekeltünk minden művet, hogy a verseny után karnagy vezénylés nélkül is fergeteges koncertet adtunk Zsigárdon.

Petőcz Katalin

Én 1989 decemberétől vagyok a Concordia tagja. Stubendek István már előtte 1,5 éve próbált rábeszélni, hogy jöjjelek énekelni a kórusba. Annak idején tagja voltam egy zenekarnak, ahol trombitáltam és énekeltam, nem fogadtam el a meghívást, úgy gondoltam, hogy két dolgot nem lehet majd jól csinálni, meg hát frissen lettem 2 családos apa. Azután a volt anyósom, aki énekelt a MTK kórusában Istvánnal, szelíden rábeszélte, beadtam a derekam és hát a családom is beleegyezett, hogy aktívan részt vegyek a kórus életében. Kijelenthetem, hogy nagyon jó döntés volt a részemről.

Úgy gondolom, hogy hála a Concordia énekkarnak nagyon sok jó és számomra sokat jelentő emberrel találkozhattam, és együtt átélhettünk gyönyörű pillanatokat. Ezt már senki nem veheti el tőlem. Annyi szeretettel, őszinte segítő emberrel voltam mindig körbe véve, és a mai napig csodálom és hálás vagyok karnagyunk türelméért.

Amint írtam, rengeteg élményben volt részem a kórossal. Ami a külföldi utakat illeti, számomra az amerikai út jelenti a „csúcst”. Van egy rövid ide illő történetem is:

Még a 2000-es utunk előtt a Neptun étterembe jártam ebédre, ahol volt egy nagy fénykép a Brooklyn-hídról és sokszor gondoltam rá, de jó volna rajta akár áthajtani is. És kérem 2000-ben sikerült.

Zenei téren van két meghatározó emlékem: az első az, amikor mint újoncot, a karnagy megkért, hogy tanuljam be a Mozart C-dúr miséjében a basszus szólót, amit nagyon nagy megtiszteltetésnek tartottam. A másik megint misével és szólóval kapcsolatos, mégpedig 3 héttel Vivaldi Glória című művének bemutatása előtt felkért István meg Harmat Rudi, hogy a basszus szólón túl az alt szólót is én énekeljem. Nagy kihívás volt, de megint nagyon megtisztelő volt a számomra.

Fülöp István

A kórus tagja kisebb-nagyobb megszakításokkal 1992-óta vagyok.

Magamtól jöttem, mivel Stirber Lajos növendékeként megszerettem a kóruséneklést, és mindig is tetszett, mikor összkari éneklésekkor mögöttem zengett a Concordia, főleg a basszus.

Mi tart itt? Maga az éneklés, a csapat, az együtt töltött idő, hogy mindig valami új történik, új helyeket, új embereket ismerek meg. Jó egy kicsit kimozdulni otthonról, örömet okozni másoknak. Tisztelem és becsülöm a karnagy munkáját, falom szavait, és mindig örömmel hallgatom, szeretem a gesztikulálását, mimikáját, ahogy velünk dolgozik, emberségességét. A próbákon feltöltődök pozitív energiával.

Kedvenc kórusműveim közé sorolnám az Estéli nótázást, Esti hangulat Zsérén, Quis Potest dicere, Lux Aurumque, de én szerettem a De profundis-t és a Pénteki imát is.

Legnagyobb élményem az első közös kirándulás volt. Még nagyon friss tagja voltam a kórusnak (csak pár hete, hónapja jártam), és máris elkísérhettem a kórust Weissenfelsbe. 3-4 napot voltunk „összezárva”, és akkor fogtam fel, hogy hova is csöppentem – persze jó értelemben. Az addig komolynak tűnő társaság megmutatta, hogy mennyire beleváló, életvidám, ugyanakkor, ha kell, oda tudja tenni magát. Mindig nagy élmény, ha könnyeket fakasztunk a nézők szemében, vagy, ha vastapssal köszönik meg a fellépést. Imádom, hogy bárhol, bármilyen körülmények között tudunk énekelni, legyen szó a Balaton közepéről vagy prágai versenyről. Fantasztikus érzés, mikor feláll a szőr a hátamon, kezemen, mert olyan fantasztikusan sikerül énekelnünk.

Hajabács Andrea

1985 szeptemberétől vagyok kórustag, az anyukámat váltottam, ő alapítótag volt. Ha lehetett, már előtte is mentem a Concordia koncertekre az apukámmal együtt, mint „közönség”. Hogy mi tart itt? Úgy érzem, hogy tartozom valahová. Olyan emberekkel lehetek együtt, akik nagyjából ugyanazt szeretik művelni. Nehéz megmondani, hogy melyik a kedvenc kórusművem, inkább az optimistább darabok. Az énekkar vitt rá, hogy zenészként jelentkezsem, sokat segített, hogy főiskolásként is ismertem zenedarabokat (kórusműveket), zeneszerzőket, a feldolgozások által verseket, amiket esetleg csoporttársaim nem. Néha már kínosnak éreztem a dolgot. Természetesen ők meg olyasmit tudtak, amit én nem.

Több nagy élményem is van az énekkarral kapcsolatban: az első, amire szívesen emlékszem, az első (1987-es) weissenfelsi út, amikor egy óvónőképző középiskola kollégiumában laktunk és be volt osztva még a zuhanyozás is: 1 óra a fiúknak, 1 óra a lányoknak reggel is meg este is, az esti murizások és egyebek. Annyit életemben nem nevettem, mint ott.

Élmény volt természetesen az amerikai út is, meg a többi. A fősulin történt meg, hogy olyan tanárok is tanítottak minket, akiket az énekkar kapcsán már ismertem előtte is: Paszmár János, Duka-Zólyomi Emese, később Józsa Mónika is. Emese emlékezett rám a Concordiából: amikor elsőben az első zeneelmélet-órán be kellett mutatkoznunk, hogy ki honnan van, meglepetésemre emlékezett rám a Concordiás-CS-MTKÉ-s közös éneklésekről. Most hirtelen csak ez jutott eszembe. És az egészben az a jó, hogy ha ki is estem egy-egy időszakra, vissza lehetett és lehet jönni, és van egy hely és egy csapat, ahol, úgy érzem, talán rám is szükség van. Bocsi a kissé patetikus befejezésért.

Németh Éva

Alapító tagként 1980-ban kezdtem először énekelni a kórusban, édesapám nyomdokaiba lépve, aki az egykori komáromi Egyetértés Munkásdalárdájában énekelt. Annak idején a karnagyunk Stubendek István és Zsákovics László zenetanár szólítottak meg, volna-e kedvem a kórusénekléshez, és én mindjárt igent mondtam.

13 év után úgy hozták a körülmények, hogy sajnos nem tudtam tovább járni. 2019 szeptemberétől tértem vissza a Concor-diába nagy lelkesedéssel. Örömteli és szívélyes fogadtatásban volt részem.

Számomra fontos a magyar kultúra és a kóruséneklés támogatása. Egy jó kis csapatban énekelni, a fellépéseken élményekkel gazdagodni. Ez az, ami itt tart, illetve visszavonzott. A legnagyobb élményem a nyolcvanas években a weissenfelsi baráti látogatás volt és a galántai Kodály Napok, amikor még Vass Lajos vezényelte az egyé-sített kórusokat a galamúson.

A kedvenc műveim Händel: Halleluja kórus, valamint Antonio Vivaldi: Glória című műve.

Hornáček Katalin

Megboldogult Weszelovszky Gábor „bátyám” volt az első főnököm, és már 1981-től győzködött, hogy jelentkezsek az énekkarba. Mégsem az ő rábeszélése volt a döntő, hanem az öcsém, Kelemen László vett rá arra, hogy 1984 őszén együtt lépjünk be az kórusba. Az öcsém lelkesedése néhány hónapig tartott, jómagam 1 év kihagyással már 30 éve a tenor szólam tagja vagyok.

Annak idején a népes tenor szólamban nagyon sok Laci szerepelt. Sokan engem is – öcsémnek köszönhetően – Lacinak szólítottak, így lett a tenorban még eggyel több „Laci”.

Amikor beléptem az énekkarba, egy nagyon jó, dinamikus fejlődő közösségbe kerültem. Sokan voltunk hasonló korúak, fiatalabbak, de a nálunk hamarabb születettek is rögtön barátságukba fogadtak. Számukra természetes volt, hogy megtiszteltek minket azzal, hogy tegeződjünk. A kórus a 80-as évek második felétől nagyon gyorsan fejlődött, bekerült a szlovákiai magyar kórusok élvonalába. Jöttek a versenyek, a jó eredmények, fellépések itthon és külföldön. A sok próba, utazások, közös élmények, baráti kórusokkal való találkozások és fellépések nagyon jó közösséggé kovácsolták össze a társaságot. Természetesen ehhez kellett a karnagyunk, Stubendek István, aki személyiségével, igényes munkájával, felkészültségével célt és utat mutatott mindnyájunknak az éneklésben és a közösségi munkában.

Legkedvesebb és legmeghatóbb élményeim között egy gömöri útra emlékszem, amikor Rimaszécsen karnagyunk édesapja orgonakíséretével elénekeltük a templomban a Himnusz és a Boldogasszony anyánk című népéneket. Szem nem maradt szárazon... Abban az időben ez még tiltott dolognak számított. Szintén szívesen em-

lékszem azokra a koncertekre, amelyeket a magyarlakta vidékeken, kisebb-nagyobb falvakban tartottunk, és az előadás keretén belül karnagyunk bemutatta, ismertette az előadott műveket. Ez az igazi népművelés.

Az énekkarnak köszönhetően nagyon sok olyan helyre juthattam el, ahová egyébként, magánemberként biztosan nem. Sok helyen énekeltünk magunk és mások örömeire. Sajógömörben Mátyás király szobra előtt daloltunk, Krakkóban Balassi Bálint, Prágában II. Rákóczi Ferenc fejedelem emléktáblája előtt tisztelegtünk egy-egy énekkel. New Yorkban Kossuth Lajos szobránál a buszban zengett a Kossuth - nóta. Énekeltünk olyan nem szokványos helyeken, mint a wieliczкаи sóbánya gyönyörű kápolnája, az ochtinái aragonitbarlang, a miskolctapolcai barlangfürdő vagy éppen a New York-i Szabadság-szobor belseje, ahol a kilátó felé lépcsőzve szórakoztattuk a „nagyérdeműt”. Felléphettünk Magyarország legjobb előadótermeiben, mint a Zeneakadémia régi és új épülete, a Művészetek Palotája vagy a Pesti Vigadó. Énekeltünk híres templomokban mint a budai Mátyástemplom, a győri és esztergomi bazilika, a debreceni Nagytemplom, a pozsonyi Szt.Márton-dóm (Koronázó templom), a bécsi Schubert-templom vagy a prágai Szt. Miklós-templom. Többször szerepeltünk egyházi rendezvényeken a Pannonhalmi Apátságban, a tatai piarista gimnáziumban, de jártunk és énekeltünk a jászói premontrei apátságban is. Híres búcsújáró helyeken is megfordultunk, mint Nyírbátor vagy éppen Monserrat (Spanyolország). Még sokáig sorolhatnám az élményeimet, de ízelítőnek ennyi is elég.

A kórusba jelenleg kikapcsolódni és feltöltődni járok. Az 1 évkihagyás ráébresztett arra, hogy hiányoznak a rendszeres hétfői próbák, a fellépések és a közösség. Ma már a korábban születettek népes csoportjába tartozom és ezért azt kívánom a kórusnak a 40. évforduló alkalmából, hogy sok fiatal találja meg magában a kedvet és kitartást, hogy közénk álljon és vigye tovább a kórus jó hírét.

Kelemen István

Egyetemi utam, illetve több imádott prágai évem elhagyása után 1985-ben beléptem a hajógyárba, ahol a főnököm elcsalt a turista evezősök közé, és ott a Cséplő Laci bácsi volt az, akivel együtt mertem az evezővel a vizeket, és aki felügyelte, hogy én igenis járjak az énekkarba. Akkoriban az énekkari lelkesedés és a hangulat nagyon jó és őszinte volt, mindenkinek a szívügye volt az énekkar. A programok miatt mindent félre tudtunk tenni, mert a tagok azért jártak ide, hogy élvezzék a jó társaságot, az együtt zenélés örömeit. Megemlítenék egy személyes élményemet: Az édesapám is tagja volt a Concordia elődjének a Komáromi Dalárdának és mint kisleány kikönyörögtem magamnak, hogy vigyen el magával Galántára, a fellépésre, ahol a zsűri egyik tagja volt Kodály Zoltán. Mivel én kicsi voltam / kb. 1965 körül lehetett valamikor, úgy 8 év körül lehettem talán, és nem mehettem fel az apuval a színpadra, valahol ott kellett maradnom egyedül. Ezt Kodály Zoltán látva és hallva odalépett az apuhoz, megfogta a kezem, és azt mondta, hogy addig majd vigyáz rám és odaültetett maga mellé.

Utána, mivel sok ismerősre leltem a kórusban – akiket még a Dalárdából ismertem, és akiknek a szemük előtt cseperedtem fel – mint Zernóvác Géza, Básti Sanyi, Weszelovszky Gábor, Móroczt Dezső, Cséplő Laci, ill. a korombeliek, akikkel kb. egy időben jöttem az énekkarba, akik közül már csak a Kelemen Pista maradt, nem volt kérdés, hogy tovább maradok és rendszeresen fogok járni. Most, hogy egy kis kihagyás után visszatértem, rájöttem, hogy hiányzott az éneklés, a darabok megtanulásának kihívása.

Slavík Erzsébet

2003 szeptemberétől lettem a kórus tagja. Pócs Erzsike invitált engem és Morávek Ildikót, hogy próbáljuk meg.

Mivel már gyerekkoromtól kezdve részt vettem hasonló örömmzenélésekben – iskolai énekkar (Dunamocson én voltam az első lány citerás énekes), losonci pedagógus középiskolás kórus – így elérkezettnek láttam az időt arra, hogy a gyermeknevelés után újra elkezdjem az éneklést, 40 évesen. Úgy éreztem, ki kell kapcsolódnom és egy közösséghez kell tartoznom, ezért is kezdtem el egyetemre és kórusba járni. Segített! Ezért is ajánlom mindenkinek, aki hasonló cipőben jár.

Kedvenc szopránosom a régiiek közül Bajnok Icuka volt, aki mellettem ült és bízott a nehéz művek tanulása közben. A mostaniak közül sokat köszönhetek Szalay Sziszónak, amikor elkeseredek egy nehéz mű megtanulása közben, ő mindig bátorít. Neki és Bakos Mártikának a szólampróbákért köszönet!

12 éve vagyok a kórus tagja, rendszeresen járok a próbákra, igyekszem nem hiányozni, mivel úgy érzem, a szopránosok várnak és természetesen a kedvenc Karnagyom!

Nagyon tisztellek és felnézek Rád, hogy ennyi éve ilyen hatalmas türelemmel és alázattal tudsz velünk foglalkozni, mert sokszor vagyunk fegyelmezetlenek, de Te nagyon tudsz minket kezelni! Szakmailag is csodálattal nézek Rád, hogy az egyszerre megszólaló 40 hang közül is ki tudod szűrni, ha nem „fiszt” énekelünk!

Sok szép élménnyel gazdagodtam és felemelő érzés templomokban énekelni: Szent István-Bazilika, Mátyás-templom, Prágában, Krakkóban és itthon, Szent András-templom. A Liszt Ferenc Zeneakadémia, a Művészetek Palotája és a BMC is nagy élmény volt! Számomra különösen felemelő érzés volt, amikor Dunamocson abban a templomban énekelünk, ahol engem anno – 1963-ban megkereszteltek.

Azokat a műveket szeretem, amiket nagyon jól megtanulunk és biztonsággal elő tudjuk adni! Kedvencem lett a Pénteki ima, pedig az elején sikítottam tőle!

Azt kívánom a kórusnak, hogy még sokáig okozzon nekünk örömet az éneklés, és zenei élményekben gazdag előadásokat nyújthassunk át azoknak, akik minket meghallgatnak.

Pista, még sokáig maradj a Karnagyunk!

Kiss Gabriella

A karéneklést gyerekkorom óta művelem - az alapiskolában, a gimnáziumban és a főiskolán is. 1977-től a CSMTKE-ban (Vass Lajos, Janda Iván) énekeltem 1983-ig, majd mikor a gyermekeim felcseperedtek, 1996-tól lettem tagja a Concordiának.

Hogy mi tart itt? Az együtténeklés öröme, a jó társaság és a legkiválóbb karvezető, akinek tudása, TÜRELME, hite a zenében, embersége csodálatra méltó (Stubi ne figyelj ide!).

Hát az én kedvenc kórusművem mostanában Tóth Péter Pénteki imája. Ez a mű zeneileg is és a szöveg szempontjából is tökéletes. Sokat foglalkoztunk vele, előadása nagy koncentrátságot igényel.

Hogy mi volt a legnagyobb élményem mióta kórustag vagyok (20 év)? Talán, hogy kicsit „bejártuk a világot” – Amerikát, Európát, Felvidéket –, de a legjobb élmény és érzés, amikor egy előadás jól sikerül és a hallgatóságnak is tetszik. Köszönet a kórustársaimnak és a karnagyomnak!

Zsákovics Zsuzsanna

A kóruséneklés nálunk családi történet, mivel Édesapám és Édesanyám alapító tagjai voltak a Concordiának. Édesapám énekelt, amíg a szívbetege engedte, Édesanyám 30 évig volt oszlopos tagja a kórusnak.

Ezért szinte kötelességem volt, hogy mikor Ő befejezte, akkor én vegyem át a stafétabotot, ne maradjon a kórus Bajnok nélkül. Így kezdtem el járni a kórusba 2012 szeptemberében. Számomra az éneklés mindig egy létforma volt, úgy nőttem fel, hogy mi mindig daloltunk, és ez azóta is megmaradt. A kórusban ehhez pluszként hozzáadódott a közös éneklés öröme, ami ellazít, megnyugtat, gyógyít és felemel. Legnagyobb élményem, mikor a római Szent Péter Bazilikában énekelhettünk, a Vatikánban. De mindjárt ezután sorolhatnám Krakkót, Rovinjt, Velencét. Legjobban a romantikus, barokk vagy reneszánsz műveket kedvelem. Bízom benne, hogy ezekből fogunk egyre többet előadni.

Bajnok Éva

2010 januárjában, Szalay Sziszó „előmelegített széke” várt az első sorban. Úgy gondoltam, az ilyen gesztusnak nem lehet ellentmondani, és de jól gondoltam! Kisgyermekes anyukaként, szinte feltöltődés minden hétfői próba, közös éneklés. A családi légkör, a jó hangulat tart itt. Szakmabeliként pedig csak tanulhatok kiváló karnagyunktól és általam nagyra becsült kolléganőimtől. Kedvenceim a hangszerkíséretes népdalokat feldolgozó kórusművek, de egyre inkább kezdek ráérezni az eleinte szokatlannak tűnő kortárs művekre is. Valamennyi fellépés, „kiruccanás” élmény számomra, mert min-

dig történik valami új, és új helyeken járunk, új kórusműveket hallunk, új emberekkel találkozunk, de nem egyszer előfordult, hogy régi osztálytársaimmal, ismerősökkel is találkozom, mert kicsi a világ és énekelni jó.

Pásztor Éva

Gyerekként mindig irigykedve hallgattam az iskolai kórus tagjainak élménybeszámolóit egyes fellépésekről, próbákról, de szüleim hajthatatlanok voltak ez ügyben. Vagyis hiába próbálkoztam, nem engedtek a kórusba, mondván, így is sok a teendőm, elfoglaltságom. Később még az Ifjú Szívekkel is próbálkoztam, de a hétvégi összpontosítások miatt szüleim ezt sem támogatták (pedig már középiskolás voltam!).

Az 1986-87-es iskolaévben megkeresett Kaszás Margitka a Lajos bácsival egyetemben egy kedves felkéréssel, hogy kísérem-e az iskolai kórusukat versenyen. Rögtön kaptam az alkalmon, és ifj. Somorjai J.A. kis gőzös c. mű kíséretével debütáltam. Mondanom sem kell, mekkora élmény volt számomra Margitka keze alá játszani. Ekkor határoztam el, amint lehetőségem nyílik egy közösségben énekelni, felnőttként végre eldönthetem, hogy IGEN! Ennek következtében 1989-90-ben kezdtem a Kicsindi Terikével a kóruséneklést.

Hogy mi is a zene? A kommunikáció eszköze-nevel, szórakoztat és gyönyörködtet. Lelki táplálék, mely semmi mással nem pótolható. Emberformáló és személyiségformáló ereje mellett fejleszti még a tudatosságot, következetességet, rendszerességet, segítőkészséget, toleranciát, magabiztosságot vagy fellépő készséget. A közösen leartott munka gyümölcse pedig mennyivel édesebb tud lenni, ha azt együtt is fogyasztjuk el.

Bakos Márta

1987-től vagyok kórustag, annak idején Stubendek István hívására jöttem.

Nem volt egyszerű, mert elég kicsinyek voltak még a fiaim, de szüleim is nagyon muzikálisak voltak, és ösztönöztek az énekarba való belépésre, részt vállalva a gyermeknevelés terheiben is, mert sok szabadidőt kellett már akkor is áldozni a kórusra, mivel én nem tanultam zenét, aktívan sportoltam.

A kóruséneklés nem volt idegen számomra, mert az alapiskolában, az akkori Béke Utcai Alapiskolában minden gyermek valamilyen módon be volt kapcsolva a zenei életbe. Köszönhető volt ez szeretett tanítóimnak, Kaszás Margitkának, Stirber Lajosnak.

Mikor a Concordia énekkar első próbáján az alt szólamba beültettek Kaszás Margitka mellé, mit mondjak, eléggé dobogott a szívem, az Alta Trinita Beata-t kezdtük tanulni, máig emlékezetes.

Azóta is az énekkar életem szerves része, a két fiam és hála Istennek a menyeim is itt énekelnek egész fiatal koruktól. Reményeim szerint, majd az unokák is folytatják

a hagyományt. A legszebb élményeim azok a pillanatok voltak, mikor meghallottam a nagy harmóniában a tenor szólam csodálatos dallamvezetéseit, benne a két Pfeiferlik-fiú számomra csodálatos hangját, futkosott rajtam a hideg. Hála legyen érte a mindenhatónak!

A legkedvesebb kórusművek számomra a „zenekaros” darabok, ahol a sok hangszerrel együtt vagyunk harmóniában, pl. a Mozart mise, Vivaldi darabok, Schubert, valamint a népdalfeldolgozások közül a Zobor vidéki lakodalmas.

Pfeiferlik Erzsébet

1995-től vagyok a kórus tagja. Már a 15 éves kórusévforduló ünnepi koncertjén énekeltam. Az édesanyámat követtem, ő volt az egyik dolog, ami miatt beléptem a kórusba. A másik dolog az volt, hogy meghívást kaptam a komáromi Comorra kamarazenekarba, mert brácsást keresetek és brácsás hátt terem is volt (hegedűszakon és énekszakon elvégeztem, a komáromi Művészeti Alapiskolában mind a két ciklust), de én a kórusmuzsika mellett döntöttem, mert elozoleg kama razenéltem éveken keresztül a Musica Juvenalis De Comaromium kamarazenekarban, ami a Művészeti Alapiskola égisze alatt működött Fekete Vince tanár úr irányításával.

Ki szerettem volna próbálni énektudásomat is egy magasabb szinten, ha már ebbe a szakba is annyi energiát és időt fektettem.

A kórusban nagyon családias és vidám a hangulat. Szerintem a kórus 7 évvel ezelőtt elkezdte élni másodvirágzását, amit az ez idő alatt elért eredmények, valamint az abszolvál t versenyek zsűritagjainak véleménye támaszt alá. A repertoárunk nagyon színes, és korabeli szerzők műveit is elsajátítja az énekkar. Néha egy-egy nehezebb művet is betanul az énekkar, ami nagyon megizsasztja a tagokat, de azért mindig megbirkó zunk velük, sikerrel.

A folyamatos kihívások az új műveknél, valamint a kórus, mint kis közösség nagy megtartó erővel bír. Ezért is vagyok még mindig tagja a kórusnak.

Kiemelném a kedvenc kórusműveimet, amiket nagy szeretettel énekelek a kórusban.

Ezek a következők:

Karai József – Estéli nótázás / Kodály Zoltán – Mátrai képek / Szíjjártó Jenő – Esti hangulat Zsérén / Liszt Ferenc – Magyar ünnepi dal – Szabados Béla-Papp-Váry Elemérné: Hiszek egy / Antonio Vivaldi – Glória / Beliczay Gyula – F-dúr mise / Gabriel Fauré – Requiem / Eric Withacre – Lux aurumque / Cézár Frank – Panis Angelicus / Tóth Péter – Pénteki ima

A legnagyobb élményként szerintem a többség az USA-beli koncertkörutat fogja említeni, ami igaz is, de számomra a legnagyobb élmény és megtiszteltetés az volt, amikor a kórus 30. jubileumi hangversenyén elénekelhettem Gabriel Fauré Requiem-jében a bariton énekhangra írt szólót. Ezt sohasem fogom elfelejteni, és mindig hálás leszek ezért a kórus karnagyának, Stubendek Istvánnak.

Pfeiferlik Tamás

1995 szeptemberétől vagyok a kórus tagja. Alapiskolás korom óta – Stirber Lajos bácsi növendékeként kórusban énekelek. A Concordia városi rendezvényein mindig az járt az eszemben, hogy ha „megnövék”, én is a kórus tagja szeretnék lenni. Mikor a Selye János Gimnáziumban megkezdtem tanulmányaimat, hamar kiderült, hogy van az osztályban más is – Stubendek Piroska, a karnagy

Pfeiferlik Tamás és Pfeiferlik Regina

unokahúga – aki szintén szeretne a kórus tagja lenni. Ezért aztán közösen elhatároztuk, hogy együtt elmegyünk a legközelebbi próbára. Azóta eltelt 20 év és a családom számos tagjával együtt énekelhetek – öcsémmel, férjemmel, akit a kórusban ismertem meg –, és az ő édesanyjával, testvérével, sógornőmmel.

A kórus olyan, mint egy nagy család – a második családuk. Nagyon jó viszony van a kórustagok között, amit a közös kirándulások, ünneplések tarkítanak még inkább. Legnagyobb élményem az amerikai turné volt 2000-ben, de a többi kisebb-nagyobb fellépés, kirándulás is mindig nagy élményt nyújtott.

Pfeiferlik Regina

Stubendek Laci hívott meg néhányunkat, az akkor alkalmanként éneklő egyházi kórusból. Számomra főleg a közösség a lényeg, de én nagyon szeretem a próbákat, átélni azt, amikor a szinte reménytelen küzdelemből valami csodálatosan szép dolog születik. Rendkívüli értéknek tartom azt, hogy nem éreztetik velünk „gyengébb képességűekkel”, hogy nem tudunk olyan hasznosak lenni, mint a nagyok. Szalay Szilvike és Bakos Mártika is mindig annyira igyekeznek megtanítani bennünket, hogy még a bénát is meg lehet tanítani járni, ha Ő is akarja.

Az, hogy melyek a kedvenc műveim, nagyon függ a hangulatomtól, az adott élethelyzetemtől. Talán a Magyar ének, Ádventi ének, Mátrai képek.

A legnagyobb élményeim közé tartozik a budapesti pápai misén való éneklés, és a lorettói élmények.

Pista, hálás köszönet a sok-sok év minden fáradozásáért és Isten áldása kísérvé további munkádat:

Maitz Klára

2007-től vagyok olyan szerencsés, hogy a Concordia alt szólama befogadott maguk közé. Családunkban nem volt idegen a muzsikálás, hiszen a párom, a gyermekeim és szinte az összes megfelelő korú unoka járt zeneiskolába, a gyakorlásuktól sokszor volt hangos a ház. Jómagam azonban nem műveltem az éneklős műfajt egész addig, amíg férjem, aki 2000 óta tagja a kórus basszus szolamának, rá nem beszélt. Az volt az érvelésének az alapja, hogy miért maradjak én ott-hon egyedül, amikor ő próbára vagy fellépésre megy, amikor mehetnénk együtt is és igaza volt.

Amikor aztán sikerült beilleszkednem a lánycsapatba, rájöttem, hogy sok kedves ember vesz körül, örülünk egymásnak, jókat tudunk beszélgetni (is), szabályosan kinyílt a világ számomra. Anyaországi magyarként egy számomra addig ismeretlen közeg fogadott be. Most és a kórusközösségben értettem meg sok olyan dolgot, amit addig másképpen értékeltem. A kórusban másként élem meg a magyarságomat, a haza szeretetét, máshogy hangzik itt a Himnusz, a Szózat és szólnak az 1848-as katonadalok, megvallom, sokkal szebben, mint előző életemben. A kezdetektől eltelt 13 évben rengeteget kaptam az énekkartól. Néhányat kiemelve szeretnék értük köszönetet mondani:

Amikor Bartók Négy szlovák népdalát énekeljük, mindig eszembe jut édesapám, aki Slanicáról, az azóta elárasztott Árva megyei falucskából származik, és akinek szülőföldje hegyeit láthattam, amikor Krakkóba utaztunk kórusversenyre.

Amikor a Zeneakadémián a felújítása előtti utolsó koncertek egyikén a Fővárosi Énekkarral Noszeda Tibor karnagy úr vezényletével a Faure Requiemjét adtuk elő, éppen halottak napja volt. Ennél szebben nem lehetett volna elhunyt családtagjaimról megemlékezni, és csak a kórusban tanult fegyelemnek volt köszönhető, hogy ne könnyezve énekeljem végig a művet. Az biztos, hogy nem sok embernek adatik meg ezen a világon, hogy egyszerű amatőrként itt adhasson teltházas hangversenyt.

Hátborzongató volt az az érzés, amikor a Kodály Napokon, Galántán Kodály Magyar nemzet című művét énekelve felhangoztak az utolsó taktusok: „mikor ébredsz önérezetre, mikor?“, a közönség másodpercekig tartó halálos csend után, állva tapsolva fejezte ki tetszését.

Nos, ezek a Concordia nélkül kimaradtak volna életemből. Adja az Úr, hogy legyen erőnk és hangunk a folytatáshoz, kérjünk tőle jövő kitartást és türelmet egymáshoz, amíg Ő engedi.

Thoma Lászlóné

Szeptemberben lesz 20 éve, hogy tagja vagyok a Concordia Vegyeskarnak.

Alapiskolás korom óta énekelek kórusban, Kaszás Margitka tanító néni, majd Stirber Lajos tanító bácsi kezei alatt fejlődhettem. A kórus mellett a zeneiskolában zongorázni tanultam. A zene szeretete az alapiskola után végigkísért gimnáziumi éveim alatt is, majd úgy hozta a sors, hogy zene-, testnevelés tagozaton diplomáztam Nyírárán.

Az egyetem elvégzése után keresett meg kedves karnagyunk, hogy menjek énekelni a Concordia kórusba. Hívásának rögtön eleget tettem, így 2000 szeptemberétől vagyok tag kisebb-nagyobb megszakításokkal.

Kórusban énekelni nagyon jó. Egy kis család vagyunk, teli közös élményekkel. Közösségünkben életre szóló barátságok köttetnek. Olykor fáradságos munka, de a végén, amikor a színpadon állva, egy koncert erejéig megszólal az összhang, az valami csodálatos élmény. Az énekkar repertoárjában mindenki megtalálhatja a neki tetszőt.

Nagyon köszönöm a kitartó munkát karnagyunknak, Stubendek Istvánnak, aki oda-oda, szeretettel vezeti a kórust.

Nagy Erika

Kedvenc Karnagyom!

Azt kérdezed, hogy ki vagy mi hozott a kórusba: hát nem emlékszel? Te szólítottál meg még 1981-ben egy tantestületi gyűlésen. Hátranyújtottál egy kottalapot és arra kértél, hogy estig nézzem át! A mű szerzőjére már nem emlékszem (talán Kodály lehetett), de a címe az az volt, hogy: Művész hazája nagyvilág, amit azóta sem, sőt egyáltalán nem énekelt a Concordia. Te kis huncúúúúúúúú!!!!!! Valahogy – akkor és ott – ráérezte arra, hogy mikor és mivel kell engem megszólítanod, hogy hogyan szerezz meg engem a kóruséneklésnek. A mai napig őrzöm ezt a kottát! Hát így kezdődött Concordiás pályafutásom!

Még azt is kérdezed, hogy mi tart itt: hát az éneklés öröme, szeretete, a kórus maga és maradok addig, míg a fent említett kórusművet meg nem tanuljuk!

Kedvenc kórusműveim: olyan nincs, ill. az összeset szeretem, még azokat is, amelyek első ránézésre énekelhetetlennek, emészthetetlennek mutatkoztak. Aztán láss csodát: megszólalt a HARMÓNIA és kiderült az ég! Vagy csak idővel a kecske is megszokja a kést? De félretéve a viccet, rengeteg gyönyörű kórusművet ismertettél meg velünk, betanulásuk által nem csak mi gazdagodtunk, de remélhetőleg azok is, akik az előadásainkra, hangversenyeinkre eljöttek és meghallgatták azokat, bennünket. Illetve az összes olyan mű a kedvenccemmé vált, amelyeket zenekarral lehetett előadni. Gyerekkori álmom vált ezzel valóra, hogy az ilyen művek előadójának egyike lehettem én is.

Legnagyobb élményem? Hát sok van, de a legemlékezetesebb talán mégis az, amikor otthon, Pozsonyban a Ferenciek templomában énekelhettem, ott és azon a helyen – az orgona mellett, ahol az Édesapám egy életen át szolgálta a pozsonyi magyar híveket egyházi ünnepeken, vasárnap és hétköznapiokon, a miséken, litániákon mint énekes kántor és mint a szlovák orgonista társának, irányítója, jobb keze.

Szalay Szilvia

Bajkai Csengel Mónika

Kórusközelben – felelősséggel

Minden bizonnyal egy kórus élete az éneklésről szól, ezt a kórustagok a karnagy vezényletével kitűnően, magas szinten, a muzsika magaslatait bebarangolva végre is hajtják. De van valaki, aki e lelki felemelkedést kicsit másképp segítve, szintén kitűnően, szakmailag profi módon végzi – ő Bajkai Csengel Mónika. Évek hosszú során, mint az énekar szervező titkára és pályázati referense – a mindenkori énekkari tisztségviselőkkel karöltve – viszi vállán felelősségteljesen a kórus anyagi ügyeinek intézését. Hálásan köszönjük! – s egyben kívánunk Neki erőt, egészséget további munkájához, kis családja körében pedig sok boldogságot.

Pfeiferlik Lajos

Mindannyiunk barátja:

A kórus működéséhez elengedhetetlenül szükséges a háttér. A családtagok türelmén és áldozatvállalásán kívül a technikai feltételek is nélkülözhetetlenek. Itt szeretnénk köszönetet mondani Pfeiferlik Lajosnak, aki azon kívül, hogy elviselte a felesége és fiai kóruspróbákból fakadó hiányát, jelentős anyagi hozzájárulásával kiérdemelte a tiszteletbeli kórustag címét is. Emlékeztet, hogy a Szőnyi Erzsébet darab próbáin Ő kezelte a triangulumot és a harangot. Ő biztosította a kórustagoknak a fellépő mappákat, az egyenruha pólóit és még rengeteg egyéb hozzájárulást tett szeretetből. Kiváló ember vagy Lajos, köszönünk mindent.

VIII. „Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga? Ki voltál valaha országunk istápja.”

Kodály Zoltán-Bozóky-énekkönyv, 1797
(1938) Vegyeskarok EMB 1972, 36.o.

KÓRUSBARÁTSÁGOK

Musica Beata Vegyeskar, Szentendre

Az 1980-as évek politikai zártsága az úgynevezett „baráti országok” között is fennállt. A zenén keresztül, a muzsika által, azonban utat lehetett törni, falakat lehetett lerombolni. Erre is jó volt egy énekkar! – hogy kilépjen otthonról, hazalátogasson. Mert először is magyar testvéreink közelsége adta az első impulzusokat, hogy természetes közegben, Kodály és Bartók kisugárzásának gyökerénél találkozunk, amihez mindig is tartoztunk.

Komáromhoz illően a Duna- menti városokat kerestük. Régi barátok mentén eljutottunk a szentendrei Musica Beata Kórushoz, ők lettek első testvérkórusunk. Kórusalapító karnagyuk, **Kovács Lajos** szíve teljes melegével befogadta énekkarunkat, daloló magyar testvéreit. Nagylelkű segítsége, szakmai felkészültsége és alázata mindenben megmutatkozott, évekig kísérte kapcsolatunkat.

Katartikus élményt jelentett énekkarunknak Szentendrén szerepelni az 1980-as években. De egyesek másként gondolkodtak. Az internacionalista szellemet kiszolgálók hada működésbe lépett Még elutazásunk előtt le kellett fordítanunk

Fellépés a szentendrei városházán

a „komárnói” városi hivatal illetékes elvtársnőjének szlovák nyelvre (!) az előadásunkban Szentendrén felhangzó magyar kórusművek szövegeit.

De az igazi élményt akkor a testvér-testvér találkozó jelentette, mely felülírt mindent.

Legutóbb 2005-ben énekkarunk alapításának 25. évfordulója alkalmából Komáromban, a Duna Menti Múzeumban énekelt együtt a két kórus a Comorra Kamarazenekarral, amikor is Antonio Vivaldi: Gloria c. szerzeményét adtuk elő. Jelenleg a Musica Beata énekkar, Wolfné Kovács Zsuzsanna és Bokorné Forró Ágnes irányítása alatt működik.

Volkschor Langendorf, Weissenfels¹

Kórusunknak több évtizedes kapcsolata van Komárom testvérvárosának, a németországi Weissenfelsnek „Volkschor Langendorf” énekkarával.

Weissenfels németországi város zenei múltja összeforrt a két barokk zeneszerző, Heinrich Schütz és Johann Sebastian Bach nevével.

Énekkarunk először 1987-ben járt Németországban (az akkori NDK-ban), ahol a weissenfelsi vártemplomban szerepelt nagy sikerrel. Bach, Liszt, Schütz, Suchon, Kodály és Bárdos művek szerepeltek repertoárunkban. Az énekkaron kívül a komáromi Kamarazenekar is fellépett Dobi Géza, Szalay Szilvia és Lohner Mónika közreműködésével. Baráti és meleg fogadtatásban volt részünk. Már akkor tudtuk és éreztük, hogy nem egyszeri találkozásról van szó. Kedves, sokéves barátság alakult ki a Volkschor Langendorf és kiváló karnagyával Erdmuthe Müller-Taube asszonnyal, ami mindmáig tart.

A weissenfelsi vártemplom előtt, 1987-ben

¹ A weissenfelsi rész Hornáček Beke Katalin és Szitás Péter visszaemlékezései alapján készült.

A Langendorf Chor és a Concordia Vegyeskar barátsága a közös éneklésen túl is megmutatkozott Weissenfelsben, 1994-ben

1988 októberében meghívásunkra városunkba látogattak német dalostársaink és a komáromi Szent András-templomban tartottuk közös koncertünket. A hangverseny végén német nyelven hangzott el a két kórus előadásában Johann Friedrich Reichard: Freude schöner Götterfunken című alkotása. **Erdmuthe Müller** karnagy-nő 2016-ban úgy emlékszik vissza erre a koncertre, mint kórusa tevékenységének egyik legszebb élményére.

Hat év után, 1994 októberében ismét a Concordia látogatott Weissenfelsbe a X. Heinrich Schütz Zenei Napokra. Több fellépés követte egymást, a freyburgi Kettős kápolnában, valamint az evangélikus templomban Schkölenben. Vasárnap délelőtt a vártemplomban istentisztelet keretén belül Wolfgang Amadeus Mozart: Missa brevis op.259 szerzeménye hangzott el Szalay Szilvia, Pfeiferlik Erzsébet, Kaszás Margit, Stubendek László, Nagy László és Fülöp István szólistákkal. Az esemény záró koncertje a Szűz Mária evangélikus templomban került megrendezésre. Óriási sikert arattunk, amelyet a „Mitteldeutsche Zeitung” újságban is méltattak „A komáromi kórus remek teljesítménye” címmel. A hangversenyen nagyszerű előadásával részt vett Szabó Imre orgonaművész is. A mintegy 350 főből álló közönség tapsviharral fejezte ki tetszését. Kodály, Liszt, Schütz, Karai és Thompson műveket énekelt kórusunk. Gisela Bevier főpolgármester asszony is köszönetet mondott a színvonalas műsorért.

1995-ben a Volkschor Langendorf másodszor fogadta el meghívásunkat és városunkba látogatott, ahol a Harmonia Sacra Egyházzenei Találkozón vett részt, kóru-

A Szent András-templomban a két énekkar, 1995-ben

sunk fennállásának 15. évfordulója alkalmából. Schubert Német miséje elbűvölte a hallgatóságot.

Az eseményen további méltó meghívott partnereink voltak, a Comorra Kamarazenekar, a pozsonyi Műszaki Egyetem Technik Vegyeskara, a csehországi Píseň Női Kar, a debreceni Kölcsey Kórus, Vox Femina Dél-Komáromból, a somorjai Híd Vegyeskar, a Bencés templom kórusa Győrből, a komáromi Námorníček, a MARIANUM Egyházi Iskola és a Béke Utcai Iskola Gyermekkara, Dél-Komáromból a Fesztty Iskola és a Klapka Iskola Gyermekkara és a budaörsi Skóla Gyermekkar. A kórusok előadásában szebbnél szebb kórusművek hangzottak el városunk különböző templomaiban a vasárnapi szentmiséken és istentiszteletein. A Langendorfer kórus Dél-Komárom Jézus Szíve templomában énekes áhítattal járult hozzá a liturgia ünnepléséhez.

A következő testvérvárosi együttlétre **2016. október 3-án**, a német újraegyesítés napján szervezett ünnepségen a weissenfelsi városi kultúrházban került sor.

A hangversenyen az említett karok mellett ugyancsak bizonyította tehetségét a kifejezetten erre az ünnepre alakult Partnervárosi Kórus (Städtepartnerchor) is.

A műsor fő különlegessége abban rejlett, hogy mind a Volkschor Langendorf, mind a Concordia Vegyeskar először előadta saját repertoárjának néhány gyöngyszemét, majd kiegészülve a jelen alkalomra létrehozott 100 fős karral a színpadon közösen énekeltek német, szlovák, magyar és angol nyelven kórusműveket. Ahogy azt Stubendek István, a Concordia Vegyeskar karnagya elmondta, az eseményre a felkészülés már csaknem fél évvel ezelőtt elkezdődött: „A kórusművek kiválasztása közösen történt, majd a darabokat hónapokon át mindkét kórus ön-

Erdmuthe Müller karnagynővel a verseny után

állóan tanulta. Ezt követően Németországban több napon át egy együttes workshop keretében folytattuk az addigi munkát, „finomhangoltuk”, majd mutattuk be a produkciót. Remélhetőleg a két kórus barátsága folytatódik és hamarosan egy újabb közös koncerttel tudjuk zenekedvelő barátainkat megörvendeztetni.”

Séta és városnézés

A workshopon résztvevő kórusok a próbán és a bemutatón
a weissenfels-i Kultúrházban, 2016-ban

Hazafelé Lipcsében meglátogattuk a Tamás-templomot,
Bach harminc éves működésének színhelyét

Minden jó, ha a vége jó! Ez a lipcsei főpályaudvar,
de nem vonattal jöttünk, hanem autóbusszal

Vox Femina Női Kar, Komárom

Ők a komáromi Vox Femina Női Kar, akikkel „emberemlékezet” óta együtt énekelünk. A Hoffmann-né Kemenes Vera karnagynő vezényelte hölgykoszorú mindig készséges az együtténeklésre. Az igényes, kimunkált és értékes műsorral felvértezett női karral nagyszerű az együttműködés.

A Duna két oldalán daloló kórustagok szíve, lelke a közös zenélésben ilyenkor kitárulkozik. Hiszen nemcsak az énekléskor vagyunk együtt, hanem a komáromi utcákon is sokszor egybe futunk. Számtalanszor kisegítve egymást önzetlenül átugrunk a Dunán egy kis együttnézésre. Rendszeres találkozásaink: a Komáromi Napokon, az 1956-os megemlékezéseken, az adventi hangversenyeken, a Szent András,- Jézus Szíve és a református templombeli ünnepi istentiszteleteken, szentmiséken, a hangversenyeken mind-mind a két kórus közötti elmélyült együttműködésre utalnak. A jó hagyományokat folytatva a 2020-as jubileumi hangversenyünk egyik becses vendége lesz többek között a Vox Femina Női Kar is.

Közös éneklés a Vox Femina Női Karral a Jézus Szíve templomban, Dél-Komáromban, a női kar alapításának 30. évfordulóján, 2010-ben

Közös próba a Vox Femina Női Karral J. Brahms: Magyar táncok ősbemutatójára készülve, 2014

Hoffmann-né Kemenes Vera

Országos Széchényi Könyvtár Kórusa, Budapest

Budáról, a Duna bal partjáról, az Országos Széchényi Könyvtárból érkező énekar barátsága számunkra megtisztelő volt. A patinás intézmény kórusa már meghódította a kórusirodalom olykor elfeledett, régi mes-
tereinek műveit, amellet a jelenkori világi és egyházi kórus-
művek széles repertoárját tudta magáénak. Tehette, hiszen
az énekesek élén az az Erkel-, Szabolcsi Bence- és Széchényi-
díjas **Eckhardt Mária** zenetörténész-karnagy áll, aki 1986-tól
2009-ig volt a Liszt Ferenc Emlékmúzeum és Kutatóközpont
igazgatója.

Emlékezetes együttes fellépés volt számunkra minden bu-
dapesti meghívás:

- a régi Zeneakadémián, amely az 1875-ben megnyílt Zene-
akadémia második székhelye volt, 1879 őszétől 1907 közepéig szolgálta a zeneaka-
démiai oktatást. Az épület Kamaraterme – ahol énekeltünk – közvetlen ajtó nyílik
Liszt utolsó pesti lakásának ma múzeumként látogatható szobáiba.

- a Nádor Terem (nevét Habsburg József nádorról kapta) a Vakok Állami Intézeté-
ben a főváros egyik legszebb szecessziós terme. 2014 júniusában ebben a kiemel-
kedő akusztikájú helyszínen énekelhettünk.

- a Várban, az Országos Széchényi Könyvtár hangversenytermében felemelő
érzés volt énekelni 2016 június 4-én. A trianoni tragédia emléknapján az ódon fa-
lak együtt zengtek velünk Kodály Zoltán-Petőfi Sándor: A magyar nemzet sorait:
„Oh, hazám, mikor fogsz ismét /Tenni egy sugárt, egy kis fényt / Megrozdásodott
nevedre? / Mikor ébredsz önérzetre?”

A kórus a Vakok Állami Intézete bejáratánál, Budapesten, 2014-ben.
Az intézmény épületében található Nádor Terem a főváros legszebb szecessziós terme.
Csodálatos akusztikáját sokáig fogjuk emlegetni.

A két énekkar a Tiszti pavilonban a Kodály-Vass emlékestén

Komáromban, a Duna Menti Múzeumban 2015 májusában énekkarunk 35. születésnapját is együtt ünnepeltük G.F.Händel: Ode for the Birthday of Queen Anne előadásával, a Comorra Kamarazenekarral és Medveczky Szabolcs vezényletével.

A Kodály emlékvénben, 2017-ben, a Zene Világnapján láttuk vendégül a nagyszerű énekkart Komáromban, a Tiszti pavilonban.

Reméljük, hogy ez a kórusbarátság még hosszú évekig gyümölcsözően érezteti hatását mindkét együttesre.

Szervita Kórus, Szent Anna-templom, Budapest

Budapesten, a „zenekultúra fellegvárában” szerepelni kitüntető ajándék, amelyre minden kórus hön vágyik. Budapesti énekkarokkal az 1990-es években indultak az első közös hangversenyeink, találkozóink. Érdekes azonban, hogy a Szervita Kóruskal nem Budapesten, hanem Olaszországban kötődött a barátságunk, Loretóban, a Nemzetközi Egyházzenei Kórusfesztiválon 1994-ben. Nosedá Tibor, a kórus karnagyának visszaemlékezése:

„Egy nemzetközi kórusverseny különböző országbeli győztesei mehettek Loretoba. Ott mindegyik előadta a programját, aztán felsorakoztak a Bazilika lépcsőjén. Az volt a feladat, hogy mindegyik kórus énekeljen egy népdalt. A Concordia Vegyeskar (akiket akkor még nem ismertünk) elkezdte énekelni az „A jó lovas katonának” kezdetű dalt, a Szervita Kórus pedig csatlakozott hozzájuk. A közelben álló kórusok nem győztek csodálkozni, hogy honnan tudják a magyarok, hogy mit énekelnek a „szlovákok?”

Nosedá Tibor, a Szervita Kórus karnagya vezényli Joseph Haydn Harmoniemesse és Gabriel Fauré Requiem műveit a Szent András-templomban

A budapesti Zeneakadémián a Szervita Kórus, a Concordia Vegyeskar és a Pest Megyei Szimfonikus Zenekar Nosedá Tibor vezényletével, 2009-ben

1996 október 11-13. között már a Szervita Kórus vendégei voltunk, az énekkar fennállásának 10 éves évfordulója alkalmából rendezett Nemzetközi kórustalálkózón a bécsi Liszt Ferenc Énekkar, a Ferences Templom Énekkara és a Belvárosi Főplébánia templom kórusa társaságában.

2009. október 24-én Komáromban, a Szent András-templomban, a Harmonia Sacra Danubiana rendezvény keretében a budapesti Fővárosi Énekkar, a Szervita Kórus, a Concordia Vegyeskar a Pest Megyei Szimfonikus Zenekarral Haydn Harmoniemesse-jét és Fauré Requiemjét énekelte Nosedá Tibor vezényletével. A szólisták Sudár Gyöngyvér, Heim Mercédesz, Bándi János és Sárkány Kázmér voltak. Egy hét múltával, 2009. október 31-én Budapesten, a Zeneakadémián ismételtük meg nagy sikerrel a hangversenyt.

Semmelweis Kórus, Budapest

Oláh Márta karnagynő a Semmelweis Kóruossal 2005 októberében szerepelt a Harmonia Sacra Danubiana rendezvényen, Komáromban, a Szent András-templomban. Márta (aki a Nemzeti Filharmonikusok szoprán szólamának vezetője), énekeseivel többször „besegett” kórusunknak különböző alkalmakkor. Énekkarunk 2008. május 18-án közös hangversenyen találkozott ismét a Semmelweis Kóruossal a Zenetudományi Intézet csodálatos koncerttermében, Budapesten.

A SEMMELWEIS KÓRUS ÉS BARÁTAI
koncertsorozat

3. előadás

2008. május 18. 16 óra

Zenetudományi Intézet
L. Tancsics Mihály utca 7.

A Semmelweis Kórus előadásában:
Chapman: Te Deum
Saint-Saëns: Ave verum
Bortnyikowski: Tebe poszt
Bárdos: Az Úr felvirág
Libera me
Kodály: Norvég leányok
Tűrte enni a cigány
Ócsók
Pisetti: Csingiz szerelmi dalok

A Concordia Vegyeskar előadásában:
Jacobus Gellius: Duo Seraphim
Gárdonyi Zoltán-Kádár Ferenc: Magyar ének
Zakariás László-Élyes Gyula: Úrunk az Úr
Bokányi Sándor: Ima zeniták előtt
Zsenedik László: Quia posuit dicere
Bartók Béla: Négy nézetű népdal / zong. Bobál Mária/
Kodály Zoltán: Ámen és a kórusok

A kórusok közös előadásában:
Orbán: Ave Maria
Kodály: esti dal
Kodály: Művelői képek

Közreműködik:
Concordia Vegyeskar
Komárom, Szlovákia
Karnagy: Stuhendek István
Zongorán közreműködik: Bobál Mária
Semmelweis Kórus
Karnagy: Oláh Márta

A belépés ingyenes.
A koncert után ingyenesen megtekinthető az Intézetben a Kodály-kilátás.
Minden kedves érdeklődő szeretettel várunk!

Fővárosi Énekkar, Budapest

2017. szeptember 30-án a Fővárosi Énekkar (karnagy: Krasznai Gáspár), a Vox Femina Női Kar (karnagy Hoffmann-né Kemenes Vera) és a Concordia Vegyeskar (karnagy: Stubendek István) Kodály Zoltán születésének 135. évfordulója alkalmából hangversenyt adott a Jézus Szíve Nagytemplomban, Dél-Komáromban.

Krasznai Gáspár

Palestrina Kórus és a Pedagógus Énekkar, Győr

Karnagy: Katona Tibor

Komárom és Győr közelsége tette lehetővé a közös együttműködést, a sűrűbb együtt éneklést. A győri Nagybaldogasszony- székesegyházban Könnyező Szűzanya búcsúkor, Szent Cecília napján több alkalommal együtt énekeltünk Katona Tibor karnagy úr meghívására a Palestrina Kórusal és a Pedagógus Énekkarral a szentmiséken Beliczay F-dúr miséjét, szentmise után pedig Szűzanya köszöntő műsort. Vendégül láttuk őket a Harmonia Sacra Danubiana Egyházzenei rendezvényeinken, Mozart Koronázási misét énekelve. Legutóbb a komáromi Szent András-bazilikában adtuk elő közösen a MÁV Szimfonikus Zenekarral Fauré: Requiem-jét és Beliczay F-dúr miséjét. A Palestrina Kórus tagjai a legfontosabb feladatuknak azt tartják, hogy „az egyházi liturgia fényét emeljék, és Isten dicsőségére daloljanak legjobb tudásuk szerint”. Alapító karnagyuk Halmos László volt 1931-ben, majd Jáki Teodóz bencés szerzetes vette át az énekkar vezetését (aki énekkarunkat is elkísérte lelki vezetőként és tolmácsként 1994-ben Loretoba, Olaszországba).

A győri Palestrina Kórusal és a MÁV Szimfonikus Zenekarral a Szent András-bazilikába

IX. „Fölszállott a páva vármegye házára Sok szegény legénynek szabadulására”

Kodály Zoltán-Ady Endre:
Fölszállott a páva (1937)
Vegyeskarok EMB 1972, 104.o.

A galántai Kodály Napok – énekkarunk kiemelkedő eseménye

„Mélyebb zenei műveltség mindig csak ott fejlődött, ahol ének volt az alapja. A hangszer a kevesek, kiváltságosok dolga. Az emberi hang, a mindenkinek hozzáférhető, ingyenes és mégis lesz kiterjedő zenekultúra termő talaja.” (Kodály leg-szebb hangszer lehet csak általános, sokakra kiterjedő zenekultúra termő talaja (Kodály Zoltán)

1969-től számíthatjuk annak a – máig is tartó – eseménysorozatnak a kezdetét, mely nagy fontosságú a szlovákiai magyar kórusok életében. Galántán az I. Kodály Napokon huszonöt énekkar vett részt 1330 dalossal, a II. Kodály Napoktól külön-vált a felnőtt és a gyermekkarok bemutatkozása és megmértetése. A fesztivál célja az volt, hogy aktív cselekvésre ösztönözze a magyar nemzetiségű énekka-rokat, illetve elősegítse azok művészi fejlődését, művészi színvonaluk emelését.

Koszorúzás a Kodály-szobornál, Galántán, 1999-ben: László Zsuzsanna, Stubendek István, Hajabács Annamária és Weszelovszky Gábor

A három évenkénti rendezvény a mai napig az egyik legjelentősebb a kórusok életében. Fogalmazhatunk úgy is, hogy aki számít a szlovákiai magyar kórusmoz-galomban, az itt megjelenik és bemutatkozik. Itt lehet találkozni a többi dalos-társsal, figyelni fejlődésüket, örülni az újaknak és megnyugodva érzékelni, hogy a régiek is jól vannak. Lehet tanulni, összemérni tudásunkat másokkal, a nemzet-közi zsűritől lehet visszajelzést kapni arról, hogy amit végzünk, az megfelelő-e és lehet új irányokat is szabni a továbbiakhoz. Az itt megszerzett minősítés a hazai és a nemzetközi zenei életben számontartott.

Az énekkar 1980-as megalakulása után először 1981-ben vett részt a Kodály Napok rendezvényein, és azóta minden alkalommal jelen volt. A versenyeken kívül több esetben adott egyedi hangversenyeket Mátyusföldön, a környékbeli magyarság ál-tal lakott településeken. Az alábbiakban mutatjuk be az eddig elért eredményeinket.

A galántai Kultúrház, a kórusverseny mindenkori színhelye

Szabadtéri próba az 1993-as Kodály Napokon, vasárnap, a gálára készülve, előtérben Stubendek Annamária, Rácz Márta, Petőcz Katalin és Zernovác Géza teljes „szélességében”

Ebből a készletből,
három kupát hazavittünk

Bárdos Gyula, a Csemadok
országos elnöke gratulál

Az első plakett az 1981-es
Kodály Napokról

Csak ilyen „hátérrel” érdemes dolgozni!

Dátum	Eredmények	Énekelt művek
V. Kodály Napok 1981. június 20-21.	Különdíj, aranykoszorú	Bárdos Lajos: Tiszai dallamok
	4. díj	Ismeretlen szerző – Horváth Ádám: Zúgj hullám (néger spirituálé)
		Kodály Zoltán: Gömöri dal
		Tormis, Valjo – Nádas Katalin: Tűz- szavak
		Juhász Frigyes – Kövesdy János: Muzsikáló tavasz
VI. Kodály Napok 1984. június 16-17.	3. díj	Černohorský, Bohuslav Matej: Fuga
		Kodály Zoltán – Virág Benedek: Békesség-óhajtás
		Eben Petr: Až ja pojedu
		Zsákovics László – Kulcsár Ferenc: Készülődés
		Kodály Zoltán: Köszöntő
VII. Kodály Napok 1987. június 13-14.	Aranykoszorú a zsűri dicséretével	Bach, Johann Sebastian: Sicut locutus est (tétel a Magnificatból)
	2. díj	Mosonyi Mihály: Libera me
		Suchoň Eugen: Hory aj nižina
		Kodály Zoltán – Ady Endre: Fölszállott a páva
		Bárdos Lajos: Első népdalrap-szódia
VIII. Kodály Napok 1990. május 16-17.		Marenzio Luca: Scaldava il sol
	Aranykoszorú a zsűri dicséretével	Bartók Béla: Négy szlovák népdal
	Kodály-mű legjobb tolmácsolása	Kodály Zoltán – Weöres Sándor: Öregek
		Szíjjártó Jenő: Esti hangulat Zsérén
IX. Kodály 1993. május 29-30.	Aranykoszorú a zsűri dicséretével	Philips Peter: Ascendit Deus
		Thompson Randall: Alleluja
		Kodály Zoltán: Mátrai képek

Dátum	Eredmények	Énekelt művek
X. Kodály Napok 1996. május 25-26.	Aranykoszorú	Kodály Zoltán: Ének Szent István királyhoz
		Csemiczky Miklós: Ave Maria
		Orbán György: Magyar népdal
		Karai József: De profundis
XI. Kodály Napok 1999. május 29-30.	Aranykoszorú a zsűri dicséretével	Orbán György – Bornemissza Péter: Szabad-e?
		Bárdos Lajos: Popule meus
		Kodály Zoltán – Vörösmarty Mihály: Liszt Ferenchez
XII. Kodály Napok 2002. május 25-26.	Aranykoszorú a zsűri dicséretével	Casals Pablo: O vos omnes
		Hrušovský Ivan: Žalm 23.
		Orbán György: Mundi renovatio
		Kodály Zoltán: Sík Sándor Te Deuma
		Bárdos Lajos: Patkóéknál
XIII. Kodály Napok 2005. május 27-28.	Aranykoszorú a zsűri dicséretével	Kodály Zoltán: Székely keserves
		Szokolay Sándor: Ima rontás ellen
		Farkas Ferenc: Göcseji madrigál
		Orbán György: Ave Maria
		Karai József: Alleluja
XIV. Kodály Napok 2008. május 24-25.	Aranykoszorú	Gallus Jacobus: Duo Seraphim
		Zsákovics László – Illyés Gyula: Üzeni az Úr
		Lukáš Zdenek: Quist potest dicere
		Kodály Zoltán: Jézus és a kufárok
XV. Kodály Napok 2011. május 28-29.	Aranykoszorú a zsűri dicséretével	Kodály Zoltán – Szenczi Molnár Albert: A 114. genfi zsoltár
		Rossini Gioacchino: Toast pour le nouvel an (Újévi köszöntő)
		Karnagyi különdíj
		Whitacre Eric: Lux aurumque
		Karai József: Estéli nótázás

Dátum	Eredmények	Énekelt művek
XVI. Kodály Napok 2014. május 17-18.	Aranykoszorú a zsűri dicséretével	Monteverdi Claudio: Cantate Domino
	Karnagyi különdíj	Kodály Zoltán: A 121. genfi zsoltár
		Durufly Maurice: Ubi caritas Tóth Péter: Pénteki ima
XVII. Kodály Napok 2017. május 26-28.	Aranykoszorú a zsűri dicséretével	Németh-Šamorinsky I. – Kulcsár Tibor: Tavasz-köszöntő
	Kodály-mű legjobb tolmácsolása	Kodály Zoltán – Petőfi Sándor: A magyar nemzet
	Legmagasabb pontszám	Szíjjártó Jenő: Magos a rutafa

A felvidéki karnagyk színe-java, mindegyikük szíve a kórusáért dobog

„Mennél nagyobb előadóművész valaki, annál nagyobb kötelessége a mindennap hallható darabokon kívül azokat elővenni, melyeket csak ünnepnap lehet hallani, akár nehézségük, akár nem értő elhanyagoltságuk, akár újságuk miatt”

(Kodály Zoltán)

A műértő közönség – többségük kórustag – egymásnak szurkol a galántai Kultúrházban

A 2011-es díjazón
a XV. Kodály Napokon

Az összkart vezényelni a legcsodálatosabb érzés

A XV. Kodály Napok zsűrijének értékelése

Galánta, 2011. május 27-29.

Az egész műsor gyönyörű volt! Igényes darabjaitok voltak. Külön gratulálok a franciához (Rossini, G.: Toast pour le nouvel an)! El tudom képzelni, hogy ez milyen óriási munka lehetett, tempóban is fantasztikus volt!

Külön köszönjük ezt a Whitacre művet. Ezzel vigyázni kell a jogdíj miatt, mert ő most egy menő szerző.

Ebben a műben egy picivel több pianót, türelmet kérnék, mert ez ilyen pasztell mű – szinte az összes műve ilyen Whitacerek. Ebben a műben a magyar virtuosos, nagy közvetlen kifejezőmód kicsit kevésbé érvényesül.

Kollár Éva, karnagy, a KÓTA elnöke, Budapest

A 114. genfi zsoltár nagyon szépen felépült, annyira épített módon ment előre, és úgy épült, hogy nem rohantál. Nekem nagyon megrázó volt! Nyilván a zongoristával is jól együtt tudtál működni. Tehát volt egy alap, amire tudott épülni a fejlődés, hangzásban is és mint egy épület, ennek a műnek a hangzásvilága is nagyon szépen megszületett, rögtön az elején, és attól kezdve kézben tartottad és végig ez a fajta feszültség megvolt. A végén ez a harmónia úgy szólalt meg, ahogyan egy koronát felteszik a műre. Nagyon szépen megcsináltátok!

A hangzása is nagyon szép, egészséges és tiszta a kórusnak. Tehát semmi erőlködést nem hallottunk benne. Ez is egy hosszú munka eredménye nyilván.

Úgy volt teljes, hogy nem volt durva és úgy volt finom, hogy nem volt erőtlen! Ez a rengeteg munka eredménye! A Kodály-mű – tudatos, szép hangzás, Rossini – annyira virtuóz volt és sűrű szövegmondással fűszerezve.

A korábbiaknál egy sokkal megvalósíthatóbb műsorotok volt – ezt nem csak én mondtam. Van egy mondás: a kevesebb néha több!

Nem kell az eget ostromolni, nem kell rátenni még egy lapáttal. Tudni kell, hogy milyen csoporttal dolgozunk. Mindig egy picivel lejjebb kell vinni a mércét, s akkor lazán el lehet érni az eredményt. Nem kell olyat választani, amibe beletörik a bicskánk. Olyat kell választani, amit halálnyugalommal, élvezettel és felszabadultan énekel a kórus. Az abszolút biztonságra kell törekedni, amit megtölthetünk szeretettel, ahol mindenki élvezettel dolgozik.

Kneifel Imre, karnagy, Székesfehérvár

Nagyon jó benyomásom volt a kórusról, minden tekintetben.

Nekem Kodály 114. zsoltárja kimondottan tetszett.

Egy helyen ízlésbeli gondot mondanék: „...miért szöktetek, hegyek, mint báránykák...” – kicsit nehézkes volt. Én azt egy kicsit „lengébbre” vettem volna, szökdélőse. Egyébként az egész darab nagyon tetszett!

Szerintem ezt a kórust én ilyen jól nagyon régen hallottam énekelni, mint most. Valahol most megint ott vagytok fönn, ahol szerettek lenni. Nagyon örülök neki!

A francia Újévi köszöntővel kapcsolatban én még mertem volna végletesebb lenni, játékosabb, gondtalanabb, fényesebb, pezsgősebb, spiccesebb. Ne legyen mindenhol egyforma! Késő romantikában meg lehet tenni ezeket a végleteket. A Whitacre mű elején egy kicsit bizonytalanok voltatok és ahogy a vége felé haladtatok, egyre jobban helyére talált a kórus, mert én tudom, hogy tudtátok jól, csak úgy éreztem, hogy ez a bizonyos szöveg, ez a bizonyos szövés – hogy mindenki egyenlő, és nincsenek egyenlőbbek – ez az elején nem jött annyira át, mint később. Viszont hangulatában nagyon tetszett!

Erdei Péter, karnagy, Budapest

Nagyon veretes volt a program! Az egész összeállítás jó volt – mivel nyitunk, mivel zárunk! Most talán kevésbé tetted ki a kórust mindenféle terrortámadásnak!

A 3. mű volt a Whitacre, ezt nagyon jó helyre tetted. Oda szoktuk tenni a rázós darabokat. Szép darab, még lesz vele munka, de megéri! Bizony egy-két induló akkordnál érződött a bizonytalanság, de aztán kitisztultak gyönyörűen a szólamok, mert már megfogták füllel. Nagyon jó választás volt!

Én azt mondom, hogy bravúros volt a Rossini! Nekem nagyon tetszett! A végén van az a kritizálható - nyolcad, két tizenhat, nyolcad – ott egy picit már végét érezte a kórus, de ez egy apró dolog volt.

Az Estéli nótázás nekem nagyon tetszett! Pista, még jobban elengedheted magad! A tenor kitartott hangja jó volt! Karai áldását adta ezekre a változtatásokra. Ezt a gyors tempót, hogy a tenorjaid bírták, nagyszerű volt, mert ez nagyon nehéz! Ezzel a művel a világ bármely szegletében nyerni lehet, mert egyszerű, de nagyon hatásos, ha jól csináljátok.

Nagyon gratulálok és további sok sikert!

Kertész Attila, karnagy, Pécs

X. „Szép szavú Múzsza! Örök, igaz álom! Tűzpiros ajkad szava ide szálljon”

Kodály Zoltán-dr Vargha Károly:
A szép énekszó Múzsájához (1934)
Vegyeskarok EMB 1972, 16.o.

Lemezfelvételek, a kórus megőrzött hangjai

A muzsika mihelyt elhalkul vagy harsány erővel lezárja az utolsó taktust, csak a lelkekben él tovább órákig, talán napokig, emlékezetünk ösvényén fel-felbukkanva. Egy hangverseny ihletett pillanatait a hallgatóban egy újabb katartikus élmény tudja „átmenteni”. Az élő zene hatása pótolhatatlan, a művészetek királynőjének jelenléte elbűvölő.

A technikának köszönhetően azonban megadatik nekünk, hogy egy-egy zenedarab, kórusmű újra egy gombnyomásra megszólaljon a hanghordozóról, egy kompaktlemezről, felidézve a zenedarabot, annak hangulatát, varázsát és megihlettségét. Kórusunk is élt ezzel a lehetőséggel, felvételeket készítve évtizedes munkájáról, megőrkítve az énekkar muzsikáját az utódoknak emlékül.

A Concordia Vegyeskar eddig három CD felvételt készített az utóbbi egy évtizedben.

A „CONCORDIA 30” elnevezésű lemez az énekkar megalapításának 30. évfordulója alkalmából készült, 2010-ben, a komáromi zeneiskola koncerttermében, a kórus próbatermében. A 14 kórusműből két darab (Szíjjártó Jenő: Esti hangulat Zsérén és Bartók Béla: Négy szlovák népdal) még 2000-ben került rögzítésre. Megtalálható a lemezen Jacobus Gallus, Peter Philips, Dietrich Buxtehude, Karai József, Orbán György, Szokolay Sándor, Szabados Béla, Farkas Ferenc, Zsákovics

A 2010-es felvétel a komáromi Zeneiskolában készült

László, Zdenek Lukáš egy-egy műve. Kodály Zoltán két kórusművével szerepel az énekkar a felvételen, A 114. genfi zsoltárral és a Mátrai képekkel. Közreműködött: Nagy István orgonán és Lohner Mónika zongorán. A felvételt Zsákovics László készítette.

A Komáromi Dalegylet megalakulásának 150. évfordulója alkalmából (1863) készült a második CD lemez. A „CONCORDIA Chorus” elnevezésű hanghordozó a komáromi születésű Beliczay Gyula (1835–1893) művészetét mutatja be, a zeneszerző F-dúr miséjével és a királynak dedikált Ave Mariával. A több mint egy órás lemez másik felét Bárdos Lajos, Karai József, Kodály Zoltán, Gioacchino Rossini, Tóth Péter és Eric Whitacre egy-egy kórusműve teszi gazdagabbá. Szólót énekelnek: Nagy Erika, Pfeiferlik Annamária, Pfeiferlik Lajos, Pfeiferlik Tamás és Szalay Szilvia. Közreműködik Mária Mihályová zongorán, orgonán Szabó Imre orgonaművész.

CD felvétel 2013-ban

A felvétel a komáromi Szent András-templomban és a Tiszti pavilon dísztermében készült Gönczöl Szabolcs önzetlen segítségével. A Cd megvalósításának lehetőségét a 2013-as budapesti Mária Rádió I. Kórusversenyén elért különdíjként nyerte el az énekkar.

A Concordia Vegyeskar ezzel a 3. hangfelvételével tiszteleg Kodály Zoltán (1882–1967) születésének 135. és halálának 50. évfordulója alkalmából. A „Kodály nyomában” címet viselő lemez a Mester 16 művét mutatja be. Mintegy hetven percen keresztül a lemeztől Kodály világi és egyházi művei hangzanak fel. Többek között az Adventi ének, a Magyar mise, az Ének Szent István királyhoz, A 121. genfi zsoltár, Sík Sándor Te Deuma, a Fölszállott a páva, a Székely keserves, a Szép könyörgés, A magyar nemzet. Közreműködött Nagy István orgonaművész. A felvétel a komáromi Tiszti pavilon dísztermében készült 2017-ben, Farnbauer Péter vezetésével és Zsákovics László zenei tanácsadásaival.

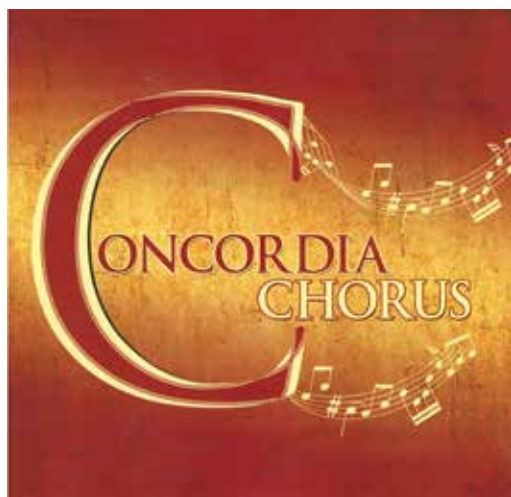
Lemezfelvételen a Tiszti pavilon dísztermében

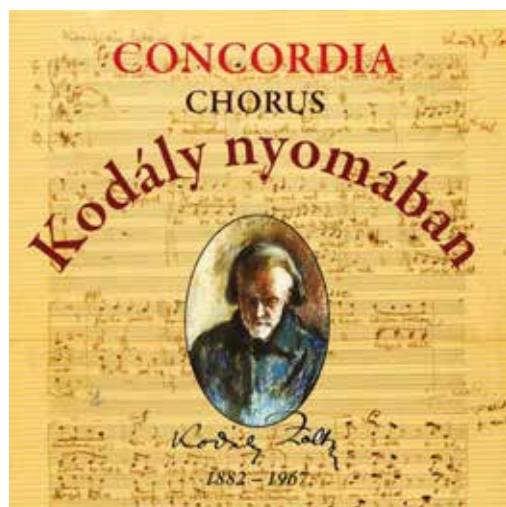
Farnbauer Péter, Zsákovics László és a karnagy: „Megtartjuk ezt a felvételt?” Zenei és technikai eszmecsere a hallottakról.

Az első lemez

A második lemez

A harmadik lemez

JUBILEUMI HANGVERSENYEINK

10. Jubileum 1990. október 26., komáromi református templom

A Csemadok Zselízi Alapszervezete és a Városi Művelődési Központ Vegyeskara
karnagy – Horváth Géza

A Csemadok Komáromi Alapszervezete és a Városi Művelődési Központ
CONCORDIA Vegyeskara
karnagy – Stubendek István

A CONCORDIA műsora

Händel, Georg Friedrich: Canticorum iubilo

Alta Trinita Beata (18. századi olasz ének)

Eszterházy Pál: Veni Creator Spiritus (Szalay Szilvia – szóló)

Bach, Johann Sebastian: Wachet auf, ruft uns die Stimme/Ph.Nicolai

Bach, Johann Sebastian: Air (Orchestral Suite No.3 in D major, BWV 1068)

(Szalay Szilvia – oboa, Lohner Mónika – orgona)

Bach, Johann Sebastian: Sicut locutus est (részlet a Magnificatból)

Kodály Zoltán–Weöres Sándor: Öregek

Kodály Zoltán: Esti dal

Černohorský, Bohuslav Matej: Fuga

Händel, Georg Friedrich: Halleluja (Lohner Mónika – zongora)

Összkar

Zúgj hullám (ismeretlen szerző)

Egressy Béni–Vörösmarty Mihály: Szózat

15. Jubileum 1995. november 25., Duna Menti Múzeum, Komárom

COMORRA Kamaraegyüttes, művészeti vezető – Török Ferenc

CONCORDIA Vegyeskar, karnagy – Stubendek István

CONCORDIA Vegyeskar műsora

Friderici, Daniel: Baráti kör

Ismeretlen feldolgozás: Zúgj hullám (néger spirituálé)

Gastoldi, Giovanni Giacomo: Csónakos ének

Bach, Johann Sebastian: Bourée

Thompson, Randall: Alleluia

Kodály Zoltán: Ének Szent István királyhoz

Bartók Béla: Négy szlovák népdal (zongorán közr. Lohner Mónika)

Bárdos Lajos: Régi táncdal

COMORRA Kamaraegyüttes, művészeti vezető – Török Ferenc

Bartók Béla: Erdélyi táncok

Schubert, Franz: Missa G-dur (szólisták: László Zsuzsanna – szoprán,

Laczó András – tenor, Paszmár János – basszus)

Händel, Georg Friedrich: Halleluja

Concordia Vegyeskar, Comorra Kamarazenekar

20. Jubileum 2000. május 7., Tiszti pavilon, Komárom

COMORRA Kamaraegyüttes, művészeti vezető – Török Ferenc
CONCORDIA Vegyeskar, karnagy – Stubendek István
Johann Sebastian Bach: Brandenburgi verseny No. G-dúr, BWV 1049
(Dagmar Zsapková – fuvola; Török Ferenc – hegedű, Siklósi Tamás – hegedű)
Franz Schubert: Adagio et rondo op. posth. (Csehi Ágota – zongora)
CONCORDIA Vegyeskar műsora
Viadana, Lodovico: Exultate Justi
Gárdonyi Zsolt: Magyar ének
Kodály Zoltán: Ének Szt. István királyhoz
Bárdos Lajos: Popule meus
Kodály Zoltán–Balassi Bálint: Szép könyörgés
Szíjjártó Jenő: Esti hangulat Zsérén
Bárdos Lajos: Széles a Duna
Bárdos Lajos: Régi táncdal
Bárdos Lajos: Első népdalrapszódia
Vivaldi, Antonio: Gloria D-dúr
Concordia Vegyeskar, Comorra Kamarazenekar

25. Jubileum 2005, Duna Menti Múzeum, Komárom

MUSICA BEATA Kórus, Szentendre, karnagy – Wolfné Kovács Zsuzsa
CONCORDIA Vegyeskar, Komárom, karnagy – Stubendek István
COMORRA Kamarazenekar, Komárom, művészeti vezető – Török Ferenc
CONCORDIA Vegyeskar műsora
Bach, Johann Sebastian: Vater unser im Himmelreich
Bach, Johann Sebastian: Wachet auf, ruft uns die Stimme
Buxtehude, Dietrich: In te Domine speravi
Casals, Paul: O vos omnes
Franck, Cezar: Panis angelicus / Pfeiferlik Lajos – szóló
Händel, Georg Friedrich: Halleluja
Halmos László: Jubilate Deo
Orbán György: Ave Maria
Orbán György: Mundi renovatio
Kodály Zoltán: Székely keserves
Bartók Béla: Négy szlovák népdal
Farkas Ferenc: Göcseji madrigál
VIVALDI, Antonio: Gloria D-dúr
Musica Beata Vegyeskar, Concordia Vegyeskar, Comorra Kamarazenekar
Balogh Rózsa – szoprán
Gulyás Hilda – szoprán
Dobi-Kiss Veronika – alt

30. Jubileum 2010. május 22., Városi Művelődési Központ, Komárom

Vox Femina Női Kar, Dél-Komárom, karnagy – Hoffmanné Kemenes Vera
CONCORDIA Vegyeskar, Komárom, karnagy – Stubendek István

Concordia Vegyeskar műsora

Gallus, Jacobus: Duo Seraphim

Lukáš, Zdeněk: Quist potest dicere

Zsákovics László–Illyés Gyula: Üzeni az Úr

Petrovics Emil: Játszik a szél

Rossini, Gioacchino: Toast pour le nouvel an

Karai József: Estéli nótázás (zongora – Kalmár Zsuzsanna)

Fauré, Gabriel: Requiem

Ének - Pfeiferlik Tamás, Szalay Szilvia

Orgona - Nagy István

Összkar:

Kodály Zoltán: Esti dal

Händel, Georg Friedrich: Halleluja

A kórus fennállásának 30. évfordulója alkalmával G.Fauré: Requiemjét adta elő
a Városi Művelődési Központ színpadán 2010

35. Jubileum 2015. május 31., Duna Menti Múzeum

Országos Széchényi Könyvtár Kórusa, Budapest, karnagy – Eckhardt Mária

CONCORDIA Vegyeskar, Komárom, karnagy – Stubendek István

Comorra Kamarazenekar, Komárom, karmester – Medveczky Szabolcs

CONCORDIA Vegyeskar műsora

Monteverdi, Claudio: Cantate Domino

Tóth Péter: Pénteki ima (szóló – Szalay Szilvia)

Bartók Béla: Négy szlovák népdal

Ádám Jenő: Somogyi nóták

Karai József: Estéli nótázás (zongora – Pálínkás András Zsuzsanna)
 Händel, Georg Friedrich: Ode for the Birthday of Queen Anne
 Balogh Eszter – szoprán
 Csapó József – kontratenor
 Pfeiferlik Lajos – bariton
 Pfeiferlik Tamás – bariton
 CONCORDIA Vegyeskar, Országos Széchényi Könyvtár Kórusa, Comorra
 Kamarazenekar
 Karmester – Medveczky Szabolcs
 Összkar
 Händel, Georg Friedrich: Halleluja

A 40. Jubileum tervezett műsora 2020, Komárom

A MARIANUM Egyházi Iskolaközpont SCHOLA MARIANA Nagyok Kórusa,
 Komárom, karnagy – Orsovics Yvette

A Selye János Egyetem Cantus Iuventus Női Kara, Komárom, karnagy –
 Orsovics Yvette

Vox Femina Női Kar, Dél-Komárom, karnagy – Hoffmann-né Kemenes Vera

Ženský komorný zbor Kantantína, Komárom, karnagy – Katarína Čupková

GAUDIUM vegyes kar és hangszeres kamaraegyüttes, Komárom,
 karnagy – Stirber Lajos

CONCORDIA Vegyeskar műsora:

1. SZŐNYI Erzsébet (1924–2020): Ima alkonyi harangszóra/
 csíkszentdomokosi ima/
2. KODÁLY Zoltán (1882–1967) – PETŐFI Sándor (1823–1849): A magyar nemzet
3. TÓTH Péter (1965) – MECHLER Anna: Hálaének
4. GYÖNGYÖSI Levente (1975) – PETŐFI Sándor: Ha én kedvesemről
 gondolkodom
5. TÓTH Péter – DSIDA Jenő (1907–1938): Lángok
5. KODÁLY Zoltán – PETŐFI Sándor: A székelyekhez
6. SZÍJJÁRTÓ Jenő (1919–1986): Magos a rutafa / Szent Iván-napi dalok
 Nyitra vidékéről
7. KARAI József (1927–2013): Estéli nótázás

ÖSSZKAR: BARTÓK Béla (1881–1945) – KODÁLY Zoltán:

20 magyar népdal / énekhangra, zongorakísérettel

Láttad-e te babám, Török már a réteket, Ablakomba, ablakomba,

A gyulai kert alatt, Szánt a babám

KODÁLY Zoltán: Kállai kettős – vegyeskarra és zenekarra eredeti népdalok
 után

KODÁLY Zoltán – BERZSENYI Dániel (1776–1836): A magyarokhoz

A szervezők a program -és műsorváltás jogát fenntartják!

A fellépések, események bemutatása¹

Az alábbi adatok prezentálják a kórus fellépéseit és eseményeit. Az első 30 évben csak a jelentősebbeket emeltük ki, az utolsó 10 évének szerepléseit, versenyeit és egyéb alkalmait részletesen leírjuk.

1981 – 1989

Dátum	Helyszín	Esemény
1981	Galánta	V. Kodály Napok
1982	Kolon	10 éves a Zobor Hangja kórus
	Somorja	10 éves a Híd Vegyeskar
	Somorja	Kodály-centenárium
	Dél-Komárom	Kodály Zoltán születésének 100. évfordulója tiszteletére, Városháza – első szereplés „külföldön”
1983	Szentendre	Baráti vendégszereplés
	Léva	Kerületi minősítés
1984	Galánta	VI. Kodály Napok
1985	Szombathely	Dunántúli Pedagóguskórusok Találkozója
	Kassa, Stósz	Fábry Napok
1986	Léva	Nyugat-szlovákiai énekkarok minősítési versenye
	Érsekújvár	Vendégszereplés a Csengő Énekszó kórusversenyen
	Dél-Komárom	Karácsonyi koncert
1987	Zselíz	Énekkari találkozó a Zselízi Kórus megalakulásának 5. évfordulója alkalmából
	Galánta	VII. Kodály Napok
	Nádszeg	Kodály Napok – esti templomi hangverseny
	Weissenfels, Lützen (NDK)	Vendégszereplés a testvérvárosban, a Német Demokratikus Köztársaságban, Weissenfelsben
	Somorja	15 éves a somorjai Híd Vegyeskar

¹ A táblázatok és a térképek anyagát a kórus fellelhető krónikáiból a jubileumi kiadványokból és magánfeljegyzésekből összegyűjtötte: Stubendek István karnagy és Kelemen István tenorista kórustag.

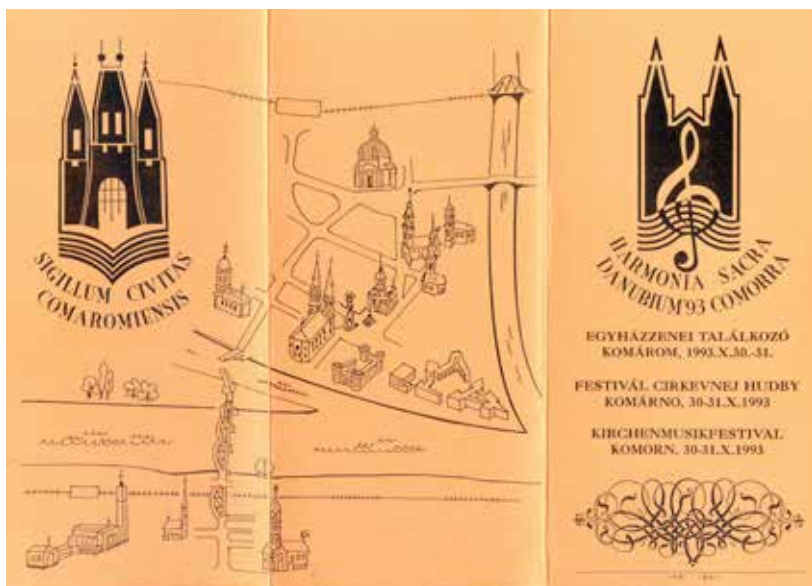
Dátum	Helyszín	Esemény
1988	Komárom	A Klapka György szobor koszorúzása az Angol parkban a kórus fellépésével
	Szentendre	Baráti kórustalálkozó a Musica Beata Kórossal
	Gombaszög, Gömör jeles helyei	A CSEMADOK XXXIII. Országos Kulturális Ünnepe – Gömör nevezetességei
	Komárom	200 éves a református templom – szóbeli figyelemztetés a pedagógusoknak
	Komárom	A weissenfelsi kórus vendégszereplése
	Komárom	Karácsonyi koncert a CSMTKÉ-val
1989	Szombathely	20 éves a szombathelyi pedagóguskórus
	Budapest	II. Budapesti Nemzetközi Kórusverseny
	Trencsén	Nyugat-szlovákiai kórusok minősítése

1990 – 1999

Dátum	Helyszín	Esemény
1990	Pozsony	II. János Pál pápa miséjén énekel a kórus
	Galánta	VIII. Kodály Napok
	Debrecen	Vendégszereplés a Bartók Béla Nemzetközi Kórus-fesztiválon
	Saxen, Ausztria	Hálakoncert
	Dél-Komárom	Mozart mise a templomban
	Losonc	Püspöki mise a 800 éves losonci egyház ünnepén, liturgia
	Komárom	10 éves a kórus, felveszi a Concordia nevet
	Nagysalló	Nagysallói csata emlékére a millicentenárium évében
	Ózd	Ózdi Éneklő Napok a millicentenárium évében
	Árpás	Nemzetközi Rába fesztivál
	Budapest, Belvárosi Szent Anna -templom	10 éves a Szervita Kórus
	Dél Komárom Jézus Szíve templom	1956-os megemlékezés

Dátum	Helyszín	Esemény
1991	Bécs, Német Lovagok Temploma	A csehszlovákiai magyarok vasárnapja. Ünnepi magyar nyelvű szentmise
	Pannonhalma	Énekes szolgálat – Pax Romana kongresszus – Szent Márton-templom
	Komárom	Klapka György szobrának visszaállítási ünnepsége
	Bécs	Hangverseny a Schubert-templomban
	Mariazell	A magyar zarándokhét ünnepi szentmiséjének éneklése
	Komárom	Bartók Béla születésének 100. évfordulójára rendezett koncert
	Komárom	Ünnepi koncert W.A.Mozart halálának 200. évfordulója alkalmából
1992	Pozsony	Énekes szolgálat a Szent Márton-dómban
	Prága	Hangverseny a Prágai Magyar Kultúra dísztermében
	Prága	Szentmise a Szt. Miklós-templomban
	Nyíregyháza	Jubileumi Kodály Emlénapok
	Miskolc	Miskolci Kórusfesztivál
	Budapest	Mozart mise a Mátyás-templomban
	Tata	Szent Imre – napi búcsú, énekes szolgálat a kapucinusoknál
	Prága	Koncert a Károly-templomban a prágai magyarok meghívására
1993	Szentendre	Vendégszereplés testvérkórusunk, a Musica Beata Kórus
	Galánta	IX. Kodály Napok
	Komárom	Közreműködés a Jókai Színház Klapka című előadásában
	Rimaszécs	Ünnepi szentmise
	Jászó	Szentmise és hangverseny a jászói apátság alapításának 800. évfordulóján

Dátum	Helyszín	Esemény
1993	Kassa	Koncert a premontrei templomban
	Tajti	Medvesaljai Napok
	Pozsony	Koncert a VII. Városi Kulturális Napok megnyitóján a Szent Márton-székesegyházban
	Bécs	Szentmise és hangverseny a Schubert-templomban

A Concordia Vegyeskar kezdetektől (1993) egyik szervezője és résztvevője az évenként megrendezett komáromi Harmonia Sacra Danubiana Egyházzenei Találkozóknak

Dátum	Helyszín	Esemény
1994	Komárom	Ünnepi hangverseny Bartók Béla 1924-es a Kultúrpalotában adott koncertje emlékére
	Loreto, Olaszország	34. Nemzetközi Egyházzenei Kórusfesztivál
	Weissenfels	Vendégszereplés a Heinrich Schütz Napok alkalmából
	Budaörs	Vendégszereplés a 10 éves Pro Musica kórus jubileumi hangversenyén

Dátum	Helyszín	Esemény
1994	Somorja	Adventi hangverseny a katolikus templomban
1995	Komárom	Fellépés a Tiszti pavilonban, Komárom 250 éve szabad királyi várossá való nyilvánítása alkalmából
	Pápa	Országos Minősítő Verseny – Fesztiválkórus fokozat elérése
	Komárom	Közös fellépés a budapesti Szervita Kórossal és a Pest-megyei Önkormányzat Szimfonikus Zenekarával a Szt. András templomban
	Petronell Carnuntum, Ausztria	Marcus Aurelius előadás világpremierjén
	Komárom	Nyári Szabadtéri Táncszínház Életeink című előadásában – Bástya Színház
	Komárom	Hangverseny a kórus alapításának 15. évfordulója alkalmából
1996	Nagysalló	Nagysallói csata emlékére a millicentenárium évében
	Ózd	Ózdi Éneklő Napok a millicentenárium évében
	Galánta	X. Kodály Napok
	Árpás	Nemzetközi Rába fesztivál
	Budapest, Belvárosi Szervita templom	10 éves a Szervita Kórus, Nemzetközi Kórustalálkozó
	Dél-Komárom Jézus Szíve templom	1956-os megemlékezés
1997	Budapest	Esterházy János-émlékünnep
	Érsekújvár	Večer zborového spevu
	Zwettl, Ausztria	Hangverseny
1998	Bécs	Hangverseny
	Brünn	Ünnepi est az 1848/49-es szabadságharc tiszteletére
	Csákvár evangélikus templom	Hangverseny
	Érsekújvár	Csengő Énekszó
	Komárom, Szent András templom	Pünkösdi liturgia rádiófelvétele

Dátum	Helyszín	Esemény
1998	Ausztria	Operett-est
	Ógyalla	Városi zászló és címer avatása
	Weissenfels	Heinrich Schütz Tage 1998
	Topolčany	Západoslovenský festival pokročilých speváckych zborov
	Pozsony	Szlovákiai Rádió jubileumi ünnepe
1999	Topolčany	Nyugatszlovákiai Felnőtt Kórusok Fesztiválja
	Martos	Martosi Napok, hangverseny a református templomban
	Galátna	XI. Kodály Napok
	Tata	Országos Minősítő Verseny, Summa cum laude cím elnyerése
	Pécsvárad	Határon túli magyarok fesztiválja
	Budapest, Pesti Vigadó	A galántai Kodály Napok győzteseinek hangversenye

2000 – 2003

Dátum	Helyszín	Esemény
2000	Amerikai Egyesült Államok	Hangversenykörút
	Komárom, Tiszti pavilon	Jubileumi hangverseny a Comorra Kamaraegyüttessel a Concordia Vegyeskar alapításának 20. évfordulója alkalmából
	Budapest	Magyarok Világtalálkozója, Kongresszusi Központ
	Szentendre	Jubileumi hangverseny a szentendrei Musica Beata Kórus alapításának 50. évfordulója alkalmából
	Szentes	Egyházzenei fesztivál
	Debrecen	XIX. Bartók Béla Nemzetközi Kórusverseny

Dátum	Helyszín	Esemény
2000	Búcs	Szent István-szobor avatás
	Izsa	Millenniumi emlékműavatás
	Budapest	MAHONSZ Kárpát-medencei Dalfesztivál
	Léva	Millenniumi ünnepi est
	Zsitvabesenyő	Bernáth Ľuboš: Sancta Mysterium-ősbemutató
	Komárom	Az Európa udvar átadása
2001	Cantonigros, Spanyolország	XIX. Nemzetközi Kórusfesztivál
	Vallirana	Hangverseny a Szent Máté-templomban
	Manlleu	Hangverseny
	Barcelona	Kirándulás
	Montserrat	Kirándulás
2002	Galánta	XII. Kodály Napok
	Marcelháza	Hídverő Napok
	Budapest, Pesti Vigadó	A galántai Kodály Napok győzteseinek hangverse-nye
2003	Esztergom, Bazilika	Zene és történelem – Kastélyok és katedrálisok, nemzetközi kórusfesztivál
	Budapest, Parlament	Zene és történelem – Kastélyok és katedrálisok, III. Nemzetközi Kórusfesztivál, záróünnepség
	Komárom	Musica Viva Nemzetközi Fesztivál – Vivaldi: Glória
	Dél Komárom	Musica Viva Nemzetközi Fesztivál – Vivaldi: Glória
	Budapest, Régi Zeneakadémia	Koncert az Országos Széchenyi Könyvtár Kórusával
	Nyitra, Piarista templom	XIII. Medzinárodný festival Musica Sacra
	Bécs	Musica Viva Nemzetközi Fesztivál – Vivaldi: Glória
	Párkány	Stilla Pectus Női Kar jubileumi koncertje

2004 – 2009

Dátum	Helyszín	Esemény
2004	Komáromi Erzsébet híd	Örömóda éjjélkor – belépés az EU-ba
	Rimaszombat, református templom	Istentisztelet, Duna TV felvétel
	Almásfüzitő	Ünnepi hangverseny, az Almásfüzitői Vegyeskar 30. évfordulója
2005	Galánta	XIII. Kodály Napok
	Komárom	25 éves jubileumi hangverseny a szentendrei Musica Beata Vegyeskarral
2006	Győr	Wolfgang Amadeus Mozart: Koronázási mise
	Piliscsaba	XII. Piliscsabai Egyházzenei Napok
	Pozsony	Musica Sacra Nemzetközi Kórusfesztivál
	Tatabánya	Wolfgang Amadeus Mozart: Koronázási mise
	Pozsony	34. Nemzetközi Kórusfesztivál – Festival svátky písni Bratislava 2006 (Olomouc) – Ezüst/Arany Oklevél
	Nagyvárad	I. Egyházzenei Fesztivál és istentiszteleti szolgálat

Tőkés László püspök úrral a Nagyvárad-Olaszi Református Egyházközség
Lórántffy Zsuzsánna Egyházi Központ lépcsőin az istentisztelet után

2007	Pápa, református templom	Közös ünnepi hangverseny a pápai Bárdos Lajos Vegyeskarral
	Dunamocs, református templom	Pünkösdi zenés áhítat
	Olomouc, Szent Vencel-székesegyház	Esterházy emlékmise
	Pered	Peredi Nőikar megalakulásának 10. évfordulója
	Nyergesújfalu	Adventi hangverseny
2008	Prága, Kostel sv. Martina ve zdi	Canti veris Praga nemzetközi kórusfesztivál
	Martos, református templom	Pünkösdi Martosi Napok
	Budapest, Zenetudományi Intézet	Semmelweis kórus és barátai
	Galánta	XIV. Kodály Napok
	Párkány	Stilla Pectus 25 éves évfordulója
	Komárom	Szent András-templom, Beliczay-mise
	Komárom	Református templom 220 éves Duna TV felvétel
2009	Komárom	CD felvétel a komáromi zeneiskolában
	Budapest	Szent István-Bazilika, latin mise a világ magyarjainak
	Nyitra	Szent László-templom, Beliczay-mise
	Budapest	Zeneakadémia díszterme

2010

Dátum	Helyszín	Esemény
január 24.	Városi Művelődési Központ, Galánta	A Magyar Kultúra Napja
március 15.	Klapka tér, Komárom	Nemzeti ünnep
április 24.	Városi Művelődési Központ, Komárom	IX. Vox Humana, Ünnepi hangverseny Erkel Ferenc születésének 200. évf. tiszteletére – A XIX. Komáromi Napok nyitóhangversenye
május 9.	Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Piliscsaba, Stephaneum épület	XVI. Piliscsabai Egyházzenei Napok
május 17.	Jézus Szíve nagytemplom, Dél-Komárom	Hangverseny Vox Femina Női Kar 30. évfordulójára
május 22.	Városi Művelődési Központ, Komárom	A CONCORDIA Vegyeskar ünnepi hangversenye alapításának 30. évf. alkalmával
június 26.	Szent András-templom, Komárom	Ünnepi szentmise
augusztus 22.	Szent István-szobor, Komárom	Szent István-napi ünnepség
október 16.	Szent András-templom, Komárom	A templom felszentelésének ünnepe – MÁV Szimf. Zenekarral – Beliczay mise
október 23.	Jézus Szíve nagytemplom, Dél-Komárom	Az 1956-os forradalom emlékezete
október 29.	Szent András-templom, Komárom	Harmonia Sacra Danubiana
november 13.	Pozsony, Ferences templom	A Szlovákiai Magyar Zenebarátok Társasága 20 éves évfordulója
november 20.	Nyitra megye, Nagytapolcsány	Szlovákiai Felnőtt Kórusok Kerületi Versenye
december 18.	Szent László-templom, Ógyalla	Adventi hangverseny

2011

Dátum	Helyszín	Esemény
március 15.	Klapka tér, Komárom	Nemzeti ünnep
április 15.	Városi Művelődési Központ, Komárom	Vox Humana
május 14.	Református templom, Dél-Komárom	Hangverseny Liszt Ferenc születésének 200. és Bartók Béla születésének 130 évfordulója tiszteletére
május 28.	Galánta, Nemeskajal	XV. Kodály Napok versenye és hangverseny a faluban
május 29.	Galánta	XV. Kodály Napok, gálahangverseny
június 27.	Szent Rozália-templom, Komárom	A kórus évadzáró hálaadása, szentmise
július 9.	József Attila Művelődési Ház, Dorog	XXIX. Nemzetközi Kórustalálkozó
szeptember 4.	Komárom	Szent Rozália-templom újraszentelése
szeptember 17.	Monostori erőd, Dél-Komárom	Kreatív kiállítás
szeptember 25.	Szent Mihály-templom, Szőgyén	Szent Mihály – napi búcsú, szentmise,
szeptember 30.	Duna Menti Múzeum, Komárom	„Boldogasszony” nemzetközi képzőművészeti kiállítás megnyitója
október 6.	Klapka tér Komárom	Az aradi vértanúk emlékezete
október 23.	Jézus Szíve templom, Dél-Komárom	Az 1956-os forradalom emlékezete
október 29.	Szent András-templom, Komárom	XX. Harmonia Sacra Danubiana
november 4.	Komárom	Limes Galéria kiállításmegnyitó
november 26.	Bazilika, Győr	Adventi Szent Cecília kórustalálkozó
december 9.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Liszt Ferenc emlékest születésének 200. évfordulója tiszteletére, vendég a győri Bazilika Palestrina Kórusa

2012

Dátum	Helyszín	Esemény
január 6.	Mindenszentek temploma, Kürt	Vízkereszt, Szentmise
január 24.	Tiszti pavilon, Komárom	MKP konferencia
február 4.	Szentháromság templom, Perbete	Latin szentmise a falu első írásos említése 700. évfordulójára alkalmával
március 3.	Művelődési Ház, Diószeg	Pongrácz Zoltán zeneszerző születésének 100. évfordulója alkalmával
március 15.	Klapka tér, Komárom	Nemzeti ünnep
március 17.	Bazilika, Győr	Szentmise
március 18.	ELTE Bölcsészkar díszterme Budapest	Emlékünnepség Esterházy János emléktáblájánál a Szép utcában és az Esterházy János-díj átadása az ELTE-BTK-n
április 22.	Művészetek Palotája, Budapest	A XV. Kodály Napokon legmagasabb minősítést szerzett kórusok ünnepi hangversenye
április 28.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Ünnepi hangverseny Kodály Zoltán születésének 130. évfordulója tiszteletére – vendégkórus: Andor Ilona Baráti Társaság Kodály Kórusa
május 20.	Szent András-templom, Komárom	A Mária Rádió komáromi stúdiójának átadása és megáldása, a felújított Szt. Anna-kápolna felszentelése. Ünnepélyes püspöki szentmise
június 3.	Körforgalom, Dél-Komárom	Turul-emlékmű felavatása
június 25.	Szent András-templom, Komárom	Az énekkar évadzáró hálaadó szentmiseje
szeptember 27.	Katolikus temető, Komárom	Weszelovszky Gábor alapító tag temetése (1931.7.29.– 2012.9.21.)
október 6.	Klapka tér, Anglia park, Komárom	Aradi vértanúk emlékezete
október 23.	Jézus Szíve nagytemplom, Dél-Komárom	Az 1956-os forradalom emlékezete

Dátum	Helyszín	Esemény
október 27.	Szent András-templom, Komárom	XX. Harmonia Sacra Danubia – ünnepi szentmise a régi miserend alapján a templom 1848-as tűzvész utáni felújítását követő, 1860. október 28-i újrászentelése alkalmából
november 10.	Katolikus templom, Csáb	5. Hajnalok Völgye kortárs zenei kórusfesztivál
december 2.	Pozsonypüspöki	Adventi koncert, (XXVI. Pozsonyi Városi Kulturális Napok)
december 15.	Református temető, Komárom	Ing. Mikolai Margit kórustagunk temetése (1954.7.10. – 2012.12.11.)
december 16.	Tiszti pavilon, Komárom	Emlékhangverseny Kodály Zoltán és Vass Lajos emlékére. Vendégkórusok: a székesfehérvári Alba Regia Vegyeskar és a Peredi Női Kar

5. Hajnalok Völgye Kortárs Zenei Fesztivál, katolikus templom, Csáb, 2012

A Szűz Mária tiszteletére szentelt csábi római katolikus templom (1768-ban épült késő barokk stílusban) volt a színhelye az 5. Hajnalok Völgye kortárs zenei kórusfesztiválnak. Tóth Péter: Pénteki ima vegyes kari művének ősbemutatóját – a zeneszerző jelenlétében – itt énekeltek, a közönség díját elnyerve, 2012. november 10-én.

„Egy zeneszerzőnek mindig öröm, ha műve jó helyre, jó „családba” kerül. Köszönöm, hogy a Pénteki imát befogadtátok, vigyázva, szeretettel nevelték. Értő, drámai előadást hallottunk, melyre mindketten büszkék lehetünk.”

Komárom, 2014. szept. 20.

Szeretettel Tóth Péter

A zeneszerző Krónikánkba ezeket a szavakat akkor írta, amikor énekkarunk közös hangversennyel ünnepelte a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Vass Lajos Kórusa megalakulásának 50. évfordulóját a Duna Menti Múzeumban, Komáromban.

2013

Dátum	Helyszín	Esemény
január 23.	Jókai mozi, Dél-Komárom	A Magyar Kultúra Napja
április 12.	Monostori erőd, Dél-Komárom	Kitelepítettek emléknapja
április 27.	Duna Menti Múzeum, Komárom	XII. VOX HUMANA – A komáromi énekkarok tavaszi fesztiválja – Szíjjártó Jenő és Janda Iván emlékére – (egyéb kórusművek mellett Szíjjártó: Zoborvidéki lakodalmas zenekarral és táncosokkal)
április 28.	Petőfi Művelődési Ház, Szőny	„Korhatártalan kórusmuzsika” Víz-Zene-Barátság – Komáromi napok – Kórus-találkozó
május 12.	Szent Anna-kápolna, Komárom	Szentmise a Mária Rádió stúdiója megalakulásának 1. évfordulója alkalmából – élő közvetítés

Dátum	Helyszín	Esemény
május 19.	Szent András-templom Komárom	Pünkösdi szentmise, élő TV közvetítés Szlovák Televízió (STV2), felvételtől a Duna TV-n
május 25.	Gazdagrét, Szent Angyalok Temploma, Budapest	A Mária Rádió I. Kórusversenye, Arany minősítés, Karnagyi különdíj
június 13-17.	Krakkó, Lengyelország	IV. Cracovia Cantans kórusverseny – a zsűri különdíja a vegyes kórusok kategóriájában. A fesztivál keretén belül: június 14. – Hangverseny a Mária-templomban, Krakkó főterén; június 15. – hangverseny a Szt. Péter és Pál-templomban, június 16-án szentmise a Szent Júdás Tádé templomban
július 8.	Selye János Egyetem aulája, Komárom	A XXII. Jókai Mór Nyári Egyetem nyitó ünnepsége
szeptember 24.	Katolikus temető, Komárom	MUDr. Bajnok István alapító tag temetése (1941.1.15. – 2013.9.20.)
szeptember 28.	Egressy Zeneiskola, Dél-Komárom	Országos Pedagógus Kórusok Találkozója
október 6.	Katolikus templom, Farkasd	Ökumenikus istentisztelet a róm. kat. templomban és emlékműavatás Farkasd település első írásos említésének 900. évfordulója alkalmából
október 22.	Jézus Szíve templom, Dél-Komárom	Az 1956-os forradalom emlékezete
október 26.	Szent András-templom, Komárom	Harmonia Sacra Danubia
november 17	Duna Menti Múzeum, Komárom	Emlékhangverseny a Komáromi Dalegyesület megalakulásának 150. évfordulója alkalmából
november 30.	Szent András-templom, Komárom	Papszentelés Nagy Péter
december 1.	Kultúrház, Ógyalla	Ünnepi műsor az ógyallai Csemadok énekkara megalakulásának 50. évfordulója alkalmából

„CONCOR-DIÁK” – a rimaszombati kórustalálkozó után Ádám Jenő Somogyi nótáját adják elő

A kórus énekével kísérve koszorúz a Csemadok Komáromi Helyi Szervezetének vezetősége: Török Ágota, Stubendek László és Keszegh István március 15-én, a Klapka-téren, Komáromban

2014

Dátum	Helyszín	Esemény
március 15.	Klapka tér, Komárom	Nemzeti ünnep
március 20.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Bartók 90 – „Bartók Komáromban”, ünnepi hangverseny Bartók Béla komáromi Kultúrpalota-beli koncertjének 90. évfordulója alkalmából – 1924.február 5.
április 18.	Katolikus és református templom Komárom	Nagypénteki szertartás és istentisztelet – Tóth Péter: Pénteki ima eléneklése
április 27.	Mátyás templom, Budai Ciszterci Gimnázium díszterme, Budapest	38. Bárdos Lajos Zenei Hetek
május 3.	Református templom, Dél-Komárom	Komáromi napok komolyzenei koncert – Egressy-Bartók koncert
május 17-18.	Galánta	XVI. Kodály Napok – Aranyász a zsűri dícséretével, Hajnalok Völgye kortárs különdíj. Stubendek István karnagy a kiváló teljesítményért járó karnagyi különdíjban részesült
június 1.	Szent Anna kápolna, Komárom	A felvidéki Mária Rádió alapításának 2. évfordulója
június 7.	Kultúrház, Ipolyság	II. Nemzetközi Pünkösdi Kórusfesztivál
június 13.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Feszty Árpád festőművész halálának 100. évfordulója alkalmából rendezett kiállítás ünnepélyes megnyitója
június 15.	Urunk Mennybe-menetele templom, Kéménd	Ünnepi szentmise – az Urunk Mennybe-menetele plébánia megalakulásának 300. évfordulója, valamint ThDr. Szttyahula László PhD. esperes plébános felszentelésének 40-ik évfordulója alkalmából
június 28.	Vakok Állami Intézete - Nádor Terem, Budapest	Hangverseny az Országos Széchényi Könyvtár Kórusával
július 11.	Református temető, Komárom	Keszegh Pál – az énekhar alapításának idején volt Csemadok-elnök – temetése

2014

Dátum	Helyszín	Esemény
augusztus 2.	Városháza, Dél-Komárom	Bakos Melinda kórustagunk esküvője
szeptember 14.	Szűz Mária neve templom, Karva	Ünnepi szentmise a Szűz Mária Szent neve templomban, majd a lourdes-i Szűz Máriának szentelt új kápolna felszentelése
szeptember 17.	Limes Galéria, Komárom	Kiállítás megnyitó – Egyházi építmények és emlékhelyek a Csallóközben” c. kiállí- tás ünnepélyes megnyitója
szeptember 20.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Hangverseny a Szlovákiai Magyar Pedagó- gusok Vass Lajos Kórusa megalakulásának 50. évf. tiszteletére
október 1.	Klapka tér, Komárom	Zenei világnap, köztéri éneklés
október 6.	Klapka tér, Komárom	Aradi vértanúk emléknapja
október 16.	Református temető, Komárom	Básti Sándor, volt kórustagunk temetése
október 18.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Brahms magyar táncainak első ének-ze- nekari előadása a dél-komáromi Vox Femina és a Kamarazenekar közreműkö- désével
október 23.	Jézus Szíve templom, Dél-Komárom	Az 1956-os forradalom emléknapja
október 26.	Zsinagóga, Komárom	Emlékhangverseny a holokauszt áldozata- inak emlékére – 70. évforduló
november 2.	Szent András-templom, Komárom	Gyászmise a halottak napja alkalmából, Fauré, G: Requiem, orgona: Nagy István
november 23.	Szentháromság templom, Dunamocs	Szentmise Király József komáromi szü- letésű dunamocsi pébános, esztergomi kanonok, majd pécsi püspök 250 évvel ezelőtti 1764-es dunamocsi plébánosi kinevezésének emlékére
december 15.	Tiszti pavilon, Komárom	Kórustársunk, Stubendek László polgár- mesteri beiktatása
december 21.	Klapka tér, Komárom	Adventi koszorúgyújtás, „A mi karácso- nyunk” – komáromi énekkarak fellépése

2015

Dátum	Helyszín	Esemény
február 23.	Katolikus temető, Komárom	Szabó Béla kórustársunk temetése, (1930.1.5 – 2015.2.15)
március 7.	Budapest Music Center	IV. SZINKÓPA Vegyeskari Találkozó
március 14.	Városháza, Dél-Komárom	J. Brahms: Magyar táncok ének-zenei előadása a dél-komáromi Vox Femina és a Kamarazenekar közreműködésével
március 15.	Klapka tér, Komárom	Nemzeti ünnep
április 1.	Tiszti pavilon, Komárom	Ünnepi hangverseny Komárom várossá nyilvánításának 750. évfordulóján
április 21.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Emlékhangverseny J.S. Bach és G.F. Händel születésének 330. évfordulója alkalmából
április 23.	Talentum Művészeti Alapiskola, Dunaszerdahely	A XXIV. Dunaszerdahelyi Zenei Napok, J.Brahms: Magyar táncok ének,- és zenekarra
május 31.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Ünnepi hangverseny a CONCORDIA Vegyeskar megalakulásának 35. évfordu- lója alkalmából
június 22.	Katolikus templom, Pozsonyeperjes	Eperfesztivál, Ünnepi szentmise, koncert
augusztus 19.	Dunamocs a helyi katolikus templom kertje	A Szent István-napi ünnepség keretén belül a lengyel-magyar barátság szimbólumaként számon tartott körme- neti zászló újraszentelése, szentmise

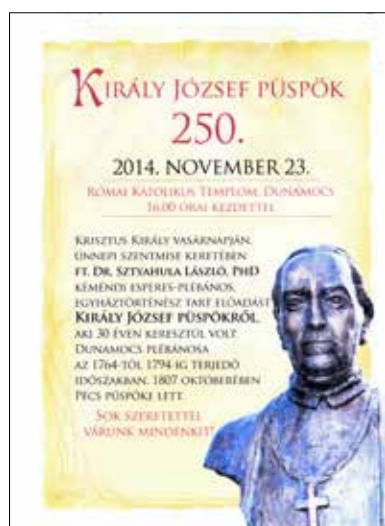

Szinkópa Vegyeskari Találkozó, BMC,
Budapest, 2015

Kéménd, az ünnepi szentmise után, 2014

Dátum	Helyszín	Esemény
szeptember 12.	Katolikus temető, Komárom	Novák András kórustársunk temetése
szeptember 26.	Nyitra megye, Nagytapolcsány	Szlovákiai Felnőtt Kórusok Kerületi Versenye
október 6.	Klapka tér, Komárom	Aradi vértanúk emléknapja
október 11.	Szent András-templom, Komárom	Városmisszió Komáromban
október 17.	FUGA Kultúrközpont, Kassa	CeSuDoZ, a Szlovákiai Felnőtt Kórusok Országos Versenye
október 18.	Premontrei templom, Kassa	Magyar nyelvű szentmise
október 23.	Jézus Szíve templom, Komárom	1956 emléke, Schubert-mise
november 14.	Városi Művelődési Ház, Rimaszombat	VI. Gömöri Kórustalálkozó
november 15.	Szentmise, Rimaszombat	Keresztelő Szent János-templom
november 21.	Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium, Budapest	Kodály Zoltán VII. Magyar Kórusverseny
december 20.	Református templom, Dél-Komárom	Adventi karácsonyi zenés áhitat

A dunamocsi templom kórusán Pfeiferlik Lajos, Pfeiferlik Tamás és Stubendek István, 2014-ben

Dunamocs, a szentmise után – kultúrházi gombkiállítás

2016

Dátum	Helyszín	Esemény
január 23.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Magyar Kultúra Napja
március 15.	Klapka tér, Komárom	Nemzeti ünnep
április 9.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Szlovákiai Civil Becsületrend
április 30.	Lehár tér, Komárom	Lehár szobor megkoszorúzása
április 30.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Viva la Musica koncert
május .1	Centrál-tér, Komárom	Flashmob – Karai: Estéli nótázás
május 8.	Szent Anna kápolna, Komárom	Mária Rádiós évfordulós szentmise
május 21.	Bad Deutsch-Altenburg -Németóvár, Ausztria	Szentmise a Boldogságos Szűz Mária plébániatemplomban és Szent István mellszobrának leleplezése
június 4.	Királyi vár, Budapest	Kórushangverseny az Országos Széchényi Könyvtárban
július 2.	Katolikus templom, Dunamocs	Ünnepi szentmise

Dátum	Helyszín	Esemény
augusztus 20.	Szent István-szobor, Komárom	Szent István-ünnepség
szeptember 24.	Szent András-templom, Komárom	Emléktábla avatása a beneši törvények miatt meghurcolt felvidéki magyarság emlékére
október 2.	Szent Erzsébet-templomban, Weissenfels, Németország	Szentmise – Beliczay Gyula: F-dúr mise
október 3.	Kultúrház, Weissenfels, Németország	Ünnepi koncert
október 6.	Klapka tér, Komárom	Aradi vértanúk emléknapja
október 17.	Duna Menti Múzeum, Komárom	1956 emlékezete
október 23.	Jézus Szíve Templom, Dél-Komárom	Az 1956-os forradalom 60. évfordulóján szentmise és hangverseny
november 5.	Szlovák Rádió Nagy Koncertterme, Pozsony	EPOCHÉ Kórushangverseny Németh-Samorinsky István születésének 120., Szíjjártó Jenő halálának 30. és Rajter Lajos születésének 110. évfordulója tiszteletére
november 29.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Mozart-est
december 18.	Református templom, Dél-Komárom	Karácsonyi koncert

Bad Deutsch-Altenburg-Németóvár, Ausztria,
Szent István szoboravató, 2016

A Szent István szobor
alkotója a marosvásárhelyi
Hunyadi László

2017

Dátum	Helyszín	Esemény
március 5.	Szent András-templom, Komárom	I. Kodály nyomában hangversenysorozat, emlékmise Kodály Zoltán halálának 50. évf. tiszteletére
március 15.	Klapka tér, Komárom	Az 1848 forradalom emlékezete
március 15.	Tiszti pavilon, Komárom	II. Kodály nyomában hangversenysorozat
április 2.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Szlovákiai Civil Becsületrend
április 14.	Református templom, Komárom	Nagypénteki istentisztelet
április 14.	Szent András-templom, Komárom	Nagypénteki szertartás
április 28.	Duna Menti Múzeum, Komárom	III. Kodály nyomában – hangversenysorozat
május 27.	Kultúrház, Galánta	XVII. Kodály Napok – kórusverseny
május 28.	Kultúrház, Galánta	XVII. Kodály Napok – gála, eredményhirdetés
július 1.	Katolikus templom, Dunamocs	Ünnepi szentmise
augusztus 5.	Szent István-templom, Dél-Komárom	Gyökér Lajos András kórustársunk és felesége, Lovász Cecilia hálaadó szentmiséje 50 éves házassági évf. alkalmából
augusztus 19.	Székelyudvarhely, Bögöz	Erdélyi körút, Szent István-napi ünnepség
augusztus 20.	Katolikus templom Bögöz, Erdély	Ünnepi szentmise
augusztus 20.	Református templom, Bögöz, Erdély	Ünnepi istentisztelet
szeptember 2.	Szabadtéri színpad, Marcelháza	Bajuszfesztivál
szeptember 10.	Katolikus templom, Karva	Búcsúi szentmise
szeptember 23.	Kultúrház, Nagyatapolcsány	Felnőtt Kórusok Kerületi Versenye

Dátum	Helyszín	Esemény
szepember 24.	Református templom, Komárom	Reformáció 500, Istentisztelet
szepember 30.	Jézus Szíve Nagy-templom, Dél-Komárom	Kodály-émlékhangverseny születésének 135. évfordulója tiszteletére
október 1.	Tiszti pavilon, Komárom	Kodály nyomában- Hangversenysorozat, Zenei Világnap
október 13.	Duna Palota, Budapest	Ünnepi hangverseny
október 21.	Igló	Viva il canto, Országos Kórusverseny
október 27.	Református templom, Komárom	Reformáció 500 Ünnepi hangverseny
október 28.	Szent András-templom, Komárom	Harmonia Sacra Danubiana
november 23.	Katolikus temető, Komárom	Benkő Annamária kórustársunk férjének temetése
december 3.	Szent András-templom, Komárom	Szentmise, oltárszentelés

2018

Dátum	Helyszín	Esemény
február 18.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Magyar Széppróza Napja
március 15.	Klapka tér, Komárom	Az1848/49 forradalom emlékezete
március 19.	Csemadok Komárom	Könyvbemutató, Ittészné Kövendi Kata: Kodály Zoltán nyomában Budapesten
április 14.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Szlovákiai Civil Becsületrend átadása
április 22.	Szent András-bazilika, Komárom	Szent András-templom bazilikává nyilvánítása, basilica minor rangot nyeri el a templom
április 23.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Komolyzenei koncert
április 29.	Szent András-bazilika, Komárom	Az I. világháború komáromi áldozatainak emlékére

Dátum	Helyszín	Esemény
május 27.	Tiszti pavilon, Komárom	Pro Probitate-díj
június 2.	Vár, Siklós	I. Tenkes Kórusfesztivál
június 3.	Lyceum templom, Pécs	Szentmise
június 9.	Széna tér, Komárom	Semmelweis Ignác szobrának felavatása
június 27.	Szent László-kápolna, Pozsony	Tisztelet Szent László királynak
július 1.	Klapka tér, Komárom	Lehár Gasztro-, és Zenei Fesztivál
szeptember 15.	Vár tér, Komárom	Egressy Béni szobrának avatása
szeptember 29.	Református temető, Komárom	Kiss Péntek József temetése
szeptember 30.	Református templom, Komárom	Ünnepi istentisztelet – 230 éves a református templom
október 6.	Kultúrház, Colleferro, Olaszország	Komolyzenei koncert – Rossini-est
október 7.	Szent Péter-Bazilika, Vatikán	Vasárnapi ünnepi szentmise a Szent József-oltárnál a bazilikában
október 13.	Szlovák Rádió koncertterme, Pozsony	90 éves a Pátria Rádió
október 20.	Szent András-bazilika, Komárom	Emlékhangverseny az I. világháború befejezésének 100. évfordulója alkalmából
november 5.	Jókai mozi, Dél-Komárom	Emlékhangverseny Komárom újraegyesítésének 80. évfordulója alkalmából
november 10.	Városi Művelődési Központ, Komárom	„Énekelj Szlovákia 2018”, Dél-Szlovákia énekkarainak koncertje, szlovákiai zeneszerzők művei
november 18.	Budapest	Kodály Zoltán VIII. Magyar Kórusverseny
december 9.	Református templom, Bécs	Karácsonyi hangverseny

Concordia Chorus Polgári Társulás
Občianske združenie Concordia Chorus

EMLÉKHANGVERSENY PAMIATKOVÝ KONCERT

az I. világháború befejezésének 100. évfordulója alkalmából
pri príležitosti 100. výročia ukončenia I. svetovej vojny

2018. október 20. – 20. október 2018
Szent András-bazilika – Bazilika sv. Ondreja
15.30
Komárom – Komárno

Beliczay Gyula:
F-dúr mise op. 50
Gabriel Fauré:
Messe de requiem op. 48

Közreműködnek – Účinkujú

MÁV SZIMFONIKUS ZENEKAR, Budapest

CONCORDIA VEGYESKAR, Komárom

GYŐRI PEDAGÓGUS ÉNEKKAR

PALESTRINA KÓRUS, Győr

karmazs – dirigent: KATONA TIBOR

Szólisták - Sólisti

BECSE SZABÓ ILONA

ENDRÉSZ FERENC

Vezényel - Diriguje

STUBENDEK ISTVÁN

S finančnou podporou Fondu na podporu kultúry národnostných menšín 2018

2019

Dátum	Helyszín	Esemény
február 21.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Koszorúzás és hangverseny Bartók Béla 1924. február 5-i komáromi koncertjének tiszteletére
március 15.	Klapka tér, Komárom	1848-49-es forradalom emlékezete
március 19.	Zeneiskola koncertterme, Komárom	Bach-fesztivál
március 31.	Református temető Komárom	Keszegh István, volt kórustagunk temetése
április 5.	Városi Művelődési Központ, Komárom	XVIII. Vox Humana
április 13.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Szlovákiai Civil Becsületrend ünnepe
április 26.	Duna Menti Múzeum, Komárom	Komáromi csata emléke
április 28.	Tiszti pavilon, Komárom	70 éves a Csemadok
május 11.	Kultúrház, Zselíz	Kórusfesztivál Szíjjártó Jenő születésének 100. évf. tiszteletére
június 1.	Palotanegyed, Budapest	VII. Kórusok Éjszakája
június 28-30.	Pat	Kórustábor
július 22.	Duna Menti Múzeum, Komárom	A Szolnoki TV felvétele – Himnusz, Szózat, Klapka-induló
augusztus 29.	Dignano, Horvátország	38. CHORUS INSIDE Kórustalálkozó
augusztus 30.	Szent Efrém-templom, Rovinj, Horvátország	38. CHORUS INSIDE nyitóhangverseny
augusztus 31.	ADRIS Hangversenytér Rovinj, Horvátország	38. CHORUS INSIDE Nemzetközi Kórusverseny
szeptember 1.	Ferences templom, Rovinj, Horvátország	Vasárnapi szentmise
szeptember 2.	Velence, St. Giorgio Maggiore-templom, Olaszország	38. CHORUS INSIDE, záróhangverseny
október 6.	Klapka tér, Komárom	Aradi vértanúk emléknapja

Dátum	Helyszín	Esemény
október 19.	Szent András bazilika, Komárom	Koncert a MÁV Szimfonikusokkal
október 23.	Jézus Szíve templom, Dél-Komárom	1956-os forradalom emléknapja
november 16.	Városi Művelődési Központ, Komárom	HARMÓNIA életmű díjátadó, hangverseny
december 1.	Katolikus templom, Nagycétény	Tárjuk ki szívünket – Adventi koncert

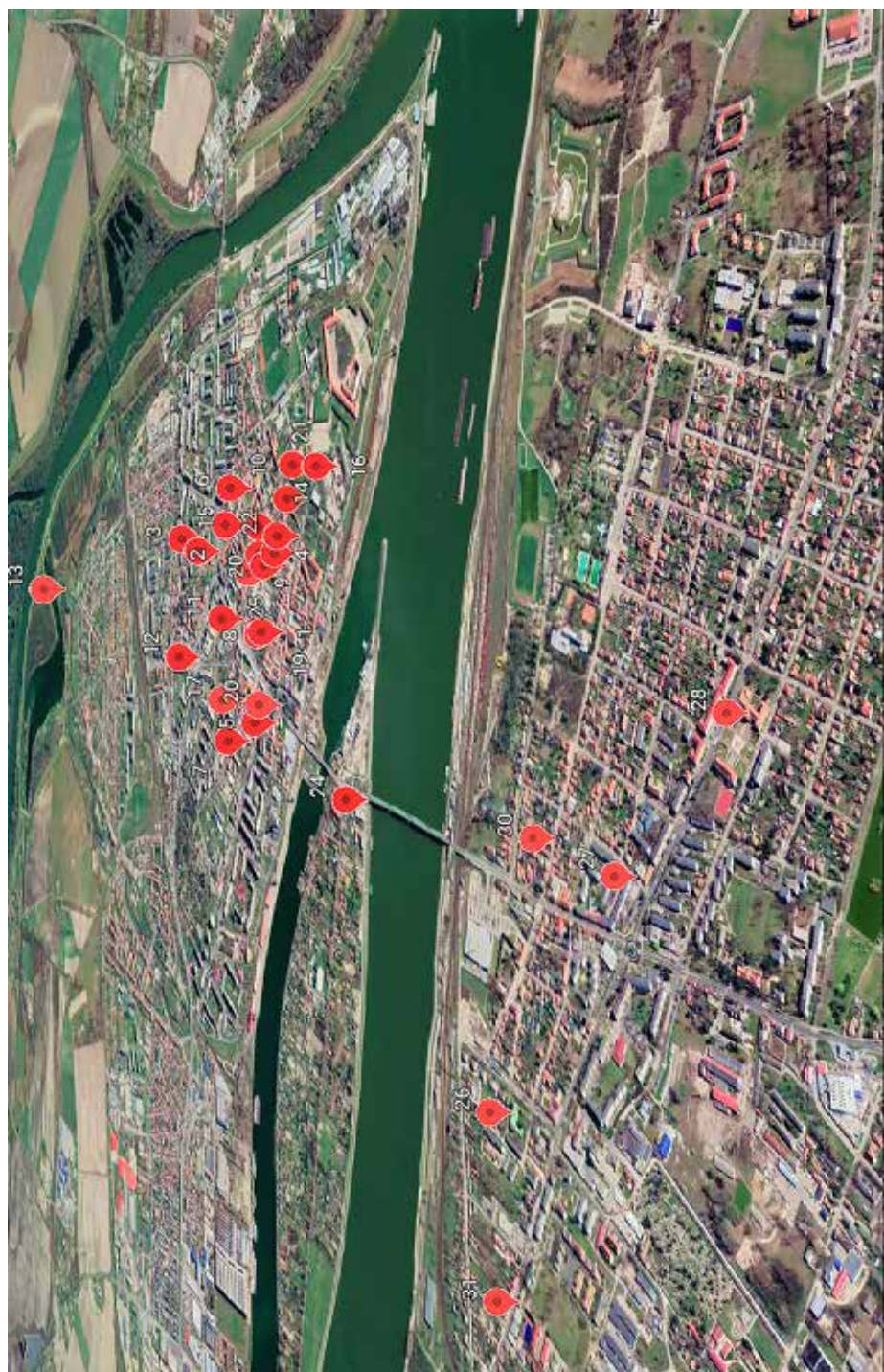

XVIII. Vox Humana Kórusfesztivál, együtt a Gaudium Kórusral a Tiszti pavilon dísztermében

2020

Dátum	Helyszín	Esemény
január 26.	Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium, Budapest	KÓTA-DÍJ
május 26.	Szent András-bazilika, Komárom	Az énekkar megalakulásának 40. évfordulója, szentmise
június 4.	Trianon emlékoszlop a Református Kollégium udvarán, Komárom	A trianoni békediktátum 100. évfordulója
augusztus 28.-30.	A Szlovák Vízgazdálkodási Vállalat üdülője, Pat	Kórustábor
szeptember 26.	Újvár, lőporraktár, Komárom	Magyar Közösség Pártja járási konferenciája

Fellépéseink, énekléseink, énekes szolgálataink színhelyei a világban

Komárom

Templomok

- 1 **Szent András-bazilika**
- 2 **Református templom**
- 3 Szent Rozália-templom
- 4 Szent Anna-kápolna
- 5 Görög keleti ortodox templom
- 6 Katona templom
- 7 Kis zsinagóga

Középületek

- 8 Kultúrpalota
- 9 **Tiszti pavilon**
- 10 Városi Művelődési Központ
- 11 Szakszervezetek Háza (Matica slovenská)
- 12 Komáromi Jókai Színház
- 13 Bástya Színház
- 14 Művészeti Alapiskola
- 15 Csemadok székház
- 16 Selye János Egyetem díszterme
- 17 Selye János Gimnázium díszterme

Szobrok

- 18 **Klapka-szobor**
- 19 **Jókai-szobor**
- 20 Lehár-szobor Dél - Komárom
- 21 Egressy Béni-szobor
- 22 Aradi vértanúk emlékoszlópa
- 23 Az 1965-ös árvíz emlékhelye

Szabadtéri helyszínek

- 24 **Erzsébet híd**
- 25 Európa udvar

Dél-Komárom

- 26 **Jézus Szíve templom**
- 27 **Református templom**
- 28 Városháza
- 29 Monostori erőd
- 30 Jókai mozi
- 31 Egressy Béni Alapfokú Művészeti Iskola

Budapest

Európa

[A térképeket Kelemen István kórustagunk készítette]

XI. „Forr a világ bús tengere, ó magyar!”

Kodály Zoltán-Berzsenyi Dániel:
A magyarokhoz (1936)
Vegyeskarok EMB 1972, 282.o.

A KÓRUSTAGSÁG

Az előzőekben érzékeltetett eredmények és a fellépések a lelkes kórustagok munkája nélkül nem valósulhatott volna meg. Az alábbiakban olvashatók szókártyák szerint az énekkar valaha volt tagjainak nevei. Természetesen egyidejűleg valamennyien nem énekeltek a kórusban, a létszám jellemzően 35–45 fő között volt.

Karnagy

STUBENDEK ISTVÁN
alapító karnagy

ALAPÍTÓTAGOK, AKIK MA IS A KÓRUSBAN ÉNEKELNEK

HORNÁČEK (BEKE) KATALIN, MÁCZA MIHÁLY, STUBENDEK LÁSZLÓ

KÓRUSELNŐKÖK A KEZDETEKTŐL

Bajnok István †
Kelemen István
Pócs Erzsébet

Mácza Mihály
Thoma László

Weszelovszky Gábor †
Pfeiferlik Tamás

AZ ÉNEKKAR EGYKORI KÓRUSTAGJAI

Szoprán

Acsay Henrietta
Bacskor Éva
Bajnok Ilona
Bakos Anita
Bakos Melinda
Bankó Anna
Bartalos Zsanett
Bartal Éva Tímea
Benkő Rebeka
Bognár Hajnalka
Bombicz Melinda
Borbély Zsuzsanna
Bujna Teréz
Csiba Zsuzsanna
Dávid Ildikó
Dick Éva
Domonkos Denisa †
Farkas Páll Beáta
Fehérné Molnár Virág

Ficza Mária
Gaál Enikő
Győri Éva
Hajabács Veronika
Holocsy Katalin
Holocsy Krisztina
Hegedűs Margit
Horváth Irén
Kalmár Beáta
Keresztes Piroska †
Keszegh Júlia
Kiss Zsuzsanna †
Kláriss Annamária
Klinkó Fanny
Kristóf Réka
Kušnier Ágota
Lalincz Melinda
László Zsuzsanna
Lohner Mónika

Mácza Sára
Magyarics Arianna
Maitz Éva
Mikolai Margit †
Molnár Angelika
Mórocz Katalin
Nagy Elena
id. Németh Éva †
Ollé Ágnes
Orsovics Yvette
Osváth Anikó
Pálincás Márta
Papp Irén †
Pásztor Tímea
Rácz Györgyi
Radi Bernadett
Sebők Éva
Stubendek Katalin
Stubendek Piroska

Szabó Franciska
Szabó Ilona
Székely Brigitta †
Székely Márta
Szigeti Sarolta
Szilancsik Margit
Thoma Judit
Tóth Júlia
Török Ágota
Török Ida
Uram Veronika †
Varsányi Zsuzsanna
Vida Andrea
Viola Tímea
Virágh Ilona
Vitálos Krisztina

Alt

Anda Rózsa	Ihász Beatrix	Leszko Adrianna	Svarba Klára
Bajcsi Márta	Jankó Mónika	Malkowszky Emőke	Szép Erzsébet
Bíró Ilona	Juhász Márta	Mészáros Renáta	Tamási Csilla
Brúder Margit	Kallós Ilona	Mišovič Szilvia	Tóth Réka
Chalivopulu Dóra	Kaszás Margit	Morvay Edit	Tóth Szilvia
Dikasz Erzsébet	Kicsindi Teréz	Németh Erzsébet †	Vágó Gyöngyi
Gerhát Anita	Kiss Irén	Pažitná Krisztína	Veres Irma †
Gogola Erzsébet	Kláriss Adrianna	Pekarik Mária	Vetterné Bagócsi
Gogola Veronika	Kosztolányi Júlia †	Pintér Anna	Adrianna
György Erzsébet	Kürthy Éva	Rácz Ilona	
Horváth Klára	László Ágnes	Rácz Márta	

Tenor

Alföldi József	Jády Gábor †	Pénzes Zoltán	Tóth László
Balogh László	Kossa János	Plachý László †	Ujj Ernő
Bartakovics István †	László Miklós †	Szép Rudolf	Vajda Imre
Cséplő László †	Lehotkai Zsolt	Szedér Béla	Zernovác Géza †
Csizi László †	Leszko Zsolt	Szolga József	Zsákovics László
Döme Sándor	Nagy László	Takács Béla	Zsapka József †
Gál László	Oláh Gábor	Tárnok Béla	
Hubert Kálmán	Pásztor István	Tok Béla †	

Basszus

Ambrus Ferenc	Forró Attila	Nagy János László †	Széplaki Norbert
Bajnok István †	Glič Konstantín	Novák András †	Szűcs Sándor †
Básti Sándor †	Grassl Ferdinánd	Pasztoralisz Tamás	Takács Mihály
Bathó János	Kerekes József †	Szabó Béla †	Takács Róbert
Brinzik László	Mórocz Dezső †	Szakál Imre	Weszelovszky Gábor †

Hangszeres kísérők 1980-tól

Bakos Márta, Csehi Ágota, Kalmár Zsuzsanna, Kisjakab Jozef, Krasznai Gáspár, Lohner Mónika, Mihályová Mária, Nagy István, Pálincás Andrassy Zsuzsanna, Prágay Marianna, Szabó Imre, Ternóczky István, Vadász Attila

A teljesség igénye nélkül az utóbbi 20 évben a kórust vezényelték

Janda Iván, Medveczky Ádám, Medveczky Szabolcs, Nagy Erika, Orsovics Yvette, Pfeiferlik Annamária, Szíjjártó Albertina, id. Sapszon Ferenc, Szabó Ferenc, Vass Lajos

AZ ÉNEKKAR VEZETŐSÉGE A JUBILEUMI 40. ÉVBEN

Bajnok Éva , alelnök	Németh Éva , kottatáros
Bakos Márta , szólamvezető	Pfeiferlik Erzsébet , pénztáros
Csengel Mónika , gazdasági vezető	Pócs Erzsébet , elnök
Fülöp István , ügyintéző	Stubendek István , karnagy
Gaál Ida , krónikás	Stubendek László , ügyintéző
Hajabács Andrea , weboldal-kezelő	Szalay Szilvia , szólamvezető

KÓRUSTAGOK 2020-BAN ÉS A BELÉPÉS ÉVE

Szoprán

Bajnok Éva	2012	Nagy Erika	2000
Bese Irén	1994	Pásztor Éva	2011
Galo Lukács Tímea	2017	Pfeiferlik Annamária	1992
Hausleitner Franciska	2019	Pócs Erzsébet	1998
Kiss Gabriella	2003	Stubendek Noémi	2020
Kocsis Ágota	1995	Szalay Szilvia	1981
Maitz Klára	1989	Zsákovics Zsuzsanna	1996

Alt

Alföldi Éva	2017	Križan Irén	2006
Bakos Márta	1989	Németh Éva	1985
Benkő Annamária	1992	Petőcz Katalin	1987
Czifra Éva	2020	Pfeiferlik Erzsébet	1987
Čupková Katarína	2007	Pfeiferlik Regina	1995
Florea Anna	2019	Sipos Anna	2017
Gaál Ida	2003	Slavík Erzsébet	1985
Hajabács Andrea	1992	Stubendek Anna	1998
Hornáček Katalin	1980	Thoma Olga	2007

Tenor

Gyökér Lajos	1995	Pfeiferlik Lajos	1992
Kelemen István	1984	Pfeiferlik Tamás	1995
Király Attila	2013	Stubendek László	1980

Basszus

Antal Csaba	2015	Nagy Péter	2019
Fülöp István	1989	Takács Péter	1988
Mácza Mihály	1980	Thoma László	2000

**Az énekkar tagságában több családtag együtt énekelt
és jelenleg is énekel. Az alábbiakban mutatjuk be Öket:**

Bajnok István

Bajnok Ilona, István felesége

Bajnok Éva, István és Ilona leánya

Bakos Márta

Bakos Melinda, Márta leánya

Bakos Anita, Márta leánya

Maitz Klára

Rácz Györgyi, Klára húga

Maitz Éva, Klára és Györgyi sógornője

Maitz Miklós, Éva fia

Mácza Mihály

Mácza Sára, Mihály leánya

Id. Németh Éva

ifj. **Németh Éva**, Éva leánya

Pásztor István

Pásztor Éva, István leánya

Pfeiferlik Erzsébet

Pfeiferlik Lajos, Erzsébet fia

Pfeiferlik (Hajabács) Annamária,

Lajos felesége

Pfeiferlik Tamás, Erzsébet fia

Pfeiferlik (Grassl) Regina, Tamás felesége

Hajabács (Pfeiferlik) Annamária

Hajabács Veronika, Annamária testvére

Grassl (Pfeiferlik) Regina

Grassl Ferdinánd, Regina testvére

Stubendek István

Stubendek Anna, István felesége

Stubendek Katalin, István és Anna leánya

Stubendek Annamária (Benkő), István és

Anna leánya

Benkő (Stubendek) Annamária

Benkő Rebeka, Annamária leánya

Stubendek László, István testvére

Stubendek Piroska, László leánya

Takács Péter

Takács Mihály, Péter testvére

Thoma László

Thoma Lászlóné Olga,

László felesége

Thoma Judit, László és Olga

unokahúga

Zsákovics László

Zsákovics Zsuzsanna, László felesége

Domonkos Denisa

Bartalos Zsanett, Denisa testvére

Rácz Ilona

Rácz Márta, Ilona unokahúga

Mórocz Katalin, Ilona unokahúga

Sebők Éva

Sebők András, Éva fia

Török Ida

Török Ágota, Ida testvére

Gogola Veronika

Gogola Erzsébet, Veronika testvére

Leszkó Adrianna

Leszkó Zsolt, Adrianna férje

Holocsy Krisztina

Holocsy Katalin, Krisztina testvére

Anda Rozália (Kristóf)

Kristóf Réka, Rozália leánya

Veres Irma

Hegedűs Margit, Irma testvére

László Miklós

László Zsuzsanna, Miklós leánya

László Ágnes, Miklós leánya

Stubendek István

Pásztor Éva

Pfeiferlik Annamária

Mácza Mihály

Szalay Szilvia

Pfeiferlik Lajos

Benkő Annamária

40

Galo Lukács Tímea

Bakos Márta

Grassl Ferdinánd

Pócs Erzsébet

Zsákovics Zsuzsanna

Németh Éva

Hajabács Andrea

Hornáček Katalin

Takács Péter

Stubendek Noémi

Szakál Imre

Alföldi Éva

Czifra Éva

Pfeiferlik Regina

Nagy Péter

1980–2020

Pfeiferlik Tamás

Thoma Olga

Katarína Čupková

Gyökér Lajos

Bese Irén

Stubendek László

Gaál Ida

Pfeiferlik Erzsébet

Stubendek Anna

Kelemen István

Florea Anna

Sipos Anna

Križan Irén

Thoma László

Kiss Gabriella

Hausleitner Franciska

Slavik Erzsébet

Király Attila

Nagy Erika

Bajnok Éva

Maitz Klára

Fülöp István

A kórus által énekelt művek jegyzéke

Szakrális művek / a capella

1	Bach, Johann Sebastian	Choral / Wachet auf, ruft uns die Stimme
2	Bach, Johann Sebastian	Choral / Vater unser im Himmelreich
3	Bach, Johann Sebastian	Choral / Wenn ich einmal soll scheiden
4	Bárdos Lajos	Aeterne Rex
5	Bárdos Lajos	Boldogasszony
6	Bárdos Lajos	Nyújtsd ki mennyből
7	Bárdos Lajos	Popule meus
8	Bárdos Lajos	Cantemus
9	Casals, Pau	O vos omnes
10	Černohorský, B. M.	Praecatus est Moyses (Fúga)
11	Czemiczky Miklós	Ave Maria
12	Czemiczky Miklós	Pater noster
13	De Marzi, Giuseppe	Signore delle cime
14	Duruflé, Maurice	Ubi caritas
15	Eszterházy Pál	Veni creator Spiritus
16	Gruber, Franz	Csendes éj / Stille Nacht
17	Gallus, Jacobus	Duo Seraphim
18	Halmos László	Ecce sacerdos magnus
19	Halmos László	Jubilate
20	Halmos László	Magnificat
21	Halmos László	Minden földek, Istent dicsérjétek!
22	Haydn, Franz Joseph	Hálaének
23	Händel, Georg Friedrich	Canticorum iubilo
24	Hrušovský, Ivan	Žalm 23
25	Juyub Baek	The Lords Prayer
26	Karai József	Alleluja
27	Karai József	De profundis
28	Kodály Zoltán	A 121. genfi zsoltár
29	Kodály Zoltán	Adventi ének
30	Kodály Zoltán Bozóky-énekeskönyv, 1797	Ének Szent István királyhoz
31	Kodály Zoltán (Ján., 2. 13)	Jézus és a kufárok
32	Kodály Zoltán	Stabat mater
33	Laude italiana	Alta Trinita beata

34	Lukáš, Zdenek	Quis potest dicere
35	Monteverdi, Claudio	Cantane Domino
36	Mosonyi Mihály	Libera me Domine
37	Orbán György	Ave Maria
38	Palestrina, Giovanni Pierluigi da	Regina coeli
39	Philips, Peter	Ascendit Deus
40	Szőnyi Erzsébet	Ima alkonyi harangszóra
41	Thompson, Randall	Alleluja
42	Tóth Péter	Pénteki ima
43	Viadana, Lodovico da	Exsultate justi

Szакrális művek / hangszeres kísérettel

44	Bach, Johann Sebastian	Dona nobis pacem / h-moll mise
45	Bach, Johann Sebastian	Sicut locutus est
46	Beliczay Gyula	Ave Maria
47	Beliczay Gyula	F-dúr mise
48	Buxtehude, Dietrich	Kantate - In te Domini, speravi
49	Charpentier, Marc-Antoin	Te Deum
50	Fauré, Gabriel	Messe de Requiem
51	Franck, César	Panis angelicus
52	Halmos László	Karácsonyi mise
53	Händel, Georg Friedrich	Halleluja (Messiás)
54	Haydn, Franz Joseph	Harmoniemesse / Mass N.14 in B
55	Karai József	Ének Szent László királyhoz
56	Kocsár Miklós	Psallite Deo
57	Kodály Zoltán	A 114. genfi zsoltár
58	Kodály Zoltán	Magyar mise
59	Kodály Zoltán	Pange lingua
60	Liszt Ferenc	Ave Maria in A
61	Liszt Ferenc	Ave Maria in D
62	Liszt Ferenc	Cantantibus organis
63	Liszt Ferenc	Credo / Koronázási mise
64	Liszt Ferenc	O salutaris hostia
65	Mozart, Wolfgang Amadeus	Ave verum corpus
66	Mozart, Wolfgang Amadeus	Krönungsmesse C-dur W 317

67	Mozart, Wolfgang Amadeus	Missa brevis in D KV 65
68	Mozart, Wolfgang Amadeus	Orgelsolo-Messe K 259
69	Németh-Samorinsky István	Pater noster
70	Schubert, Franz	Messe in G-dur D-167
71	Vass Lajos	Az Úr énnékem, őriző pásztorom 23. zsoltár
72	Vivaldi, Antonio	Gloria D-dur

Világi művek / a capella

73	Bach, Johann Sebastian – B. Williams	Air (átirat)
74	Bach, Johann Sebastian	Bourré (átirat)
75	Banchieri, Adriano	Contraponto bestiale alla mente
76	Bárdos Lajos – Vargha Károly	Láng és fény
77	Bárdos Lajos – Márkus Miklós	Tábortűznél
78	Bárdos Lajos	Dana-dana
79	Bárdos Lajos	Édesanyámhoz
80	Bárdos Lajos	Első népdalrapszódia
81	Bárdos Lajos	Patkóéknál
82	Bárdos Lajos	Pod lipkou
83	Bárdos Lajos	Pozsony mellett
84	Bárdos Lajos	Régi táncdal
85	Bárdos Lajos	Széles a Duna
86	Bárdos Lajos	Tiszai dallamok
87	Czemiczky Miklós – Petőfi Sándor	Est
88	Dobi Géza	Három a tánc
89	Dowland, John – Huszár Klára fordítása	Now, o now I needs / Búcsú
90	Eben, Petr	Až já pojedu
91	Egressy Béni – Petőfi Sándor	Nemzeti dal
92	Egressy Béni – Thaly Kálmán	Klapka-induló
93	Egressy Béni – Vörösmarty Mihály	Szózat
94	Erkel Ferenc – Kölcsey Ferenc	Himnusz

95	Erkel Ferenc – Vörösmarty Mihály	Szózat
96	Farkas Ferenc – Petőfi Sándor	Felhők /Elvándorol a madár...Odanézzetek!/
97	Farkas Ferenc	Göcseji madrigál
98	Farkas Ferenc	Pataki diákdalok
99	Ferenczy, Oto – Žáry Štefan	Volanie
100	Ferenczy, Oto	Verbunk
101	Friderici, Daniel – Szabó Miklós	Baráti kör
102	Gárdonyi Zsolt – Kádár Zsolt	Magyar ének
103	Gastoldi, Giovanni – Szabó Miklós	Csónakos ének
104	Giardini, Felize	Viva tutte le vezzose / Éljenek a víg nők
105	Gyöngyösi Levente – Petőfi Sándor	Ha én kedvesemről gondolkodom
106	Hrušovský, Ivan	Ked ja pôjdem
107	Janda Ivan – Gyurcsó István	Jelige
108	Kocsár Miklós	Forintos nóták
109	Kodály Zoltán – Berzsenyi Dániel	A magyarokhoz
110	Kodály Zoltán – Jankovics Ferenc	Jelige
111	Kodály Zoltán – Vargha Károly	A szép énekszó műzsájához
112	Kodály Zoltán – Virágh Benedek	Békesség-óhajtás
113	Kodály Zoltán – Vörösmarty Mihály	Liszt Ferenchez
114	Kodály Zoltán – Weöres Sándor	Öregek
115	Kodály Zoltán – Vargha Károly	Cohors generosa / Régi magyar diákköszöntő, 1777
116	Kodály Zoltán	Esti dal
117	Kodály Zoltán – Ady Endre	Fölszállott a páva
118	Kodály Zoltán	Gömöri dal
119	Kodály Zoltán	Köszöntő / Nagyszalonta
120	Kodály Zoltán	Mátrai képek

121	Kodály Zoltán	Sík Sándor Te Deuma
122	Kodály Zoltán	Székely keserves
123	Kodály Zoltán – Balassi Bálint	Szép könyörgés
124	Kodály Zoltán – Petőfi Sándor	A magyar nemzet
125	Kodály Zoltán – Petőfi Sándor	A székelyekhez
126	Lasso, Orlando di	A visszhang
127	Lasso, Orlando di	Zsoldos szerenád
128	Ligeti György	Kállai kettős
129	Marenzio, Luca	Scaldava il sol
130	Müller-Taube, Erdmuthe	Weissenfels
131	Németh-Samorinsky István – Gyurcsó István	Nyugtalan ének
132	Németh-Samorinsky István – Kulcsár Tibor	Tavaszi - köszöntő
133	Orbán György – Bornemissza Péter	Szabad-é
134	Orbán György	Magyari népdal
135	Orbán György	Mundi renovatio
136	Pongrácz Zoltán – Gyurcsó István	Biztató
137	Petrovics Emil – Németh Tibor	Játszik a szél
138	Rajter Lajos	Ünnepi ének
139	Rajter Lajos	Mátyusföldi népdalcsozor
140	Rossini, Gioacchino	Toast pour le nouvel an
141	Schmidt Viktor – Borka Géza	Óda
142	Suchoň, Eugen	Aká si mi krásna
143	Suchoň, Eugen	Hory, aj nížina
144	Szabados Béla – Papp –Váry Elemérné	Hiszek egy
145	Szűjjártó Jenő	Esti hangulat Zsérén
146	Szűjjártó Jenő	Magos a ruta
147	Szokolay Sándor	Ima rontás ellen
148	Tillai Aurél	Viva la musica!
149	Tóth Árpád	Éj
150	Tóth Árpád	Lélektől lélekig

151	Tormis, Veljo – Nádas Katalin	Tűz - szavak
152	Tóth Péter – Dsida Jenő	Lángok
153	Tóth Péter – Mechler Anna	Hálaének
154	Tóth Péter – Csontos Vilmos	Fáradt már a madár
155	Valach, Ján	Tancuj, tancuj
156	Vass Lajos – Jókai Mór	Jövendőlés
157	Vass Lajos – Ady Endre	Kis karácsonyi ének
158	Whitacre, Eric	Lux aurumque
159	Zámbó Jonatán	Este van már, késő este
160	Zsákovics László – Illyés Gyula	Üzeni az Úr
161	Zsákovics László – Kulcsár Ferenc	Készülődés
162	Zsákovics László – Borcsik Katalin	Zene-szerelem

Világi művek / hangszeres kísérettel

163	Bartók Béla	Štyri ľudové piesne / Négy szlovák népdal
164	Beethoven, Ludwig van	Ode an die Freude (IX. szimfónia – részlet)
165	Brahms, Johannes	Magyar táncok ének-, és zenekarra
166	Donizetti, Gaetano	Che interminabile andirivieni / Don Pasquale
167	Erkel Ferenc - Szabó Miklós	Éljen a haza!
168	Händel, Georg Friedrich	Ode for the Birthday of Queen Anne
169	Karai József – Vargha Károly	Áradj zene
170	Karai József	Estéli nótázás
171	Kodály Zoltán	Kállai kettős
172	Liszt Ferenc – Kerényi György	Magyar ünnepi dal
173	Rajter Lajos	Négy katonadal
174	Szíjjártó Jenő	Zoborvidéki lakodalmas
175	Tin, Chritopher	Baba Yetu
176	Vavrinecz Béla	Széles a Balaton
177	Verdi, Giuseppe	Rabszolgák kórusa

Népdalok, kánonok

Angoli Borbála – Arra gyere amörrre én – Fölmentem a szilvafára – Lányok fonják a lenszösz – Zöld erdőben a prücsök – Nem vagy leány nem vagy – Beteg asszony, fáradt legény – Összegyültek, összegyültek az izsapi lányok – Hogy ágyamból felkelék (Bartók-gyűjtések), Bartók Béla-Kodály Zoltán: Magyar népdalok – énekhangra, zongorakísérettel, Wahre Freundschaft, 1848/49-es népdalok

Egyházi énekek:

Missa de angelis – Gaudeamus omnes (Örvendezzünk) – Ó, Szent László király – Regis regum civis, ave – Szent László király, Istennek szolgája – Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát! – Tebenned bízunk eleitől fogva – Ó, Szent István, dicséressél – Csillagoknak Teremtője – Vár minket most egy tiszta szó – Krisztus Urunknak áldott születésén – Ó, jöjjetek hívek (Karai József feldolgozásai)

Díjak, elismerések¹

2010. november 20., Nagytapolcsány / Topoľčany

A Kerületi Kórusversenyen **Arany** koszorús minősítés.

2012. november 10., Csáb

Hajnalok Völgye 5. Kortárs Kórusfesztiválon **Közönség díj**.

2013. május 26., Budapest

A Mária Rádió I. Kórusversenyén **Arany** minősítés.

2013. június 16., Krakkó, Lengyelország

A 4. Cracovia Cantans nemzetközi kórusfesztiválon **kitüntető elismerő oklevél**

2015. szeptember 26., Nagytapolcsány / Topoľčany

A Nyitra megyei Kerületi Kórusversenyen **Arany** koszorú. Ez az eredmény feljogosította az énekkart a kassai országos versenyre.

2015. október 17., Kassa

CeSuDoZ Felnőtt Énekkarok Országos Versenye és Fesztiválja, Kassán **Arany** oklevél.

2015. november 22., Budapest

Kodály Zoltán VII. Magyar Kórusversenyen **Arany** diploma és karnagyi különdíj.

2017. szeptember 23., Nagytapolcsány / Topoľčany

Nyitra megye Kerületi Kórusversenyén **Arany** koszorú.

2017. október 21., Igló / Spišská Nová Ves

Viva el canto 2017 Felnőtt Énekkarok Országos Versenyén **Ezüst** koszorú.

2018. november 18., Budapest

A Kodály Zoltán VIII. Magyar Kórusversenyen **Arany** diploma.

¹ A Kodály Napokon elért eredményeket az évkönyv előző részeiben ismertettük

2019. augusztus 31., Rovinj, Horvátország

XXXVIII. INTERNATIONAL COMPETITION CHORUS INSIDE CROATIA kórusversenyen vegyeskari kategóriában **Arany** diploma.

Kitüntetések

2000. április 26., Észak-Komárom

Komárom város Önkormányzata a Concordia Vegyeskarnak a **PRO URBE KOMÁROM – CENA MESTA KOMÁRNA** díjat adományozza.

2014. április 26., Dél-Komárom

A Concordia Vegyeskar részére Komárom város kulturális életének területén végzett több éves kiemelkedő eredményességű, maradandó, egyetemes értékű és megbecsülést kiváltó tevékenységéért Komárom város Képviselő-testülete a **PRO URBE KOMÁROM** díjat adományozta.

2015. május 31., az énekkar 35. évfordulós jubileumi ünnepségén

A Pozsonyi Nemzeti Közművelődési Intézet (OSVETA) **Szent Gorazd-émlékérmét** adományozott a kórusnak a kóruszenében betöltött tevékenysége elismeréseképp.

2016. november 19., Nagykapos

Az Év Komolyzenei Szólistája, Kórusa vagy Zenekara kategóriában **HARMÓNIA Szlovákiai Magyar Zenei Díjat** kapott a kórus.

2020. január 26., Budapest

A Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége, a KÓTA Elnöksége **KÓTA-díjat** adományozott a kórus kategóriában a Concordia Vegyeskarnak, a magyar zenekultúra területén végzett kimagasló munkássága elismerésül.

Miért Kodály?

Kodályi útmutató nemcsak zenéről

Prodesse volo, non delectare – Használni akarok, nem gyönyörködtetni. (Közélet, vallomások, zeneélet, 294.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Az ovoda nemzetnevelő hivatása: a tudatalatti magyarság alapköveit lerakni. A magyar műveltség épületének mintegy földalatti alapfalait megépíteni. Ezek szilárdságától függ az épület tartóssága. (A zene mindenkié, Zene az ovodában, 75.old. Rádióelőadás, ZMV Bp.1940)

- Ha minket akkor effélékre (s meg egyre-másra) megtanítanak: be más életet teremthettünk volna ebben a kis országban! Így azokra marad, akik most kezdik tanulni, hogy nem sokat ér, ha magunknak dalolunk, szebb ha ketten összedalolnak. Aztán mind többen, százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben egyek lehetünk. Akkor mondjuk csak igazán: ÖRVENDJEN AZ EGÉSZ VILÁG! (Bicinia Hungarica I-IV, 1937-42, Első füzet, ZMV Bp.)

- Neveltünk zenei elitet is, de elfelejtettünk közönséget nevelni hozzá, melynek a zenei elit munkájára szüksége van. ...Ifjúságunk széles rétegei zeneileg vadon nőttek fel. ... Minden gyermeknek joga, hogy az iskola kezébe adja azt a kis kulcsot, amellyel, ha ő is akarja, bejut a zene csodakertjébe, s azzal egész élete értékét megsokszorozza. (A zene mindenkié, Vidéki város zeneélete, 57-58.old. ZMV Bp. 1954)

- Lassankint egyre világosabb lett a cél: a magyarságot zeneileg műveltté, a zeneileg művelt réteget magyarabbá tenni. (Közélet, vallomások, zeneélet, 164.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Minden teendőnk egyetlen szóban foglalható össze: nevelés. De kölcsönös. A magyar tömegeket közelebb kell hozni a magasabb művészi zenéhez. Ennek kizárólagos hívei pedig nem lehetnek itt elefántcsonttoronyban: tudomásul kell venniük, hogy van külön magyar zenei hagyomány, annak termékei éppoly tökéletesek a maguk nemében, éppoly tiszta és magas művészetet jelentenek, mint a nyugati zeneirodalmak. (A zene mindenkié, Zenei belmisszió 43.old. ZMV Bp. 1954)

- A nevelésnek oda kell törekednie, hogy ez a szó: „magyar vagyok” minél gazdagabb tartalmat, minél több életet, színt jelentsen mindenkinek egyénileg is, különben vajmi könnyen üres frázissá szárad. (A zene mindenkié, Énekes játékok 55.old. ZMV Bp. 1954)

- Magyaroknak magyarul zenélni: ez volt a célom. (Közélet, vallomások, zeneélet, 164.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

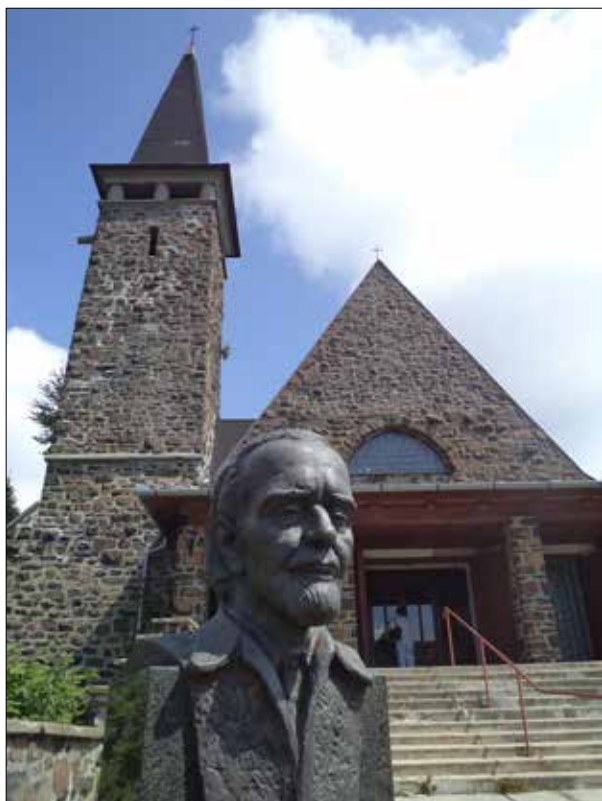
- Igenis ne sírva vigadjon a magyar! Ez nem örök változhatatlan karaktere, mint az oroszoknak a mélabú, a németeknek a szentimentalizmus. A magyarban, az igazi magyarban, aki a jövő Magyarországot megalkotja majd, életerő van. Sírhat vékonykeket, ha oka van rá. De be kell látnia: azzal semmire sem megy. Törölje már

le könnyeit, s ragadja két marokra a szerszámát, akár kardot, akár kapát nyomott kezébe a sors. Könnyekből ő nem él meg, legfeljebb a rá spekuláló nótaszerző. (Közélet, vallomások, zeneélet, 92.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Politikával sohasem foglalkoztam. ...Átvitt értelemben azonban politika volt minden taktus, amit írtam, minden népdal, amit feljegyeztem. És ugyan micsoda politika volt ez, ha nem a magyarság konzerválásának, lelki gazdagításának, funkciója az építésnek, újraélesztésnek politikája? (Közélet, vallomások, zeneélet, 65.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Ma a székely a legmagyarabb magyar és a magyar csak úgy lehet újra magyar, ha mennél székelyebbé tud válni. (A zene mindenkié, Mit akarok a régi székely dalokkal? 16.old. ZMV Bp. 1954)

- De Magyarország Európának is szerves része: annak hagyományaiban is benne kell élnie. Kelet és Nyugat ütközőpontján álló országnak, népnek élete célja csak az lehet, hogy mind a kettőhöz hozzátartozzék, ellentéteiket magában kibékítse, egybeolvassza. Ebből a szempontból értéktelen az a magyarság, amely nem európai, és számunkra értéktelen az európaiság, ha nem magyar is egyszersmind. (A zene mindenkié, Mi a magyar a zenében? 69.old. ZMV Bp. 1954)

- A magyar zene ügyének többet használ, aki Orlando di Lasso kétszólamú darabját elénekli, mintha bármily gyakran magyar, de rossz zeneszerző műveit énekli. (Közélet, vallomások, zeneélet, 416.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Ami megtartott Európában idáig, majd csak megtart ezután is. Mi lehet az? Nem az, amiben alkalmazkodtunk, hasonlókká lettünk környezetünkhöz, hanem amiben különböztünk tőle. Hisz, ha mindenben hasonlókká lettünk volna, eltűnt volna a magyarság. (A zene mindenkié, Juliánusz nyomában, 86.old. ZMV Bp.)

- Mi a népdal funkciója a nemzet életében? Az, hogy minden társadalmi réteget összekapcsoljon, közös nevezőre hozzon. ...A nemzeti kohézió egyik leghatalmasabb eszköze, mert közös alapon egyesíti a legkülönbözőbb rétegeket. (Közélet, vallomások, zeneélet, 107.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Népdalt csak úgy nem lehet írni, mint közmondást. Amint a közmondásban századok népi bölcsessége, megfigyelése, tapasztalata szűrődik le, úgy a dal-hagyományban sok század érzései tökéletesre csiszolt formákban élnek örök életet. Ezek a nemzet ősi igéi. (A zene mindenkié, Zene az ovodában 77.old. ZMV Bp. 1954)

- És amint az ékszer is csak holt kincs a láda fenekén, életet akkor kap, ha viselik: a népdal is mennél többeké lesz, annál nagyobb lesz világító és melegítő ereje. (A magyar népdal művészi jelentősége, A zene mindenkié, 18.old. ZMV Bp.)

- Egészen más viszonyban lesz a zenével, akinek már a nagypapja benne volt a városi énekkarban és benső lelki kapcsolatban élt a nagy zenei szellemek alkotásaival.

(A zene mindenkié, Vidéki város zeneélete, 57.old. ZMV Bp. 1954)

- Amatőrség nem vetélytárs, hanem munkatárs a hivatásos művésznek. Az igazi amatőr, aki csak abban különbözik a művésztől, hogy nem hangszeréből él, és kondícióját nem tartja naponta „hangversenyképes” állapotban, de ízlése kiművelt és ítélete biztos. Áldásos működés, éppoly munkása a kultúrának. ...Ezért fejlett amatőrség nélkül nincs igazi zeneélet sehol. (Közélet, vallomások, zeneélet, 233-234.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Zenei belmisszió... De mi az oka, hogy ennyien kívülrekedtek a zene templomán, mialatt benn a hívek csekély serege lézeng? Valami elállja az utat. 1) a zenei analfabetizmus 2) az ennek kiszolgálására siető alacsonyrendű mulattató irodalom 3) a félrevezetett nemzeti érzés. (Közélet, vallomások, zeneélet, 336. old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- De fő oka mégis, hogy iskolázásunkból egyszerűen kifelejtették a zenét. (Közélet, vallomások, zeneélet, Magyar zenei kultúrátlanság 337.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Ha belenézünk a tantervekbe, látjuk: alkotók messze jártak a nevelés görög eszményétől, amely a zenének központi helyet juttatott. A gyakorlat pedig többnyire az előírt minimumot sem bírja megvalósítani. Az így nevelt gyermek aztán egész életében alig találkozik a zenével, mint művészettel. ...A nemesebb zenéről azt tudja: az valami fejtörő penzum, és „botfülű vagyok” kiáltással messze fut előle. (A zene mindenkié, Gyermekkarok 21.old. ZMV Bp. 1954)

- A mai bomlott kultúrájú és művészietlen élet semmi jóval nem járul az ízlésbeli neveléshez. A görög ember, ha kilépett otthonából, kultúrát lélegzett be a piacon is. Nekünk ma védekeznünk kell a nyilvánosság, a levegő művészetpusztító bacillusai ellen. Meglehet, vannak, akik művészet nélkül is boldogok. Ignoti nulla cupido. (A zene mindenkié, Gyermekkarok 22.old. ZMV Bp. 1954)

- A zene világa lehetne a tiszta torony, ahol magyar és magyar politikát félretéve nem egymás kiirtásának módján gondolkodik, hanem azon, hogy a nemzet lelkét hogyan emelje ki a kétségbeesés és csüggedés sötét hatalmainak karmaiból.

...Mert az értéktelen zene nem táplálék a léleknek, hanem méreg, következménye sorvadás, lelki halál. (Közélet, vallomások, zeneélet, Cikk 393.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Akik abból élnek és jól élnek, hogy a magyar közönségben még annyi a szellemi igénytelenség: dühösen felhorkannak, valahányszor szóba kerül a kultúra emelése. Ez az ő haláluk: életüket védik. De az ő életük a magyar kultúra halála. Tessék választani. (Közélet, vallomások, zeneélet, Magyar vidék 36.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Hiába minden, a zeneértést nem lehet a levegővel beszívni anélkül, hogy a zene elemeit meg ne tanulja valaki. Ez pedig hol történhetik? Csakis az általános iskolában. ...Az általános iskola akkor éri el célját, ha nem csak olvasni tanít, hanem a jó és rossz zene közötti különbséget is megéreztetni.

Mint a természetben, a zenében is sokkal több a gyom, mint a hasznos növény. Mint a kertész naponta gyomlál és küzd a gyom ellen, úgy a nevelőnek is, mint a jó kertésznek, csemetéit állandóan védeni, oltani kell a rossz zene, a zenei ponyva ellen. (Kodály Zoltán: Visszatekintés I. Zenei nevelésünk reformjáról 286-287.old. Zeneműkiadó Vállalat, Bp. 1982)

- Rosszat előadni nem volna szabad. Az idő oly kevés, hogy sorra kerüljön mind a jó. (Közélet, vallomások, zeneélet, Ízlés 337.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Az irodalom órákon sem a tanárok műveit olvastatják, hanem az illető nyelven írt legjobb darabokat. (Közélet, vallomások, zeneélet, Énekesrend 414.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Az iskolában kell megalapoznunk azt a hitet, hogy a zene mindenkié, és kis igyekezettel mindenkinek hozzáférhető. (Közélet, vallomások, zeneélet, 422.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Hogy mindennek a gazdasági krízis az oka? Minden megjavul magától, csak a gazdaság jöjjön rendbe? Nem hiszem. A művészetnek megvannak a maga létfeltételei, a pénztől függetlenül. A nyomor talán gátolja a terjeszkedését, de a gazdagság nem mindig segíti elő. A pénz nem termel eszméket. Pénz volna itt elegendő, csak nem mindig arra fordítják, amire kellene. De éppen ami a legértékesebb: azt nem lehet pénzen venni. Nem az erszény, a lélek üressége a legnagyobb baj. S ebből nekünk túlontúl kijutott. (A zene mindenkié, Gyermekek 28.old. ZMV Bp. 1954)

- Egymásért vagyunk. Ennek élő példája az énekar, ahol az egyéni érdek eltűnik, mindenki annyit ér, amennyit a közösségnek jelent. (Közélet, vallomások, zeneélet, 394.old. Szépirodalmi Könyvkiadó, Bp.1989)

- Mi lesz a jövő? Tündérkert, vagy pusztaság? Rajtunk áll. Azon múlik: lesz-e elég munkás kéz. Elég kiművelt fejű és lelkű karvezető, aki meglátja, mi a teendő, s azt véghez is tudja vinni. (A zene mindenkié, Excelsior 50.old. ZMV Bp. 1954)

Epilógus a karnagtól

Sokat olvastam Kodályról és Kodálytól. Talán még nem írtak le mindent, de amit Ő papírra vetett, annak minden betűje, vesszője és főleg tartalma megszívlelendő és követendő.

Ez a rendhagyó záradék egy kis szelete annak az érzésnek, amely éveim alatt sokasodott lelkemben. Kikíváncozik, hogy megosszam. Voltak emberek, történések, akik s amelyek közelebb vittek Hozzá. Talán az emlékezés megerősítése kényszerít bevallani hiányát, melyben adósak maradtunk, s ma is vagyunk Vele szemben. A cselekvés embere volt, s erre életét tette. Hű lenni a magyar nemzethez: s mindek előtt tenni, tenni mindezért. Értékmentő és értékteremtő volt mindenben, akihez vagy amihez közeledett.

Dr. Bónis Ferenc, a tavaly elhunyt Erkel-,Szabolcsi-, Széchenyi-díjas zene-történész professzor így emlékezett a Mesterre: „A mi prófétánk, Kodály Zoltán a zene nyelvén nyilatkozott meg. A zene azonban nem végső cél, csak eszköz volt számára. Ő a zenével egy magasabb rendű életre akart nevelni, ahol a jövő felnőttei már gyermekkorukban megtanulják a pontosságot, az egymásra figyelmet, megtanulják a közösség erejének megbecsülését, mert a harmónia csak együttes akarattal születhet meg. A tét nem kisebb, mint az, hogy létrejön-e a művelt Magyarország – vagy sem. A cél nem lehet kétséges – megvalósításáért össze kell fognia minden tényezőnek. Most – még – lehet.”

Egy 1982-es kőszegi hangverseny katartikus emléke eldöntötte számomra az utat, amelyen haladnom kellett a kórusmuzsika tekintetében. A Magyar Rádió és Televízió énekkara Sapszon Ferenc karnagy úr vezetésével Kodály-koncertet adott a Jézus Szíve plébániatemplomban. A kórusművek fenséges lelkülete, az énekkar csodálatos zengése. a karnagy művészi alázata és kivételes nemes gesztusa meggyőzőnek bizonyult. Ezt a kodályi világot kell elvinni, hirdetni és átadni a reám bízottaknak – gondoltam. Immár negyven éve teszem is.

Az fenti írásokat kísérő ábrázolások is Kodályhoz kötődnek, és két forrásból fakadnak: Szilva József festőművész, régi barátom alkotásai, otthonom díszai. A másik „sorozat” a galyatetői Kodály-kápolnát villantja elénk. A szeretett kórusom kedves ajándéka 70. születésnapomra, amikor a Mátrában, Kodály falujában tölthettünk pár napot feleségemmel, Annával.

Szilva József festőművész alkotásai

„Molnár Anna”

„Kodály emléke”

„Háry János”

„Felszállott a páva”

Zárszó

Tisztelt Olvasónk!

Elérkeztünk a Concordia Vegyeskar alakulása óta eltelt 40 év történetének végéhez. Kiadványunkban igyekeztünk bemutatni a kórus életének főbb állomásait a teljesség igénye nélkül, alapvetően az utolsó tíz évet hangsúlyozva. Természetesen az első 30 évben is történtek nagyon lényeges események, de a kiadvány fizikai korlátai nem teszik lehetővé, hogy valamennyi anyagunkat bemutassuk. Erre a célra szolgál a kórus Krónikája, amelyet az idők során a feladatot önként felvállaló lelkes kórustagok komoly hozzáértéssel vezettek, dokumentálva valamennyi történésünket. Ez az anyag több mint 600 oldalt tesz ki, de jelen kiadványunkban ennek csak egy keresztmetszetét adjuk, törekedve az általunk fontosnak ítélt események, történések bemutatására.

Bízunk benne, hogy a kezükben tartott évkönyv elnyerte tetszésüket. A benne található képek, újságcikkek, interjúk és személyesebb megnyilvánulások segítségével betekintést nyerhettek a vegyes kar belső életébe, osztozhattak sikereinkben és örülhettek velünk, ha valamit jól tettünk.

Remélhetőleg kiviláglott, hogy működésünket és sikereinket nem magunknak köszönhetjük kizárólag. Azon felül, hogy egy professzionális és elhivatott karnagyunk van és lelkes kórustagjaink, hálával tartozunk többeknek is.

Az Egressy Béni Városi Művelődési Központ, a Csemadok Komáromi Városi Szervezete és a Concordia Chorus Polgári Társulás anyagi és logisztikai támogatása nélkül lehetetlen lenne a kórusmuzsikálás. Köszönettel tartozunk ezen szervezetek munkatársainak a támogató közreműködéséért.

Mint azt karnagyunk többször említette, a kórustagok családjának hozzájárulása elengedhetetlen volt. Sok órát voltunk távol tőlük és köszönjük, hogy méltányolták erőfeszítéseinket, biztosították a nyugodt hátterünket.

Az említetteken felül azonban hiábavaló lett volna minden emberi erőfeszítés, létezésünk és eredményeink semmivé lettek volna, ha az Úr nincs velünk munkáinkban. Az ige kimondja, hogy „...nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könnyörülő Istené.”

Ezért tehát végül és összességében, úgy ahogy Johann Sebastian Bach is mondta: soli Deo Gloria – egyedül Istené a dicsőség!

Komárom, 2020. november 22-én, Cecíliának, a szent zene védőszentjének napján

Thoma László énekkari tag,
a kórus egykori elnöke

Miešaný spevácky zbor CONCORDIA

(Resumé)

Maďarský miešaný spevácky zbor CONCORDIA na Slovensku vznikol v r. 1980.

Pôsobí pri komárňanskej mestskej organizácii CSEMADOK- u, pri MsKS Egressy Bényho a občianskom združení Concordia chorus.

Už od polovice 19. stor. nachádzame v Komárne písomné zmienky o pôsobení cirkevných, občianskych a školských zborov. Toto bohaté kultúrne dedičstvo prevzal zbor a chce rozvíjať naďalej.

Medzi členmi – spevákmi v zbore nájdeme rôzne povolania – od pedagógov po podnikateľov, od inžinierov po administratívnych pracovníkov a študentov, ktorí sprostredkujú cirkevnú i svetskú zborovú literatúru, no najmä maďarskú zborovú tvorbu na čoraz vyššej úrovni. Popri staršej zborovej tvorbe sa v repertoári objavujú i diela súčasných autorov. Obecenstvo ich má možnosť vypočuť na vystúpeniach 20-30- krát ročne.

Počas svojho dlhého pôsobenia si zbor mohol porovnať svoju úroveň na domácich a medzinárodných festivaloch. Na Medzinárodnej súťaži speváckych zborov v Budapešti a Canti veris v Prahe získali strieborné pásmo.

Od r. 1981 sú účastníkmi a viacnásobnými držiteľmi Zlatého venca Kodályových dní v Galante a sú úspešní i v slovenskom zborovom živote. Zbor vystupoval už v Rakúsku, Česku, Chorvátsku, Poľsku, Nemecku, Taliansku, Rumunsku, Španielsku a samozrejme najviac v Maďarsku na zborových súťažiach a festivaloch. V r. 2000 sa na pozvanie americkej Reformovanej cirkvi zúčastnili koncertného turné v USA, kde absolvovali 18 veľmi úspešných celovečerných koncertov – medzi inými v Clevelande, vo Washingtone i v New Yorku. V r. 1990 spievali i na omši na bratislavskom letisku pri návšteve pápeža Jána Pavla II. a v r. 1991 na Námestí hrdinov v Budapešti.

V r. 2010 zbor vydal svoje prvé CD, druhé v r. 2013 a tretie v r. 2017 pod názvom „Po stopách Kodálya“ pri príležitosti 135. výročia narodenia a 50. výročia úmrtia skladateľa. Zbor získal cenné vyznamenanie – Pro Urbe na oboch brehoch Dunaja v Komárne i Komárome. V r. 2016 získal cenu Harmónia, ktorá je maďarskou hudobnou cenou na Slovensku v rôznych kategóriách – Sólista, spevácky zbor, orchester roka v oblasti vážnej hudby.

V r. 2015 a 2018 na VII. a VIII. ročníku súťaže Zoltána Kodálya v zborovom speve v Budapešti získal zlaté pásmo a dirigent zvláštnu cenu.

V r. 2019 na medzinárodnej súťaži Chorus Inside v Rovinji si doniesol domov taktiež zlato.

Významným závršením 40-ročnej histórie speváckeho zboru je cena KÓTA, ktorú prisúdila Organizácia maďarských speváckych zborov, orchestrov a ľudových súborov (KÓTA) v Budapešti v kategórii speváckych zborov Concordii – za šírenie maďarskej hudobnej kultúry na vysokej úrovni.

Popri bohatých zážitkoch, náročných zahraničných vystúpeniach a súťažiach, zbor s nadšením navštevuje dediny, mestá, obývané maďarskou komunitou, šíriac rečou piesne a hudby maďarské tradície a stále hodnoty zborovej tvorby.

Vedúcim a dirigentom speváckeho zboru je od jeho založenia István Stubendek.

CONCORDIA Gemischter Chor Komárno

(Zusammenfassung)

CONCORDIA wurde 1980 als gemischter ungarischer Amateurchor in der Slowakei gegründet. Er ist tätig bei CSEMADOK komarnoer Stadtorganisation, Egressy Béni Stadt-Kulturzentrum und bei Concordia Chorus Bürgervereinigung. Schon Mitte des 19. Jahrhunderts sind ein Kirchenchor, ein weltlicher und ein Schulchor in der Stadtgeschichte Komarnos vermerkt. Diese Chöre befassten sich mit kirchlicher und weltlicher Musik, ebenso aber auch mit dem Volkslied.

Dieser Tradition will Concordia treu bleiben. Auf immer höherem Niveau erweitert der Chor sein musikalisches Repertoire aus verschiedenen Epochen. Im Programm befinden sich neben älteren Chorwerken auch Werke zeitgenössischer Komponisten. Ein besonderer Schwerpunkt liegt auf der ungarischen Chormusik.

Neben zahlreichen Auftritten im In- und Ausland nimmt der Chor an nationalen und internationalen Wettbewerben teil.

Jährlich gibt es zur Zeit 20 bis 30 Auftritte, wobei Konzerte schon in Österreich, Böhmen, Kroatien, Polen, Deutschland, Rumänien, Italien und Spanien aufgeführt wurden.

Anlässlich der Besuche von Papst Johannes Paul II. sang der Chor 1990 in Bratislava und 1991 in Budapest bei den Papstmessen.

Im Jahr 2000 gab es eine „Chor- rundfahrt“ auf Einladung der amerikanischen reformierten Kirche mit 18 Auftritten, die allesamt mit Begeisterung aufgenommen wurden. Die Reise führte durch Cleveland, Washington und New York.

Nicht zu vergessen sind die Konzerte in unserer deutschen Partnerstadt Weißenfels.

Seit 1981 nimmt der Chor an den Kodály Tagen in Galanta teil, wo er schon mehrfach mit dem goldenen Kranz ausgezeichnet wurde.

Weitere Auszeichnungen:

Silberdiplom beim Budapester Internationalen Chorwettkampf,

Silberdiplom bei der Canti veris Praga

Pro Urbe Bewertung von beiden Stadtteilen Komárom (HU) und Komárno (SK)

2016 Gewinner der ungarischen Musikbewertung Harmonia in der Slowakei in der Kategorie für Solisten und Chor der klassischen Musik

2015 und 2018 goldene Qualifikation bei den VII. und VIII. Kodály Zoltán Chorwettkämpfen in Budapest bei dem der Dirigent eine besondere Bewertung erhielt

2019 goldenes Diplom beim Chorwettkampf Chorus Inside in Rovinj

2010 Aufnahme der ersten CD.

2013 folgte eine weitere.

2017 wurde anlässlich des 135. Geburtstages und des 50. Todestages Kodálys die dritte CD des Chores mit dem Titel „Auf den Spuren Kodálys“ aufgenommen.

Nach 40-jähriger Tätigkeit wurde dem Chor 2020 von der Budapester Vereinigung der ungarischen Chöre, Kapellen und Volksmusikensembles (KÓTA) für hervorragende Leistungen auf dem Gebiet der ungarischen Musikkultur die KÓTA Bewertung überreicht.

Herzlichen Dank an den Dirigenten Stubendek István, der den Chor seit seiner Gründung leitet.

CONCORDIA mixed choir, Komárno

(Summary)

The CONCORDIA mixed choir is a Hungarian choir from Slovakia, established in 1980. It operates alongside the Komárno City Organization of Csemadok, the Egressy Béni City Cultural Center and the Concordia Chorus Civic Association.

In Komárno we can find written data about the operation of church, civil and school choirs even from the middle of the 20th century. This rich cultural heritage has been embraced by the choir. The singers in the choir are people from teachers, entrepreneurs and officials to students, who distribute a higher level of church and secular works from different eras of choral literature, but especially Hungarian choral music. In addition to choral works from older eras, their program often includes works by contemporary composers. They perform in public 20-30 times a year.

Over the years, the choir has proved its knowledge at domestic and international festivals and competitions. The choir is a silver diploma holder from the Budapest International Choir Competition and the Prague Canticum Praga Choir Competition. Since 1981 it is a multiple golden wreath participant in the Kodály Days in Galanta, and has also been successful in Slovak choral life. The choir has already performed in Austria, the Czech Republic, Croatia, Poland, Germany, Italy, Romania, Spain, and of course most often in Hungary at choir competitions and festivals. In 2000, at the invitation of the American Reformed Church, they took part in a 18-night concert tour in the United States, including a highly successful concert in Cleveland, Washington and New York.

They sang at the Mass presented by Pope John Paul II at the airport in Bratislava in 1990 and at the Heroes' Square in Budapest in 1991.

The choir's first CD was released in 2010, the second in 2013, and the third in 2017 under the title „In the Footsteps of Kodály”, on the occasion of the 135th anniversary of the composer's birth and 50th anniversary of his death.

The choir received the prestigious Pro Urbe Award from both Komárno and Komárom, the two individual parts of the town located in two different countries.

In 2016 the choir won the Hungarian Music Prize in Slovakia, the Harmony Prize in the Classical soloist, choir or orchestra of the year category.

At the VII. and VIII. Zoltán Kodály Hungarian Choir Competition in Budapest in November 2015 and 2018 the choir received a gold rating and the conductor was awarded by a special prize. In 2019 the choir also won a gold diploma at the Chorus Inside Choir Competition in Rovinj.

As a worthy conclusion of the events of 40 years of choral history we mention the KÓTA Prize which was donated in 2020 by the Association of Hungarian Choirs, Bands and Folk Music Ensembles of Budapest (KÓTA) to recognize the outstanding work of the choir in the field of Hungarian music culture.

In addition to adventurous but demanding foreign performances and competitions, the choir faithfully travels the villages and towns in Slovakia that are inhabited by Hungarians, proclaiming the traditions of Hungarian values and the eternal values of choral music in the language of singing and music.

Their leader since its establishment has been the conductor, István Stubendek.

„LEGYEN A ZENE MINDENKIÉ!”
KODÁLY

ÉNEKELNI JÓ!

**A KOMÁROMI CONCORDIA VEGYESKAR
várja mindazokat a fiatalokat, hölgyeket
és urakat, akik szeretnek énekelni.**

Jelentkezni lehet minden hétfőn 18.00-kor
a zeneiskola koncerttermében.

www.concordia.chorus.sk

NEGYVEN ÉV ÖSSZHANGBAN

1980–2020

Komárom város Concordia Vegyeskarának
jubileumi évkönyve

Kiadta: Csemadok Komáromi Városi Szervezete, Kossuth tér 3., 945 01 Komárom

Felelős kiadó: Stubendek László, a szervezet elnöke

Szerkesztette és a szöveget összeállította: Stubendek István

Nyelvi korrektúra: Vörös Mária

Fényképek: Alföldi Éva, Demeter Ede, Dobi Ákos, Fülöp István, Görföl Jenő, Grassl Ferdinánd, Holczheimer Viktor, Kopócs Tibor, Krüger Viktor, Kurucz Ottó, Nagy Tivadar, Saláth Richard, Stubendek István, Szabó László, Szilva József, ifj. Szíjjártó Jenő, Thaler Tamás, Thoma László, Turányi József, Vallach Ladislav, Tomáš Vyskočil, Duna Menti Múzeum, Komárom

Borítóterv, grafikai elrendezés: Polák Ágnes, Szép Emese

Nyomdai előkészítés: GVJ s.r.o.

Nyomta: Alto Nyomda Kft., Székesfehérvár

Megjelent 500 példányban

Vydalo: Základná organizácia Csemadoku, Nám. Kossutha 3, 945 01 Komárno

Zodpovedný vydavateľ: Ing. László Stubendek, predseda organizácie

Zostavil: István Stubendek

Jazyková úprava: Mária Vörös

Fotografie: Éva Alföldi, Ede Demeter, Ákos Dobi, István Fülöp, Jenő Görföl, Ferdinánd Grassl, Viktor Holczheimer, Tibor Kopócs, Viktor Krüger, Ottó Kurucz, Teodor Nagy, Richard Saláth, István Stubendek, László Szabó, József Szilva, Jenő Szíjjártó ml., Tamás Thaler, László Thoma, József Turányi, Ladislav Vallach, Tomáš Vyskočil, Podunajské múzeum v Komárne

Obal a grafická úprava: Agnesa Poláková, Emese Szépvová

Príprava do tlače: GVJ s.r.o.

Tlač: Alto Nyomda Kft., Székesfehérvár

Náklad: 500 kusov

ISBN 978-80-570-2532-0

EAN 9788057025320

Az negyedik részben a kórus két emlékezetes körútját, a szívhez szóló székelyföldi és a lelket felemelő olaszországi utazását elevenítjük fel.

A következő, ötödik fejezetben megidézzük (többek között) esti fellépéseinket a budapesti VII. Kórusok Éjszakáján, a palotanegyedi villák varázslatos belső udvarain, utcáin és templomaiban, majd beszámolunk a horvátországi hat nap „tündöklő napfény-selymes tenger- arany siker” megérdemelt hármas ajándékáról.

A hatodik rész negyven év munkájának szakmai elismerése, lélekemelő kadenciája, a KÓTA-díj. A megérdemelt siker nyomán kialakuló lelkesedés lendületét lefékezi ugyan a járvány, de a kényszerpihenő alatt megszületik e kiadvány, a „Negyven év összhangban”.

A hetedik fejezetben a kórusból, mint „tömegeből” megszólal az egyén hangja, gondolata és vallomása arról a közösségről, amelyhez évek, sőt évtizedek együtt megélt felejthetetlen élményei fűződnek. Láncszemek ők, akik jó értelemben vett „bilincsbé” fonódva szét-szakíthatatlanok.

A nyolcadik rész tovább görgeti az előző fejezet azon gondolatát, hogy milyen jó együtt énekelni: lehet tizen, húszan, sőt „...százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben mind egyek lehetünk.” Itt a kórusbarát-ságokat, a zene összekovácsoló erejét mutatjuk be, ezt az éltető, tovább vivő erőt, hogy együtt mondhassuk ismét Kodály Zoltánnal szólva: „Örvendjen az egész világ.”

A kilencedik fejezet egy felvidéki kórus számára kihagyhatatlan eseményként a galántai Kodály Napok egyedülálló, magasztos és feledhetetlen kórustalálkozót tárja elénk.

Az utolsó két szakasz rögzíti a régi és a jelenlegi tagság névjegyzékét, valamint helyet kapnak benne összefoglalások, statisztikák, adatok, amelyek mögött azonban éltető, érző és muzsikáló lelkek ragyognak.

A kötetet a kórus archívumából származó gazdag képanyag színesíti.

Klapka György szobrának újbóli felállítása
1991. május 5-én, Komáromban

„Csak törpe nép felejtethet ős nagyságot,
Csak elfajult kor hős elődöket;
A lelkes eljár ősei sírlakásához
S gyűjt régi fénynél új szövetneket.
S ha a jelennek halványúl sugára:
A régi fény ragyogjon fel honára!”
(Garay János: Az Árpádok, részlet)

CSEMAKOK KOMÁROM

978-80-570-2532-0

9 788057 025320 >